Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Tade enesti en te?de te? biblo?

https://hdl.handle.net/20.500.14918/462089

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Εἰς ἀπαιθοὺς ἄνδρας.

ΑΝΗΡ δὲ χρηστὸς, χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ὅταν χρηστὰ γί
γνεται.
Ἐσθλῷ δ' ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ δίδοι θεός.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώ
φρονα.
Ἦθους δὲ κάσαρός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἀληθειαν.

Ἡλίῳ σὰ μαρτύσαι τὰ ληθῆ λέγεις.

Εἰς ἁμαρτίας.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πρᾶττε· μὴ δὲ μάνθανε.
Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν ἀκάνθρωπος σοφοῦ.
Ἔργων πονηρῶν χεῖρι λευθέραν ἔχε.
Ὁ μηδὲν εἰδὼς, οὐδὲν ἁμαρτάνει.

Εἰς ἀνάγκην.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται τὰ χύ.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ πάσχομεν κακά.

Εἰς ἀρετήν.

Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία.
Ἃ μὴ προσήκει, μήτ' αἴλουε μήθ' ὁρᾶ.
Βέλτιόν ἐστι σῶμα ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
Εὐπαίδευτον εἶναι τὰ μόρια δεῖ φρονοῦντα δεῖ.

Ἐλευθέρα γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.
Ἐλεύθερον φύλασσε τὸν σαυτοῦ πρόσωπον.
Καλὸν φύουσι καρπὸν, οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Καρπὸς δ' ἀπαθὴς ἔστιν ὑπάντων βίος.
Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ῥητὴ μέρος.
Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σαυτοῦ καθ' ἡδονήν.

Εἰς ἀχαριστίαν.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ.
Ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς, ἐστὶν ἀχάριστος φύσει.
Ἀμ' ἡ λέηται καὶ τίθηκεν ἡ χάρις.
Ἐπιλαμβάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Καλὸν δὲ θησαύρισμα μεμένηκε χάρις.
Μετὰ τὴν δόσιν, πάσχει μεγάλα χάρις.
Χάριν λαβὼν ὕπαιρον, ᾧ καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύς ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδουν λάμβανε.
Χάριν λαβὼν, μέμνησο καὶ δοὺς, ἐπιλάθου.

Εἰς βασιλέα.

Ἀρχῆς τετυχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος.
Εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.

Εἰς βίον.

Ἀμελοῦμεν τοῦ ζῆν, οὐχ ἕνεκ' εὐδαιμονεῖν.
Βιοῦ μὲν οὐδεὶς οὐ προαιρεῖται βίον.
βίος ἐστὶν, ἅττις τῷ βίῳ χαίρει βιοῦν.
Βίος μὲν κέκληται δ', ὃς βίᾳ ποιεῖται.
μίσος βίου δεόμενος ἄκ ἐστιν βίος.

THEOCRITUS
CATONIS
Disticha
PYTHAGORAS
HESIODUS
Rei:
1493.

Literae Graec
Vol. nº. 156

RARIORA

Cm

Cm

Cm

Litterae Graecae
Folio nº. 156.
W
Inc.

705. **Theocritus,** Eclogae. Genus et de inventione bucolicorum. [Acc.] Cato, Sententiae paraeneticae distichi. Sententiae septem sapientum. De invidia. Theognis, Sententiae elegiacae. Sententiae monostichi ex variis poetis. Pythagoras, Aurea carmina. Phocylides, Poema admonitorium. Sibylla erythraea [Herophile], Carmina de Christo Jesu. Differentia vocis. Hesiodus, Theogonia. [Eiusd.] Scutum Herculis. [Eiusd.] Georgicon. [Omnia graece]. Venetië, Aldus Manutius Febr. 1495, 1496. 2 dln. 2º.
W. 2º. 156

Typen 1, 2 (146 m.M.) 6. — Init. b, c, g. — HC* 15477. — Holtrop II 520. — MMW I 309. — Pr. 5549. — Renouard I p. 11—15.

In den catalogus van 1718.

ΤΑΔΕ ΕΣΤΙ ΕΝ ΤΗΙΔΕ ΤΗΙ ΒΙΒΛΩΙ.

Θεοκρίτου εἰδύλλια ρυτὶ τὰ μικρὰ ποιήματα τριάκοντα.

Περὶ αὐτοῦ Γένος καὶ περὶ διώξεως τῶν βουκολικῶν.

Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι.

Γνῶμαι ἑπτὰ σοφῶν.

Περὶ Φθόνου.

Θεόγνιδος μεγαρέως σικελιώτου γνῶμαι ἐλεγειακαί.

Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ κεφάλαια συντεταγμέναι ἐκ διαφόρων ποιητῶν.

Χρυσᾶ ἔπη τοῦ πυθαγόρου.

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Στίχοι σιβύλλας τῆς ἐρυθραίας περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν

Διαφορὰ φωνῆς.

Ἡσιόδου θεογονία.

Τὸ αὐτοῦ ἀσπὶς ἡρακλέους.

Τὰ αὐτοῦ ἔργα καὶ ἡμέραι.

Hæc insunt in hoc libro.

Theocriti Eclogæ triginta.

Genus Theocriti & de inuentione bucolicorum.

Catonis Romani sententiæ paræneticæ distichi.

Sententiæ septem sapientum.

De Inuidia.

Theognidis megarensis siculi sententiæ elegiacæ.

Sententiæ monostichi per Capita ex uariis poetis.

Aurea Carmina Pythagoræ.

Phocylidæ Poema admonitorium.

Carmina Sibyllæ erythrææ de Christo Iesu domino nr̃o.

Differẽtia uocis.

Hesiodi Theogonia.

Eiusdem scutum Herculis.

Eiusdem georgicon libri duo.

ACADEMIA LITTERARIA

Aldus Manucius Romanus Baptiſtæ Guarino præceptori ſuo
S. P. D.

En tibi Magiſter doctiſſime Theogonia Heſiodi:quã petis a nobis interpretaturus publice diſcipulis tuis. Addidimus eiuſdem poetæ Scutum:ac Georgicorum libros,nec nõ Theocriti Idyllia ſeu opuſcula triginta. Iteꝫ moralia uerſu elego Theognidis poetæ antiquiſſimi :cuius & Plato in legibus:& Iſocrates meminit in orationibus.Nec deeſt Phocylides :quem antiquis ethographis annumerat Iſocrates ad Demonicum. Operæpretium etiam uiſum eſt addere interpretationem maximi Planudii eius libelli qui incipit. Cum ego animaduerterẽ, quem fama eſt fuiſſe Catonis cuiuſdam. Sed quicunque fuit:doctus fuit: & lectu dignus. Cuius ſententiæ cum eſſet Planudius græcis quoq; legendum tradidit uerſu hexametro & docte quidem & eleganter. Hãc interpretationem in membrana abhinc trecentis annis & plus eo ſcriptam litteris prope exeſis ut uix dignoſci poſſent:uidiſſe ſe retulit mihi Franciſcus Roſcius iuuenis plenus fide: & græce & latine apprime doctus.Nec mirũ:ẽ.n.& ipſe ex tua fœlici Verona oriũdus: quæ mĩ & alumna eſt & ſemper fuit doctiſſimorum hominũ. Inſeruimus & alia quædam profutura ſtudioſis:quæ in fronte libri impreſſa licet uidere. Siqua tamen leges incaſtigata magiſter doctiſſime tã hic q̃ in cæteris libris:quos ego ad communem ſtudioſorum omnium utilitatem curo imprimendos (nam eſſe aliqua non eo inficias) non mihi imputes: ſed exemplaribus.Non enim recipio me emendaturum libros, nam in quibuſdã Oedipo cõiectore opus eſſet,ita enim mutilati quidam ſunt & inuerſi:ut ne ille quidẽ qui cõpoſuit ſi reuiuiſceret:emendare poſſet. Sed curaturum ſummo ſtudio ut uel ipſo exemplari imprimantur correctiores.Sic in Apollonio grammatico fecimus:Sic in hoc libro in iis quas addidimus eclogis: rati ſatius eſſe aliquid habere q̃ nihil. Quod incorrectum eſt ſi lateat raro uel potius nunq̃ emendatur,Si uero prodit in publicum:erunt multi qui caſtigent:ſaltem longa die. Sic in Fabio Quintiliano:ſic in. C. Plinio nepote: ſic in nõnullis aliis factũ uidemus:qui quotidie emendantur:quotidie priſtinæ elegantiæ & candori propius accedunt.Sed periniqui ſunt & ingrati ſiqui ſunt qui me accuſent. His ego nihil imprecarer:niſi ut quẽadmodũ ego:ita & ipſi curarent aliquando imprimendos græcos libros.Sentirent certe longe aliter.Sed hæc ſatis.Hũc uero librum tibi dicamus Præceptor Excel. tum mea in Veronenſes beniuolentia(debeo enim plurimum Veronẽſibus.Nam a Gaſpare Veronenſi peregregio grãmatico didici Romæ latinas litteras,a te uero Ferrariæ & latinas & græcas),tũ quia totus fere hic liber eſt de moribus. Quid enim conuenientius q̃ de moribus ſcribere ad eum qui ſit moribus omnium ornatiſſimus? Es tu quidẽ ætate noſtra alter Socrates.Nec uereor me tibi aſſentari putes.Scis enĩ eſſe hæc q̃ueriſſima.Sed tu mihi parcas uelim:quando de te ad te hæc ſcripſimus, id que fecimus: ut qualem ipſi te eſſe ſcimus:omnes ſciãt.

Vale mei memor.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΘΥΡΣΙΣ Ἢ ᾨΔΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·ΓΡΩΤΟΝ.

ΘΥΡΣΙΣ Ἢ ᾨΔΗ.

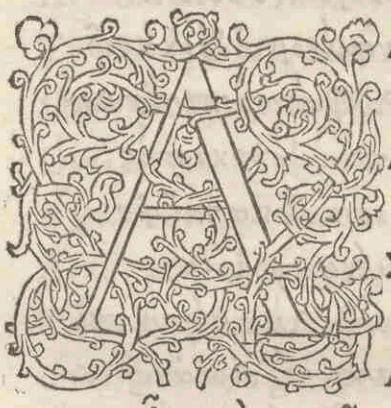

Δύτι τὸ φιθύεισμα καὶ ἀπὶ τυς αἰπόλε τήνα,
Ἄπτι τὰς παγᾶσι μελίσδεται· ἀδὺ δὲ καὶ τὺ
Συρίσδες· μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀπρισῆ·
Αἶκα τὴν Ἑλικωνὸς ἐραννὸν χάριν ἄγῃς·
Αἶκα δ' αἶγα τὺ λαφῆ.
Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τᾶνος γέρας· ἐς τὲ κατερρεῖ
Ἁ χίμαρος, χιμάρῳ δ' ὦ καλὸν κρῆς ἔσεκ' ἀμέλξης
ΑΙ. Ἄδιον ὦ πριμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ κατ' αἰχὲς
Τᾶν ἀπὸ τᾶς πέτρας κα τᾶλείβεθ' ὑφόθεν ὕδωρ.
Αἶκα ταὶ μῶσαι τὸν οἰ ἰδαῖον ἄρνα νέμωνται·
Ἄρνα τὺ σακίταν λαφᾶ γέρας· αἰδὲ καὶ ἀρέσκῃ
Τήναις ἄρνα λαμεῖν· τὺ δὲ τὸν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς.
Θ. Λᾶς πρτὶ τᾶν νυμφᾶν λᾶς αἰπόλε τᾶδε καθίξας
Ὡς τὸ κάτερπτες τοῦτο μεώλοφον ἄτε μυεῖ Πάν,
Συρίσδεν, τὰς δ' αἶπας ἐγὼν ἐντῶδε νομεύσω;
ΑΙ. Οὐ θέμις ὦ πριμὰν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν
Συρίσδεν· τὸν πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
Ταὶ ἵκα μεσαμεριὰς ἀμπαύεται ἐν τίσι πικρὸς
Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
Ἀλλὰ τὺ γᾶς δὴ θύρσοι τε δάφνιδος ἄλγε' ἄειδε
Καὶ τᾶς βωκολικᾶς ὦδᾶς τὸ πλέον ἱκεο μώσης.

Δῦξυπὸ τὰν πελέαν ἐσδύμεθα τῶτι πρὶν πω
Καὶ τᾶν κρανίαν δῶν κατ᾽ἴναντίον, ἄπχ ὀθῶνα
Τᾶν οσόωμμιχὸς ἢ ταὶ δρύος· αἰδὲ καὶ εἰσᾷς
Ὧς τόκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χόμιν ἆσας ἐείσδων.
Ἆισε τίτυι δωσῶ δύο μαγόλιον ἐσζὶς ἀμέλξαι
Ἀ δύ᾽ ἔχοισ᾽ ἐρίφως ποτὰ μέλξεῖς δύο τέλη
Καὶ βαθὺ κισύμιον κεκλυσμένον αἰδὲ ἴκαρῷ
Ἀμφόδον νεοτευχὲς ἔτι γλυφάνοιο πρόσδον
Τῷ πεὶ μὰν χείλη μαρύεται ὑπόθικιστὸς
Κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος· αἰδὲ καταὶ τὸν
Κρᾶτ᾽ ἔλιξ εἰλῆται ἀταλομένα κροκόεντι
Ἔντοσθεν δὲ γυναίτιθεῶν δαίδαλμα τέτυκται
Ἄσκητὸ πέπλῳ τεῖ ἄμασυκι, τᾷ δέοι ἄνδρες
Καλὸν ἐθφρᾴζοντες ἀμοιβαδὶς αἰγόθεν ἄλλᾳ
Νῆκέουσ᾽ ἔπεσι· τὰ δ᾽ ὔφρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·
Ἄλλοκα μὰν τῆνον ποτὶ δέρκεται ἄμβροα γελοῦσα,
Ἄλλοκα δ᾽ αὖ ποτὶ τὸν ἑταῖρον νόον· οἱ δ᾽ ὑπέροφθοι
Δηθὰ λυλοιδόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖσδε μίτα γριπεύσᾳ ἱέρων πέξατο τέτυκται
Λεπρᾶς, ἐφᾷ πεύδων μέτα δίκτυον ἐσβόλ᾽ ἑλκεῖ
Ὀπρέσβυς, λιάμενος τὸ λιγύρον ἀνδρὶ ἰοικώς·
Φαίης κεν γήρων νιν, ὅσον θένος ἐλοπιώφην.
Ὧδε οἱ ὠδήκαντι κατ᾽ ὔχνεα πάντοθεν ἶνες,
Καὶ τὸ λιῷ περιόντι· τὸ δὲ θένος ἄξιον ἄβας
Τυτθὸν δ᾽ ὄπιθεν ἄπωθεν ἀλιξύτοισι φέρεται
Πυρναίαισ᾽ ἐν φυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωᾷ.
Τὰν ὀλίγος πίσκος ἐφ᾽ αἱμασιαῖσι φυλάσσᾳ
Ἥμενος, ἀμφὶ δέ μιν δύ᾽ ἀλώπεκες, ἀμφὶ, δ᾽ ὀρχὰς
Ποιπεῖ, σινομένα τὰν τρώξιμον, αἱ δ᾽, ἐπὶ πᾶσαν
Πάντα δόλον τεύχοισα τὸ ταιδεύειν ὀπὶν ἀνάσειν
Φατὶ.

Φατὶ πρὶν ἢ ἀκρά τισον ἐπὶ ξυροῖσι κάθιξεν.
Ἄυπαὲρ οἰπᾶνθ' εἵκεασι καλὰν ὡλένῃ ἀκειόθυρον
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ ὅ τι τὸ πρῶτ
Οὔτε φυτῶν γουνῆνον, ὅσον ὠκεῖ πλέγματι θεῖν
Πάντα δὲ μοὶ δέπας ὠκεῖ ὠέπᾳ ἁλύγκος ἄκανθος,
Αἰ ὡλιλιόντι θάνμα τέρας κιτὺ θυμὸν ἀτύξαι
Τᾷ μὲν ἐγὼ ὡρθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγα τεδώκα,
Ὧνον ἢ τυρόεντα μέταν λευκοῖο γάλακτος
Οὐδὲ πάω ποτὶ χεῖλος, ἐμὸν θίγεν· ἀλλ' ἐτικεῖται
Ἄχαρμα· τῷ καίτοι μάλα προφρασιόωμ
Αἰκέν μοι τὸ φίλος γὸν ἐφίμβρου ὕμνον ἀείσῃς.
Κἄγοιγ' φθονέω· ὡς τᾶτ' ὦ τεθὲ τὰν γὰρ ἀοιδὰς
Οὔτί πω εἰς ἀΐδαν γε γὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.
Θ. Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε δοιδᾶς
Θύρσις ὅδ' ἐξ αἰτνας ἢ θύρσιδος ἀδέα φωνά·
Γᾶ τρικάρηνος ἦθε καὶ δάφνᾳ ἐτέκετο πᾶ πκανύμφᾳ
Ἢ ἐς τὸ ὠφῶ καλὰ τέμενα ἢ κατὰ πίνδω.
Οὐ γὰρ δὴ ποτὰ μοῖο μέταν ἔορ ἐς χεῖνα ἀάων
Οὐδὲ λίνασ σκοπιὰν, ὅθεν ἁδὺ ῥέεθρον ἰᾶς ὕδωρ.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε δοιδᾶς.
Τῆνον μὲν θῶν τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
Τῆνον χώκβρυ μοῖο λέοντ' ἀμὲ κλαυσε θανόντα.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλᾳ ἄρχετε δοιδᾶς
Πολλαί οἱ ὡὲρ ποδὶ βόδα· πολλοὶ δέ τε ταῦροι
Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι ἢ πόρτιες ὠδύραντο.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε δοιδᾶς
Ἦνθε ῥμᾶς πρᾶτισος ἀπ' οὔρεος εἶτε δὲ δάφνι
Τίς τυ κατεπρύχθ· τίνος ὦ τὰ θὲ τόσον ἔρασσα
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε δοιδᾶς
Ἦνθον γὸι βοῦται, γὸι ποιμένες ὦ πόλοι ἦνθον

Γάμτις ἀνηρώτων τὶ πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ πρίαπος
Κἤφα, δάφνι πάλαν τὶ τὺ τάκεαι· ἁδέ τι κώρα
Γᾶσαν ἀνακρέναν πεύτ' ἄλσια πᾶσι φορεῖται·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς·
Ζαλῶσα, δύσερώστις ἄπαν νεὰ μήχανός ἐστὶ·
Βούτας μὰν ἐλέγω· νῦν δ' αἰπόλω ἁμὰ δρὶ ἔοικας·
Ὠπόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται·
Τάκεται ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ ξάϊος αὐτὸς ἔπεσσο·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς·
Καὶ τὰ δ' ἔπειτ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι,
Τάκεαι ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ μετὰ παῖσι χορεύᾳς·
Τὼς δ' ὄδὲν πτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
Ἄνυε πικρὸν ἔρωτα· καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοῖρας·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς·
Ἦρθετε μὰν ἀδεῖαι ἠχύπρις γελάοισα
Λάθρᾳ μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἄνα θυμὸν ἔχοισα
Κἤπετύθλω ἢν ἔρωτα κατὰ χροὸς δάφνι λιπεῖν;
Ἆ ἐοὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου ἐλύγχθης·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
Τὰν δ' ἄρα χὠ δάφνις πτε μέβη κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι μεμεσατὰ, κύπρι θανατόεσσιν ἀωτεχθής
Ἦ γὰρ Φράσιλ παῖδ' ἄλιος, ἁμὶ δὲ δώνᾳ
Δάφνις· κεἰν αἰδᾶ κακὸν ἔστι καὶ ἄλγος ἔρωτος·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς·
Οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος ἔρωτι δ' ἰδᾶν
Ἔρωτε πὰτ' ἀγχίσλω· τηνεὶ δρύες· ὦδε κύπρος
Ὦδε καλὸν βομβεῦντι ῥοτὶ σμάραγδοι μέλισσαι·
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς·
Ὡραῖος χὠ δωνὶς ἐπεὶ κ' μᾶλα νομίᾳ·
Καὶ πῶλος βάλλᾳ· καὶ θηρία πάντα διώκᾳ·

Ἄρχετε

Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε τοῖοδᾶσ.
Ἄυτις ὅτωσ ςάσῃ διομήδεσ ἄσσον ἰοῖσα
Καὶ λέγετ᾽ βώτην νικᾷ δάφνιν, αἰγὰ μάχοιμοι
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε τοῖοδᾶς.
Ὦ λύκοι ὦ θῶες. ὠὰ ὦ ῥεα φωλάδες ἄρκτοι
Χαίρεθ᾽ βωκόλου μιν ἐγὼ δάφνις ὁ κὲ τὰν ὕλαν,
Οὐκέτ᾽ ἐνὰ δρυμοῖσ ὁ κ᾽ ἄλσεα. χαίρετε ῥέθοισα
Καὶ πταμοὶ οἱ χεῖτε καλὸν κατ᾽ θύμβριδοσ ὕδωρ.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε τοῖοδᾶσ.
Δάφνισ ἐμὸν ὅδε τῆνοσ ὁ τὰσ βόασ ὧδε νομεύων
Δάφνισ ὁ τὼσ ταύρως ἐλάτασ ὧδε πρτίσδων
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετε τοῖοδᾶς.
Ὦ παὶ ωαὶ, εἴ τε σὶ λιατῶρια μαῖρα λυκαίου,
Εἴτε τύ᾽ μφι πολῆς μέγα μαίναλ᾽ ὀφθὲ πίνασ
Τὰν σὶλαν, ἐ λίκασ ἢ λίτριον αἰ τύ τε σᾶμα
Τᾶν λυκαονίδαο γὰ μακάρεσσιν ἀγασσόν.
Λήγετε βωκολικᾶσ μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶσ.
Ἔνθων αξ. ἐλάτε δέρθ᾽ ὠάκροιμε λίπνων
Ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλοσ ἐλίκταν.
Ἦ γὰρ ἐμὸν ὑπέρωτοσ ἐσ ἄδαν ἔλκομ᾽ ἤδη.
Λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετε τοῖοδᾶσ.
Νῦν ἴα μοὶ φορέοι τε βάτοι φορέοιτε δάκανθαι.
Ἀδὲ καλὰ ναρκισσοσ ἐπ᾽ ῥιβύθοισι κομάσαι.
Γάντα δ᾽ μαλα γένοιντο. πὰ πίτυσ ὄχ᾽ ἐνείκαι
Δάφνισ ἐπεὶ θνήσκει τὼς κύνας ὠλαφοσ ἔλοι.
Κάξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀνὰ δόσι τερύσαιντο.
Λήγετε βωκολικᾶσ μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
Χὤμοι, τόσσ᾽ ἔιπων ἀνεπαύσατο. τὸν δ᾽ ἀφροδίτα
Ἤθελεν ὀρθῶσαι. τάχε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Ἐκ μοισᾶν. χὤ δάφνισ ἐβασσόον, ἴλλυσι δίναι

Τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα τ' ἐνύμφαισ' ἀστιχθῆ.
Λήγετε βωλολικᾶσ μῶσαί τι λήγετε ποιδᾶς
Καὶ τὸ δίδυ τὰν αἰγα γότισκύφ', ὥσκ' ἀμίλξας
Σπείσω ταῖς μοίσαις, ὦ χαίρετε πρ μάκι μοίσ'
Χαίρετ· ἐγὼ δ' ὔμμιν ἢ ἐσύστερον ἄδιορ ἀσῶ.
ΑΙ. Γλῆρισ τοι μέλιτος τὸ καλ' σόμα θύρσι γλύκιον.
Γλῆρισ ὔ χαδύ· ἢ ἀπ' αἰγίλωι χάδε ζώγοις
Ἀδεῖαν, τί πιγοσ ἐπεὶ τύγε φέρτερον ἄδυ.
Ἠνὶ δέροιρ' δέπεις· θᾶσαι φίλος ὡσ καλὸν ὄσδυ
Ὡρᾶν ωε πλύθαίνιν ἐπὶ κραίναισι δοκασεῖσ.
Ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δᾶμι λγένιν· αἰδὲ χίμαιραι
Οὐμὴ σκιρτάσωτι μὸ ὀ τράγοσ ὔμμ' ἀναδῆ ·~

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Β.

Ἆ μοι ταὶ δάφναι φέριθέσυ
λι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα.
Στέψον τὰν κελέβαν φοινι
κέῳ οἰὸσ ἀώτῳ
Ὡσ τὸν ἐμὸν βαρυνεῦνα φί
λον καταθύσομαι ἄνδρα.
Ὅσμοι δώδεκα ταῖσ θ' ἀφῶ
τάλαισ οὐδὲ ωοθήκη
Ὅδ' ἔγνω πότερον τιθυάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμὲς.
Οὐδὲ θύρασ ἄραξιν ἀμάρσιος· ἢ ξαὶ οἱ ἄλλα
Ὤχετ' ἔχων ὅτ' ἔρωσ τα χρὰς φρένας ἀπαφροδίτ.

Βασῶμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήριο πελαίσταν
Ἄυριον, ὤσνιν ἴδωκαὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
Νῦν δένιν ἐκθυέων καταθύσομαι· ἀλλὰ σελάνα
Φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα δαίμ\
Τᾶ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ, τὰν ἢ σκύλακες προμέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀμὰ τᾶρίακαὶ μέλαν αἷμα·
Χαῖρ' ἑκάτα δαιμόνων λῆτι, ἢ εἰς τέλος ἄμμιν ὁ πάντ\
Φάρμακα ταῦθ' ἕρδουσα χρείονα, μή τί τι κίρκ\.
Μή τί τι μηδείας, μή τι ξανθᾶς περιμήδας.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἄλφι τά τοι πρῶτον συνὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
Θέσυ λιτὰ φίλαια· πάτας φρένας ἐκπεπότασαι·
Ἦ ἐάγε τοι μυσαρὰ ἢ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
Πάσαι μὰ νὴ λέγεταῦτα· τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσω.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἐμὲ νίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ δέλφιδι δάφνας
Αἴθω, χὠς αὐτὰ λακεῖ μέσα καπτυρίσασα
Κἠξαπίνης ἄφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς.
Οὕτω τοι καὶ δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκα μαθύνοι.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ὡς τοῦτον τὸν χαρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
Ὡς τάκοι θὠπώρωτος ὁ μύνδιος αὐτίκα δέλφις.
Χὡς δινεῖ θὠδρὸς ὁ χάλκιος ὀξὰ Φροδίτας,
Ὡς κεῖνος δινοῖθο ποθ' ἁμετέρᾳ σθύραισιν.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
Νῶθυσω τὰ πίτυρα, τύ δ' αὖτίμι καὶ τὸν ἐν ἄδαι
Κινήσαις ἐ' ἀδάματα. εἰ δέ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέσυ λιταὶ μύνες ἄμμιν ἀνὰ πόλιν ὠρύονθ'.
Ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χάλκιον ὡς τάχος ἄχη.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἠνὶ δὲ σιγᾷ μηδ' ὀπόντος· σιγῶντι δ' ἆ̃ῆπαυ
Ἀ δ' ἐμὰ οὐσιδᾶ στέργων ἐμπροθεν ἀνία·
Ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα κατείθομ'· ὅς μιτάλαιναν
Ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε μελαμὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμαρ·
Ἴυγξ ἔλκετ' ὐ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἐς ξὶς ἀποστένδω καὶ ξὶς πάδε πότρια φωνῶ
Εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται· εἴτε καὶ ἀνήρ.
Τόσον ἔχοι λάθας, ὅσον πὸ καθησίαφαντὶ
Ἐν δάλα ἀθῆμεν ἐϋπλοκάμω ἀριάδνας
Ἴυγξ ἔλκετ' ὐ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἴσσομαι ἐς φυγόν· ἢ ἄξ ἄρκασι τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Καὶ πῶλοι μαίνονται ἀϋπώρεσιν θοαὶ ἴσσοι.
Ὡς ἐ δέλφιν ἴδοιμι νὴ ἐς λόδε δῶμα περῆσαι
Μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἐκ προθε παλαίστρας.
Ἴυγξ ἔλκετ' ὐ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς μαίνας τὸ κράατ' εδον ὤλεσε δέλφις
Ὤ γὼ μῦν τί μοι σα κατᾴγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
Αἰαῖ ἔρως ἀμιαρὲ τί μ' ἐμμέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
Ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἄπαν ἐκβδέλλα πέπωκας.
Ἴυγξ ἔλκετ' ὐ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Σαῦραν τοι τρίφασα ποτὸν μακὸν αὔριον οἰσῶ.
Θέσυλινῦν ἦ λαβοῖσα τὺ θέρσε ταῦθ' ὕπαξον
Τᾶς τήνω φλιᾶς μαθυπέρτερον, ἃς ἔπι νὺν
Ἐκθυμῷ δέδεμ'· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὐδένα ῥιεῖ.
Καὶ λέπι πφθύζοισα τὸ δέλφιος ὀστέα πάσω.
Ἴυγξ ἔλκετ' ὐ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω.
Ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
Ἦνθε τῶν βύλοισκαναφόρος ἄμμιν ἀνάξω,
Ἄλσος ἐπ' ἄρ τέμιδος· τὰ δὴ πόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

Θηρίαπωμπωδύεσκεπερισταδὸν·ἐνδὲ λέαινα.
Φραίζεόμην γὸρ ἔρωθὄθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
Καί μὄθυχαρίλαθρᾷσα ξοφὸς ἁμαιᾶρῖπε
Ἀγχίθυρος ναίοισα κατὸξαστο ⟨ε⟩λιτάνωσε
Τὰν πομπὰν θάσα ἀῶ. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγέλοιγος
Ὦ μάρτυρ·βύασοιοκαλὸν σύροισα χιτῶνα.
Καὶ μοι σειλαμέναταὶ ξυσίδα τᾶς κλεαρίσας.
Φραίζεόμην γὸμ ὄρωθὄθεν ἵκερ πότνια σελάνα.
Ἤδη δῦσα μέσον κατὄμαξιὸν οὖτὰ λύκωνος,
Εἶδον δέλφιν ὁμοῦτηλωΐδα μισσον ἰόντας
Τοῖς δῆν ξανθοτέρα μὠὲ λιχνύσοιο σινφάς.
Στήθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ σελάνας.
Ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον αἴρτιλιπόντων.
Φραίζεόμην γὸν ἔρωθὄθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
Χὤς ἴδων, ὡσ ἐμάνην, ὥς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
Δῳλαίας·τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο·κὰδέτι πομπᾶς
Τήνας ἐφρασάμαν ὰδὼς πάλιν οἰκαδ᾽ ἴμεν θον.
Ἔγνων·ἀλλά μέτις κατυρανόσος ἐξαλάπαξε.
Κείμην δ᾽ἐν κλιντῆρι δέκ᾽ἄματα ⟨ε⟩δέκα νύκτας.
Φραίζεόμην γὸν ἔρωθὄθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
Καί μοι χὼς μὠὁμοῖος ἐγίνετο πλάκι θαλῳῶ.
Ἐξέδυν δ᾽ἔκκεφαλῆς πᾶσαι ξίχες·αὐτὰ ὀ λοιπὰ
Ὅσε᾽ἐτῆσ ἢ δέρμα·ἢ ἐς τίμος ὰκ ἐπέρησα.
Ἦ ποίας ἔλιπεν χραίας δόμον, ἅτις ἐπαί σεν.
Ἄλῆσ οὐδὲν ἐλαφρὸν, ὁδὲ χρόνος ἄνυτο φύτων.
Φραίζεόμην γὸμ ἔρωθὄθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
Χὤτω τᾷ δούλᾳ γὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
Εἰδᾶτε θέσυλίμοι χαλεπᾶσ νόσω ὧρέτι μᾶχος
Πᾶσαν ἐχθμετάλαιναν ὁ μύνδιος, ἀλὰ μολοῖσα
Τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίσματος.

Τηνεὶ γὰρ φοιτᾷ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.
Φράζεό μευ τὸν ῥᾴωθεν ἵκεο πότνα σελάνα.
Κἠπείλεες ἴσον ἐόντα μάθοις μόνον ἄσυχα νεῦσον.
Κἤφθόμην μαίεσθαι τὰ λεῖ ἠὐφαγέοντα δε.
Ὡς ἐφάμην. ἀδῖνα λαθεῖν ἄταγε τὸν λιπαρόχουν
Εἰς ἐμὰ δώματα δέλφιν. ἐγὼ δ' ἐνὶ νόσφι γυνάσα
Ἄρτι θύρας ὑπέρ ὀδὸν ἀμφιβαλοῦσα πρὸς κούφῳ.
Φράζεό μευ τὸν ῥᾴωθεν ἵκεο πότνα σελάνα
Ῥᾶτα μὰν ἐλύχθη χρόνος πλέον ἐκ δὲ μετώπω
Ἱδρῶς μὲν κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
Οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμην. ἀδάσσατο γὰρ ὕπνῳ
Κυνζοῦν ταις φωνεῦντας φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα
Ἀλλ' ἐπάγην δειγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα.
Φράζεό μευ τὸν ῥᾴωθεν ἵκεο πότνα σελάνα.
Καί μεῖσι δὼν ὦσε γυνὸς ἐπὶ χθονὸς ὄμματα θήξας.
Ἔζετ' ἐπικλινθῆρι λιζόμενος φάτο μῦθος
Ἦ ῥά μεσιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώθην
Γράυς καλὸν χαίεντα πρέχων ἔφθαξε φιλῖνον.
Ἐς τὸν μὲν καλέσασα τόδε στέγος, ἦμεν ἀρῆμφ.
Φράζεό μευ τὸν ῥᾴωθεν ἵκεο πότνα σελάνα.
Ἦνθον γὰρ κἠμοὶ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
Ἦ τρίτος ἢ τέτταρτος ἐὼν φίλος αὖτε κανυλητὸς.
Μᾶλα μὰν ἐν κόλποισι δυωνύσοιο φυλάσσω,
Κρατὶ δὲ χὼν λύκαιν' ἡρακλέος ἱερὸν ὄρνος
Πάντοθε πορφυρέῃσι πτυζώσῃσιν ἐλικτέν.
Φράζεό μευ τὸν ῥᾴωθεν ἵκεο πότνα σελάνα.
Καί μεῖ μὰν κἔδεχωθε τὰ δῶς φίλα· νὴ δ' ἐλαφρὸς
Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠθέοισι λαλύμαις.
Ἔνδον τείχε μόνον τὸ καλὸν σόμα τοῦ ἐφίλασα.
Εἰ δ' ἄμμα μὴ θεῖτε καὶ ἀθύρατ' ἔχετο μοχλῷ.

Πάντως ἢ τελέκεις ἢ λαμπάδες ἦνθ' ἐφ' ὑμέας
Φράζεό μοι τὸν ἔρωθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Νῶϊ χάειν μὲν ἔφαν τάχυ πρὶν δὲ πρᾶγον ὀφείλειν
Καὶ μετὰ τ' ἀκύπριν τύμμι δυτέρᾳ ἐκ πυρὸς εἶλθ'
Ὦ μῆλαι· ἐσμὲ λέσασα τὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
Ἄντως ἠμίφλεκτον· ἔρως δ' ἄρα καὶ λιπαραίου
Πολλάκις ἀφαίσοισι σέλασι φλογερώτερον αἴθει.
Φράζεό μοι τὸν ἔρωθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Σὺν δὲ κακαῖς μανίαισι καὶ ἄξενον ἐκθαλάμοιο
Καὶ νύμφαν ἐφόβησε τὸ δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
Ἀνέρος· ὡς ὄμεν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἀντία χυπετήσω
Χθιζὸς ἐφαπτομένη μαλακῶν ἐλίνυε πὶ λεκέων.
Καὶ λαχὺ χὼς ὤϊξα τὸ πεπαίνετο μὴ τὸ πρόσωπον
Θερμότερόν ἢ πρόσθε καὶ ἐψιθύρισε δόμοις ἀδύ.
Χὠς κἀτοιμὴ μακρὰ φίλα θρυλέοι μοι σελάνα
Ἔπρασχεν τὸ μέτισα· καὶ ἐς πρόθυρον ἤνθομεν ἄμφω.
Κὤτ' ἔτι τῆρος ἐμὶν ἐπεμέμφετο μέσφα ἐχθές.
Οὔτ' ἐγὼ αὖτ' ἐνόησα· ἀλλ' ἦρ θέμοι ἄστε φιλίσας
Μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος· ἄστε μελιξοῦς
Σάμερον ἀΐκατόν τε πὸ οὐρανὸν ἔξεχον ἴωσοι·
Ἀὼ τὸν ἐοδόωσα χὠ ἀπὸ κεἰνοῖο φέροισα.
Κἤπεμοι ἄλλάτε πρὰ, ἢ ὡς αὖρα δέλφις ὄπαυε
Κἤτ' ἐμὶν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε ἀλίσβος
Οὐκ ἔφατ' ἔξελὲς ἴδμεν· ἀτὰρ πόσον αἰὲν ὤωρες
Ἀλιτρότατ' ἐπεχείρα· καὶ ἐς τέλος ὤχετο φεύγων.
Καὶ φάρη οἱ στεφάνοισι τὰ δώματ' ἦν ἀνακαίνω
Ταῦτά μοι ἀξείνα μυθήσατο· δῆτα δ' ἀληθής.
Ἦν γάρ μοι μὴ ξῖσι μὴ τετράκις ἄλλοτε φοίτη.
Καὶ παξέμιν ἐτίθη τὸν δωρίδα πλάκις ὅλπαν
Νῶν δέ τι δωδεκάπηχυ ἀφ' ὤτινι ἐδέρκετ' ἰδόν.

Ἦ ἐοὐκ ἀλόη τι τερπνὸν ἐχθ· ἀμῶν ἢ λέλαγμαι;
Νῶμμὴ τοῖς φίλοις καταθύσομ· αἰ δέ τι κἠμὲ
Λυπῇ· τὰν αἰόλαο τὼ λαν ναὶ μοίρας ἀρπαξεῖ.
Τοῖα οἱ ἐν κίσα κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
Ἀ συνεί ὠ δέ ποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα·
Ἀλλὰ τὺ μὴ χαίροισα πρὸ ὠκεανὸν πρέσβις ἴωλας
Γοὐτνί· ἐγὼ δοῖσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥς περ ὑ τόσσαν.
Χαῖρε σὺ λαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ᾽ ἄλλοι
Ἀστέρες ὐκήλοι οἷα τὰν μυχνυκτὸς ὀπαδοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Γ·ΑΙΠΟΔΟΣ
ΗΑΜΑΡΥΛΛΙΣ :~

Ωμάσδω ὅτι τὰν ἀμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἶγες
Βόσκονται κατὸ ρος, καὶ ὁ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρε μὶν τὸ καλὸν πὶ φυλαμένε βόσκε τὰς αἶγας
Καὶ πρὸ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε· τὸν ἐνόρχαν
Τὸν λιβυκὸν κυάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ.
Ὦ χαρίεσσα μαρυλλὶ, τί μ᾽ οὐκέτι τᾶδε κατ᾽ ἄντρον
Γαρκύπποισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον ἢ ῥά με μισεῖς;
Ἦ ῥα πί τοι σιμὸς κατεφαίνομαι ἐγγύθεν ἢ μὰν
Νύμφα· ἐς προγένος; ἀπάγχα θαῦμά με ποιησεῖς.
Ἦνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω· τήνω θὲ καθεῖλον·
Ὧ μὲ κέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἴσω·
Θᾶσσον μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος, εἴθε τι μοίμαν

Ἀμβομβῶσα μέλισσα· ἠὲ σὸν ἄνδρα φίλοισιν.
Τὸν κισσὸν δακδὺς καὶ τὸν πτέριν· ἆ τὺ σὺ κάσδη.
Νῦν ἔγνων γὸν ἔρωτα· βαρὺς θεὸς· ἦ ἑα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαζεν δρυμῷ τίμιν ἔτρεφε μάτηρ·
Ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
Ὦ τὸ καλὸν πόθορῶσα· τὸ πᾶν λίθος· ὦ λυάροφρυ
Νύμφα· πρόσπυξαί μιν ἀὶ σόλ\, ὥστυφιλάσω
Ἔστι καὶ ᾧ κεινοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
Τὸν στέφαν\ τὶ λαίμε καταυτίκα λεπτὰ πρινσεῖς.
Τόν γοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλακι σοῖο φυλάσω
Ἐμπλέξας λαλύκεσσι καὶ ὐόδμοισι σελίνοις.
Ὤμοι ἐγὼ τὶ πάθω, τὶ ὀδύασσος οὐχὶ πακτάφσ;
Τὰν βαίταν ἀποδὺσ εἰς κύματα τῆνα ἀλῦμαι.
Ὠὶ ὥτερ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ χρισεύς.
Κἤκα μάσοθέλω· τόγε μὰν τιὸν ἀδὺ τίτυκται.
Ἔγνων πρὰν ὄλεσμι μεμναμένα φιλέεισμε.
Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον πτιμαχάμεν\ πλατάγησεν
Ἀλλ' αὔτως ἀπαλῷ ποτὶ πέχει ὄβεμαράνθη.
Εἴτε λαθροιὼ τ' ἀληθέα κοσκινόμαντις.
Ἀ πρὰν ὥσιο λογεῦσα παραιβάτις· οὔνεκ ἐγώ μὲ
Τὶν ὅλος ἔγκειμαι· τὺ δέμυ λόγον ὀδέν' ὥσῃ,
Ἦ μάντοι λυκὰν δίδυμα γόκον αἰγὸς φυλάσω·
Ταύμε καὶ ἀμέρμνως ὀρὶ θᾶλις ἀμελανόχρως
Αἰτεῖ λάθωσῶ οἱ ἐπεὶ τύμοι ἐνδιαθρύπτη.
Ἄλλεται ὀφθαλμόσμυ ὁ δεξιὸς· ἆρα γ' ἰδήσῶ
Αὐτάμ; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀγκλινθείς.
Καί κέ μ' ἴσως πτίδῃ· ἐπεὶ οὐκ ἀδαημανταί ἐντί.
Ἰσσομένης ὄλα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι.
Μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν· δρόμον ἄνυεν· ἀδ' ἀταλάντα
Ὡς ἴδεν· ὡς ἐμάνη· ὡς ἐς βαθὺν ἄλετ' ἔρωτα·

Τὰν ἀτίλαν χῶ μάντις ἀπ᾽ ὄρθρος ἆτι μελάμφυς
Ἐς σύλον· ἀδὲ βίαντος ἐν ἀγλοίνησιν ἐκλίνθη
Μάτηρ ἀχαείαισα σὺν Φρονος ἀλφισιβοίας.
Τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων
Οὐχ ὥντως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄπαγε λύσασ.
Ὥς γ᾽ ὐνδὲ φθίμενόρμιν ἄτιρ μαζοῖο τίθητι.
Ζαλωτὸς μὰν ἐμὶν ὁ γὸν ἄξοπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ φίλαγυναισὶ σῶμα.
Ὅς τόσων ἐκύρησεν, ὅσοὺ πευσεῖθε βέβαλοι.
Ἀλπίω τὰν λιφαλὰν· τὶν δ᾽ ὔυμέλεα· οὐκέτ᾽ εἰδῶ
Κεισεῦμαι δὲ ποσὼν· καὶ γὰ λύλλοι ὥδε μέδοντι
Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο καὶ βρόχθοιο γέροντος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Δ·ΝΟΜΕΙΣ·ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ·

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἰὼ μοι ὦ Κορύδων· τίνος αἱ βόες·
ἦρα Φιλώνδα;
Οὐκ, ἀλλ᾽ Ἀγωνος· βόσιμεν δ᾽ ἐμοὶ αὐτὰς ἔδωκεν.
Β. Ἦ πάνυ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
Κ. Ἀλλ᾽ ὄγε γὰρ φησὶ τὰ μόσχια· κἠμὲ φυλάσσει.
Β. Ὠνὸς δ᾽ ἐστὶν ἄφαντος ὁ βωκόλος· ὤχετο χώραν.
Κ. Οὐκ ἄκουσας; ἀγῶνιν ἐπ᾽ ἄλφιτον ὤχετο μίλων.

Β. Καὶ πρωὶ τῆμος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη
Κ. Φαντίνι μ' ἡράκλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσθην.
Β. Κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεϊ ἤμβλυ' ἀμείνω.
Κ. Κὤχετ' ἔχων σκαπάνην τε λεῖ καπίτνα γόθεν μάλ'.
Β. Πείσαις οἱ Μίλων ἅτως λύκος αὐτίκα λυσσᾶν.
Κ. Ταὶ δὲ μάλα δ' αὖτον μυκώμεναι ὧδε προθεῦντι.
Β. Δφλαῖαι γ' αὖται τὸν βωκόλον ὡς κακὸν οὖρον.
Κ. Ἦμὰν δφλαί αἰ γε μὴ δ' κέτι λῶντι νέμεσθαι.
Β. Τήνας μὲν δήπου τᾶς πόρτι θαὐτὸ λέλφται
Τὼ σέ γ' ἁ μὴ πρῶνας σιπίζεται ὥστερ ὁ τέττιξ;
Κ. Οὔδᾶμ· ἄλλο καμὲν μινὲ ταῖσ' ἀροῖο νομίζω.
Καὶ μαλακῷ χέρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
Ἄλλο δὲ σκαίρᾳ τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
Β. Λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ τὰν βούρει χοσείθε λάχοιεν
Τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται ὁκκαθύοντι
Τᾶ ἦρα τοιόνδε μακοχάσμων γᾶς ὁ δᾶμος.
Κ. Καὶ μὲς τὸ μάλιμ' οὖν ἐλαύνεται ἐς τὰ τὰ φύσκω,
Καὶ ποτὶ τὸν νάιαθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.
Ἄ ἰπὶ ταῦρος ἢ λιμύζα ἢ ἐν ὁδῷ σε μελίτᾳ
Β. Φεῦ φεῦ· βασεῦνται τοὶ βόες ὡ τάλαν αἰῶνα
Ἐς ἀΐδαν, ὁκα τὺ καλὰς ἁράσαο νίκας.
Χἄσυ εἰς ἐρῶτι ταλίᾳ ταῖ λώιται· ἀμπτὶ τάξα,
Κ. ἀ τήνα γὰ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ πᾶσαν ἀφέρταν.
Δῶρον ἐμίμνιν ἔλᾳ τερ· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς
Κἢν μὰ τὰ γλαῦκας ἀγκρόμαι· ὧ ἢ τὰ ταύρω.
Αἰνέω τάντι κρότωνα· καλὰ τὰ πόλις ἀζάκινθος.
Καὶ τὸ ποτᾶϊον τὸ λαλίνιον· ἄτερ ὁ τύκτας
Αἴτων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας
Τίνει καὶ τὸν ταῦρον ἀ τὰ ῥεος ἀγκπάξας.
Τᾶς ὁ τάλας, κἢ δὰ κἄμαρυλίδι ταὶ ἢ γυναῖκες

Μαλιρὸν ἀναΰσαν· χὤ βωκόλος ὄβριμα ἔλαστεν.

Β. Ὦ χαρίεσσα μαρυλλί· μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας.
Λασθήμεθ' ὄσον αἶπες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀϊστόβας.
Αἰαὶ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος ὅς μ' ἔλεν ὀλόγχᾳ.

Κ. Θαρσεῖν χὴ φίλε βάπτε· τὰ χάρεια ἔστετ' ἄμφω.
Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
Χὤδ' ἄμοχα μᾶν τῶλλᾳ αἰθρι Θ· ἄμοχα δὤᾳ.

Β. Θαρσέω βάλλε κάτωθε τὰ μοχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
Τὸν θαλλὸν ξώγγυτι, τὰ δύνασαι· σίτθ' ὄλεσσ' ὄγος.

Κ. Σίτθ' ἄκυμαίθα ποτὶ τὸμ λόφον· ἀκὶ σαλεύᾳς;
Ἦξω ναὶ τὸν ὦᾶνα, κακὸν τέλος ἀντίκα δώσων.
Εἰ μὴ ἄπεστ' ὤτων· ἰδαῦ πάλιν ἆδε ποθέρπεις.
Εἴθ' ἦ μοι ξοικὸν τὸ λαγωβόλον· ὥς τυ παταίξω.

Β. Θᾶσαι μὴ λορύδων ποτὶ τὼ δύο· ἀ δ' ἄκανθα
Ἁρμοῖ μὶ ὧδ' ὠάπαξ ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς ἢ βαθεῖαι
Ταὶ ἀξαντυλίδες ἐντί· κακῶς ἀ πόρτις ὄλοιτο.
Ἐς ταὐτὰν ἐτύπαν χαμώμενος· ἦς ἄμε λύσεις;

Κ. Ναὶ μαί· τοῖς ὀνύχεσσιν ἐχὼ τένιν· ἄδε μὴ αὐτά.

Β. Ὀσίχον ὅσσον τὸ τύμμα· καὶ ἀλίκ' ἄνδρα δαμάσθη.

Κ. Εἰς ὄρος ὄχθ' ἐρῶτας μὴ ἀνήλιπος ἔρχεο Βάπτε.
Ἐν δόρᾳ ἐάμνοι τι μὴ ἀσαλάθοι κομόωντι.

Β. Εἰ πάγεμοι λορύδων· τὸ τερόμτιον ἦς ἔτι μύλλᾳ
Τήναν τὰν λυανόφρων ἐρωτίδα τᾶς πτέρυγας;

Κ. Ἀκμαίν γὼ δᾷ λαῖε· πρὰν γέμμαντος ἐπενθών,
Καὶ ποτὶ τὰν μάνδρ' ἀκατελάμβαν' ἄμος ἐνάργη.

Β. Εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα· τόγο γένος ἢ σατυρίσκοις
Ἐγγύθεν ἢ πάνεσσι μακοννάμοισιν ἐρίσδᾳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Ε· ΟΔΟΙ-ΠΟΡΟΙ·~

Ιγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμέρα τὸν συ
βαείταν
Φεύγετε τὸν λάκωνα, τόμευνάκ@
ἐχθὲς ἴκλεφεν.

Λ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κραίνας, σίπαῖ
μυίδες; οὐκ ἐσορῆτε
Τόν μωτὰν σύριγγα πρώανη κλέφαντα κομάταν;

Κ. Τάν ποίαν σύριγγα; τὺ δ' ὠόκα δῶ λεύσαίρτας
Ἐκτάσω σύριγγα; τὶ δ' ὄ κέτι σὼ κορύδωνι
Ἄρκεῖτοι καλάμα σαὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

Λ. Τάν μοι ἔδωκε λύκων ὃ λεύθερι· τὰν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκλέφας ποκ' ἔβα ράκος, εἰ τὲ κομάτα,
Οὐδὲ γὰ μάρα ζῆ δι' αὐτὸ τὴν ἦς γοι ἐνύδιφν.

Κ. Τὸ μ@κύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἀνίκ' ἔθυσε
Ταῖς νύμφαις τὸν αἶγα· τὺ δ' ὦ κακὲ λάπτ' ἐπίκλω
Βασκαίνων· ἐνῶν μετὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

Λ. Οὐ μὰ αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον· οὐ σέτε λάκων
Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὄ καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας
Τᾶς πέτρας ὦνθρωπε μανεὶς εἰς κράθιν' ἀλοίμ'.

Κ. Οὐ μὰν οὔταὖτὰς τὰς λιμνάδας ὤταθὲ νύμφας·
Ἀἰτέμοι ἵλαοί τε Εὐμενέες τε λέθοιεν·
Οὕτω τὰν σύριγγα λαθὼν ἔλεφε κομάτας.

Λ. Ἄ ἴστοι πιστεύσαιμι τὰ δὲ φνίδος ἄλιτα ἔροιμαν.
Ἀλλ᾽ ὦ ωαῖκα λῆς ἔλεφον θέμθ᾽ ἐν τὶ μθὴ οὐδὲ ἷς
Ἱερὸν ἀ μάτί τοι δίαοίσομαι ἵσεκα πείθως.
Κ. Ὑς πταθαναίαν ἔειν ἤελσεν ἠνί δὲ κεῖται
Ὤλεφος ἀ μάτεκαὶ τὺ τὸν βύδοτον ἀ μνὸν ἔρδε.
Λ. Καὶ πῶ κίναδ᾽ ὧ τὰ δὲ γέασεται ὀξίσου ἄ μμιν.
Τίς ξίχας ἀὐτ ἔείων ἐποκίξατο τίς ἢ παρώσας.
Ἀιχθὸς πρωτορήκοιο κακὰν κώα βάλετα μέλδν.
Κ. Ὅς τις νικασεῖν τὸν ωλατίον ὡς τὺ πεποίθας.
Σφὰξ κομβῶν τί πιχθς ἐναντίον ἀ μὰ γὲ οἵτοι
Ὤλεφος ἰσοπαλὴς; τὺ ἴδ᾽ ξάγος οὗτος, ἔεισδε.
Λ. Μὴ ωεὺ δὺ γρῆτοι ωυεὶ θάλπεαι ἄδιον ἀσῆ
Τᾶδ᾽ ὺ ωὸ τὰν κότινον ἢ τὰ λοια ταῦτα καθίξας
Ψυχὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται ὧδε ωεφύκᾳ
Ροία χἄσμὰς ἄδε ἐ ἀλειδες ὧδε λαλῦντι.
Κ. Ἀλλ᾽ ὄ τι ωεύδω, μέτα δ᾽ ἔχθομαι εἰ τύ με γ᾽ ολμ᾽
Ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι πτιβλέπειν ὀν ωοκ᾽ ἔον τε
Παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἔτ᾽ ὼν ἐδίδασκ᾽ ὄν. ἴδ᾽ χάεις ἐς τὶ ποθέρπᾳ.
Θρέψαι ἢ λυκιδεῖς, θρέψαι κὤ ὡς τυ φάγωντι.
Καὶ πκ᾽ ἔγὼ ωαρὰ τὺ τὶ μαθὼν καλ᾽ ἢ κακὸ σας
Μέμναμ᾽ ὦ φθονερ᾽ τὺ ἐ ἀρετ᾽ ἀνδρίοναὐτως.
Κ. Ἀνίκ᾽ ωὺ σὶ ζόντυ, τὺ δ᾽ ἄλγιες. αἰδὲ χίμαιραι
Αἶδε μ᾽ατιμλιχῶντο· ἢ ὁ τράγος αὐτὸς ἐτρύωη.
Λ. Μὴ ἐάθιον τήνῳ ωυσίμαγος ὑβὲ ταφείης.
Ἀλλὰ γὲ ἐρφῷ ἔρπε, λύτερα ἐοχολιαξεῖς.
Κ. Ὀυχέρψῳ τηνεί· τούτω δρυίος, ὧδε κύπτερος.
Ὧιδε μ᾽ αλοὺ βομβοῦντι πτὶ σμάνεσι μέλισσαι.
Ἔνθ᾽ ὕδατος ψυχῷ κρᾶναι δύο, ταί δ᾽ ἢ δένδρῳ
Ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ ἀσκιὰ ἄδὲν ὁμοία
Τᾷ παρὰ τὶν βάλλδὲ καὶ ἀ πίτυος ὑψόθε κοόντες.

Ἢ μὰν

Λ. Ἦ μὰν ἀρνακίδας τινὰς εἰρια τᾶδε πατησεῖς
Αἰ λῷνθης ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
Ταὶ παρὰ τὶν ὄσδουτι κακώτερ' ἢ τύ· ὤτερ ὄσδης
Στασῶ δὲ κρητῆρα μέτερ λυκοῖο τάλακτος
Ταῖσ νύμφαις· σασῶ δὲ καὶ αὐδέος ἄλλον ἐλαίω·
Κ. Αἰδέκα ἢ τύ μόλης· ἀπαλὰν πέζαν ὧδε πατησεῖς
Καὶ γλάχων ἄνθωσαν· ὐπαστεῖται δὲ χιμαιρᾶν
Δέρματα· τᾶ δ' ἀπὸ τὰν μαλακώτερα πλάκις αὐτᾶν
Στασῶ δ' ὔλιτὼ μὲν γαυλὼς τῷ πανὶ τάλακτος·
Ὅλιτὼ δ' ὐσκαφίδας μέλιτος πλέα κηρίον χοίσας.
Λ. Αὐτόθεμοι πτέρις δὲ· καὶ αὐτόθι βωκόλι' ἀσδῶ·
Τὰν σὰν τοῦ πατέων ἔχε τὰς δρυὰς· ἀλλὰ τὶς ἄμμε
Τὶς κρινεῖ αἴθ' ἔνθοι πόθ' ἃ βωκόλος ὧδε λυκώπας·
Κ. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα·
Αἰ λῆς τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται· ἐντὶ δὲ μόρσων
Λ. Βωστρήσομ'. Κ. τὺ κάλφιν. Λ. ἰὼ ξένε μικκὸν ἄκουσον
Τᾷ νύμφᾳ· τὰν ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὃς τις ἀρείων
Βωκολιαστάς ἐστι· τὺ δ' ὦ φίλε μήτε μὲ μόρσῳ
Ἐν καιρῷ τι κρίνῃς μήτ' ὢν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς
Κ. Ναὶ πρὸς τᾶν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτι λιτομάτα
Τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὢν τύτα τῷδε χαρίξῃ·
Ἀλλ' ἤτοι ἀ ποίμνα τῶ θουρείω ἐστὶ συβάρτα·
Ἐν μέρᾳ δὲ τὰς αἶγας ὀρῇς φίλε τὼ συβαρείτα·
Λ. Μή τύ τις ἤρωτα ποτὶ τῶ διὸς, αἴτι συβάρτα
Αἴτι μόν ἐστι καλλιστεῖον ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί·
Κ. Βέντι θοὔτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντα λέγω·
Κὠδὲν καυχῶμαι· τὰ δ' ἄτερ φιλοκέρτομος ἐσσί·
Λ. Εἶα λέγειτι λέγῃς· καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν ἄγθις
Ζῶντα φέρῃς ὤ πᾶσαν ἢ ζωμύλος ἢ θαλυμάτας·

Κ. Ταὶ μῶσαι μὲ φιλοῦντι τὸ λὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐτᾶις χιμάρως δύο πρὰν τρέφουσα
Λ. Καὶ δ' ἐμέ ὠ πόλλων φιλέει μέγα· μὴ καλὸν αὐτῷ
Κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὸ δὲ καρνεᾶν δὴ ἐφέρπει.
Κ. Ρᾷ δύο· τᾶς λοιπᾶς δίδυμα τόκα αἶγας ἀμέλγω.
Καὶ μᾶ παῖς τὸ θοροῦσα τεᾷ λέγει αὐτὸς ἀμίλγεις.
Λ. Φοῦφοῦλα κωντοι τα λάρως χαδοῦνει καπὶ πλήρει
Τυρῶ· ἐπὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι ταῖδα μολοῦσα.
Κ. Βάλλει μὴ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἀκλεᾶείσα
Τὰς αἶγας παρελῶντα· κἀδύτι τὸ πτυλιάσδει
Λ. Κἠμὲ δοκρᾶτίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπάντων
Ἐλμαίρει· λιπαρὰ δὲ παῖ αὐχένα σείετ' ἴθφρα.
Κ. Ἄλλοῦ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἐμεμώρα
Ῥοὸς ἐόδα· τᾶ ἄνδρα τὸ ταῖ αἱμασιαῖσι τὸ φύκει.
Λ. Οὐδὲ δ' ὀδὰκύλοισ' ὀ ἐιμαλίδες· αἱ μὲν ἐ χοντι
Λεπτὸν ἀπὸ τρίριο λεπτύειον· αἱ δὲ μελιχραί.
Κ. Κἠγὼ μὰν δώσω τᾶ ξένᾳ αὐτίκα φάσαν·
Ἐκ τᾶς ἀρκεύθου λαθικλῶν· τηνεὶ δ' ἐφίσδει
Λ. Ἀλλ' ἐγὼ ἐς λαῖναν μαλακὰ πόκα ὀ τὸ τὸ καὶ τέξω
Τὰν οἴαν τὰν τέλαν, μ' ρατίδα δωρήσομ' αὐτός.
Κ. Σίπα ἀπὸ τᾶς κοτίνου ταὶ μηκάδες ὧδε νέμεσθε
Ὡς τὸ λακταντες τὸ ρεῶ λοφον, ἄτε μυεῖκαι.
Λ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς ὄρος ὀκὼν ἄρος· ἀτεκυναίθα·
Τ' ἀτὶ βοσκησεῖσθε τραπάργολας ὡς ὁ φάλαρος;
Κ. Ἔστι δέμοι γυλὸς κυπαρίσσιμος· ὅστι δὲ κρυτὴρ
Ἔργον πραξιτέλευς· τᾶ ταῖδι ἢ ταῦτα φυλάσσω.
Λ. Χἄμὶν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος αἴ χθ'
Ὃν τῷ ταῖδι δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν
Κ. Ἀκείδες αἰ τὸν φραγμὸν ὑπερβαίνητι τὸν ἀμπ.
Μή μιν λωβάσησθε τὰς ἀμῶς λος, ἐντὶ γὰρ ἅβαι.

Τοὶ

Λ. Τοὶ τί πί μες ὀρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω
Ὄντω κ' ὔμμιν θὴν ἐρεθίσδετε τὼς καλαμυτάς.
Κ. Μισέωτας δασυκέρκο ἀλώπεκας, αἰ τὰ μίκωνος
Ἀεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέοντε ρα ξαγίζομπι.
Λ. Καὶ δ' ἐγὼ μισέωτὸς κάνθαρος· οἰ τὰ φιλώρδα
Σῦκα λατεξόγοντις ὑπνέμιοι φορέομται.
Κ. Ἦ οὐ μέμνασ' ὄτ' ἐγώ τυ λατὴλασα· κ' τύσισα ρὼς
Ἐῦ ποτικιγκλίζεν, ἢ τᾶς ὀρυὸς εἰχοτιώας;
Λ. Τοῦγο μὰν ὐ μέμναμ' ὄκκα μὴν τᾷ δ' ἔτυδάσασ
Ἐὐ μάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦγο γίσαμι.
Κ. Ἤδη τις μόρσων ποκραίρεται· ὐχὶ ποὰ ῥήθευ;
Σκίλας ἰὼν γραίας ἀπ' σάμαγος αὐτίκ' τίλλοις.
Λ. Κἠγὼ μὰν κνίσδω μόρσων τι μὰ ἢ τὺ δ' ἐλώσᾳς
Ἐνθὼν τὰν λυλλάμινον ὀλισθύνειν ἐς τὸν ἄλεντα.
Κ. Ἰμέρα ἀνθὔδατος ἐίτω γάλα· κ' τὺ δ' ἐκρᾶδε
Οἴνῳ πορφύροις· τὰ δ' ἔτοῖσι ἀκαρπὰν ἐνείκαι.
Λ. Ῥείτω χἄσυβαρῖτις ἐμὶν μέλι· κ' τὸ πρόῤῥοθον
Ἀ ποιῆς ἀνθὔδατος τὰν λαάλπιδα κηρία βάλλαι.
Ταὶ μὰν ἰμαὶ λύτι λόντι καὶ αἴγιλον αἶπες ἔδοντι
Καὶ σχῖνον παρέοντι· ἢ ἐν κομάροισι κέοντας.
Λ. Ταῖσι δ' ἔμαῖσ' οἵασι πάρεστιμεν ἀμελίτφα
Φέρβεσθαι· πολλὸς δὲ κ' ὡς ῥοδακιασὸς ἐπανθεῖ.
Κ. Οὐκ ἔραμαὔλκίππας, ὅτι μ' ἐπρὰν οὐκ ἐφίλασε.
Τῶν ὤτων καθελοῖσ' ὄκκαι τὰν φάσαν ἔδωκα.
Λ. Ἀ μ' ἔτω ἐὐμήδης ἔραμαι μέτα καὶ ὃκ' αὐτῷ
Τὰν σύριγγ' ὤρεξα· καλὸν τί μι κάρτ' ἐφίλασεν.
Κ. Οὐθεμιγὸν λαίκων ὠοτᾶ ἢ δύνα κίσας ἐείσδεν.
Οὐδ' ἔπτας κύκνοισι· τὺ δ' ὦ τάλ' ἐσσὶ φιλεχθής.
Μο. Γαύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα· τὶν δὲ κομάτα
Δωρεῖται μόρσων τὰν ἀμνίδα· κ' τὺ δὲ θύσας

Ταῖς νύμφ᾽ μόρσωνι καλ᾽ κρέας αὐτίκ᾽ πέμψον.
Κ. Πεμψῶ ναὶ τὸν ταῦνα φρι μάστοπᾶσα βασίσκ᾽
Νῶ ἀγέλα κἠγὼ δ᾽ ἴδῶσ μέτα τοῦτο καχαξῶ
Καπῶ λάκωνος τῶ ποιμένος ὅπι πρὸκ᾽ δη
Ἀννσάμαν τὸν ἀμνὸν ἐς οἰῶν ὔμμιν ἀλεῦμαι.
Ἄϊπερ ἐμαὶ θαροεῖτε κερχνίσσ αὔριον ὔμμε
Γάσασ ἐγὼ λουσῶ συβαείπι δος ἔρδοθι μ᾽ράναν
Οὗτος ὁ λωκίτασ ὁ κορυπίλος, εἴτι νόχεύσφς
Τᾶν αἰτᾶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ μαμιερῆσαι
Ταῖς μοίσαις τὸν ἀμνὸν ὁδαῦ πάλιν· ἀλλὰ τενοίμ᾽
Ἀιμήτυ φλάσαιμι· μελάν θι ἀρτὶ κομάτασ·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ζ. ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ·

Δαμοίτασ καὶ δάφνισ ὁ βωκόλ θ᾽
εἰς ἔναχῶρον
Τὰν ἀγέλαν πὸκ᾽ ἄρατι συναίτα-
γον· ἦσ δ᾽ ὅμὰ αὐτῶν
Πυρρὸς ὁδ᾽ μιγένφος· ἐπὶ κράναν
δέ τιν᾽ ἄμφω
Ἐσφόμενοι θέριος μέσῳ ἄματι, τοι ά δ᾽ ἄφδυ
Πρῶτος δᾶρξε νὸ δάφνισ ἐπεὶ ἢ πρῶτος ἐείσδεν
Δ. Βάλμφρι πολύφα μεὸ πρίμνιον αἰ τελάτφα
Μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλοῦσα
Καὶ τύνιν οὐπθόρηθα πάλαι πάλ᾽, ἀλλὰ κάθησαι

Ἀδέα συρίσδων· πάλιν ἄδ' ἴδε τὴν κύνα βάλλει·
Ἄ τοι τῶν οἴων ἔπεται σὺ ποτὸς ἀδὲ βαύσδῃ·
Εἰς ἄλλα δ' ἐρχομένᾳ τὰ δένιν καλὰ κύματ' φαίνει
Ἄσυχα καλλάζοντα, ἐπαΐγα λοῖο θέοισαν·
Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπιλανάμασιν ὀρούσῃ
Ἐξ ἀλὸς ὀρχομένας· μὰ τὰ ϝὰ χόα καλὸν ἀμύξῃ·
Ἀδὲ λ αὐτόθι τοι δὰ θρύπτεται· ὡς ἀπ' ἄκανθας
Ταὶ καττυραὶ χαίταις τὸ καλ' θέρος ἀνίκα φρύγῃ·
Καὶ φύγει φιλέοντας, κἠ οὐ φιλέοντας διώκει·
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς λιπεῖ λίθον· ἢ γὰρ ἔρωτι
Γρωικὸς ὢ πολύφαμος τὰ μὴ καλὰ καλὰ τίθησιν)
Δ· Τῷ δ' ἐπὶ δαμοίταις ἀνεβάλλετο καλὸν ἄειδεν·
Εἶδον ναὶ τὸν θεῶνα, τὸ πρίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε·
Κοὔμ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα σὺ λυκιὼ· ὦ πόθος ἐμί
Ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ τήλεμος ἐχθρὰ γοεῖ ὢν
Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκ\, ὅπως τε κέεται φυλάξῃ·
Ἀλλὰ σὺ αὖ τὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν· οὐ θὸ θόρημι
Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχειν· ἀδ' αἰόισα
Ζαλοῖ μ', ὢ θεὸς ἀν, ὃ πέκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
Ὀϊσρεῖ, πὰ παίνοισα πὰ τὰν ζόα τε νὴ θὸ τὶ πρίμνας
Σῖγα δὔλακτεῖννιν κεὐ τᾷ λιμὶ κεὐ γὰ ὅ κἤρων
Ἀυτᾶσ· εἰλυζᾶτο ποτὶ χία ἐύγχος ἔχοισα·
Ταῦτ' δ' ἴσ\ ἐσορῶσ' πριῶν τάμε, πολλάκι πεμφεῖ
Ἄγγελον, αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας ἐσεκὸ μώσῃ
Ἀυτάμοι σορέσειν καλὰ δέμνια τᾶς δ' ἐπὶ νάσω·
Καὶ γρόθην ὀδ' εἶδος ἔχω καλὸν ὡς μελέϑοντι·
Ἦ γὰ πρὰν ἐς πρύτον ἐσέβλεπον· ἦσ δὲ γελάνα·
Καὶ καλὰ μὰ τὰ τένφα, καλὰ δ' ἐμὶν ἀμία κώρα
Ὡς ϝὸς ἔμιν κέκριται· κατιφαίνετο· τῶν δὲ ϝὸ δόντ
Λϝυκότερον αὐτὰν, ϝαρίας ὑπὲρ φαίνει λίθοισ·

Ὡς μὴ βασκανθῶ ἦ. ζῆσ εἰς ἐμὸν ἔπνυσα κόλπον.
Τῶν τε γὰρ ἀγραῖα μεκοτυπάρις ἐξεδίδαξεν,
Ἢ πρὰν ἀμώντασι παρὶ ϝοσικόωντι ποταύλει·
Τόσσ' εἴπων, τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἐφίλασε·
Χὤμμιξ τῷ, σύριγγ' ὁδὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν·
Ἄυλει δαμοίτασ· σύριγδεν ἦ δάφνισ ὁ βώτασ·
Ὠρχοῦντ' ἦν μαλακᾶ ταὶ πόρτιες αὐτί καποίᾳ
Νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος· ἀμὰ σταὶ δ' ἔγενοντο·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ· Η ΘΑΛΥΣΙΑ Ἢ ΕΑΡΙΝΗ ΩΔΟΙΠΩΡΙΑ·

Σχόνος, ἀνίκ' ἔμ' ἔτι καὶ βύκριγος εἰς τὸν ἄλεντα
Εἶρπε μεσεὶκ τὠλίος· σιὼ νῦ τρίρσ' ἄμμιν ἀμῶντας·
Τᾷ δηοῖ γὰρ ἐτύγχ' θαλύσια ὁ Φρασίδαμος
Καὶ τιγέν· δύο τέκνα λυκώποιος· εἴτι περ ἐθλή·
Χαιῶν τῶν ἔπᾰνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε αὐτῶ
Χάλκωνος, βάργιναν ὃς ἐκποδὼν ἄμυκράναν.
Ἓν γένερεισάμενος ὠτέρᾳ γόνυ· ταὶ δὲ παραῦ τὰς
Αἴσειροι πελέαι τι, εὐσκιον ἄλσος ἐφαίνοις·
Χλωροῖσιν ὠτέλοισι κατηρεφέες λιμόφωσι·
Κἄπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες· ἁδὲ γὰ σᾶμα,
Ἀμῖν γὰ βρασίλα κατιφάινεγο, καί τιν' ὄϊπαις

Ἆθλον σοὶ μοίσαισι κυδώνιλον ὄρομις ἀΐδρει.
Ὄνομα μὲν λυκίδαν· ἦσ δαΐ πολος οὐδέμι τίς μιν
Ἠγνοίησεν ἰδὼν· ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔοχε ὦλιεν.
Ἐκ μὲν δ λασίοιο δασύζιχοσ εἶχε τράγοιο
Κναλιὸν δέρμ ὦμοισι, νέασ παμίσοιο πορόσδον.
Ἀμφὶ δέ οἱ ζήθεσι τέρων ἐσφίγγετο πέπλος
Ζωσῆρι πλατιερῷ· ἐοικὰν δ᾽ ἔχεν ἀγριελαίῳ
Δεξιτερᾷ κορύναν, ἣ μᾶζ ἑίματι εἶπεσαρῶς
Ὄμματι μὲν δύο ὠν τι πέλως δέ οἱ εἴχετο χείλως.
Σιμιχίδα· πᾶδὴ τὺ μισαμέριον πόδασ ἔλκεισ.
Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦροσ ἐφαΐ μασι αἶσι καθύδει.
Οὐδ᾽ ἐπὶ τυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται
Ἢ μετὰ δαῖτα λιηὸσ ἐπείσαι· ἤτινοσ ἀζῶν
Λαινὸν ἐπιθρώσκεισ· ὥστι ποσὶν ἰσομένοιο
Πᾶσα λίθοσ παίοισα ποτ᾽ ἔρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τόν δ᾽ ἐγὼ ἀμείφθ· λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντ᾽
Ἔμμεν συρικτὴν μέγ᾽ πείροχον· ἔντι μοι μοῦσιν
Ἔντε μητίρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
Ἀμέτερον· καί τοι κατὰ μὸν νόον ἰσοφαρίσδειν
Ἔλπομ· ἀδὸ δόσ ἄδεθα λυσιάς· ἦ δ᾽ ἐπαίροι
Ἀνέρι τῷ ποτ᾽ πλῳ δαμάτιρι δαῖτα τιλοῦντι.
Ὄλβῳ ἀπαρχόμενοι· μάλα δ᾽ σφισι πίονι μίτρῳ
Ἀδαίμων ὐχριθον ἀμιτρήρωσεν ἀλοφάν.
Ἀλλ᾽ ἄγεδὴ ξυνάγωμεν ὁδὸσ ξυνὰ δὲ καὶ ἀοιδάν,
Βωκολιασδώμεθα· τά χ᾽ ὤτιρος ἄλμον ὀνασεῖ.
Καί γὰρ ἐγὼ μοι σὰν καπυρὸ σόμα· κἠμὲ λέγουσι
Πάντεσ ἀοιδὸν ἄριστον· ἐτὼ δέ τισ ὰ ταχυπειθήσ,
Οὐ δᾶνού γρόωκατὰ μὸν νόον, ὅττι τὸν ἐθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὐτι Φιλητᾶν.
Ἀείδων· βάτραχοσ δὲ ποτ᾽ κρίδασ ὥστισ ὀρίσδω.

Ὣς ἐφάμαν ἐπὶ παῖδες· ὁδὲ πόλος ἀδὺ τελέσας
Τάντοι ἔφα κορύναν δωρήσομ', οὕνεκεν ἐσὶ
Γᾶν ἐπὶ λαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ δὸς ὄρνος.
Ὤιμοι ἀντίκτων μέτα πέτεται· ὅστις ὀρνὶς
Ἶσον ὄρθυσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
Καὶ μοι σὰν ὄρμιχος, ὅσοι πτὶ χίον ἀοιδὰν
Ἀμτία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς τεχέως ἀρχώμεθ' οἰδᾶς.
Σὶ μιχὶ δαλιήτᾳ μὺ, ὄρνι φίλος εἴ γε ἀρέσκει
Τᾶθ' ὅτι πρὰν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
Λ. Ἔστι τις ἀγαμακτικὸς πλόος ἐς μιτυλάναν.
Χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ δι' ὠλιει
Κύματα· χὠ εἰων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴχνι.
Ἄϊκεν τὸν λυκίδαν ὁ πτώμενος ἐξ ἀφροδίτας
Ῥύσηται· θερμὸς γὰρ ὡς αὐτῷ μεκατείθη.
Χἀλκυόνος ὁρισεῦντι τὰ κύματ' τὴν τι θάλασσαν.
Τόντι νότον, τόντ' οὖρον, ὃς ἔχατα φυκία κινεῖ.
Ἀλκυόνες γλαυκαῖς νηρηΐσι ταῖτι μάλιστα
Ὀρνίθων ἐφίλαθεν· ὅσσοι τέρ ἐξ ἀλὸς ἄγρας.
Ἀτρέμα νᾶτι πλόον δι' ζημένῳ ἐς μιτυλάναν
Ὧλιε πάντα γένοιτο· μὴ δ' οὖλοον ὄρμον ἵκοιτο.
Κἠμὲ τὴν οκατὴ μαρ ἀνήθινον ἢ ἐοδόεντα
Ἢ μὴ λωτοῖσιν στέφανοι περὶ κρατὶ φυλάσσοις.
Τὸν πελιατίλιον οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ.
Πὰρ πυρὶ κεκλιμέρ' κνάμοι δέ τις ἐν πυρὶ φυξεῖ.
Χἀ σιβὰσ ἐσεῖται πεπωκασμένα ἴστ' ἐπὶ παῖ χω
Κυύζα τᾶσφοδέλῳτι πολυγναμπτῳτι σελίνῳ
Καὶ θύμῳ μαλακιῶς μεμνημένος ἀσιάνακτος.
Αὐτεῖσιν κυλίκεσσι νὰι ἐς πύγα χεῖλος ὁρείδων
Ἀυλησεῦντι δέμοι δύο πιμένες εἶσ μὲ ἀχαγνύς.

Ἦισ δὲ λυκῶν πίτυες· ὀδὲ πίτυροσ ἐγγύθεν ἀοιδῆ·
Ὡσ πόλια τὰς ξενίας ἠράσατο δάφνις ὀβώτας·
Χῶρος ὄρος ἀμφιπλέκει· ἢ ὡσ δρύες αὐγὸν ἐθρήνων
Ἰμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο·
Ἔντε χιὼν ὥστις κατιτάκετ' μακρὸν ὑφ' αἶμον·
Ἢ ἄθω ἢ ἐσ δόπαν ἢ καύκασον ἐχατόεντα·
Αἰσεῖ δὼς τὸ κἔδειλο τὸν αἰπόλον ὐρεαλάργαξ
Ζωὸν ἐόντα κακῆσιν ἀταθαλίῃσιν ἄναχτος·
Ὥστίνιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθι φέρβον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσι μέλισαι·
Οὐνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατ' στόματος χέε νέκταρ·
Ὦ μακαρεὶ στὲ κομάτα τὺθὴν τάδε βρύνα ποιήθης
Καὶ τὺ κατεκλάθης ἐς λάρνακα· ἢ τὺ μελισσᾶν
Κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλεσας·
Ἄ ἴθ' ὥμοι ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν·
Ὥστοι ἐγὼ νέον ὄμβον ἀνὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
Φωνᾶς εἰσαΐων· τὺ δ' ὔπο δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
Ἆδὺ μελισδόμενος κατεκείσο θεῖε κομάτα·
Χὤμὲν γὰστεῖ ὠὼν ἀπεπαύσαο· τὸν δ' ἐμὲ αὖθις·
Κἠγὼν ῥ' ἐφάμαν· λυκίδα φίλε ἦ μὰν ἔμε γε
Νύμφαι λῆμ' ἐδόκεσαν ἀνὤρεα βουκολέοντα·
Ἔθλα· τάπυ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγγι φάμα·
Ἄλλα τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὔπειροχον ὄπι ἔειδεν
Ἀρξὰ μᾶλ' ἐν ποίμνοις, ἐπεὶ φίλ' ἐβλεο μοίσαις·
Σιμῖχίδα μὰ δ' ὤωτις ἐπέπαρον, ἢ δ' ὀδελὸς
Τόσσον ἐρῆμυρτοῦς, ὅσσον εἴαρος αἶγες ὄφαντι·
Ὥραιος δὲ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ
Γαιὸς ὑπὸ ὤλαξι νομοῖσιν ἔχει πόθ'· οἷδεν ἀρίστις
Ἔθλος ἀνὴρ μέγ' ἄεισσο, ὃν οὐδέκεν αὐγὸς ἀεῖδεν·
Φοῖβος σὰ φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεταίρων,

Ὡς ἐλθ' παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὄρεον αἰθερόφοιτι.
Τόν μοι παῖ μόλας ἐράσσον πέδον ὄστε λέλοιχα
Ἄκλητον κείνοι Φίλας ἐς χέρας ἐέσαις.
Εἴ τις δ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος.
Κὴν μὴ ταῦθ' ἕρδοις ὦ παῖ φίλε, μή τύ τι παίδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλακσιν ὑπὸ πλευράστι κατώμας
Τανίκα μασίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
Εἰδ' ἄλλως νεύσαις κατὰ μὴ χρόα πάντ' ἐνύχαστι
Δακρόμενος κνάσαιο μὴ ἐν κνίδεσι μ' ἀθέσδοις.
Εἶσο δ' ἀνδρώνων μὴ 'γὼ οὔρεσι χείματι μέσσῳ.
Εὗρον παῖρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐκ δ' ὕθεν ἄρλα.
Ἐνδὲ θέρει τὰ μάτοισι παραΐθιόν πεσιμομένοις.
Πέζα ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὀρᾳόσ.
Ὑμμες δ' ὔε τίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
Νᾶμα, καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ δρώνας.
Ὦ μάλοισιν ἔρωτες ὀρθομένοισιν ὁμοῖοι.
Βάλετέ μοι τόξοισιν ἱμερόεντα Φιλῖνον
Βάλετ· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὀδύσμορος οὐκ ἐλεεῖμι.
Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πατήτερος αἰδέομαι αἶκες
Αἰαῖ φαντὶ Φιλῖνε τί μ' ἀλὸν ἄνθος ἀπερρεῖ.
Μηκέτι ῥιφρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν αὔρᾳ.
Μὴ δ' ὑπόδρας ξίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλίπτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηρῆισι δόσει.
Εἰς δὺ πὸ τᾶσδε φέρεισε μόλ' ἄγχοι τὸ παλαίσρας
Ἄμμιν δᾶσυχίᾳ τι μίλοι γραΐᾳ τι παρείη.
Ἄτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
Τόσσ' ἔφαμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγῳβόλιον δὺ γελάσας.
Ὡς πάρος ἐκ μοισᾶν ξυνήϊον ὤπασεν ἥμες.
Χὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ τοὔξας
Εἶρφ' ὃ δ'· αὐτὰρ ἐγὼ τι κὴ δύκριτ' ἐς φρασὶ δάμω

Σξαφθέντες χὦ καλὸς ἀμφὶ τοι χορὸς ἔντε βαθείαις
Ἄδειας χύσιο χαμωνίσιν ἐκλίνθημες.
Ἔντε νεοτ μάτοισι τεγαθότις οἰναρέοισι,
Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
Ἄϊσσειροι πτελέαι τε, τὸ δ' ἔπλυθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ὄξ ἀπὸ πρὸ κατειβόμενον κελάρυσδεν.
Τοὶ δέ ποτὶ σμιεραῖσ ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
Τέτιγες λαλαγέοντες ἔχον πόνον· αἱ δ' ὑπολυγὺν
Τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων ξύζεσκεν ἀκάνθαις.
Ἄϊδον λιόρυδοι· καὶ ἀλιανθίδες· ἔστενε τρυγών.
Πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Ῥάντῶσδεν θέρεος μαλακπίονος, ὥσδε δ' ὀπώρης.
Ὄχναι μὲν πὰρ ποσὶ παρὰ πλωρῇσι δὲ μᾶλλαι
Δαφνίλεως ἄμμιν ἐκυλίνδετο, τοὶ δ' ἐλέχυντο
Ὄρπαλικες βραβύλοισι κατεβρίθοντες ἔρασδε.
Τεθαέινες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι κασαλίδες πατρυάσιον αἶψος ἔχοισαι
Ἆρα γέ πᾳ τοι όνδε φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρου
Κρητῆρ' ἠράκλεϊ τίρων ἐσάσατο χείρως;
Ἆρα τέπᾳ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπω
Τὸν κρατῆρ' πλύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
Τοῖον νέκταρ ἔπωτε σι κατ' αὔλια ποσὶ χορεύσαι.
Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι.
Βωμῷ πὰρ δαίμαρος ἀλωάδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ
Ἄυθις ἐγὼ παύσαιμι μέγα πῦον· αἱ δὲ τελάσαι.
Δράγματα ἢ μάκωνας ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Φ

ΘΦΘ

Φ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Θ· ΒΩΚΟΛΙΑΣ ΤΑΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄφνισι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
Μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
Ἄμφω τὼ ἴσα τὰν ὠρραν ξίχω· ἄμφω ἀράβω·
Ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω· ἄμφω ἀείδεν·
Πρῶτ' ἐς Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·
Μ· Μυκηταὶ ἐπ' ὄρεσφιν ἐμοὶ βόες, ἐς δὲ νομεῦσιν·
Φαμὶ τὺν νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων·
Τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοι ὣ δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
Δ· Ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων συρικτὰ μενάλκα·
Οὔποτι νικασεῖς μ', ἐπεὶ τί πάθοις τύγ' εἰδὼν·
Μ· Χρήσδεις δῶν ἐσιδεῖν· χρήσδεις καταθεῖν ἄεθλον;
Δ· Χρήσδω τοὔτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἀέθλω·
Μ· Ἀλλὰ τί θησόμεσθ' ὃ μὲν ἀμῖν αὖρκιον εἴη;
Δ· Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δ' ἐθὲς ἰσομάτρα ἀμνόν·
Μ· Οὐ θησῶ τόκα ἀμνὸν, ἐπεὶ χαλεπὸς θὸ πατήρμω
Χἄμάτηρ· τὰ δ' ἄμαλλ' ποθέοισ' ἐς πάντ' ἀριθμοῦντι·
Δ· Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τίνι τὸ πλέον ἔξει ὀνιχῶν;
Μ· Σύριγγ', ἃν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐν νεάφωνον,
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν· ἴσον κάτωι σὺν ἄνωθεν.

Ταύτην κατθείω· τὰ δὲ τῶ παιχὸς ὀκ ἀποτισῶ.

Δ. Ἦ μὰν τοι κἠγὼ σύνοιγ' ἔχω ἐννεάφωνον
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κἀτὼ ἴσον ἄνωθεν.
Πρώην νιν σιωπᾷ παῖς ἐτι τ' ἀβάλιτυλον ἀλγῶ
Τᾶς γυν, ἐπεὶ κάλα μόσγε διαχρηθεὶς δίετμαξεν.
Ἀλλὰ τὶς ἀμμε κρινεῖ· τὶς ἐπάκοος ἔσεται ἡμῶν;

Μ. Τὴν οὐπω σ' ἐρπεῦθα τὸν αἰπόλον ἢ νικαλέσωμες,
Ὥστε τὶ ταῖς εἰείφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ
Χοἰ μὴ ὠκεῖδες ἀΰσαν· ὁ δὲ πόλος ἦνθε πακοῦσαι,
Χοἰ μὴ πεῖδες ἄφδον ὁ δὲ πόλος ἤθελε κρῖναι.
Γρᾶτος δῶν ἄφδε λαχὼν ἰϋκτὸ μενάλκα σ.
Εἴ τε δὲ μοι βαίην ὐπὸ τελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
Βωκολικὰν· οὕτω δὲ μενάλκας ἐξάρχο πρᾶτος.

Μ. Ἄγκε καὶ πὸ τε μοὶ θεῖον γένος αἴτι μενάλκας
Γήπο χ' ὁ συνέλικτὸ προσφιλὲς ἆσι μέλος.
Βόσκοι τ' ἰλιφυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἦν δὲ τὸ κἔνθη
Δάφνις ἔχων δαμάλας· μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

Δ. Κρᾶναι νὴ Δόπάν αἰ πλύνεις φυτόν· αἰ τέρ ὁμοῖον
Μουσίσδοι δάφνις τεῖσιν ἀνδυνίσι.
Τοῦτο τὸ βουκόλιον ποιαίνετι, μὴν τι μενάλκας
Τῇ δὲ πάσοι χαίρων ἄφθονα πάντε νέμοι.

Μ. Γάντε ἔαρ· πάντε δὲ νομοὶ· πάντε ἦ γάλακτος
Οὔθατα πλήθοσιν, ποὶ τὰ νέα ξέφεται.
Ἔνθ' ἄκαλὰ παῖς ἐπινίσεται· αἰδ' ἄνα φέρπῃ·
Χὤ ποι μὲν ξηρὸς τηνόθι χαὶ βοτάνα.

Δ. Ἔνθ' οἷς· ἔνθα γε δίλυμα τόκοι, ἔνθα μέλισαι
Σμάραγα πληροῦσιν, ἁ δρύες ὑφίτραι.
Ἔνθ' ὄκαλὸς Μίλων βαίνοι ποσίν, αἰδ' ἄνα φέρπῃ·
Χὤ τὸς βῶς Κόσκων, χαὶ βόες αὐότραι.

Μ. Ὦ τράγε πᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλης

Μυείον, ὦ σιμαὶ, δεῦτε φῦδωρ εἰφοι
Ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος· ἰδοῦ κόλιεσ λέτε μίλω.
Ὡσ πρωτὸσ φοίκασ ἠθεὸς ὢν ἔνεμε.
Δ. Μήμοι τᾶν πέλοπος, μήμοι χύσια τάλαντα
Εἴη ἔχω, μηδὲ πρόθι θέω ἀνέμων.
Ἀλλὰ πὸτ τᾶ πέζα τᾶ δᾶσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ.
Σύννομα μὰ λέσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἄλα.
Μ. Δείδρεσιν ἐμ χθονὶ φοβερὸν κακὸν, ὄδασι δ' αὖ χμὸς
Ὄρνισιν δύσπλαγξ· ἀγροτέροισ δὲ λίνα.
Ἀνδρὶ δὲ σθενικᾶς ἀπάλας πόθος· ὦ πάτερ ὦ ζῶ
Οὐ μόνος ἁ ράθυμος· καὶ τὺ γὰ αἰκοφίλασ.
Ταῦτα μὲν ὧν δᾶμοι ταίων οἱ ποιδες ἄφσαν.
Τὰν ὠυμάταν δ' ὦδὰν οὕτωσ ἐξᾶρχε μενάλκασ.
Μ. Φείδευτῶν εἰφων φείδω λύκετῶν τοκάδων μὼν.
Μὴ δᾶδίεμι, ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁ μαρτῶ.
Ὦ λάμπουρικύων, οὕτω καθὺσ ὕπνοσ ἔχει τυ;
Οὐχὴ λοι μᾶδε βαθέωσ σὺν παδὶ νέμοντε.
Ταὶ δᾶϊες μὶδὺ μμιν ὀκνεῖθ' ἁ λᾶσ κορέσαδε
Ποίας· οὔτι λαμεῖς θᾶλικα πάλιν ἄδε φύντασ.
Σίπα νέμεθεν, ἐμεθ, τὰ δὺ θατ πλήσατι πᾶσαι
Ὡς τὸ μὲν ὤρνις ἔχοντι, τόδε σ' ἁ λάρωσ ἀπόθωμαι
Δύτεροσ αὖ δὲ φυὶς λιγυρῶς ἀνεμάλετ' εἶδεν.
Δ. Κἄμ' ἔκτῳ ἄυξῳ Σωόφρυσ κόρα ἐχθὲσ ἰδοῖσα
Ταὶσ δαμάλαισ ἔρελῶντε, καλὰ καλὰ μες ἔφασκε.
Οὐ μὰν ὀδὲ λόγον ἐκρίθω ἄπρον τὸν μικρὸν αὐτᾷ.
Ἀλλὰ κάτω βλέψασ, τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπεν
Ἀδεῖα φωνὰ τᾶσ πόρτιος, ἁδὺ τὸ ὠνεῦμα.
Ἁδὺ δὲ χὠ μόχος ταρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ ὑῶσ.
Ἁδὺ δὲ τῶ θέριος παρῦδωρ ἐέον αἰθριολοιτεῖν.
Τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος· τᾷ μαλίδι μᾶλα.

Τᾷ

Τᾶ βοὶ δ᾽ ὁ μόχθος τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
Ὡς οἱ τὰ δεῖ δρες ἄφαν᾽ ὁ δαῖος τόλος ὦ δᾶ γόρευεν.
Ἀδύτι τὸ στόματοι ἦ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
Κρέασον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχω.
Λάσδεο τὰς σύριγγας· ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
Ἄιδέ τι λῆς με μὴ αὐτὸν ἀμ᾽ αἰπολέοντα διδάξαι.
Τήνα τὰρ μιτύλαν δωσῶ τὰ διδακξάτοι αἶγα.
Ἄ τις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πλήροι.
Ὡς μὴ ὁ παῖς ἐχάρη ἦ ἀνίλατος ἦ πλατάγησε
Νικήσας, ὅ τως ἐπὶ μητέρα νεβρὸς ἄλοιτο.
Ὡς δὲ κατισμύχθη ἦ ἀνεπράπιτο φρένα λύτη
Ὥτιρος, ὡς καὶ νύμφα χαμηθεῖσ᾽ ἀκάχοιτο.
Κἀκ γούνω δάφνι παρὰ πρεμέσι πρᾶτος ἔπεντο.
Καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι ναίδα χᾶμυ.

ΕΙΔΥΛΛΥΟΝ Ι. ΝΟΜΕΥΣ Η ΒΩΚΟΛΟΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ὦ κολιάσδεο δάφνι τὺ δῶ δᾶς ἀρχοπρᾶτος.
Ὦ δᾶς ἀρχοπρᾶτος, ἐφαψάθω δὲ μεμάλικας.
Μόχθω βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ σείραισι δὲ ταύρως.
Χοὶ μὲν ἀμᾶ βόσκοιντο ἐν φύλλοισι πλανῶντο.
Μηδὲν ἄτι μαγελῶντες· ἐμὶν δὲ τὺ ὠκολιάσδευ
Ἔμπαθεν· ἄλλοθεν δὲ ὑπερκρίνοιτο μεμάλκας.

Δ. Ἁδὺ μὲν ὁ μόχθος γαρύεται ἁδὺ δὲ χἄβῶς·
Ἁδὺ δὲ χἄσύεις ξ· χὤ βωκόλος· ἁδὺ δὲ λιήγων·
Ἔντὶ δέμοι παρὔδωρ ψυχρὸν σταθεὶς· ἐνδὲ νέναξαι
Λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματ᾽· αἱς μὲ ἁπαλὸς
Λὶψ κόμαρον ξωγρίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐπίναξι·
Τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσον μιλεδαίνω
Ὅσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων ἢ μητρὸς ἀκοάν·
Οὕτω δάσφις αἰεισιν ἐμίν· ἄτω δὲ μενάλκας·
Μ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά· κἠγὼ καλὸν ἄμπελον ἐνοικῶ
Κοίλαισ᾽ ἐν πετ ξησιν· ἐχω δέ τοι ὄσσ᾽ ἐν ὀρείῳ
Φαίνομαι· πολλὰς μὲν ὀΐς· πολλὰς δὲ χιμαίρας·
Ὧν μοι πρὸς κεφαλᾶ ἢ πὲρ ποσὶ λωΐα κεῖνται·
Ἢν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χρεία ξῆ· ἐν πυρὶ δαῦαι
Φαγοὶ χἁμαίνοντος· ἐχω δέ τοι οὐδὲν ὦραν
Χείμαρος· ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο πορόντος·
Τοῖς μὲν ἐπεπλατάϊσα (καὐτὰ καδῶρ) ἔδωκα·
Δάφνιδι μὲν κορύναν· τὰν μοι πατρὸς ἐξεφ᾽ ἁγροῦ
Ἀνθρυνᾶ· τὰν ἁδὰν ἴσως μοι μάσαρο τίκτων·
Τήνῳ δὲ τρόφῳ καλὸν ὄρταλιον· ἢ κρέας αὐτὸς
Σιτήθῳ· πέξαισιν ἐν ἰκαρίαισι δοκεύσας·
Γέντι τᾶμῶν πέντ᾽ οὖσιν· ὁδ᾽ ἔχανα χάσαρο κόλῳ
Βωκολικαὶ μῶσ᾽ μάλα χαίρετι φαίμετι δῶδὰν
Τὰν μὰ κἔγὼ τήνοισι παρὼν ἄφθονα μομῶσι·
Μηκέτι πὶ γλώσσας ἄκρας ὁ λοφυγδόνα φύσης·
Τέτριξ μὲν τέτριγε φίλος· μύρμαξι δὲ μύρμαξ·
Ἴρηκες δ᾽ ἴρηξιν· ἐμὶν δ᾽ ἄμῶσα νεὶ ὠδά·
Τᾶς μοι πᾶσ᾽ εἴη πλεῖος δόμος· οὔτε κ᾽ ὕπν Θ᾽
Οὔτε κ᾽ ἐξαπίνας γλυκερώτερον· οὔτε μιλίσσαις
Ἄνθεα· ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι· οὐς γὰρ ὁρῶσαι
Γαθέωσιν· τὼς δοῦτι πολῶ δηλήσαρο λίγεια.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Κ. ΕΡΓΑ-ΤΙΝΑΙ Ἢ ΘΕΡΙ-ΣΤΑΙ.

Α

Ρατίνα βυκαῖε. τίνυν οἰζυρὲ τι πάσχεις;
Οὔντιγον ὄγμον ἄγῃ ὀρθὸν δυώκα
ὡς τὸ πρὶν ἄγες.
Οὐθάμα λαιοτομεῖς τῶ πλατίονι
ἀλλ' ὔπολείπῃ
Ὥστερ οἱ σὶς ποίμνας, ἃς τὸν πρόσθε κάκιος ἔτυφλεν.
Ποῖός τις δείλαντι ἐν μέσῳ ἁμαρτοσιάτᾳ
Ὅς μὴ ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀπέρξῃς.
Β. Μίλων ὀφθαλμὰ πατέρας ἀπὸ λιομάτι ράμνᾳ,
Οὐδαμᾶ τοι σώφρων πρέσβυς τινὰ τᾶ ἀστέοντων;
Μ. Οὐδαμᾶ, τίς δὲ πόθος τᾶ ἑκοθεν ἐργάτα ἀνδρί.
Β. Οὐδαμᾶ νῦν συνέβατοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
Μ. Μὴ δὲ ξυμβαίη. χαλεπὰ χοείων κώακα λῶσαι.
Β. Ἀλλ' ἔτω ὦ μίλων ἐραμαι χαδὸν ἐνδελεατεῖσθ.
Μ. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
Β. Τοιαῦτοι πρὸ θυρᾶν μὰ ἀπ' αὐτόρω ἄσκαλ' ὠπάντᾳ.
Μ. Τίς δέτοι τῶν ὠιδᾶν λυμαίνεται. Β. ἀπολυβῶντᾳ
Ἄπρατον ἀμοῦντιαν παρ' ὠσκόωντι ποταύλᾳ.
Μ. Εὔρεθεὸς τὸν ἀλιξόν, ἔχᾳς πέλαιῶν ἐπιθύμᾳς.
Μάντις τοι τὰν νύκτα χοίζεται ἀκαλαμαίαν.
Β. Μωμᾶθαι μᾶρχιτυφλὸς οὐκ αὐτὸς ὁ πολίτᾳ

Ἀλλὰ καὶ ὢ φρόντισόν ἔρως, μυδὲν μέτα μυθῶ.

Μ. Οὐ μέτα μυθῶμαι, τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαΐον·
Καὶ τὸ κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλλω· ἄδιον ὄτως
Ἔρχεξη· ἢ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦθε.

Β. Μῶσαι πιερίδες σιωπᾶσατε τὰν ξανθὰν ἀοιδοὶ
Γᾶς δῶμ' ἐλθεῖν θεαὶ, καλὰ πάντα ποιοῦσι
Βομβύλια χαίτασα σύραν καλέοντί τυ πάντες
Ἰσχνὰν, ἀλιόλαυσον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἀγραπὰ ὐάκινθος.
Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται
Ἀ αἰξὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
Ἀγέρανος τὤροξον· ἐγὼ δ' ἔτι τὰν μεμάνημαι.
Ἄϊθμοι εἶπαν ὅσα χρῆσον φαντὶ ποτ' Ἀΐδαν.
Χρύσιοι ἀμφότεροι τᾶν ἀκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ.
Τῶς αὐλῶς μὰν ἔχοισα, μὴ ἢ ῥόδον ἢ τύτε μᾶλον,
Σχῆμ' ἔτω καινὰς ἐς ἀμφοτέροις ἀμύκλας.
Βομβύλια χαίατοι μὰν πόδες ἀγραύλοι τυῦ.
Ἀφωνὰ δ' ἔξυχα, τὸν δαῦ πρόπον ἀκέχω εἰπεῖν.

Μ. Ἦ καλὸς ἄμμι ποιῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδός.
Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέξησεν.
Ὤμοι τῶ ποίμνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.
Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυπίρσα.
Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ τοῦτο τὸ λαΐον
Ἐνεργὸν τεῖνη ἁρπίμον ὅπι μάλισσα.
Σφίγγετα μαλοδέται τὰ δράγματα μὴ παριώντες
Εἴπῃ, σύλινοι ἄνδρες, ἃ τῶ λέτο χὤγρος ὁ μιαθές.
Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἀ τομὴ μμιν
Ἢ ζέφυρον βλεπέτω· παίμεται ὁ σάχυς οὕτως.
Σῖγον ἀλοιῶντες φεύγην τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
Ἐλᾷ καλάμους ἄχρον τιλίθᾳ· τᾷ μος δὲ μάλισσα

Ἄρχεθαι

Ἄρχαθε κώμωντας, ἐμφερόμενω κορυδαλλοῦ,
Καὶ λήμφη εὔδοντος, ἐλινυῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Ἔυκτὸς ὁ τᾷ βαξάχω ταῖδες βίος, ὁ μελεδαίμᾳ
Τὸν τὸ πιεῖν ἐχθύντας· πάρεστι δ' ἄφθονον αὐτῷ
Κάλλιον ὢ πιμελητὰ φιλάργυρε τὼς φακὸς ἐφ'
Μὴ πιπέμπης τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
Ταῦτα χρὴ μοχθοῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.
Τὸν δὲ τιὸν βουκαῖε πρίωθ λοιμηρὸν ἔρωτα
Μυθίσδειν τᾷ μαχὶ κατιῦναι ὀρθρωισᾷ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ.
ΚΥΚΛΩΨ.

I

Ὑδὲν πρᾶον ἔρωτα πιφύκᾳ φάρμακον ἄλλο
Νικιᾷ, οὔτ' ἴγχιστον ἐμοὶ δοκεῖ οὐδὲ πίπασον,
Ἢ ταὶ πιειδες, κἠδον δέτι ῥῦτον καὶ ἁδύ·
Γίνετ' ἄνθρωπις· εὐρῆνδον ῥᾴδιόν ἐστι.
Γινώσκειν δοῖμαι τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
Καὶ ταῖς ἐνυέασδι πιφιλαμένον ἔχα μοίσας.
Οὕτω τῶν ἐᾴσα διᾶχ' ὁ λύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν
Ὦρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς γαλατείας
Ἄρτι πινδάσδων περὶ τὸ σόματος κροτάφωστι.
Ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις ἁ μάλοις οὐδὲ κιχίνοις.
Ἀλλ' ὁλοᾶς μανίαις, ἀγέτο δὲ πάντα πάρεργα.

Γολάκι ταὶ ὄϊες ὥστι ταὔλιον αὐταὶ ἀσπῆρθον
Χλωρᾶσ ἐκ βοτάνασ· ὁ ὃ τὴν γαλάξαν ἀείδων
Αὐτῶ, ἐπαϊόνος κατιπάλιστο φυκιοέσσης
Ἐξ αὐοῦσ, ἔχθιστον ἐχων γηκάρδιον ἔλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας, τόϊ ἤπατι πᾶξ ἐβέλεμνον
Ἀλλὰ τὸ φάρμακ' ὄψε· καθεζόμεν' δ' ἐπὶ πέτρας
Ὑψηλᾶσ ἐς πόντον ὁρῶν γοιαῶτ' ἠείδην.
Ὦ λυκὰ τε λάϊφα, τί τὸν φιλέοντα τὸ σοβάλλη,
Λυκοτέρα πάντ' πτιδεῖν· ἀσταλωτέρα δ' ὄργυϊς
Μόχλ', ταυροτέρα, θαρσωτέρα ὄμφακοσ ὠμᾶσ·
Φοιτᾶσ δ' ὧδ' οὕτωσ, ὅκκα γλυκὺς ὑπροσέχημε·
Οἵη δ' ὧθυς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆμε·
Φεύγσ δ' ὥσπερ ὅϊς πρὸν λύκον ἀθρήσασα·
Ἡράθλω μὰν ἔγωγε κόρα τὸν, ἀνίκα πρῶτον
Ἦν θες ἐμᾶ σὺν ματρὶ, θέλοι σὺν ἀκίν θινα φύλα
Ἐξ ὄρεοσ δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὧδ' ὑμέναιον,
Παύσασθαι δέσι δόν τυ μὴ ὕστερον οὐδέ τι πωνῶ
Ἐκ τήνω δλώσαμαι· τὶν δ' ὔμελφε μὰ δί' ὄδεν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνοσ ἕνεκα φεύγεισ·
Οὔνεκά μοι λασία μὰν ὀφρὺσ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸσ τίπαται ποτὶ θᾶττερον ὦ μία μακρά·
Εἷσ δ' ὀφθαλμὸσ ἔπεστι· πλατεῖα δ' ἐσ ἐπὶ χείλη·
Ἀλλ' ὠνὴρ τοιόσδε ἐών· σοτὰ χίλια δόσκω·
Κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμεν' τέλα πίνω·
Τυρὸσ δ' οὐ λείπει μοῦτιν θέρει, οὔτιν ὀπώρᾳ,
Οὐ χαμόθεν ἀχρῶ· παρὸσ δ' οὔπερα χθεὶσ αἰεί·
Συρίσδεν δ' ὥσ τισ, ἐπίσαμαι ὧδε κυλλοποδίων,
Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον κἠμαυτὸν ἀμάϊδων
Γολάκι νυκτὸσ ἀωρὶ ξέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρὼσ
Πάσασ ἀμνοφόρωσ, ἠ σκύμνωσ τίασ ἄρκτ·

Ἀλλ' ἀφίκω τὺ ποτί με καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
Τὰν γλαυκὰν ἢ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ἐρεχθεῖν
Ἄλσον ὣ τῶν τρωπαρέμιν τὴν νύκτα διαξεῖσ·
Ἐν τὶ δάφναι τηνεὶ, ἐν τὶ ἐλάαι καὶ κυπάρισσοι·
Ἐν τὶ μέλας ἰασὸς· ἔν τε μωτελος ἀ γλυκύκαρπος
Ἐν τὶ ψυχρὸν ὕδωρ· γόμοι ἀ πολυδένδρεος αἴγλα
Λευκᾶς ἐκ χιόνος ὥστον ἀμβρόσιον προΐηται·
Τίσ κὰν τῶνδε θάλασσαν ἔχθν ἢ κύμα θέλοι τον·
Εἰδήριαὼ γὸς ἐγὼν δυκέω λασιώτερος ἦμες,
Ἐν τὶ δρυὸς ξύλα μοι ἢ ὑπὸ ασοδῷ ἀκάματ\ῶν
Καιόμενος δ' ὑπ' τεῦ ἢ τὰν ψυχὰν, ἀνεχόιμαν,
Καὶ γὸν ἔνοφθαλμὸν τῷ μοι γλυκιερώτερον οὐδέν·
Ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτικέν μὰ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα·
Ὡς λατίδιω ἐὼ τὶν· ἢ τὰν χέρα τῶ ἐφίλησα·
Ἀ μὴ τὸ σόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λιλιά·
Ἢ μάκων· ἀ σὰ λὰν ἐρυθρὰ σὺ λαταγώνι' ἔχοισαν·
Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος· τὰ δὲ γίνεται ὣ χιμῶνι·
Ὥσ τ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνήθην
Νῦν μὰν ὧ λιόριμα νῦν αὐγότι, νεῖνε μαθοῦμαι
Ἀίλιά τις σὺν μαὶ πλέων ξέρος ὧδ' ἀφίκηται·
Ὥσκειν ἴδω τί ποθ' ἅδὺ καρικεῖν τὸν βύθ' ὑμμιν·
Ἐξένθοισ γὰ λάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
Ὡς περ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἰκαδ' ἀπενθεῖν·
Γοιμαίνφν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμοὶ ἅμα, ἢ τάλ' ἀμέλλφν,
Καὶ τυρὸν πᾶξαι, τὰ μισον δριμεῖαν ἐνεῖσα·
Ἀ μάτηρ ἀδίκει με μόνα· ἢ μέμφομαι αὐτᾷ·
Οὐδὲν τὼ πὰρ χόλωσ' ποτὶ τὸν φίλον εἶπεν ὑπέρμεν
Καὶ ταῦτ' ἄμαρ εἰπεῖμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα·
Φασῶ τὰν κεφαλὰν ἢ τὼς πόδας ἀμφοτέρως με
Σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνίωμαι·
Ὦ κύκλω κύκλω, τὰ τὶς φρεῖν ἐκπεπόταται;

Ἀίκ᾽ ἔνθων ταλάρως τε πλέκοις ϛ θαλλ᾽ ἀμάσας
Τοῖς ἀρνεοῖς φέροις τά χα κεν πρὸ λύκα λλ᾽ ἔχες νῦν
Τὰν παρεοῖσαν ἀμελεῖ· τὶ γὰν φεύγοντα διώκεις·
Εὑρήσεις ταλάτειαν ἴσως ἢ καλλίον᾽ ἄλλαν·
Πολλαὶ συμπαίσδεν μεκόραι τὰν νύκτα κέλονται
Κιχλίζοντί δ᾽ πᾶσαι· ἐπὶ τὴν καὶ πᾶις ὐ φαίνοι σω·
Δηλονότ᾽ ἔν τᾷ γᾷ λιγώντις φαίνομ᾽ ἢ μες·
Οὕτω τοι πρὸ φάμος ἐπὶ μαίνεν τὸν ἔρωτα
Μουσίσδων, ξάον δὲ διᾷ γ᾽ ἢ χρυσὸν ἐδώκεν·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ·Μ·

ΑΪΤΗΣ·

Η

Λυθες ὦ φίλε κοῦρε βίᾳ σὺν
νυκτὶ θοᾷ
Ἦλυθες; οἱ δὲ πρθῶντις ἐν ἁμα
τι γηράσκουσιν.
Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος· ὅσον μᾶ-
λον ϛραβύλοιο
Ἄδιον· ὅσσον ὅϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός·
Ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
Ὅσσον ἐλαφροτέρος μόχθων ϛρὸς, ὅσσον ἀηδὼν
Συμπαύντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
Τόσσον ἐμὶν φρενὸς ἐστὶ φανείς· σκιερᾷ δ᾽ ὑπὸ φαγᾖ
Ἀιλίᾳ φρύγοντος ὁ ποιμήρος ἔδραμον ὥστις·
Εἴθ᾽ μαλοὶ πινύσειαν ἐπ᾽ μφοτέροισιν ἔρωτες

Νῶϊν· ἑ ϖεασομένοισ δ' ἠνοί μεθα πᾶσιν ἀοιδή.
Δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
Φῶθ' ὅμιν, ἧς εἴ ϖοτ' ἔην λος, Φαίηχ' ἅμυ λιλαίσδωσ,
Τὸν δ' ἕτερ\ πάλιν ὦσκεν ὁ θεσπεσιὸς εἴσαι ἀίσαν.
Ἀλλήλοισ δ' ἐφίλησαν ἰσῳζυγῷ· ἦ ἐὰ τότ' ἦσαν
Χρύσεοι παλαιὰ ἄνδρεσ· ὁ καὶ νῦ φίλησ ὁ φιληθείσ.
Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ λιρονίδα πέλοι· εἰ γὰρ ἀμήρω.
Ἀθάνατοι· τινεαῖσ δὲ δυηκοσίῃσιν ἔ ϖειτα
Ἀγγείλφιν ἐμοί τισ ἀνέξοδον εἰσ ἀχέοντα.
Ἦσι νῦν φιλότησ καὶ τοῦ χαρίεντοσ ἀίτιοσ.
Πᾶσι δὲ καὶ σόμαγοσ μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλισα.
Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑ ϖοτέρτεροι ἐρανίωνες
Ἔασον θῶσ ἐθέλοντι· ἐγὼ δέσειν λιαλὸν αἰνῶσ,
Ὑδύδεα ἑνὸσ ὕ ϖερθεν ἀραιᾶσ οὐκ ἀναφυσῶ.
Ἦν γὰρ καί τι δάκησ, τὸ μὲν, ἀβλαβὲσ ὠθὺσ ἐθηκαν
Διπλάσιον δῶνασασ, ἔχων δ' ἐ ϖίμετρ\ ἀ ϖῆνθεσ.
Νισταῖοι μεγαρῆεσ· ἀρισεύοντεσ ἐρετμοῖσ,
Ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀ ϖῆκον ὡσ ϖέρ ἐμεῖο
Ξείνων τιμήσασθε δυοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἴ φοί ϖερὶ τύμβον ἀολλέεσ εἴαει ϖράτῳ
Κῶροι ὀϊδυάοντεσ φιλήματοσ ἄκρα φέρεσθε.
Ὅσ τισ δέκεσ ϖροσμάξῃ ἑλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βριθόμενοσ στεφάνοισιν ἐὰν ϖρὸσ μητέρ' ἀ ϖῆνθεν.
Ὄλμιοσ ὅστισ ϖασι φιλήματα κεῖνα δυαισᾶ.
Ἦ ϖυ τὸν χαροϖὸν ϖανυμήδεα ϖοτὸ μ' ἐ ϖιβωσεῖ,
Λυδίῃσον ἔχειν ϖότερῃ σόμα, χρυσὸν ὀρίῃ
Πόθοντεσ μὴ φαῦλον ἐτὴ τυμοναργυραμοιβοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ·Ν·

ΥΛΑΣ·

Ι

ΥΧαμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκοῦμες
Νικία, ὡ τιμι γοῦρ θεῶν πόκα τέκμον ἔπεντο·
Οὐχ αμῖν τὰ καλὰ πρέγοις καλὰ φαίνεται ἤμες.
Οἴθ' ἀγροὶ ὡς τελόμεθα· τὸ δαῦριον οὐκ ἐσορῶμες.
Ἀλλὰ Ϝ ἀμφιξύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος υἱός·
Ὅς τὸν λιν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤραστο παιδὸς
Τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ τὰν ὡλοκαμίδα Φοργῦνος.
Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε παθ' ἡρωϊκὰν φίλον ἥβα.
Ὅστε μαθὼν ἀγαθὸς Ϝ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
Χωρὶς δ' ὐδέποκ' ἦς· οὐδ' εἰμίσον ἅμαρ ὄροντο.
Οὐδ' ὁκχᾶ λύκι ὡσσ' ἀνατρέχει ἐς δῶμα ἀοῦς·
Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ πρὸ τὶ κοῖτον ὀρῶεν.
Σεισαμίᾳ πέρᾳ μαζὸς ἐπειθαλόεντι πετώρῳ
Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς ὡτ' ὠδυναμένος εἴη
Ἀυτῷ δ' ὐ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἀμ δρᾶ ποβαίη·
Ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλᾳ μετὰ κῶας ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δαὐτῷ ἀριζᾶες συνέποντο
Ῥασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι· ὧν ὄφελόν τι,
Ἴκελ χὼ παλαιρᾳὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν

Ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωίνας·
Σὺν δαῒ τῷ κατέμαινεν ὕλας ὐιδρον ἐς ἀργώ·
Ἄτις κυανεᾶν ἐχέφατο συμδρομάδων ναῦς·
Ἅλμα δι ἐξάϊξε, βαθὺν δι ἰόδραμε Φᾶσιν,
Ἀιετὸς ὡς μέτα λαῖτμα· ἀφῆ́ρτε χοι ράδες ἔσαν
Ἅμος δ' ἄντ' ὀλοὸν πλαδάς, ἐχα παὶ δὲ
Ἄρνα νέον βόσκοντι, τεξαμένη ἔαρος ἤδη·
Τῆμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἀοιδὸς
Ἡρώων· λοί λαν ἢ καθιδρωθέντες ἐς ἀγρώ
Ἐλάσσονον ἴκοντο πότῳ πρίτον ἆμαρ ἀέντι·
Εἴσω δ' ὁρμηθέντο προπουτίδος· ἐνθα κἰαμῶν
Ἄυλακας ὠρύνοντι βόες· πρίδοντες ἄροτρον·
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυτὰ δαῖτα πένοντο
Δφελινοὶ· πολλοί δὲ μίαν σορέσαντο χαμεύνας
Λφιὼν γὰρ σφιν ἔκειτο, μέτας στιβάδεσσιν ὀνείαρ·
Ἔρθεν βάτομον ὀξύ, βαθὺν δ' ἐπέμουσον ὑπειρον·
Κἠχθύλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδρόπιον οἰσῶν,
Ἄυτῳ θἠρακλῆϊ ἀστεμφεῖ τλαμῶνι,
Οἳ μίαν ἄμφω ἐπαίροι ἀεὶ δαίνυντο ξάστεζαν.
Χάλκεον ἄγρος ἔχων· τάχα δὲ λιρεάναν ἐνόησεν
Ἐιμένῳ ἐν χορτῳ, περὶ δὲ θεία πολλὰ πεφύκει
Κυάνεόντι χαλιδονίον· λοιρόν τ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινον, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις·
Ὕδατι δεῦε μέα τ' ὠνύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δρυμαὶ θεαὶ ἀγροιώτισσαι,
Ἔυνίκα· νὴ μαλίς· ἐας θόρόωσαν υχείας·
Ἤ τοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε πτῶ πλυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμεν· τοὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν,
Ῥοσάων ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφικάλυψεν·
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί, καταῤῥιπτοῦσι δ' ἐς μέλαν ὕδωρ

Ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρὸς ἀτμὸς οὐρανῷ ἦρι πέλῃ ἀέξῃ
Ἀθρόοι ἐς πόνον· ναύτῃσι δέ τις εἴπασκε ἔπειρος,
Κουφότερ' ὦ ναῖδες πρὶν ἀθύρετε, πλωτικὸς ὄγρος
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κῆρ' ἔχουσαι,
Δαιμονίοις παλάμῃσι παρεψυχῶντ' ἐθέειν.
Ἀμφιπρυμνιάδας δ' ἔπερα σόμενος πρὸ νεὸς
Ὦκα μετ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ὑπὲκ μπὰς τόξα
Καὶ ξὸ πάλλ', ὁ δ' αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ
Τρὶς μὲν ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἠχήεις μόος,
Τρὶς δὲ ὁ πάϊς ὑπέκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
Ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα χρὸν εἶδε πόρρω
Ὡς δ' ὅτε τὴν γένεος ἀτωτερόθι λὶς ἐσαλεύσας
Νεβρῷ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
Ἐξ ὑλῆς ἔσσευεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα·
Ἡρακλέης ῥιζῶσε ποδὶ πρίπτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα πόθων δεδάναο· πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον
Σχέτλιος οἰόπολος ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
Οὔρεσι καὶ δρυμῶσι· τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντων.
Ναῦς μὲν ἁρμενέοισα μετάρσια πᾶσι πνέουσαν·
Ἴσίαι δ' ἦεν θεοὶ μεσονύκτιον ὀβριμάθυμοι,
Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ' ἐπόδες ἄλγος ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὰ δὲ ἑσῶ θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν·
Οὕτω μὲν κάλλιστος ὕλης μακάρων ἀριθμεῖται·
Ἡρακλέης δ' ἤρωες ἐπεργόμενον μιν ἀνάντη·
Οὕνεκεν ἡρώων τριακοντάζυγα ἀρότρα·
Πηχὺς δ' ἐς κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

*

..*

*

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ·Ξ· ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ ΗΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΑΙ. Αἴρην τὸ μαλὸν ἀνδρα θυώνι-
χε. Θ. ἀλλά τοι αὐτῷ
Αἰχίνη· αἰ· ὡς χρόνιος· Θ· χρό-
νιος τί δέ τοι τὸ μέλημα;
ΑΙ Πρᾶτος μες ὁ χὼς λῶσα θυώνι-
χε. Θ. ταῦτα ἄρα λιπτός
Χὠ μύσαξ πολὺς ὅτος ἀπ' αὐγαλεοὶ ἢ κικῖνοι.
Τοι ὅτος πρώαντις ἀφίκετο θυθαγορϊκτάς.
Ὠχρὸς καὶ νῦ πόδαγρος· ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
Ἥραγε μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ, ὁπῶ ἀλώρῳ
ΑΙ· Παίσδεις ὦ τᾶθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄχαρι ἔασα κυνίσκα
Ὑβρίσδει· λαοῦ δὲ μανεὶς πόκα θρὶξ ἀνὰ μέσ-
Θ· Τοι ὅτος μὰν ἀεὶ τὺ φίλαι χίνα ἄσυχος, ὀξύς,
Πάντ' ἐθέλων κἠ καιρ', ὅμως δεῖ τιν τὸ καινόν.
ΑΙ· Ὠργεῖος· κἠγὼν, μὴ θέασαι λόσι· τὸ σοδιώκτας
Ἅ τις καὶ κλύνικος ἐτῖνο μες ὁ στρατιώτας
Ἐν χώρῳ τὰ ρ' ἐμίν· δύο μὰν κατέλοφα νεοστώς.
Θηλάζοντά τι χοῖρον· ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτῖς
Ἐυώδη τι τόρων ἐτίων· χεδὺν ὡς ἀπὸ λαμῶ.
Βολβὸς κολχίας ὄβριθ· οὗ πόρος ἀδύς.
Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἔτι χεῖθαι ἄκρατον.
Ὦ τίνος ἤθελ' ἕκαστος, ἐδαιμόνου ὦ τίνος εἰπεῖν.

Ἄμμες μὲν φωνέντες ἐπαινόμες ὡς ἐδάκετο,
Ἀδὺ δὲν παρεόντος ἐμεῦ· τίμ᾽ ἔχεν μεδακεῖς νοῶν·
Οὐ φθέγξη λύκᾳ εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν·
Κἤρα εὐμαρέως κεν ἀπαυτᾶς καὶ λύχᾳ αἶψας·
Ἐντὶ λύκος, λύκος ἐντὶ λαβὰ τῶ γείτνος ἠός,
Ἐυμάκης, χἄπαλος, πὸ μοῖς δοκέων καλὸς ἦμες·
Τούτω γὸν ἁ λύμενον κατιτάκετο τᾶνον ἔρωτα·
Χἄμὶν τοῦτο δίωγὸς ἐγεγόποθᾶ συχαυτῶς·
Οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν·
Ἤδη δ᾽ὤν τοσσόσσι τέτταρες ἐν βαθεῖ ἦμες,
Χὠλαριστᾶος γὸμ ἐμὸν λύκον ἄδεν ἀπ᾽ ἔρχᾶς
Θεσσαλικόντι μέλισμᾶ· κακαὶ φρένες· αἰ᾽ κυνίσκᾶ
Ἔλλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ περὶ ματρὶ
Παρθένος ἐξαέτις κόλπω ἐπιθυμέοισα·
Τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσᾳς τὺ θυώνιχε, τὺξ ἐπὶ κόρας
Ἤλασα· κἄλλ᾽ αὖθις, ἀμείρουσα δαὼτὸς πέπλως·
Ἔξω ἀπὼχετο θᾶσον· ἐμὸν κακὸν οὔτι μέσκω
Ἄλλος γοι πλυμίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα
Θάλπει φίλον· τήνω τὸ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι·
Μάσακα δ᾽οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
Ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
Ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δ᾽ φρακὸς ἔβρα μετήνα·
Ἰὼ δᾴμοι θύρᾳ καὶ δηλίδος, ἃ πόδες ἄγον·
Αἶνος θὴν λέγεται τίς, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν᾽ ὕλαν·
Εἰ καὶ τοὶ δ᾽, ὀκτὼ ταί δ᾽, ἐννέα ταί δε, δέκ᾽ ἄλλαι
Σάμερον ἐνδέκατος· ποτίθ᾽ δύο, καὶ δύο μᾶνες·
Ἔξω ἀπ᾽ ἄλλον· οὐδὲ θρακίστι κέκαρμαι·
Ἄδε, λύκωνιῶ πάντα· λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται·
Ἄμμες δ᾽ οὔτι λόγω τινὸς ἄξιοι· οὔτ᾽ ἀριθμητοί·
Δύσμοροι μεγάρης· ἀτιμοτάτᾳ νὶ μοῖρα·

Κείμηὼ ἀπερέξαίμε, τὸ πάντα κεν εἰς δέον ἔρπει.
Νῦν δέ πηθῶς μῦς φαντὶ θυώνι χεχρύμεθα πάσας
Χὤ, τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
Οὐκ οἶδε. πλὴν σῖμος ὁ παῖς ἐπιχάλκα ἐραθείς,
Ἐκ πλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθε μὸς ἡλικιώτας.
Πλωσοῦμαι κἠγὼ δι' ἀστόντιος, οὔτι Κάκιλος,
Οὔτι πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὀσπατιώτας
Θ. Ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τὸν, ὧν ἐπιθύμης
Αἰχίνα. εἰδᾶτως ἀράσοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδημεῖν,
Μιθοδότ' πολεμαῖος. Αἰ. ἐλευθέροις. Θ. ἄρις.
Αι. Τἄλλα δ' ἀνὴρ πιός τις, ἐλευθέρω ὅστις ἄριστος.
Θ. Εὐγνώμων. φιλόμωσος. ἐρωτικὸς. ἐς ἀκρον ἁβρύς.
Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
Γρόμοις πρὸς δούλους. αἰτῶ μενος οὐκ ἀναβώων,
Οἷα χὠ Βασιλῆϊ. αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
Αἰχίνα. ὡς τεῖ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκῃ
Λῶπ\ἄκρ\περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέρῳ δ' ὀβελακὼν
Τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀνιδρώοντα.
Ὦπάχος εἰς αἴγειπον. ἀπὸ χροτάφων πελόμεθα
Πάντες ἦρα λέοι. ἢ ἐπιχρὼ ἐς γένυν ἕρπῃ
Λευκαίνων ὁ χρόνος. πρὶν τι δεῖ οἷς τὸν υλωρόν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ο. ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Η
ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Νδοῖ πραξινόα. Ἐυ. Γοργὼ φίλα
ὡς χρόνῳ, ἐνδοῖ.
Θ. Θαῦμ' ὅτι καὶ νῶν ἦνθες, ὄρη δ' ἴ-
φρον Ἐννοᾶ αὐτᾶν.
Ἔμμα λεναὶ ὡς τίλεανον. ὦ. ἐχθ
λιάμισα. Γ. καθίζω.

Γ. ὦ πᾶσ ἀδεμάτου ψυχᾶς. μόλις ὔ μμιν ἐσώθλω
Γραξινόα. πολλᾶ μὰν ὄλλα. πολλῶν δὲ τιθείσαων.
Γαντᾶ κρηπῖδες. παντᾶ λαμυδὴ φόροι ἄνδρες
Ἀδὸν δὸς ἄξυστος. τὺ δ ἔκαστέρω ἐμᾶ ποι κεῖς.
Γ. Ταῦθό σαέραρος τῆνος ἐσ ἔχατα γᾶς ἔλαβ ἔνθων.
Ἰλιὸν οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Ἀλαλάλαις. πτόλιν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο.
Γ. Μὴ λέγε γὸν τὸν ἄνδρα φίλα Τοι αὔπα δυώνα.
Τῶ μικκῶ παρεόντος. ὄρη γύαιῶς πόθορῆτυ.
Π. Θάρσ ἑ ζωὸν ρίων γλυκερ ὸν τέκος ὐλέγω ἀπφῶ.
Γ. Αἰσθάνεται γὸ βρέφος ναὶ τὰν πότν καλὸς ἀπφῦς
Γ. Ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν λέγομες πρώαν θὴν.
Πάντα γέ τοι μὴ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀσπάσδων.
Κἤνθε φέρ ἄλας ἄμμι. ἀνὴρ ξισκαιδεκάτω χρυσ
Γ. Χὠμὸς ταῦτα γ ἔχ φθόρος ἀργυρέᾳ δυοκλείδας.
Ἐπ ἀσπάχμως κνάδας γραιᾶν ἀπὸ τὰ ματα πῆξ.
Γέντι πάκως ἔλαβ ἔχθές. ἄπαν ῥῦπος. ἔργ ἐ ἔργ
Ἀλλ ἴθι τὰμὰ τέχνον ἢ τὰν πέρονα ξίδα λαζῶ
Βᾶμες τὼ βασίλησος ἐσ ἀφνῶ. χᾶμα λιαλόντι
Κοσμῆν τὰν βασίλιαν. ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα
Γ. Ὧν εἶδες. χὤν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
Ἔρπην ὥρα κεῖνα. ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Ἐυνόα. αἶρε τὸ ναῦμα ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
Θὲς πάλ αἰ ταλίαι μαλακῶς χήζομτι καθάδημ
Κινεῦ δὴ φέρι θᾶσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
Ἄδως μᾶμα φέρ. δὸς ὅμως. μὴ πουλὺ ἄπλυτε.
Ἔγχ ὕδωρ δύσανε. τίμευ τὸ χυτώριον ἀρδεῖς.
Γαῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἰδόλ. Τοι αὔπα νέμι μμαι.
Ἀκλαῦξ πᾶσ μεγάλας πᾶ λάρνακος. ὧδε φέραῦ τ
Γ. Γραξινόα. μάλατοι καπνπυχὲς ἐμπερόμαμα

Τοῦτο

Τοῦτο πρέπει λίσσομαι πόσσω κατίβατοι ἀφ' ἵππων.

Π. Μὴ μνάσῃς ταῦτ', ὄφρα πλέον ἀργυρέῳ καθαρῶν μνᾶν
Ἡδύνῃς· ἀλλ' ἔργοισι καὶ τὰν ψυχὰν προτίθημι.
Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀνάβαινε. Γ. καὶ καλὰ πάσα.
Τῶ μοι τέχνον φέρε μοι τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
Ἄμφιθες· οὐκ ἀξῶ τυ τίκτον· μορμὼ δ' ἀκνεῖ ὑποστᾶν,
Δάκρυα τεύσασα θέλει, χὠ λὸν δ' ὄλεθρον γενέσθαι.
Ἔρπε μοι· φρυκία τὸν μικκὸν παῖδα λαβοῦσα.
Τὰν κύνεσσιν κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ὦθεοί, ὅσσος ὄχλος· ὡς ἁ πόλις οὔτω περᾶσαι
Χρὴ τὸ λακόν· μύρμακες ἀννέθμοι ἁ ἄμεξοι.
Πολλάτοιῶ πόλεμαῖε τεποίηται καλὰ ἔργα.
Ἐξοῦ ἐν ἀθανάτοισι τίκτον· οὐδεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἰόντα πὰρ ἔρπων αἰγὺπιός.
Οἷα πρὶν ἐξαπάτας νεκροπαμένοι ἄνδρ' ἔτεισε δίκαν
Ἀμάλοις ὁ μαλοὶ κακὰ τεύχεα· πάντες ἐρῶοι·
Ἀδίσα γοργοῖ, τὶ γένοι μεθαλοὶ πόλεμοι σαὶ
Ἴσσοι τῶ βασιλῆος· ἄνερ φίλε μήμε ταπήσῃς,
Ὀρθὸς ἀρέσσαι ὁ πυρρὸς, ἰδὼς ἄγριος, κὠοθαρσὴς,
Εὐρόα οὐ φεύξῃ· διαχρήσεῖται τὸν ἀγούτα.
Ὢν ἀέθλω μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένῃ ἔνδον.

Γ. Θάρσῃ πραξιρόα καὶ δὴ γενήμεθ' ὅπιθεν,
Τοί δ' ἔβαν ἐς χώραν. Γ. καὶ τὰ σὰ καλὰ ἔρομαι ἤδη.
Ἴσσον ἦ τὸν ψυχὸν ὄφιν τεμάλισε δεδοίκω
Ἐκ πεδὸς, ὡς ὐδώμες, ὅσσος ὄλλος ἄμμ' ἐπιρρεῖ.

Γ. Ἔξαὖλ' ὦ μᾶτερ. Γραῦς. ἐγὼ ὦ τέκνα. Γ. πῶς ἐνθ'
Εὑμαρὲς. Γρ. ἐς προίην ὠφρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
Καλίσα πεδέδωμ' ἐπείραθεν πάντα τελεῖται.

Γ. Χρησμῶς ἀ πριόβυτις ἀπὼχετο θεσπίξασα.
Γάν τε Γυναῖκες ἴσαντι, λαὸς ζεὺς ἱκάνοιθ' ἅλιος.

Θάσσαι πραξινόα τοι τὰς θύρας ὅστος ὅμιλος.

Π. Θεοπρόσιος. γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι. λαβὲ τὴ τὺ
Ἐννόα ὠὐτὺ χίδος. πότε χαὔτα μήτυ πλανηθῆς.
Γᾶσσα ἄ μεῖσέν θωμις ἀπρὶξ. ἔχω ἐννόα ἀμῶν.
Ὤμοι δᾴλαία. δ' χαμὺ τὸ θερίστριον ἤδη
Ἔρισσαι γοργοῖ. ποπῶ δὸς εἴτι μέροιο
Ἐυδαίμων ὤνθρωπε φυλάσσεο τὼ μπέχονόμυ.

Ξ. Οὐκ ἐῶ ἔμὶν μ' ὁμῆ φυλαξῆμαι. Π. ὅλος ἀθρόι
Ὠθῶν θῶς τε ῥύες. Ξ. θάρσει γώαι. ἐν καλῷ εἰμές.

Π. Κεἰς ὥρας. μὴ πτα φίλανδρων ἐν καλῷ εἴης,
Ἄ μμε ποιεῖσέμ', χησοῦ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός.
Θλίβεται ὠνόα ἄ μμιν. ἀγῶ δᾴλα τὺ βιάζευ.
Κάμὶ σεῖνδοῖ πᾶσσι, ὁ, τὰν νυὸν εἰπεῖ πρὸς ἄξαις.

Γ. Πραξινόα, πότα γῶδε. τὰ πικίλα πρᾶγον ἄθρησον
Λεπτὰ λεπτὼς χαείεντα. θεῶν ποτερα ματα φασεῖς.

Π. Πότνια θωαία, ποῖα σφεῖπόνεσσαν ἔειθοι.
Ποῖοι ζωογράφοι τὰ χειρὲ ἄγρα μμα τεῦξαν ἄδε.
Ὡς ἐτυμοῖσι καὶ τι, λαὸς ἐτυμῶς δινεῖται.
Ἔμψυχον νικ ἐνυφαὶ τὸ σοφὸν τι χῆμὼν θρωπος.
Αὐτὸς δᾶς θαητὸς ἐπ' ἄργυρέῳ κατάκειται
Κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλ\ ἀπὸ κροτάφῳ καταβάλλ'
Ὀξὺ φίλητος ἄδωνις, ὁκὴν ἀχέροντι φιλῆται.

Ξ. Παύσαθ' ὦ δύσαμοι, ἀμάνυπα χωτίλοισαι.
Τρυσὸν ἐκκυαισεῦντι πλατιάσδυσαι ἄσαντ'.

Γ. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος. τίδέτιν εἰκωτίλαι εἰμές.
Παστάμενος, ἐπίταστε. συρακοσίαις ἐπιτάσσῃς.
Ὡς εἰδῆς καὶ λοῦτο. λοιέν θιαι εἰμὲς ἄνοθεν,
Ὡς μὴ ὁ βελλεροφῶν. πτ λοκυννισεῖ τὰ λαλῶμες.
Δωεῖσδ' ἔν δ' ἔξεστι δοκῶ λοῖς δωρϊέεσσι.

Γ. Μὴ φυῆ μελιτῶδες, ὅσ' ἀμῶν λαρτερὸς ἔην

Γλὰμ

Πλὴν ἰνὸς· ὄκ ἀλέγω μήμοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

Γ. Σίγα πρᾶξινόα· μέλλῃς ὄδωνι μὲ ἰδῆν
Ἀτῆς ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός.
Ἅτις καὶ σὲ ῥχιν τὸν ἰάλεμον ἠείσετο.
Φθὶ γξεῖται τισὶ Φοῖδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
Δίσσοιν ἀ ζηλότυπον τι καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
Ἀιπεινάντ ῥυκα, χρυσῶ παίζσα Φροδίτα.
Ὢ ἰούλοι τὸμ ὄδωνιν ἀπωΐειν αὐ ἀχέροντος
Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ ποδὸς ἄγχυρον ὧραι·
Βάρδισαι μαλιάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ τρέφεναὶ
Ἔρχονται πάντεσι βροτοῖσιν ἀεί τι φορεῦσι.
Κύπρι δυωναία, τὺ μὲν ἀθανάτων ἀπὸ θνατῶν
Ὠνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
Ἀμβροσίαν ἐς ζῆθος ἀποξέσασα γυναικὸς,
Τὴν δὲ χαειζομένα πολυώνυμε καὶ πολύμαε
Ἀβερονικείη θυγάτηρ ἐλίνα εἰκυῖα
Ἀρσινόα, πάντεσι καλοῖς ἀτιτάλλῃ ὄδωμιν.
Γὰρ μέν οἱ ὤρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουτι
Πὰρ δὲ παλοὶ καπῖ τεφυλαγμένοι ἐν παλαείσκοις
Ἀργυρέοις· συείωδὲ μύρῳ χύσεια λάβρα·
Εἰδατέθῆσαι γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πριῦνται.
Ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παυρῖ ἄμ ἄλθύρῳ.
Ὅσα τ ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τα τ ὑγρῷ ἐλαίῳ.
Γάνται τῷ τετινά· ἢ ἐρωτὰ τᾶδε πάρεστι.
Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βείθουσαι ἀνήθῳ
Δίδμανθοί δέ τι κῶροι ὑπερπτόωνται ἔρωτες.
Οἷοι ἀηδόνιῆες ἰφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων.
Ποτῶνται, πτερύγων τρομέωμενοι, ὄζον ἀπ ὄζου.
Ὢ ἔρενος· ὦ χρυσὸς· ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
Ἀιετὼ, οἰνοχόον κρονίδᾳ δὶ ταεῖδα φέροντες.

Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μελανωτέροι ὕπνῳ,
Ἀμίλητος ἐρεῖ χῶ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
Ἔρρωται δὲ κλίνα, τῷ ἀδωνιδίτᾳ καλῷ ἄλλα.
Τὰν μὰν, κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὧρ ὁδύπαχυς ἄδωνις
Ὀκτὼ καὶ δεκάτᾳς ἢ ἐννεακαίδεκ' ἔτεμβρός.
Οὐκ ἐντεῖ τὸ φίλα μῆτι τοι τὰ χείλια τὰ πυρρά.
Νῶ μὰν κύπρις ἔχισα τὸν αὐτᾶς χαρίετ' ἄνδρα.
Ἀὼθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
Οἰσοῦμες τὸ τί λύματ' ἔπαϊόνι πύοντα.
Λύσασαι δὲ κόμαν, ἢ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
Στήθεσι φαινομένοισι λίγυρα ἄρξω μετ' ἀοιδᾶς.
Ἕρπε ς ὦ φίλ' Ἄδωνι, ἢ ἐνθάδε λείς ἀχέροντα,
Ἡμιθέων ὡς φαντὶ μόνῳ πατὸς· οὐ τὰ γὰ μίμνων
Τοῦτ' ἔπαθ' οὐ παῖδας ὁμίλας βαρυμάνιος ἥρως.
Οὐθ' Ἕκτωρ ἐκάβας ὁ μεγαίτερος εἰκατὶ παίδων.
Οὐ πατροκλῆς, ἢ πῦρρος ἀπὸ ξοίας ἐπανελθών
Οὐθοὶ ἔτι πρότεροι λαπίθαι ἢ δὼκαλίωνες.
Οὐ τελοτηιάδαι τε ἢ ἄρτεος ἄκρα τελασγοί.
Ἴλαν νῦν φίλ' Ἄδωνι, ἐς νέωτ' ἐλθὼν μήσαις.
Καὶ νῦν ἦνθες Ἄδωνι, καὶ ὄκκα ἄφίλη φίλος ἔξεις.

Γ. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἀθηλεία.
Ὀλβία ὅσσα ἴσασι παν ολβίαι ὡς ἁλυκύφωνος.
Ὥρα ὅμως λείς οἴκον· ἀναείσατος διοκλείδας.
Χὤννὴρ ὄχος ἄστερ· πεινάντι γε μὴν δέ ποτ' ἶν θὴς·
Χαῖρε Ἄδωνα ἄγαθ' αὖτε, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Π·ΧΑΡΙΤΕΣ

ΗΙΕΡΩΝ·~

Ι τοι ρῦ τοδιὸς μόραισ μέλει αἰὲν
ἀοιδαῖς.
Ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν δ᾽ ἀταθῶν
κλέα ἀνδρῶν,
Μῶσαι μοὶ θεαὶ ἔντι, θεοὺς θεαὶ ἀείδουτι.

Ἄμμισ δὲ βροτοὶ· οἵ δε βροτοὺς βροτοὶ ἀείδουτι·
Τὶς γὰρ τῶν ὀνόσοι κλαυσιὰν ναίσσιν ὑπ᾽ ὤνῳ,
Ἢ μι τέρασ χάριτας ὑπαόσασ ὑποδέξεται οἴκῳ
Ἀοσσαίως, ὃ δ᾽ ἄνυθισ ἀδωρήτους ἀποπεμφεῖ·
Ἀϊδὲ, σκυζόμεναι γυμνοῖς ὤσιν οἱ καλιάσι,
Πολλάμε τωθάσδουσαι, ὅτ᾽ ἐλκτέαν ἔνθον·
Ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶσ ἐπὶ τὠυθμένι χήλου,
Ψυχροῖσ ἐν χθονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
Ἐνθάδυ νόσφιν ἑδρᾶσ· ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι
Τίς τῶν νῦν τοιόσδε τὶς δῦ εἰπόντα φιλάσει
Οὐκοῖ δῶν ἢ ἑταῖρε ἑῶ ἔρδοισ ὡσ πάρος ἐσθλὸ
Αἰνεῖθαι τὠυδόντι, νεικήσαντα δὺ τὸ κερδέων
Πᾶσ δὺ πὸ κόλπον χεῖρασ ἔχων· πόθ᾽ αὔξεται ἀθρεῖ
Ἄργυροσ· οὐδέκεν ἰὼν ἀπὸ τρίψασ τινὶ δοίη·
Ἀμεῦθυσ μυθεῖται· ἀπωτέρω ἢ χθόνι κνήμασ·
Αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς
Τόσ δέκεν αὖθισ ἀκοῦσαι ἁλόσ· πάντασιν ὅμηροσ·
Οὗτοσ ἀοιδῶν λῶστοσ· ὅσ᾽ ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν·
Δαιμόνιοι, τὸ δὲ κέρδοσ ὁ μυρίοσ ἔνδοθι χρυσὸσ

Κείμενος· οὐχ ὧδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις·
Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τόδε, καὶ τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
Πολλὰς δεῦ ἔρξαι ποινὰς, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβωμιαρίζειν.
Νὴ δὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ πρατεῖν
Μειλίξαντ' ἔπρωτέμναι, ἐπὰν ἐθέλῃ τινὰ νίεσθαι
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας·
Ὅφρα κεἰμ' ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς.
Μὴ δ' ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχῇ ἀχέρων ποτ',
Ὡς εἴ τις μαλέληι τυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
Δεινὴν ἐκ πατέρων στενίην ἀκτήμονα κλαίων·
Γυμνοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις ἠὲ Ἄναλιος αὐλῇ,
Ἁρμαλιὴν ἐμίνυρον ἐμεξήσαντο στενέσαι·
Γυμνοὶ ὃ σχοινοτένδεα εἰλαυνόμενοι ποτὶ σακόν·
Μόχθοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι·
Μυρίαδ' ἀν πεδίον λιγανώνιον ἐνδιάασκον
Γυμνοὶ μέσσ' ἔκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κλεώναις·
Ἀλλ' ὅσφιν τῶν ἥδυς, ἐπεὶ γλυκὺ ἐξεκένωσαν
Θυμὸν, ἐς εὐρεῖαν χθόνα συγνοῦ ἀχέροντος·
Ἄμμασοι δὲ πὰ πολλὰ νὴ ὄλβια τῆνα λιπόντες·
Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μάλ' ἐρρούς αἰῶνας ἔκειντο·
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ λιήιος αὐόλα φωνέων
Βάρβιτ\ες πολύχορδον ἐμ' ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς
Ὁπλοτέροισι, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔμαχον ἵπποι,
Οἵ σφιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων·
Τὶς δ' ἂν ἀριζήλας λυκίων πρὸ, τίς κομόωντας
Γελαμίδας, ἢ θῆλυ ἀπὸ χροιᾶς λύκον ἔγνω,
Εἰ μὴ Φυλόπωλας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί·
Οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατὸν τιθεὶ καπὶ μῆνας ἀλαθεὶς
Γάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τεΐς ἔχαγον ἐλθών

Ζωὸς, καὶ αὐτὴ λυπρὰ φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος.
Δηναιὸν μὲ λέσσ' ἔχειν· ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
Εὔμαιος· καὶ βουσὶ φιλοίπους ἀμφὶ πολαίας
Ἔργον ἔχων, αὐτός τε σιείς σθλαγχνος λαέργης.
Εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀμβροὶ ἀοιδαί.
Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ὄρχεται ἀνθρώποισι.
Χρήματα δὲ ζώοντας ἀμαλδύουσι θανόντως.
Ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπαΐοντι μύθοισι μιγῆναι.
Ὅσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ σθαυλιὰς ἁλὸς ὤθει.
Καὶ ὕδατι νίζην θολερὰν ἰοφόρι σθλίνθον.
Καὶ φιλοκερδὴς ἦν βεβλαμμένῃ ἀμβροσίῃ σθελθεῖν.
Χαιρέτω ὅστις χοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
Ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἴμερος αὐτόν.
Ἀντὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἠμιόνων τε καὶ ἴφθων πρόσθεν ἐλοίμαν.
Δίζημαι δέ τινι θνητῶν κεχαρισμένος ἔνθω
Σὺν μοίσαις· χαλεπὴ δὲ δόδι τις λέθουσιν ἀοιδάν.
Μουσάων ἀπὸ τέυνθε διὸς μεγάλου βασιλῆος.
Οὕτω μῆνας ἄγον ἑλικαμοῦρανὸς ὀδ' ἐνιαυτούς.
Ῥολλοὶ κινήσουσιν ἔτι προχὲν ἅρματος ἵππους.
Ἔστε τιν οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμᾶ κεχρήσετ' ἀοιδῇ
Ῥῆξας, ἢ ἀχιλῆος ὅσον μέγας, ἢ μαρυσίαις
Ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠείου ἵλου.
Ἤδη νῦν φοίνικες ὑπὲλιῴδλονται
Οἰκοῦντες λιβύας ἀέριον σφυρὸν, ὀρίγματι λῷ.
Ἤδη βασάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
Ἀχόμενοι σακέεσι βραχίονας ἰτέινοισιν.
Ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
Ζώννυται, ἱππεῖαι δὲ κόρυ σκεπάουσιν ἔθειραι.
Αἰγὶς ζῶ κύδιστε πάτερ, μὴ πότνι' ἀθάνα.

Κάρηθ', ἣ σὺν μαχῇ πολυμήλων ἐφυραίωσε
Ἐίλιχας μέτα ἄστυ, παρρύδοισι λυσιμελείας,
Ἐχθροὺς ἐκνάσσιον καὶ καὶ πέμψαν ἀνάγκαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλῃ μόρον ἀγγελέοντας
Τέλλνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμαρὺς ἀπὸ πολλῶν·
Ἄστεά τε προτίροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἤμαρ.
Ἄρσενες δ' ἱεράζοιντο τεθαλότες· ἡ δ' ἀνάριθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπαυθεῖσαι,
Ἄν πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀτελησδύτοισι αὔλιες
Ἔρχόμεναι, σκιρτάεσκον ἐπαυτοδύειν ὀδίτας·
Νεῖοι δ' ἐκ πονέοιντο ποτὶ πόρον, ἔνικα τέτριξ
Ποιμένας ἔνδοθι πεφυλαγμένους, ἔνδοθι δένδρων
Ἀχεῖ φ' ἀκριμόνεσσιν· ἀρὰ χνοῦ δεῦσ' ὁ πλάγχναι
Λεπταὶ διαστήσαιντο· βοᾶσ δ' ἔτι μὴ δ' ὀνομάκη
Ὑλήλον δ' ἱερῶν κλέος φορέοιεν ἀοιδοί,
Καὶ πρύτανι σκυθικοῖο πέρ, ἡ ὅσον πλατὺ τεῖχος
Ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν·
Εἷς μὲν ἐγὼ πολλοὺς δὲ δίος φιλέοντι καὶ ἄλλος
Θυγατέρες· τοῖς πᾶσιν ἥκοι σιμελὴν ἀρέθοισαν
Ὑμνεῖν σεῦ λαοῖσι, καὶ αἰχμητὴν ἱέρωνα.
Ὦ ἑκατόκλειοι θυγατρὲς θεαί, τὸν μινύειον
Ὄρχομεν' φιλέοισαι ἀστεχόμενον ποτὶ θύβαις,
Ἄκλητος μὲν ἐγωγε μένοι μίκεν, εἰς δὲ καλοῦντ',
Θαρσήσας μοίσαισι σεῦ ἀμετέρῃσιν ἰκοίμαν·
Καμεῖμαι δ' ὀδύμενος τί δ' χαρίτων ἀτεπαγὸν
Ἀνθρώπῳ ἀπάνευθεν· ἀεὶ χαρίτεσσιν ἄμεινον·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ· ·Ρ· ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΓΤΟΛΕΜΑΙΟΝ·

ΕΚ Διὸς ἀρχώμεθα· καὶ εἰς Δία λή-
γετε μοῖσαι
Ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς·
Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι μετέσθω
τοῖσι μετέσθω.
Καὶ τύμαρος, ἢ μέλος ὅ τι προφερέστερος ἀμφ'
Ἥρωϊ, τοί, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.
Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν εἱλύρησαν ἀοιδῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἑπισάμενος καλὰ εἰπεῖν,
Ὑμνήσαιμ'· ὔμμες δὲ, ἢ ἀθανάτων τέρας αὐτῶν·
Ἴδεν εἰς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθών,
Πατρὶ πατρεύοντος ἄδην πόθ' ἁρξέεται ἔργου;
Τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν.
Οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων·
Ἐκ πατέρων μὲν ὄιος ἦεν, τελέσαι μέγα ἔργον,
Ὁ λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅ κ' ἀφρεσὶν ἐγκατάθοιτο
Βουλάν, ἣ οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι·
Τῦνον μὴ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτοις· καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἠὲ δίος οἶκος
Δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
Ἕδριάᾳ, τέρασι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας·
Ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἑδρασσάτην ταυροφόνοιο
Ἵδρυται, στερεοῖο τετυγμένα ἔξ ἀδάμαντος·
Ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,

Χαίρων ἡνιόχων πειθώτιον ἡνιόχοισιν,
Ὅππι σφέων κρονίδας μελέων ὀχέλετο γῆρας·
Ἀθάνατοι δὲ καλῶνται, θεοὶ νέπερ ἐσσὶ μετ' ὠκύς
Ἀμφοῖν δ' προγόνοσφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας·
Ἀμφότεροι δ' ἀριθμοῦνται ἐς ἑκατὸν ἡρακλῆα·
Τῷ δ' ἐπεὶ δεύτατον ἷκε μετ' ὀρφανίοις ἤδη
Νέκταρος δώδεκα μοῖρα φίλας ἐς δῶμα λόχιος·
Τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν ὑπαὶ λένιόντι φαρέτραν·
Τῷ δ', σιδάρεον σκύπελον κεχαραγμένον ὄζοισ·
Οἷσ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοφύρου ἥμας
Ὄφρα καὶ αὐτὸν ἄγουσιν γεννήτειρα δίος ἥβης·
Οἷα δ' ἐμπνυτῆσι πειθόμενα Βερενίκα
Ἔπρεπε θηλυτέρῃσι, φίλος μέγα γαιάμενοισι·
Τῆς μὲν κύπρον ἔχουσα δυώδεκα πότνια μοῖρα,
Κόλπον ἐς εὐώδη δεδυνὰς ἐπεμάξατο χεῖρας·
Τῷ, οὕτω τινὰ φαντὶ θεὸν δόσιν ἀνδρὶ γυναικῶν
Οἷον περ Πολεμαῖος ἔην ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
Ἦ μὰν ἀντιφίλῃσι πολὺ πλέον· ὣδέ κε πάσι
Θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιζέπει οἶκον ἅπαντα,
Ὁππότε κεῖν φιλέων βαίνεν λέχος ἐς φιλεούσης·
Ἄσσον γυναικὸς ἐπαλμοτρίῳ μόσσε αἰέν·
Ῥηίδιαι δὲ γοναὶ· τέλεναδ' ὅτε ἔοικότα πατρί,
Καλῇ ἀειδεύσασα θεάων πότνι' ἀφροδίτᾳ,
Σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκεν περιμήκα
Ἐνειδὴς ἀχέροντα πολύσσονον οὐκ ἐπέρασεν
Ἀλλά μιν ἀρπαίξασα πάροι θ' ἐπὶ νᾶϊ κατίθει
Κυάνεον, καὶ σιγῇ ἀεὶ πορθμῆα κομόντως,
Ἐς ναὸν κατέθηκας, τιὰς δ' ἀπεδάσσατο τιμάς·
Πᾶσιν δ' ἤπιος ἦσθα βροτοῖς· μαλακὸς μὲν ἔρωτας
Γροσπνείῃ λύφασ' ὑπνοδοτῇ προσπνέοντι μελίμνας

Ἀργείᾳ κυάνοφρυ, σὺ λαοφόρον Διομήδεα,
Μίσγομένα τυδῆϊ, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
Ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν ἀχιλῆα,
Αἰακίδᾳ σὺν λαῷ· σὲ δ' αἰχμητὰ πολεμαίῃ
Αἰχμητᾶ, πολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
Καί σε κόωσ' ἀτίταλλαι, βρίφος νεοπηλὸν ἐόντα
Δεξαμένα παρὰ μαστὸσ ὅτε πρώταν ἴδεσ' ἀὼ
Ἔνθα γὰρ εἰλέθυιαν ἐμαώσατο λυσίζωνον
Ἀντιόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδίνεσσιν
Ἡ δέ οἱ ὠμενέουσα παρίσατο· καδδ' ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ, πατρὶ ἐοικὼσ
Παῖσ ἀγαθὴ τὸσ ἔγεντο· κόωσ δ' ὀλόλυξεν ἰδοῦσα
Φαῖ ἧ καθαπομέμαβρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
Ὄλβιε κῶρε σύνοιο, τοίοισ δέμε γόασον, ὅσον πὲρ
Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβοσ ἀπόλλ.
Ἐνδὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον κατεθήκολώναν,
Ἶσον δωδεκέτεσσι νέμων γέρασ ἐπὺσ ἐοῦσιν·
Ἶσον καὶ σήμαινε ἄναξ ἐφίλασσε δ' ἀπόλλων.
Ὣσ ἀράμασσε εἰπεν· ὁδ' ὑψόθεν κλάγξεν φωνᾷ
Ἐσχίσ ὑπαὶ νεφέων διὸσ αἴσιοσ αἰετὸσ ὄρνισ.
Ζηνὸσ πουτόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλοντι
Αἰσίου βασιλῆοσ· ὁδ' ἔξοχοσ, ὄρνιε φίλασσε·
Γφόμενον τε πρῶτα· πολὺσ δέ οἱ ὄλβοσ ὀπηδεῖ·
Πολλᾶσ δὲ κρατέει πείρησ, πολλᾶσ δὲ θαλάσσησ·
Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν·
Λήϊον ἀλδήσουσιν, ὀφελλόμενον διὸσ ὄμβρῳ·
Ἀλλ' οὔτισ τόσα φύλ', ὅσα χθαμαλὸσ αἰγυπιὸσ,
Νεῖλοσ ἀναβλύζων διερὴν ὅτε βώλακα θρύπτει·
Οὐδέ τισ ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαείντων·
Τρεῖσ μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδεσ ἐν δέδμηνται·

Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες ζωστῆς ἐπὶ μυριάδεσσι.
Δοιαὶ δὲ τριάδες· μετὰ δ' ὄφισιν ἐνδεκάδες ζῆες
Τῶν, πάντων πολεμαῖος ἀταρτερὸς ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν φοινίκας ἀποτίμνεται, ἀγραβίας τε,
Καὶ συρίης, λιβύης τε, κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
Παμφυλίοισί τε πᾶσι, μηδικμητῆς λυκίεσσι,
Σημαίνει, λυκίοισι τε, φιλοπολέμοις τε κάρεσσι
Καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν· ἐπὶ οἱ νῆες ἄριστοι
Γόμφον ἐπὶ πλώουσι θάλασσαν ὑπὲρ ὠκέσσι, καὶ αἶα,
Καὶ πρῆμοι κελάδουσι ἀνάσσονται πολεμαίῳ.
Πολλοὶ δ' ἵπποι πολλοὶ δεδίσι ἀστιδιῶνται
Χαλκῷ μαρμαίροντι τεταγμένοι ἀσφαραγοῦντι.
Ὅλεσε μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
Τόσσον ἐπὶ μέγα ἔκαδον ἐς ἀφνειὸν ἄστεος οἶκον
Γαίηθεν· λαοὶ δ' ὅτε πιρι στέλλουσιν ἔκηλοι,
Οὐτέρπις δμῳῶν πολυκήτιον εἶλον ἐπιμβάς
Πεζοὺς, ἢ ἀλοτρίαισι βοᾶν ἐσάασι τοκῶμαις,
Οὐδέτις αἰγιαλόνδε θοὰς ἀβάλλαρμαός.
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀμάρσιος αἰγυπίῃσιν.
Τοῖος ἀνὴρ πολατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
Ξανθοκόμος πολεμαῖος, ἐπισάμενος δόρυ πάλλειν,
Ὧι ἔπι πάσχυμέλῃ παχέῃσι πάντες φυλάσσειν,
Οἷ ἄτεθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ μετεπίζεται αὐτός.
Οὐμὰν ἀχρεῖόσι δόμῳ ἐνὶ πίονι χυσός,
Μυρμάκων ἄτε πολὺς ἀεὶ κέχυται μετεόντων.
Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχον πιθεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
Ἀιεὶ ἀπασχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν περάεσσι
Πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλῆσι·
Πολλὸν ὑπ' πολίεσσι· πολὺν δ' ἔτεθοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
Οὐδὲ διωνύσου τὶς ἀνὴρ ἱερὸς κατέγωμας

Ἴλιτ' ἐπισχόμενος λιγυρὰν ἀνὰ μέλψαι ἀοιδάν.
Ὢ οὐδωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδουσι πολεμαίους
Ἀντ' ἱερησίνης· τὸ δὲ καλλιον ἀμφιλυεῖν.
Ὄλβιος, ἣ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
Τοῦτο γὰρ ἀξείδουσι μένει· τὰ δὲ μυρία πήνα.
Ὅσσα μέγαν πρὸ μοιο δόμον κτεάτισαν ἐλόντες.
Ἀέρι πᾶ κέκευθε, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
Μοῦνος ὁδε προτέρων πολέων θερμὸν κονίηγε
Στειβομένα καθύπερθε, πρὸν ἐκμάσσασθαι ἰχνη.
Μητρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεσσ' εἰσαγονικῶς.
Ἐν δ' αὖ τοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
Ἵδρυσιν, πάντασιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
Πολλὰ δὲ ποιμνήεντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίῃ,
Μασὶ περιστομένοισιν, ὀρθομένων ἐπὶ βωμῶν.
Αὐτὸς τ' ἰφθίματ' ἄλοχος· πᾶς οὔτις ἀρείω
Νυμφίον ἐν μετέροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγῳῷ
Ἐκ θυμῷ σέργοισα καὶ εἰς γηρόντι παρείη.
Ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς τέμος ὄφεται λέθη.
Οὗς τίκε κρείσσοσα ξείνα βασιλῆας ὁλύμπου.
Ἐν δὲ λέχος σύργυσιν ἰαύῃ ζωὴ καὶ ἥρη.
Χεῖρας φοιβήσασα μύροισ' ἔτι παρθένος ἶρις.
Χαῖρε ὦναξ πολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλῃ
Μνήσομ' ἡμιθέων· δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
Φθέγξομ' ἰασομένοις· ἀρετὴν σεμνὴ ἐκ θεὸς ἔξοις·

* * *
* *

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ .Σ. ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

ΝΠΟΚΑ ρα παί ρται ξανθόθριξ χα-
ρὰρ Μενελάῳ,
Παρθενικαὶ θάλαμον θυακίνθω
κόσμον ἔχουσαι,
Πρόθι νεοζυγάπτω θαλάμω χο-
ρὸν ἐσάσαντο.
Δώδεκα ταὶ πρᾶται, πόλιος, μέγ᾽ ἀριστεύουσαι,
Ἀνίκα τυνδαρίδαι κατελέξαντο τὰν ἀγαυὰν
Μναισάμενος ἐλένας ὁ νεώτερος ἀξιόσυλος.
Ἄειδον δὲ ῥα πᾶσαι ἐς ἓν, μέλος ἐγκροτέουσαι
Ποσὶ περιπλέκριος· περὶ δ᾽ ἴαχε δῶμ᾽ ὑμεναίῳ.
Οὕτω δὴ πρώϊζα λιαπέρασθεν ὦ φίλε γαμβρέ.
Ἦ ἐάτις ἐσσὶ φίλος βαρυγούναρος, ἦ ἐὰ φίλυ-σρ᾽
Ἦ ἐὰ πλούτιν᾽ ἔπενσ᾽· ὅτ᾽ εἰσὼν ἀν καταβάλλω.
Εὔδειν μὰν χρὴ ζοντα καθῶραν χρὴν αὐτόντυ,
Παῖδα ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοσόργῳ παρὰ μαζῷ
Γαῖσθαν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ νὺ ἔνας ἦ ἐσάὼ,
Κεἰς ἕτος ὀξ ἕτιος μενέλαε τεὰ νυὸς ἥδε,
Ὄλβιε γαμβέ, ἀγαθός τις ἐὼν πάρεν ὀχμεύφροι
Ἐς ἀγάρταν· ὤ ὠιῶλοι ἀριστῆες, ὡς ἀνύσασθε.
Μᾶνος ἐν ἀμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἕξεις
Ζανός γοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὠχετο λαῖναν,
Ὅια παῖαν ἀχαϊάδα δέμια πατεῖ ἄλλη.
Ἦ μέγα τοῖχε τέλος τεῦ μητρὶ τίκτεν ὁμοῖον.
Ἄ μμες δὲ πᾶσαι συνομάλικες, ἦς δρόμος ὠυγὸς

Χρισαμένας ἀνδρὶ σὺν παρθενώπεο λοετροῖς,
Τεθράκις, ἑξήκοντα κόρας, θῆλυς μετολαΐα,
Τᾶν, οὐδ' ἄρ τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα πᾶσι σαωθῆ
Ἀὼς ἀντὶ λοισᾶς καλὸν δι' ἔφαινε πρόσωπον,
Πότνια νὺξ ἄστε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀείρας.
Ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα δι' ἔφαινε τὸν ἁμῖν.
Γίεμα, μεγάλη, ἀτὰν ἔδραμε λιόμος ἀρούρα,
Ἦκά πω κυπάρισσος, ἢ ἄρματι θεσσαλὸς ἵππος.
Ὧδε δ' ἁ ξοδόχως Ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος.
Οὔτι πὸς ἐν τελάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα
Οὔτε νὶ δαιδαλέῳ σὺν κιονώτερον ἤτριον ἰσῷ
Κερκίδι συμπλέξασα μακρᾷ ἔτα μέν κα λεόντ'.
Οὐ μὰν οὐ κιθάρα νιν ἐπίσατα ὧδε λιροτῆσαι,
Ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπὸ μναστῆρες ἴμεροι ἐντί.
Ὦ λαλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἁδύ.
Ἄμμες δὲς δρόμον ἦμεν ἐς λειμωνία φύλα
Ἐρσοῦμες, στεφάνως δρεψώμεναι ἁδὺ πνέοντας,
Γολὰ τὰ Ἑλένα μεμναμένα, ὡς τα λαθηναὶ
Ἄρμεσ' γενα μένης οἵος μαστὸν ποθέοισα.
Πρᾶτα τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Πλέξασα, σκιρὰν κατεθήσομ' ἐς πλατάνιστον.
Πρᾶτα δ' ἄρ γυρίας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
Λαζόμενα, σαξῶ μιν ὑπὸ σκιρὰν πλατάνιστον
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παρίωντ'
Ταῦτ' εἰδῶ, δόμεισ', σέθεν μ' ἐλέρας φυτὸν εἰμί.
Χαίροις ὦ νύμφα· χαίροις εὐπότνια μᾶτερ γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δίκα λατὼ κροκόφον' ὔμμιν
Ἐυτεκνίην· κύπρις δὲ θεὰ κύπριν ἴσον ἔραδε
Ἀλκάλων· ζεὺς δ' ἐκρονίδας ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
Ὡς ἐξεύπατρίδαν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθη
Ἐυδέτεος ἀλκάλων στέργον φιλότητα σωίοντες

Καὶ πόθον· ἐρχεῦθε δὲ πρὸς ἀῶ, μήτι λάθητε.
Νάμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ καπρᾶος ἀοιδὸς
Ἐξῶνεῦσε μελαδήσων, ἀναχὼν εὐξυλα δειρήν.
Ἢ μὰρ ὦ μένα μέλημ' ἐπὶ τῷδε χαρείης·

ἘΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΥ ἘΡΩΤΙΚΟΥ ΕἸΔΥΛΛΙΟΝ Τ.

Ἀ Λιμάμοι σοφαχεῖτι νάπαι καὶ δῶ
εἰον ὕδωρ.
Καὶ ποταμοὶ κλαίοιτιν ὀϊμερό-
ερτα βίωνα.
Νῦν φυτάμοι μύρεσθε καὶ ἄλσεα
νῦν γοάσθε.
Ἄνθεα συγνοῖσιν ἀπτενέοι τε κορύμβοις·
Νῦν ἐόδα φοινίασθε τὰ πένθιμα νῦν ἀρέμωνα,
Νῦν ὑάκινθε λάλ' ἃ τὰ σὰ γράμματα καὶ τὸ αἰαῖ
Λάμβανε ἶσι πετάλοισι· καλὸς τέθνηκε μελικτάς
Ἀ Ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
Νάμασι τοῖς σικελικοῖς, ἀγγείλατε τᾶς ἀριθούσης
Ὅππιρίων τέθνηκ' ὁ βυκόλος ὅππιος ὦ αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθναικε καὶ ὤλετο δῶριος ἀοιδά·
Ἀ Ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Σὺ μόνιοι μύρεσθε ξὺν ὕδασιν αἰλίνα κύκνοι,
Καὶ γοερροῖς σομάτεσσι μελίσδετε τὼ πένθιμ' ὠδάν
Ὁἰαν ἐν ἠμετέροις ποτὶ χείλεσι μοῦσαν ἀείδεν·
Εἴ που τὸν δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν ἔπατε πάσαις
Βυσσονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δῶριος ὀρφεύς·
Ἀ Ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει

Οὐκέτ'

Οὐκέτι γεμαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει
Ἀλλὰ θᾶσσα πλουτεῖ μέλος λήθαιον ἀείδει
Ὥρεα δ' ἔστιν ἄφωνα, νὴ αἰβόες αἰ ποτὶ ταύρους
Πλαζόμεναι τοσσοῦτον οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Ἄρχετε σὶν ἐλεληὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Σεῖο βίοιο ἔκλαυσε τὰ χὴ μόρον· αὐτὸς ἀπόλλων·
Καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηπες·
Καὶ πᾶνες σοραχοῦντι τὸ σὸν μέλος· αἴτε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο ἕ ὕδατα δάκρυα πέντε·
Ἀχὼ δὲν πέτρησιν ὀδύρεται· ὅπι σιωπᾷ
Κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα, σῷ δὲ πόθῳ λέθρῳ
Δένδρεα καρχὴν ἔβαλε τὰ δάνθεα πάντε μαράνθη
Μάλων οὐκέρρωσε καλὰ γλάγος· οὐ μέλι σίμβλᾳ
Κάθαν ἐν κηρῷ λυπεύμενον οὐλέτι πηΐ δεῖ
Τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος, ξυπάθαμεν.
Ἄρχετε σὶν ἐλεληὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐχόσον εἰν ἀλίαισι θοῇσι μύραο δέλφιν.
Οὐδὲ χόσον κὰ κάπρισεν ἐνίσκοπε λοισιν ἀηδών.
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀνώρεα μακρὰ χελιδών
Ἀλκύονος δ' ὅτόσον ἐπάλτισιν ἴαχε λιγύξ.
Ἄρχετε σὶν ἐλεληὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐδὲ χόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδην.
Οὐχόσον ἠῴοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα χὸν ὄρνις
Ἵμαρος ὃν περὶ σᾶμα κινύραντο μένονος ὄρνις
Ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Ἄρχετε σὶν ἐλεληὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Ἀδυίδες· πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς πόκ' ἔτ' ἔπιν
Ἅς λαλέειν ἐδίδασκε· καθιζόμεναι δὲ τὸ πρέμνον
Ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον· αἴδυ δ' ἔφώνευν
Ὄρνιθες, λυπεῖσθε, πενθάδες, ἀλλὰ νὴ ἡμεῖς.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾶ σύριγγι μελίσδεται ὦ ξιρόθατι;
Τίς δὲ πὶ σοῖς καλάμῳ θάσει τόμ᾽; τίς θρασὺς ἔτ᾽;
Ἔισέτι γὰρ πρέπει τὰ σὰ χείλεα μὴ τὸ σὸν ἆθμα.
Ἄχεδον ἢ δυνάμεσθα τιὰς ἐπιβόσκετε ποιδάς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα. τάχ᾽ ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
Δειμαίνοι τὸ σόμα μὴ δὺ τερα σεῖο φέρηται.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Κλαίει ἁ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἁνπερ ἔτ᾽ ἐρῶσα
Ἐξομένα᾽ πρὶ σεῖο παρ᾽ ἰόνεσσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴσον κύμαλω σι μελίσδεο τὸν μῶ᾽ ἔφα γιν
Ἃ καλὰ γαλάτεια σὺ δ᾽ ἂν δὺ ἀπέβλεπτεν ἄλμας
Καὶ νῦν λασαμένη τῶ κύματος ἐν φαμάθοισιν
Ἕζετ᾽ ῥηναίαισιν. ὁ᾽ άσσ δέ τι σεῖο νομεύει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Πάντα τοι ὦ βούτα συγκάθανε δῶρα τὰ μοισᾶν
Παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα ταείδων.
Καὶ συγνὸν περὶ σῆ ματι τὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
Ἀκύπρις φιλέεισε πολὺ φλέον ἢ τὸ φίλαμα
Τὸ πρωὰν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦ τό γοι ὦ ποτα μῶν λιγυρώτατε δὺ τες ἄλγος
Τᾶ γο μέλεντον ἄλγος, ἀπώλεσε πρᾶνος ὄμνος.
Τᾶν νο τὸ καλὸν ἰὰ πας γλυκερὸν σόμα, μὴ σὲ λέσοντι
Μύρεσθαι καλὸν ἦα τὸ λυκλαύστοισι ξεέθροις
Πᾶσαν δ᾽ ἔπλησας φωνᾶς ἄλα. νῦν πάλιν ἄλσον
Ὑιάδας δακρύεις αἰνῶς δ᾽ ἐπὶ πένθει πέλῃ.
Ἀμφότεροι παγαῖς περφιλαμένοι. ὃς μῶ᾽ ἔπινε
Ραδινὰ σδος κράνας. ὅδ᾽ ἔχνη πόμα τᾶς ἀρεθούσας
Χῶ μῶ᾽ Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύσαν τρα
Καὶ θέτιδος μέγαν ἦα, καὶ ἀξείδαν μενέλαον.

Κεῖνος

Κεῖνος δ᾽ὃν πολέμους· οὐ δάιε ῥυκ πάνα δ᾽ ἔ μελ πε
Καὶ βώπας ἐλίγκιν ἣ ἀεί δων ἐνόμενε
Καὶ σύειγας ἔτυχε ν ἀδέα πόρτιν ἄμελγε.
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα τὸν ἔρωτα
Ἔξιφεν ἐν κόλποισι κἠρέτιζε τὼ ἀφροδίτω.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθος ἄρχετε μοῖσαι.
Πᾶσα βίων θρήνασε κλυτὴ πόλις ἄστεα πάντα
Ἄσμιρνα μὰν γοάεισε τὸν τὸν ἠιόδιον.
Πίνδαρον οὐ ποθέομεν τόσον βοιωτίδες ὖλαι.
Οὐγόσον ἀλκαίω τέρει μύρατο λέσβος ἐρυμνὰ,
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κτηΐον ἄξυ.
Σὲ τὸν ἀρχιλόχοιο πρεῖ πατέρος ἀντίδε σαπφῦς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἀμίτυλάνα.
Ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἀυσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος· οὐξένος ὠδᾶς
Βωκολικᾶς· ἀλλ᾽ἣν τιδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
Κληρονόμος μώσας παῖς δωρίδος ἅμμε μοίρων
Ἄλλοισ μὰν τὸν ὄλβον ἐμοὶ δὲ τέλιτ᾽ ἀοιδάν.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πέν θεος ἄρχετε μοῖσαι
Αἰ αἰ παῖ μαλάχαι μ᾽ ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
Ἢ τὰ λωρὰ σέλινα· τότ᾽ ἔνθαλὶς οὖλον ἀείνθον
Ὕστερον αὖ χώρτι, ἢ εἰς ἕτος ἄλλο φύοντι.
Ἄμμες δ᾽οἱ μεγάλοι· ἢ καρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
Ὁππόταπερ θάνωμες ἀμάκοιες ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὐδόμες δ᾽ὰ μάλα μακρ᾽ ἀτέρμον νήγερτ᾽ ὕπνον.
Καὶ σὺ μὰν ἐνσιγᾷ πεπωκασμένος ἔσεαι ἐν γᾷ
Ταῖς νύμφαισι δέδοξεν ἀεὶ τὸν βάξαχον ἄδειν.
Τοῖσ δ᾽ἐγὼ οὐ φθονέοι μι, τὸ δ᾽ μέλοσ ὃ καλὸν ἄδει.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθος ἄρχετε μοῖσαι.
Φάρμακ᾽ ἦλθε βίων πρὸ σὸν τόμ᾽ φάρμακ᾽ ἦδες.

Τίς τυχείλεσι πρῶτα βρέμει μούλα ἐπλυκάνθη;
Τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀναμερος ἢ κεραόντι;
Ἢ σῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον ἔκφυγεν ὠδάν·
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀλλὰ δίκαιόν γε πάντας· ἐμοὶ δ' ὦ πέρθεϊ τῷδε
Δάκρυα νῦν τὸν σῦτον ὀδύρομαι εἰδωλάμιος δὲ
Ὡς ὀρφεὺς καταβὰς πρὸ τὰ τάρταρα, ὡς πρὸ δυσαδύς·
Ὡς πάρος ἀλκείδας κἠμοὶ τάχ' ἐς δόμον ἦλθεν
Γλαυκίος, ὥσιμεν ἴδοιμι νῦν εἰ πλαγκτῆι μελίσδεις.
Ὡς ἂν ἀκουσαίμιν τὶ μελίσδεον ἀλλὰ ἐμοὶ κώρᾳ
Σικελικόν τι λίγαινε ἀδύ τι βουκολιάσδευ
Καὶ κείνη σικελικαῖσιν αἰγιαλαισιν ἔπαιξεν
Ἄϊσσι νῦ μέλος ἦδε τὸ δῶριον οὐκ ἀγέρασσε
Ἔσσεῖθ' ἅμολπε καὶ χῶς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
Ἀσταφορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν
Καὶ σὺ βίων πέμπει τοῖς ὄρεσιν· εἰ δέ τι κἠγὼν
Συνείσδειν δωάμιν ᾧ καὶ πλαγκτῆι αὐγὸς ἄει δεν :~

ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Υ·

Ε Υρώπη ποτὲ κύπρις ἐῶι γλυκὺμ
ἧκεν ὄνειρον
Νυκτὸς ὅτε τρίτον λάχος ἴσαται·
ἐγρύθι δ' ὠός·
Ὕπνος ὅτι γλυκίων μέλιτος βλεφά
ροισι φοίζων
Λυσιμελὴς ποδὲ μαλακῷ κατὰ φάρεα δεσμῷ
Ἑὐτινὰ ἀτρεκέων ποιμένα πάϊθρος ὀνείρων
Τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι ᾧ θέος εὐρώπεια,

Ὡίσατ' ἠπείρους δυσαὸς περὶ εἰομάχεσθαι.
Ἀσιάδα· ἀὐτὴ πέρηνε· φυὴν δ' ἔχον οἵα γυναῖκες
Ἐν δ' ἀσίᾳ ἢ μᾶλλον, ἐπὴς περὶ ἶχορ κούρης.
Φάσκεν δ' ὥς μιν ἔπικτε λάω ἀτίτηλέμεν αὐτή.
Ἡ δ' ἑτέρη λιμνατρῆσι βιωμένα παλάμῃσιν
Εἰρυκ' οὐκ ἀέκουσαν ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
Ἐκ δὸς αἰσιόχου τέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
Ἡ δ' ἀπὸ μὲν σφωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
Παλλομένη κραδίῃ· τὸ γὰρ ὡς ὑπὲρ εἶδεν ὄνειρον
Ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀϊὴν ἔχεν ἀμφοτέρασε δὲ
Εἰς ἔτι ωεπαμένοισιν ἐὼ ὄμμασι εἰχε γναῖκας.
Ὀφὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνένεικαρ ωαρθένος αὐδήν
Τίς μοι ἰάδε φάσματ' ἔωυρανίων πρόϊηλε
Ροῖοί με σφωτῶν λεχέων ὑπερ ἐν θαλάμοισι
Ἡ δὺ μάλα κνώσουσαν ἀμεπίοισαν ὄνειροι.
Τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἰσιδον ὑπνώουσα.
Ὡς μ' ἔβαλε κραδίῃ κείνης πόθος ὡς με καὶ αὐτὴ
Ἀασαμένη ὑπέδυτο καὶ ὡς ὀφετέρῃ ἴδε παῖδα.
Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες τελέσειαν ὄνειρον.
Ὡς εἰ ωοῦσ' ἀόρουσε· φίλασε δ' ἐωεδίζετ' ἐταίρας
Ἡλικας οἰετίας θυμήρεας ἠωαπερείας.
Τῇσι ἀεὶ σωάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιντο
Ἢ ὅτε φαιδρύνοιντο χόα ωρὸ χοαῖς ἀφάρων
Ἢ ὁπότ' ἐκ λιμῶνος ἐὺ ωνοὰς λείρια κέρσοι.
Τῇ δέ οἱ αἶψα φάανθεν ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑλάσθη
Ἀνθόδροκον τέλαρον ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔμαινον
Ἀγχάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠερέθοντο
Τερπόμεναι ἐοδῇ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
Αὕτη δὲ χρύσεον τέλαρον φέρεν Εὐρώπεια,
Θυγάτηρ, μέγα θαῦμα, μέγαν ωόνον ἠ φαίσοιο.

Ὃν λιβύη τέκε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιταίου
Ἤϊεν, ἡ δὲ πόρε πειθὼ καὶ μείλιτα φαίδιμα.
Ἦτε οἱ αἵματος ἐσκὲ· ἀνύμφῳ δ' ἐρωπείῃ
Μήτηρ τὴν λεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον·
Ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα
Ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰὰ χοὴ ἰῶ·
Εἰς ἐπὶ πόρτις ἐοῦσα, φυλὼ δ' ὄκ εἶχεν γυναικός·
Φοίτα δ' ἥδε πόδεσσιν· ἐφ' ἅλμυρα βαῖνε κέλευθα
Νηχομένη· ἰκέλη κυανῇ δ' ἐτετύκτο θαλάσσῃ·
Δοιοὶ δ' ἔσσαν ὑψοῦ ἐπ' ὠμοῖν φρύσσ' αἰγιάλοιο
Φῶτες ἀολλήδην θηεῦντο δὲ πόντου ὄρον βοῦν·
Ἐν δ' ἦν ζωὸς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θείῃ
Πόρτις εἶναι λιγὺν δι' ἐπ' ἀτρύγετον ἄξας ἀϋτείλῳ·
Ἐκ βοὸς δ' ἐρατοῖο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα·
Ἀργύρεος μὲν ἔην νειὸς εὐρυσσός· ἦδ' αὖλαξ πόρτις
Χαλκείη· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζωὸς
Ἀμφὶ δὲ δινήεντα σὺν σεφάνῃ πελάγοιο
Ἑρμείης ἦρχε πέλας· πέλας δέ οἱ ἕκτατο πάννυχος
Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκλασμένος ὀφθαλμοῖσι·
Τοῖο δὲ φωνήεντος ἀφάσματος ἐξανέτειλεν
Ὄρνις ἀτειλομένῳ πτερύγων πολυάνθεϊ χοιῇ
Ταρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴ τις ὠκύαλος νηῦς
Χρυσοῦ πελάγοιο πειρᾶται χείλεα ταρσοῖς·
Τοῖος ἴλιγγι πάλαγος περικαλλέος ὑρωπείης·
Αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
Ἄλλη ἐπ' ἄλλοισι τὸ ταῦθυμὸν ἔτρεπε·
Τῶν ἡ μὲν νεόκισσον ὑπ' ὄφρυσιν ἡδὲ ὑακίνθου
Ἥδετο· ἡ δ' ἄρ' ἴουλον ἀποινύτου πολιὰ δ' ἄρα ζε
Λωτῶνος ἐρατοτρόφεος θαλέθεσκε πέτηλα·
Αἱ δ' αὖτε ξάνθοιο κρόκῃ βυσσόεσσαν ἐθείρην

Δρέπον ὁρίδμαίνουσαι· αὐτὰρ μέσῃ ἔσῃ ἄναστα
Ἀγλαΐην πυρσοῖο ἑοῦ χείρεσι λέγουσα·
Οἷς περ ἐν χαίτῃσι δίπτρεπεν ἀφροέσσης·
Οὐμὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπαύθεσιθυμὸν ἰαίνειν·
Οὐδ' ἄρα παρθενίῃ μίξην ἄχραντον ἔρυσθε·
Ἦ γὰρ δὴ χρονίδης ὥς μιν φράσατ' ὡς ἐβέβλητο
Θυμὸς ἀμωίσοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος ἠμούνῃ δύνατ' αἰδοίης καὶ ζῆνα δαμάσσαι·
Δὴ γὰρ ἀλωόμενός τε χόλου ζηλήμονος ἥρης
Παρθενικῆσ' ἐθέλων ἀπαλὸν νόον ὀπάσσαι
Κρύψε θεὸν ἠΰτε δέμας· καὶ γίγνετο ταῦρος·
Οὐχοῖος σταθμοῖς ἐνι φέρβεται οὐδὲ μὴν οἷος
Ὅστις ὑποδμηθεὶς ῥύεται πολύφορτον ἀπήνην
Τῷ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν
Ἶσα, τ' ἐπ' ἀλλήλοισι μέρα ἀνέτι λειαρήνου
Ἄυτε κεραίην ἠμι τόμῳ ἅτε κύκλα σελήνης·
Ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα· νὴ ὄκ' ἐφόβησε φαανθείς
Παρθενικάς· πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι
Ὑακῶσαι δ' ἰμερτοῖο βοὸς πολυάμβροσον ὀδμήν·
Τηλόθι δὲ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαὸν ἀϋτμήν·
Στῆ δ' ὑποδρὰς προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
Καί οἱ λικμάζεσκε δέρην κατὰ θέλγετο δ' ἠπύοντι·
Ἦ δέ μιν ἀμφάφασκε νὴ ἤρεμα χείρεσιν ἀφρὸν
Πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυσα κύσε ταῦρον·
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο φαίνετο δ' αὐλῶ
Μυγδονίῳ λιγυρὴν ἧχον ἀνὴρ εὐνήσιος ἀκούειν·
Ὤκλασε δ' ὑποδρὸς ποδοῖιν· ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
Αὐχένα ἐπισχερόωσα, καὶ πλατὺ δείκνυε νῶτον·
Ἡ δὲ καθυπλομέοισι μετέννεπε παρθενικῆσι·
Δεῦτε ἑταῖραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῷδε

Ἐξόμενοι ταύρῳ τερπώμεθα δὴ δ' ἅπάσας
Νῶτον ὑπερρέσας ἀμφαδὲξεται οἷα τε νῆα.
Γρηῢς εἰσιδέμεν ἐθέλει μείλιχος· ἀδέτι ταύροις
Ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
Αἴσιμα θ' ἁμαθιθέλ· μάνης δ' ἐπιδεύετε αὐδῆς·
Ὡς φαμένη νώτοισιν ἐΰζωνε μεδιόωσα.
Αἱ δ' ἅμα μίμεσκ\· ἄφαρ δ' ἀνεπάλμαο ταῦρος·
Ἦν θέλ' ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐσιπόνμον ἱκάνεις·
Ἡ ὃ μετασφαφθεῖσα φίλας καλέεσκ' ἑταίρας
Χεῖρας ὀρεγυμένη· ταὶ δ' οὐκ ἠδύναντο κιχάνειν·
Ἀκταίων δ' ἐπιμὰς πρόσωθεν ἠΰτε δελφὶς
Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Κητείοισι νώτοισιν ἐφήμεναι ἀντεχόωντο.
Καὶ δ' αὐτὸς βαρύγδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
Κῦμα λατυθύνων ἁλίης ἠγήσατο λειλώθου
Ἄυπνος ἀσιγήτῳ τοὶ δ' ἀμφὶ μὶν ἠγερέθοντο
Τρίτωνες πόντοιο καθυθροοι ἐννεσίῃσι
Κόχλοισι ταναοῖς γήμιον μέλος ἠχέοντες.
Ἦ δ' ἀρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοείοις ἐπινώτοις
Τῇ μὲ ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας· ἐν χερὶ δ' ἄλμῃ·
Εἴρυε πρὸ φυρίας κόλπου πτύχας· ὄφρα κεν ἦσιν
Ἐν δέ οἱ ἐλκόμεν\ πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ
Κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς ἀὐρωπείης.
Ἰσίαν οἵατινος· ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
Ἦ δ' ὅτε δὴ πείσης ἀπὸ ταν ξίδος ἦεν ἄνυθεν
Φαίνετο δ' οὔτ' ἄκτητος ἁλίξοος οὔτ' ὄρος αἰπύ·
Ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ὑπὸ δὲ πόντος ἀπείρων
Ἀμφὶ ἑ πανπήνασα τόσην ἀμενείκατο φωνὴν·
Ποῖ μεφέρεσθε θεόταυρε; τίς ἔπλετο; πόθεν ἦκε θάλασσαν
Ἀγχιαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν

Δφναίνφσ·νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλοισ,παῦροι δ' ἀλίῃσι ξομέουσιν ἀπειρήν·
Ποῖόν σοι ποτὸν ἠδύ;τίσ ἐξ ἄλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
Ἦ ἐάτίσ ἐστιθεός·τίθεοῖσ ἀῶτοι κότε ἐίξεις
Οὐθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸσ οὔτέτι ταῦροι
Ἐν πόντῳ σείχουσι·σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντοσ
Ἄβροχοσ αἰάσεισ·χηλαὶ δέτοι εἰσὶν ἐρετμά·
Ἦ τάχα καὶ γλαυκῆσ ὑπὲρ ἠέροσ ὑψόσ ἀρθεὶσ
Ἴκελοσ αἰψηροῖσι πτήσεται οἰωνοῖσιν·
Οἴμοι ἐγὼ μέγα δήτι δυσάμμορόν ἐστι σῶμα,
Γαστρὸσ ἄτερ προλιποῦσα καὶ ἑπομένη σοὶ τῷδε
Ξείνῳ ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη·
Ἀλλὰ σύμοι μεδέων πολιῆσ ἁλὸσ ἔννοσίγαιε
Ἵλαοσ ἀντιάσειασ·ἑλπομαι εἰσοράασθαι
Τόνδε κατηφύνοντα δολόον προκέλευθον ἐμεῖο.
Οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ὡσ φάτο·τὼ δ' ὧδε προσιφώνεεν ἀγρύκερωσ βῦσ.
Θάρσει παρθενικὴ·μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα,
Ἀνυσὸσ τοι ζωῆσ εἰμὶ μὴ ἐπιεύθι εἴδομαι εἶναι
Ταῦροσ,ἐπεὶ δὴ καμάτῳ γεφανύναι ὅτι ἐθέλοιμι.
Σὸσ δὲ πόθοσ φήνῃκε γόσην ἅλαδε ξήσασθαι.
Ταῦρον ἐεισάμενον·κρήτη δέσε δέξεται ἤδη,
Ἣ μεθέρεψε σὸν ἀνέρα πανυμφήϊα σεῖο
Ἔσεται ὀξὺ μέθεν δὲ κλειτοὺσ φύσεαι ὑιάσ.
Οἱ σκηπτοῦχοι ἅπαντεσ ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.
Ὡσ φάτο καὶ τετέλεστο τάπερφάτο. φαίνετο μὲν δὴ
Κρήτη·ζωὸσ δὲ πάλιν ἑτέρωθι μολάζετο μορφώ.
Λῦσαι δέ οἱ μίτρην,καὶ οἱ λέχοσ ἤντυνον ὧραι
Ἡ δὲ ταχὺσ κούρητος γένετ' αὐτίκα νύμφη.
Καὶ κρονίδη τέκνα τίκτεν αὐτίκα εἰνιγενήτη.

ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἀ λύπρις ἦν ἔρωτα τὸν ἰήια μακρὸν ἐβώσᾳ.
Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα.
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς τίρας ἐξεῖ·
Μιαθός ῥι τὸ φίλαμ᾽ ὁ κύπριδος· ἦν δ᾽ ἀτάσθης νιν,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα τό γε ξένε· μὴ πολέος ἐξεῖς·
Ἔστι δ᾽ ὁ παῖς πιθανὸς· ἐν εἰκόσι πᾶσι μαθοισ νϊν·
Χρῶτ᾽ μέν, ὑ λυκός· πανὶ δ᾽ εἰκελ᾽ ὅ μματ᾽ δ᾽ αὖρᾶ
Δειμύλα μὴ φλογόεντ᾽· κακαὶ φρένες· ἀδὺ λάλημ᾽
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει μὴ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
Ἦν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἢ πέρο πευτάς·
Οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος· ἄγρια πάσδᾳ·
Ἐυπλόκαμ\ κάραν\· ἔχει δ᾽ ἴπαμον τὸ πρόσωπ\·
Μικκύλα μὰν τήνῳ τὰ χερύδρι· μακραὶ δ᾽ ἰὸν βάλ᾽.
Βάλλᾳ μὲν εἰς ἀχέροντα, κἠν εἰς ἀΐδεω βασιλῆα,
Γυμνὸς μὰν ῥέτε σῶμα· νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόφς ὅσ\ ὄρνις ἐφίπταται· ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλυς
Ἄνέρας ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ στάλαχνοις δὲ κάθηται·
Τόξον ἔχᾳ μάλα βαιόν· ἰὼ τὸ τόξῳ δὲ βόλεμ᾽ ὀϊστόν·
Τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμν\· ἐς αἰθέρα δ᾽ ἄχρι φορεῖται·
Καὶ χρύσεον πτερὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ᾽ ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι· τοῖς πλάκι κἀμὲ τιτύσκᾳ·
Πάντα μὲν ἄγρια πάντα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ·
Βασιλαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἄλιον αὖρᾳ ἀναίθει·
Ἢν τύγ᾽ ἕλῃς τήν\, δάσσας ἄγε· μὴ δ᾽ ἐλέησῃς·
Κἤν ποτ᾽ ἰδῇς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
Κἤν γελάᾳ, τύνιν ἕλκε· μὴ ἢν ἐθέλῃσι φιλᾶσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακ\ ἐντί·
Ἢν δὲ λέγῃ λαβὲ ταῦτα χαρίζομ᾽ ὅσα μοι ὁ πλοῦτος·
Μήτι θίγῃς· πλάνα δῶρ᾽· τὰ δ᾽ πανὶ πάντ᾽ ἐστὶ πτερωτά·

ΚΗΡΙΟΚΛΕΎΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν πτέρωτα κακὰ κέντασι μέλισσα,
Κηΐου ἐκσίμβλων συλάμενον ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πᾶν τὸ πόνυξεν· ὀδὰξ λάβε καὶ χεῖρ ἐφύανθη.
Καὶ τὸν τὸν ἐπόπαξε· καὶ ἄλαστο· τὰ δὲ φροδίτα.
Δεῦτε πάν ὀλώλαν· καὶ μέμφετο ὅττι τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα· καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
Χἄμάτηρ γελάξασα, τὶ δ' οὐχ ἶσον ἐστὶ μελίσσαις,
Χὠ τυτθὸς μὴν ἦς, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Ὤλετο καλὸς ἄδωνις· ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φαρέσι κοῦρι καθεύδε.
Ἔξελθε δὲ λαΐα κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
Στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ κύπριν ἀνιεῖ.
Λειπὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ αἷμα λείβεται αἷμα.
Χιονέας κατὰ σαρκὸς· ἐπὶ φρύσι δ' οὐ μύκατ' ἀναρχεῖ
Καὶ τὸ ἐρόδινον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶς δὲ τήνω
Θνάσκει· μὴ τὸ φίλημα, τὸ μὴ ποτὶ κύπριος ἀπίσει.

Κύπριδι μὴν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἄρισκεν.
Ἄλλοῦ κεῖδεν ἀδωνις ὅμιν θυάσκοντι φίλασεις.
Ἄϊ ἀίζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαισάζουσιν ἔρωτες.
Ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει καπὶ μηρὸν ἀδωνις.
Μεῖζον δ᾽ ἁ κυθέρεια φέρει ποτὶ καρδίον ἕλκος.
Κεῖνον μὴν πεὶ ὠιδε φίλοι κώκυες ὀδύραντο.
Καὶ νύμφαι μὲν λαίουσιν ὀρειάδες ἀδ᾽ ἁ φροδίτα,
Λυσαμένα μὲν πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμοὺς ἀλαλεῖται
Γινθαλέα νήπλειτος· ἀσάρδαλος αἰδὲ βάγοινιν,
Κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπτουν τοῖς χαμάθεν.
Ὀξὺ δὲ κωκυούσα δ᾽ ἄγια μακρὰ φέρηται
Ἀσυρίον βόωσα ποσὶ καὶ παῖδας καλεῦσα
Ἄμφὶ δέμιν μέλαν αἷμα· τὸ μὲν φαλὸν ἠωρεῖτο.
Στᾶθεα δ᾽ ἁ μυρρῶν φοινίσσετο· οἱ δὲ τὸ μαζοὶ
Χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πρφύραντο.
Αἰαὶ τὰν κυθέρειαν ἐπωίζουσιν ἔρωτες.
Ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα· σιωπᾷ λίσιον ἱερὸν εἶδος
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτι ζώοισκεν ἀδωνις.
Κοὐ τόθενε δ᾽ ἁ μορφὰ σιὼ ἀδώνιδι τὰν κύπριν αἰ αἰ
Ὤρια πάντα λέγοντι καὶ αἰ δρύες αἰ τὸν ἄδωνιν.
Καὶ ποτα μοὶ κλαίουσι τὸ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
Καὶ ποτὶ τὸν ἀδωνιν ὀρέσσι δακρύοντι.
Ἄνθεα δ᾽ ἐξ ὀδόντων ῥανθαίνεται· αἱδὲ κυθήρη
Πάντας ἀνακικεμβοᾶν ἀπὸ ἀείδει.
Αἰαὶ τὰν κυθέρειαν ἀπώλεσε καλὸς ἄδωνις.
Ἀχὼ δ᾽ ἐντυπόησεν ἀπώλεσε καλὸς ἄδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν αἰ αἰ
Ὡς εἶδεν ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄχετον ἕλκος
Ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένω ποτὶ μηρῷ
Παχέας ἀμπετάσασα κινύρετο· μέλπον ἄδωνιν.

Δύα τοῦ με-

Δύσπολμε μεῖνον ἄδωνι παυύσαρν ὡς σε λιχείω
Ὡς σε θέλω πύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
Ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι· τὸ δαὺ θύμαστόν μοι φίλασον.
Τοσσοῦτόν μοι φίλασον, ὅσον ξώη τὸ φίλαμα.
Ἄχρις ἀπ' ἠυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα λῦσε μόν ἤπαρ.
Πνεῦμα τὸν ἐδύσεις· τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω.
Ἐκ δέ πόω τὸν ἔρωτα φίλα μὰ δὲ τοῦρ φυλάξω,
Εἰς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν ἐπεὶ σύμε δύσμορε φεύγεις.
Φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχαι εἰς ἀχέροντα.
Καὶ συτὸν ἀσπίλητε καὶ ἄγριον ἐδὲ τέλαινα
Ζώω· καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ οὐδὲ ὠάμαί σε διώκειν
Λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐστὶ γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμῶ κρείσσων· τὸ δὲ σὰ γκαλὸν ἐς σὲ ἔρρῃ
Εἰ μὶ δ' ἐγὼ παναπότμος, ἔχω δὲ κόρεσον ἀρίνην.
Καὶ λιλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅμοι θάνε καὶ σὲ φοβεῦμαι.
Θνάσκεις ὦ τρισάθλητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
Χήρη δὲ κυθέρα κανοὶ δὲ νὰ δῶμα ἔρωτες
Σοὶ δάμα κισὸς ὄλωλε· τίγὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
Καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήνας θηρσὶ παλαίειν;
Ὦ δὲ λοφύραγο κύπρις, ἐπεσεύξουσιν ἔρωτες.
Αἰ αἰ τὸν κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Δάκρυον ἀπεφύη τόσσον ἐγχέη, ὅσσον ἄδωνις,
Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα πω τίχθονὶ γίγνεται ἄνθη.
Αἷμα ῥοδὸν τίκτει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μήριο κύπρι.
Ἔσσ' ἐλθὰ σιβάσι· ὄφελες ἄδωνιδι σιβὰς ἐρῆμα.
Λέλογον ἔχει κυθέρεα τόσσον· νῦν δὲ νεκρὸς ἄδωνις
Καὶ νέκυς ὢν καλός ὅτι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων
Κάτθιο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἰὰ νυὸς ὢν

Τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτας τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθη.
Παγχρύσῳ κρίνῃ τῇ σῇ νύν ἄδωνις.
Βάλε δ' ἐνὶ στεφάνοις καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
Ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντα μαράνθη.
Ῥαῖνεν δέ μιν μύροισιν ἀλίφασι ξαῖνε μύρεσιν.
Ὀλύθω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
Κέκλιται ἀβρὸς ἄδωνις ἐν εἴμασι πορφυρέοισιν.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀράσσεν ἄχουσιν ἔρωτες
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἄδωνι δι· χὤμὲν οἷος.
Ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαινος δ' ἐπ' αἶρον· ὅς δὲ φαρέτρην.
Χὤμὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβητος.
Χρυσίῃ φοίνισιν ὕδωρ· ὁδὲ μηέα λύει.
Ὃς δ' ὄπιθεν πτερύεσσιν ἀναπτύχει τὸν ἄδωνιν.
Ἀντὶ τᾶν κυθέρειαν ἐπαείδουσιν ἔρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φυαῖς ὑμεναίοις
Καὶ στέφος ἐξεπέτασε χαμήλιον· οὐκέτι δύμαν
Ὑμὴν ἀνίτᾳ εἰδομίῳ μέλῳ ἅμετερ αἰαῖ.
Αἰαῖ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἰὲν ὑμέναιον.
Ἀϊχάει τις ἐλαίοντι τὸν ἱέρατῶ ἐνὶ ῥάῳ.
Ὤλεγε καλὸς ἄδωνις ἐν ἀμήλαισι λέγοισα.
Ἄντα δὲ ξόλεοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ δίωνα.
Καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνις.
Καί μιν ἐπαείδουσιν, ὁ δ' ἔσφιν οὐκ ἐπακούει.
Οὐμὰν οὐκ ἐθέλει· κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Λᾶγε γόων κυθέρεια· τοσὸν μέρος ἴσχε κώμως.
Δεῦτε πάλιν κλαύσαισα πάλιν· εἷς ἔτος ἄλλο δέκρυσαι.

Βουκολίσκος

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Γυνὴ καμὲ γέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλᾶσαι.
Καὶ μὲ πικρὸ μείσασα πόδ' ἔνρεωσεν· ἔρρε πέμεο

Βωκόλ' ὃν ἐθέλεις μελῦσαι· πάλαν δ' ἐμεμάθηκα,
Ἀγροίκως φιλέειν ἀμὰ συνιὰ χείλεα θλίβειν.
Μὴ τύγε μευλυσῇς τὸ καλὸν σόμα· μὴ δέ νυ ὀρείροις
Οἷα βλέπεις· ὁ δ' οἷα λαλείς· ὡς ἄγρικα παίσδεις·
Ὡς ξυφερὸν λαλέεις· ὡς κοτίλα ἑήματα φράσδεις·
Ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὡς ἁδέα χαίτα·
Χείλεα τοι νοσέοντι· χέρες δέ τοι οἱ μέλαινες·
Καὶ λιακὸν ἐξόσδεις· ἀπ' ἐμοῦ φῦγε μή με μολύνῃς·
Τοιά δε μυθίζοισα, πρὶς ἐστιὸν ἔπυσε κόλωνα·
Καὶ μὰ πὸ τᾶς κεφαλᾶς τι τὸ πόδε σωεχὶ σεῖδεν·
Χείλεσι μυθίζοισα· καὶ ὄμμασι λοξὸν ἐλέποισα·
Καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύτερον· καὶ πίσσα ροὸς
Καὶ σοβαρὸν μέ' ἔλεξεν· ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα·
Καὶ χρόα φοινίχεον, ὑπὸ τὠγκος ὡς ἐόδον ἔρσαι·
Χἀμὰ τὸ ἔβα μελυπῆσα· φέρ' ὦ δύ' ποκάρδιον ὀργάς·
Ὅττι μὲ τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσα θ' ἔπαιρα·
Ποιμένες εἴ τι τέτμοι τὸ κρήγυον· ἁ καλὸς ἐμμί·
Ἁ ράτις ἐξαπίνας μεθιὸς βροτὸν ἄλλον ἔπυξεν·
Καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπαύθεεν ἀδύ τι κάμοι
Ὡς κἰσὸς πὸ τὸ πρέμνον ἐμὰν δ' ἔπ' καζεν ὑπήνην·
Χαῖται δὲ οἷα σέλιναι περὶ κροτάφοισι κέχυνται·
Καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
Ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀθήνας·

Καὶ σὸ μὴν ὑπὲκ τᾶς γλυκερώτερον ἐκσομάτων δέ.
Ἔρρέμοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελίμηρω.
Ἀδὺ δέμοι τὸ μέλισδμα. καὶ ἢν σύεν γι μελίσδω.
Κὴν αὐλὸν λαλέω. κὴν δώναξ. κὴν πᾶσι αὖλω
Καὶ πᾶσαι μ' ἀλόνμε κατῶρεα φαρτὶ γυναῖκα
Καὶ πᾶσά με φιλεῦντι. τὰ δ' ἔγνκα μοῦκι φίλασεν.
Ἀ μόνα τι βωκόλος ἐμμὶ παρέδρα μεκὲ ποπὲκόει
Χοὐμαλὸς διώνυσος ἐπᾶγκεσι πέρτιν ἐλαύνει.
Οὐκέτνω δ' ὄ τι κύπρις ἐπᾶνέει μήνα τὸ βούτα.
Καὶ φρυγίης ἐνόμωσεν ἐν ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνις
Ἐν δρυμοῖσι φύλασε. καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν.
Ἐνδυμίων δέ τις ἦν οὐμὸς ὁλῶ. οὔτις ἐλάνα
Βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάθριον ἀμὰ ποσὶ ἦλθε κεἰς ἐμὰ παιδὶ καθῶδε.
Καὶ τὺ ξέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ νὴ τὺ
Ὀκρονίδα. διὰ ταῖδε βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης.
Ἐυνίκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον ὄκ ἐφίλασε.
Ἀλυβέλας κρέατων καὶ κύπριδος. ἀδὲ σιλάνας.
Μηλέτι μήδε κύπριν ὀδέα. μήδε μ' ἀπᾶξν
Μήδ' ἐν ὄρει φιλέοις. μῶνη δ' ἄνα νύκτα καθεύδοις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΙΕΙΣ.

Ἀγρία δύο φαντὶς μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ οὐδεὶς
Ἀνδρασιν ὀρθὰ πένεσθαι καὶ παρέχοντι μεῖναι
Κἀν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβάσηι τὸν ὕπνον
Ἐφρίδιον θορυμβεῦσιν ἐπισάμενα μελεδῶναι.

Ἰχθύος ἀγρωτῆρες ὅμοσε δύο κεῖντο γέροντες
Σχοινοπάμμαι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκτοῖς καλύβαισι
Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
Κεῖρε τὰ τοῖς χερσὶν ἀθλήματα· ἦ καλὰ θήσκοι
Τοὶ κάλαμοι· τῶν ἴσχια, τὰ φυκιόεντα τιλῆται·
Ὁ μὲν αἰκύρτοι· καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι·
Μέρινθοι, κῶα τε· γέρων δ' ἐῴρει σμασὶ λέμβος
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμοῖ βραχὺς εἷ μαπάῳ σύσοι·
Οὖρος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόθος· οὗτος ὁ πλᾶτος
Οὐδεὶς δ' οὐχ ὕβραν εἶχ' ὑπ' ἴρα· πάντα περιῶσα
Πάντ' ἐδόκει τήνᾳς ἄγρας πενίαν· ἡ σφᾶς ἐταίρους
Οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ εἰ των· πενίαν δὲ ἄξαν τήνᾳς·
Θλίβομμάν καλύβαν ξὺν φερ' προσίναχε θάλασσα·
Οὐ πω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνας·
Τοὺς δ' ἁλιῆας ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ λιφαρῶν δὲ
Ὕπνων ἀπωσάμμοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθ' ὁδαῖς
Ὑὼ δοντο φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον·
Τῷ θέρεϑ μὶν ὕθεν· ὅτε τἄμαπε μακρὰ φέρει·
Ἤδη μύριες ἐσῆδον ὀνείατε· κοὐδέπω ἀὼς
Μὴ λαθόμην τὸ χῆμα, χρόνον δὲ αἰνύκτες ἔχοντι
Ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν θέρος· οὐ δ' ὀλιαρὸς
Ἀνὴρ μάτως ἀερίβαν τὸμ νέον δρόμ' ἀλλὰ τὸν ὕπν'·
Ἀφρονῆς σκόπ[ε]οισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιοῦντι·
Ἀρ' ἔμαθες λιρῖνειν ποκὶ νύωνια, χρησὰ γὰρ εἶδον
Οὔσε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἢ μὲν ἄμοι ρος
Ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὼ μέρατα πάντα μερίζειν
Οὐ γὰρ νικάξη κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
Ἔστιν ὀνειροκρίτας ὁ δὲ δὰ σκαλος ὅστι παρ' ὠνοῦς
Ἄλλος μὴ χόλοντι· τὶ γὰρ πρὶν ἀνέχοι τὸς
Κεί μηρος ἐν φύλοις ποτὶ νύματι μὴ δὲ καθεύδων

Ἄλλοσε ἐν ἐρέμῳ· τὸ δὲ λύχνειον ὡς πρυτανείῳ
Φαντὶ γὰρ ἀέχραν τό δ' ἔχθιν· λίπετο δ' ὅτε τὴν υἱωνὸς
Ὄφιν τέτις ἔσεο δὲ λίσθ μάνυαν ἐταίρῳ·
Δεινὸν· ὡς μ' ἀτίμασθον ὡς εἰ ἀλίοισι πόροισιν·
Οὐκ ἦν μὰν πολόσιτος ἐπίδειπνῶντες ἐν ὥρᾳ
Εἰ μέμνη τᾶσ τερὸς ἐφεῖδόμιθ' ἴδον ἐμαυτὸς
Ἐν ὥτρᾳ μεμαῶτε· καθεξόμθ δὲ δόλιος
Ἰχθύας ἐκ καὶ λάμων δὲ ὠλάνον κεὐτίσει ἐδωδάς·
Ἤτις τ' ξαφερὼν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ὡ ὕπνοις
Πᾶσα κύων ἄρτωμαντεύεται ἰχθυακήτων
Χὤμθ' ἀδικίσεωρ ποτὶ φύετο· μὴ ξέεν αἷμα,
Τὸν καλαμον δ' ὑπὸ τω κινήματος ἀσκύλον εἶχεν·
Τὼ χεῖρε τεινόμθαι περικλώμθον δύρὼ ἀγώνα·
Πῶς μθ' ἕλω, μέτεν ἰχθῦ, ἀφαυροτέροισι σιδέροις·
Ἰθὺ πρὶ μνάσκων τῶ τραύματος· ἆρ' ἐμὲ νύξας
Καὶ νύξεαι χαλέξασ ἢ οὐ φύγοντες ἔτεινα,
Ἤ νῦσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνὴ λκυσα χύσεον ἰχθῦν
Γάντε γοι τῶ χρυσῶ πεπωκασμένον· εἰ χιδὲ σῆμα
Μήτοι προσιδέον ἰωτέλει ὁ ὠφιλαμθύος ἰχθύς·
Ἦ τάχα τᾶς γλαύκας κἴμειλον ἀμφιζῆτης·
Ἦ ρέμα δ' αὐγὸν ἐγὼ ἐλ τῶν γ' ἰσχίον ἀπέλυσα
Μήποτε τῶ σόμαγος τῶγ' κἴσια χρυσὸν ἔχουσα
Καὶ τὸμ μθὴ πιστεύσασα καλάσε τὸν ἠπείρατον·
Ὄμοσα δ' ὀκέτι λοι πὸν ὑπὲρ ὠτελάσους πόδα θεῖναι·
Ἀλλ' ἀμθότερα ἐπὶ τᾶς καὶ τοι χρυσῶ βασιλεύσει
Ταῦτα μεκὰξήγαρε· τὺ δ' ὤξεῖνε λοι πὸν ἐρᾶδε
Τὰν γυώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ὄμοσα θαρσῶ·
Καὶ σύ γ' ἐρίσεις οὐκ ὄμοσασ· ὀδὲ σ' ἰχθῦν
Χρύσεον ὡς εἶδες δῦρις εἶσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψις·
Εἰμὶ γὰρ κυώσων τοῦτο χωρία ταῦτα μαντεύσεις

Ἐλπὶς γὰρ οὔτινον ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθὺν
Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καίπερ χρυσοῖσιν ὀνείρασιν.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Μάτερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
Ἐκπάγλως ἀχέουσα· τὸ πρὶν δέ γοι ὄκ ἐτέτρω-
θος
Σώζιτ' ἐν Πιερίῃσι τί μοι τόσον ἠνίησαι
Ἢ ξύν τι ἄλγεα πάσχεις ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
Ἄνδρὸς ὑποδδὰς τι δαμοῖ ὀλέων ὡσεί θὑπὸ μεδρούς;
Ὤμοι ἐγὼ· τίνυμ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν,
Ἀθάνατοι· τίνυμ' ὧδε κακὴν ζυνέδον τέκος αἴσῃ·
Δύσμορος, ἥτε πεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον.
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἶσον Φαρέεσσιν ἐμοῖσιν·
Ἦ δ' ἐπινύσσε βοὰς τε καὶ ὀδόμας κατὰ θυμόν·
Τῷ δ' ὅτις γένετ' ἄλκος ἀπ' ὀμότιρος ζοόντων
Οὐδὲ τόσων σφετέρῃσιν ἐδύσατο φρονέουσι κηδέων
Σχέτλιος· ὃς τόξοισιν ἑοὶ πάρεν αὐτὸς ἀπώλεσ.
Τῷ μέλιτος τῶν ὠμῶν τεθνακότος αὐτὸ τροπᾶθ.
Ἄρχετι σιμιλικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετι μοῖσαι.
Οὐτόσον εἶναι λίαισι παρηόσι μύρατο σε πρίν.
Οὐδὲ τόσον πόκ' ἔφσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδὼν
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀνωρέα μακρὰ χελιδὼν.
Ἀλκυόνος δ' οὐτόσον ἐπᾴλισιν ἴαχε κῆρυξ.
Οὐτόσον οἰωνοῖσι ἐν ἄγκεσι παῖδας τὸν ἀοῦς.
Οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾄδεν
Ἵππάμωνος περὶ σῶμα κινύρατο μέμνωνος ὄρνις.
Ὅσσον ἀπ' ὠφθιμόθοιο κατωδύρατο βίωνος.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Ἀοίδες· πᾶσαί τε χελιδόνες· ἆσπε ἐτέρωθεν·
Ἅσ λαλέφν ἐδίδαξε· καθιζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις
Ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐλιώκυον· αἱ δ' ὑπὸ φώνων
Ὄρνιθες· λυπεῦσαι πενθάδες· ἀλλὰ νῦν ἡμεῖς·
Ἄρχετε βωκολικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι·
Τίς ποτὶ σαῖ σύριγγι μελίσδεται ὦ ξένε πόδα τε
Τίς δ' ἐπὶ σοῖσ καλάμοισ θάσσει τόδε· τίσ θρασὺς ἔστ·
Εἰσέτι γὰρ πνέφ τὰ σὰ χείλεα· νῦ γὰρ σὺν ἄθμα·
Ἀχδνὰ δονάλιεσσι πᾶς ἐπὶ βόσκεται οἷσδε
Πανὶ φερέτω τὸ μέλιγμα· τὰ χὠ κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
Τὸ στόμα δειμαίνοι, μὴ δύστρασεῖο φέρηται·
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Κλαίει καὶ γαλάτεια τὸν σὸν μέλος ἄντοκ' ἔτι πῖς
Ἡμῶν παρεὰσεῖο παρῆόνεσσι θαλάσσης·
Οὐ γὰρ ἴσον κύκλω τι μελίσδεο· τὸν μῶ ἔφωτιν
Ἡ καλὰ γαλάτεια· σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας
Νῶν λωσαμένα τῶ κύματος ἐξ ὑακινθοισιν
Ἴζε τ' ἔρημαίαισι κόας δ' ἐτίσεο νῦφ
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι·
Πάντα γοιῶ σοῦται συγκάτθανε δῶρα τὰ μοισῶν
Παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλάματα χείλεα τ' αἰδῶς
Καὶ συνοὶ περὶ σῶματι τὸν κλαίουσιν ἔρωτες·
Ἀλύπρις φιλέφσι πολὺ πλέον, ἢ τὸ φίλαμα·
Τὸ πρόσθεν γὰρ ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε
Τοῦτό τοι ὦ πρεσβῶν λιγυρώτατε δύτερον ἄλγος
Τοῦτο μέλημέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶντοι ὅμηρ
Τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα· καίσι λέγοντα
Μύρεσθαι καλὸν ὕμα πολυκλαύτοισιξείθροις·
Πᾶσαν ὤλησας φωνᾶς ἄλαν ὦ πάλιν ἄλμον

Υἱέα δακρύεις· καὶ νῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη·
Ἀμφότεροι παιπαῖσ τῷ φιλαμψύοι· ὃς μὴ ἔπινε
Γαμψοῖσδασι λεραίνας· ὃδ' ἔχεν πρόμα πᾶσ ἀρεθούσας·
Χὢ μὴ τυνδαρέοιο καλὰν ὑπὸ θύγατρα
Καὶ θέτιδος μέγαν υἱὰ· μὴ ἀτρείδαν μενέλαον·
Κεῖνος δ' ὁ πολέμοσ οὐδὲ κρυα· πεύα δ' ἐμέλπε
Καὶ βῶτας ἐλίγαινε ϛ ἀνδρὼν ἐρόμβυε·
Καὶ σύριγγας ἔτευχ· καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε
Καὶ πειθὼ ἐδίδασκε φιλάματα καὶ τὸν ἔρωτα
Ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἥρεθε τὰν ἀφροδίταν·
Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι·
Πᾶσα βίων θρήνασε κλυτὰ πόλις ἄστεα πάντα
Ἀσκραμψὰ γοάσασ πολὺ φλέον ἠσιόδιο·
Πίνδαρον οὐ φθονέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι·
Οὐ τόσον ἀλκαίῳ πελεμύραντο λέσβος ἐριννᾷ
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύραντο τήϊον ἄστυ
Σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο θεῖ πόρ· ἀντὶ δὲ σαωφοῦς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλι γλακινύρεται ἀμίτυλάνα,
Ἐνδὲ συρακοσίοισι θεόκριτος· ἀπὸ ρ' ἐλθόντοι
Ἀυσονικὰς ὀδύσασ μέλπω μέλος οὐξένος ὠδᾶς
Βωκολικᾶς· ἀλλ' ἴντι διδάξαο σεῖο μαθητὰς
Κληρονόμ' ὠσας τᾶς δωρίδος ἄμμεα γαίρως
Ἄλλοισ μὲν τὸν ὅλμον· ἐμοὶ δ' ἀπολίπτεσ ἀοιδᾶς
Ἄρχετε σικελικὰ τῷ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι·
Αἰαῖ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν λειμῶνι μαπορ όλονται
Ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα, ὀτὺ θαλὲς ὅλορ ἄνηθον,
Ὕστερον αὖ ζώοντι ϛ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι
Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι ϛ καρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
Ὅσσοτε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοισ ἐν χθονὶ κοίλα
Εὕδομες ὦ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.

Σὺ μὴν ἐν σιγᾷ πεπονημένος ἕσπεο ψυχᾷ
Ταῖσ νύμφαισι δέδυξεν ἀεὶ τὸν Βάτραχον ἀείδῃς.
Οὐδέ γε σοὶ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐκαλὸν ἄδει.
Ἄρχετε σικελικὰι τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Φάρμακ' ὄνα ἦλθε βίων πρὸ σὸν σόμα· φάρμακ' ἔδεσ,
Τοιούτοις χείλεσι τόκ' ἔβαμε· οὐκέτι νῦν κάνθη
Τὸ σὸν δὲ μέρος τι τοσοῦτον ἀμέτερος, ἢ κράσαιτο,
Ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον· ἢ φύγεν ὠδάξ.
Ἄρχετε βωκολικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Ἄλλον δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε
Δάκρυα καὶ τιὸν ὕδωρ οἶον ὀδύρομαι· εἰ δὲ καὶ μανδὲ
Ὡς ὀρφεὺς καταβὰς πρὸ πάτερ' ὡσ πρὸ δυσεύς,
Ὡς πάρος ἀλλείδας· κἠγὼ πέλαν εἰσ δόμον ἦλθον.
Πλουτίος· ὥσκιν' ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆι μελίσδης.
Ὡς ἂν ἀκουσαίμαν τὸ μελίσδειο καὶ παρὰ κώραν
Σικελικὸν τι λίποιμι καὶ ἁδύτι βωκολιάζειν
Καὶ κεῖνα σικελικὰ ᾧ αἰτναίαισιν ἔπαιζεν.
Ἀόσι· κἠ μέλος οἵδε τὸ δώριον ἔκ ἀπέρασσε.
Ἔστιν δὲ μολπὰ· χὥσ ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν.
Ἁδέα φορμίζοντι παλίσυγον ὠρυδίκειαν
Καί σιβίων πέμψει ὡρίσιν εἰδέτι κἠγὼν
Συρίσδων δωσαίμαν, παρὰ πλυτῆι καὶ τὸσ ἀείδων.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ·ΚΟΙΝΗι ΙΑΔΙ·

Ἀμέρομες λίνδας τινὰι αἰγιόχωι διὸς υἱῶ.
Κάστορα καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα τὼ ξιφιθίζειν
Χεῖρας ἐπιξύζαντε μέσοις βαρέοισιν ἰμάσιν.

Ὑμνέομες καὶ δῖς καὶ τὸ ζίγον ἄρσενα τέκνα
Κούρων Θεσσάδος λακεδαιμονίους δύ' ἄδελφοὺς
Ἀρθρώσωνοσωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων
Ἵππων θαὶ μαχέντας παρασταδὸν ἠδ' ἐπὶ νῆας.
Ναῶν θ' αἰδώοντας ἠὴ οὐρανοῦ ἐξανίοντας.
Ἆρα βιαζόμενοι χαλεπῆισ ἐγέκυρσαν ἀήτηις
Ὅι δέσφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
Ἠὲ κὰκ πρώρηθεν· ἢ ὅ γε θυμὸς ἑκάστου
Εἰς ἑλίην ἐρείψαν· ἀμέρρηξεν δ' ἄρα ἱστοὶ χυσ
Ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἅρμενα πάντα
Εἰλυῇ ἀπὸ κλαδέντα· πολὺς δ' ἐξόπιθεν ὄμβρος
Νυκτὸς ἐφερτύσας· ἅπτηται δ' ἄρεια θάλασσα·
Κοπτομένη πνοιῇσι τανυσσάμεναι ἀρρήκτοισι χαλάζαισ.
Ἀλλ' ἔμπης, ὑμῆσι τι καὶ ἐκβυθοῦ ἕλκετε νῆας
Αὐτοῖσι ναύτῃσιν οἱ ὁμῷοι σιθανέεσθαι.
Ἀίξαι δ' ἐπὶ πλήγου πάντεμοι· μὴ παρὰ δὴ τελέσσαι
Ἀμοτέλεσσ· νεφέλαι δ' ἐδέδρακον ἀλλυδὶς ἄλλαι
Ἐκ δ' ἄρα τοι τ' ἔφάνησαν ὄνων πάντα μέσον ἀμαυρὴ
Φάλυξ· σημαίνουσα τὲ πρὸς πολὸν εὖδειαν πάντα
Ὦ ἀμφωθναστῆσι βοηθόοι· ὦ φίλοι ἄμφω
Ἵππῶν· μὴ θαρσαλέοι πάντεθλητῆρες· ἀοὶ δὴ
Κάσορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρχομ' εἰδεῖν
Ἀμφοτέρους ὑμνέων· πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
Ἦμὴ ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιοῦσας
Ἀργὼ· καὶ νιφόεντος ἀπαρτηρὸν σῶμα πόντου
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα
Ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κυίμακος ἀμφοτέρωνεξ
Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον· ἰησονίης ἀπὸ νηὸς
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν κατὰ νῆνεμον ἀϊκτὴν
Ἐννάς τ' ἐσόρνυτο πυρεία τε χερσὶν ἑνώμων.

Καὶ ζωρδὲ ὁλώπολον ὃ τοῖνο πότης ὡς λυδλώκης·
Ἀμφωέρημάζεσκον ὑπὸ πλαγχθέντες ἑταίρων
Παυρίην ἐν ὄρεϊ θηδύμῳοι ἄγριον ὕλω·
Εὗρον ἀέννaον λιράναν ὑπὸ λιστάδι πέτρῃ
Ὑδατι πε πληθῦσαν ἀκηράτω· αἰδλῦ πένεσθεν
Ἀλλὰ χρυσάλλω ἠδὲ ἀργύω ἰνδιάλουρ
Ἐλιευθοῦ· ὑφηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἐγχόθι πεῦκαι
Λᾶκαί τε, πλάτεροί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
Ἀνθετάτευώδη· λασίαις φίλαι ἔρτα μελίσσαις·
Ὅσσε ἄερος λήσουρς ἐπιβρύει ἀῦ λειμῶνας·
Ἔνθα δὲ μὴρ ὑπέρο πλος ἐνήμβος ἐνδιάασκε
Ἥρως· κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσαλέσκον·
Δειδότες· μή πως νιν ἐπιβρισας δαμάσσει
Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ τιτυῶ εἶναι λίγκιος ἀνὴρ
Ἠὲ ἰόπεύθα καὶ ἔνθα πεδησάμῳ θ' δὸς υἱὸς
Ἀμφοτέραισιν ἀμύνσειν ἀμοιβαδὶς ἔχθεσδὸς μῆς
Παῖδα ποσειδάονθ' ὑπερφίαλόν περ ἐόντα
Ἔσχε δὲ πληγῇσι μεθύων ἑκὰς ἔπυσεν αἷμα
Φοίνιον· οἱ δὲ μα πάντες ἀείσῃς κελάδησαν
Ὡς ἴδον ἔλικα λυγρὰ περὶ σόματι γναθμούστε
Ὅμμαθοὶ δήσαντο ἀπεστείνωτο προσώπου
Τὸν μὲν ἄναξ ἐπέρεξεν ἑτώσια χερσὶ προδεικνὺς
Πάντοθεν· ἀλλ' ὅτι δήμιν ἀμηχανέουτε νόησεν
Μέσσας εἰνὸς ὑπερθε καὶ ὄφρυος ἤλασε πυγμὴν
Πᾶν δὲ πέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον αὐτὰρ ὁ πλαγείς·
Ὕπνος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξεπερύθη
Ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ῥωθήνοσ
Ἀλλάλοις δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἰμάσιν·
Ἀλλ' ὅμως ἐς ζῆθος τε καὶ ἐξω χείρας ἐνώμα
Ἀυχένος ἀρχαῖος βεβρύκων ὀδὰξ ἐκέσι πλαγεῖς·

Πᾶν

Γᾶν σωὶ φέρι μέτωπον ἀνίκα τος πολυδώκης
Σάρμες δεῖμφὶ ἰδρῶτι παείζανον ἐκ μετώποις δὲ
Αἱ ἁλόλιγες γένε πᾶν δρόσ· ἰδεῖεὶ πάσονα γυῖ
Ἀπομφὼ φορέεσκε πόνω· καὶ κρειὸς ἠδὲ πᾶ μείνων·
Γῶς γὰρ δὴ δύσ υἱὸς ἀδηφάγω ἀνδρα λαθεῖλε.
Ἐἰ τε θεά· σὺ γὰρ ἴσθα· ἐγὼ δ' ἕτερον ὑποφήτης
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅσσος τοι φίλον αὖτη
Ἦτοι ὅτε ἐήζαι λιλαιόμφος μέγα ἔργον·
Σκαιὴ μφὶ σκαιὴν πολυδούλιος ἔλαχε χεῖρα
Δόγμος ἀπὸ προβολῆς κλιυθείς· ἑτέρα δ' ἐπιβαίνων
Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γῆον·
Ἀμφὸ τε πεξανέδυκε κιφαλήν· σιβαρῇ δ' ἄρα χειρὶ
Πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμω
Ἐκδ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος
Ἀμφὸ δὲ σόμα τύφε· πυκνοὶ δ' ἄρα βησαν ὀδόντες
Ἀιεὶ δὺξ ἑτέρῳ πὶ τύλω δαιεῖτο πρόσωπον
Μέχρι σωηλοίησε ψυχὴν ἀ. πᾶσδ' ἐπὶ γαῖαν·
Κεῖτ' ἀμοφρονέων· καὶ ἀνάχθη νεῖκος ἀπαυδῶν
Ἀμφοτέρας ἄμμε χεῖρας ἐπεὶ θανάτου χρὸν ἦεν·
Τὸν μφὶ ἄρα κρατέοντά πᾳ ἀτέφθαλον ἄδιν ἔρυξας
Ὃ ψύκτε πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγ' ὅρκον
Οὖν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσειδάονα λικλήσκων
Μήποτε ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι·
Καὶ σὺ μφὶ ὔμνησόμοι ἄμμε ξ· σὶ δὲ κάσορ' εἴσω
Τῶνδε εἴδε τε χύσω λε· δύρυσσε χαλκεοθώρηξ
Τὼ μφὶ ἀνέρε ξάντε δύω φερίτην δίος ὑὼ
Δοιὰς λευκίππους ἀγόρας δοιὼ δ' ἄρα τώγε
Ἑσταμένως δίωκον ἀδελφεὼ ἐξ ἀφαρῆ
Γαμβρῷ μελοτέμφω λυγκήστῃ ὀχαρτιρὸς ἴδας
Ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμφὸς ἀφαρῆ·

Ἐκ δ' ἴφθον δὲ ῥάπτοντες ἀσπίδα μήλοισιν ὀρούσαν.
Ἔγχεσι καὶ λοιβοῖσι μαρνάμενοι σακέεσσι.
Λυγκὺς δ' αὖ μετέειπεν ἐπὶ κόρυθος μίγα ὕσας
Δαιμόνιοι· τί μάχησι μέριμνα ὧς δ' ἐπὶ νύμφαις
Ἄλλοτρίαις χαλεποί· γυμναὶ δ' ἔν χερσὶ μάχαιραι
Ἢ ἀμῖρτοι λείψιπος ἐὰς ἔδμωσι θύγατρας
Ταῖς δὲ πολὺ πρωτίραις ἡμῶν γάμος ὄρνυται ἐν ὄρκῳ.
Ὑμεῖς δ' ἂν κατὰ κόσμον ἐπάλμοξίοισι λεχέεσσιν
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιτάτισιν
Ἄνδρα παρεστρέψαθε· γάμον δ' ἔκλεψατε δώροις.
Ἦ μὰν πολλάκις ὑμῖν ἐρώπιος ἀμφοτέροισιν,
Αὐτὸς ἐγὼ σάος εἶπα, καὶ ὁ πολύθυμος ἐφίνωψ.
Οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστῆες ἔοικε
Μαστεύειν ἀλόχους· αἶσα νυμφίοι ἤδη ἑοῖσι
Γαμβρὸν ἀοιδὸν ἔπεμπε· τὸ μὰ δ' ἔπλατος ἄλις
Ἀρκαδίη δ' ἔμαλος ἀγαιῶν τε πολίεθρα
Μεσσάτη ἔπ' ἄρχθσ' ἄπασά τε σισυφὶς ἀκτὴ
Ἔνθα λόραι γαμέονται ὑπὸ σφετέροισι ξίφεσιν
Μυρίαι· ὅ τι φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο
Τάων δ' ἁμαρτὴ ὔμμιν ὀφύειν ἄσκ' ἔθέλητε
Ὡς ἀγαθοῖσ πολίεσσ' βούλοιντό τε πενθεροὶ εἶναι
Ὑμμι δ' ἔν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι
Καὶ σάτιρες· καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα
Ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὴ ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νῶϊ γάμον· σφῶϊ δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες
Ἴσκον γοιάδε πολλά, τὰ δ' ἔσσυγον ὤχετο κῦμα
Γνοιὴ ἐχουσ' ἀρέμοιο· χάρις δ' ὀψὲ πότερον μύθοις
Σφῶϊ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀσηνέσ', ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθεσθ' ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἰόντε
Εἰδυῖ μῖν κραδίη πόλεμον πρόθεν· αἵματι δ' ἐχθὴ

Νεῖκος

Νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίϊον ἔγχεα λοῦσαι
Ἴδας μὲν καὶ ὁ μαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
Χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχομένης ὑσμίνης.
Νῶϊ δ' ἔτω λυγκεύστε γονῶσι δ' ἐμοῖσ πολὺ πένθος
Ἀμετέροισ λίπωμεν. ἄλις μέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
Εἶσ. ἀπὸρ ἄλλοι πάντες ὑφρενέουσιν ἑταίρους
Νύμφιοι ἀντὶ χόρων ὑμεναιόσουσι δὲ κούρασ
Τὰς δ' ὀλίγωτοι ἔοικε λιακῶ μέτα νεῖκοσ ἀναιρεῖν
Εἶτε τὸ δ' ὔκα ῥέμιλλε θεὸς μετεμώνια θήσειν.
Τὰ μὲν γὰρ πρὸ γενῆαν ἀπωμων τύχ' ἔθεν γο.
Τοὶ τινι ἆ προφέρεσκον, ὁ δ' εἷς μέσον ἦλυθε λυγκεὺς
Σείων λιπαρὸν ἔγχοσ ὑπαὶ δοσ ἀντυγα πρώτην
Ὡς δὲ αὖτωσ κάτω ρ' ἐτιν' αξατο δούρατος ἀκμὰς
Ἐυτυκίην· κύπρισ δὲ θεὰ κύπρισ ἶσον ἔρασθαι
Ἀμάλωνι δὲ κρονίδας ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
Ὡσ ὀξὺ παπρὶ δῶν εἰς εὐπαξίδας πάλιν ἔλθῃσ
Ἔυδετὲσ ἀμάλωνσ τέρνον φιλότητα πτέοντοσ
Καὶ πόθον· ἔγρεσθε δὲ πρὸσ ἀὼ μὴ ἐπιλάθησθε
Νώμεθα κἄμμεσ ἐσ ὄρθρον ἐπειγόμενοι πρῶτοσ ἀοιδὸσ
Ἐξ εὐνᾶς κιλαδήσῃ ἀναχὼν εὔβοια δειρὴν
Ἡμὲν ὦ ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείησ.

ΜΙΣΩΝ ΦΙΛΕΟΝΤΑ.

Ἄνρτισ πολύφιλτροσ ἀπημέοσ ἤρατο φάεθου
Τὰν μορφὰν ἀγάσθη, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἐθέλοι
μοίῳ
Μίσει τὸν φιλέοντα· καὶ οὐδὲ ἐνάμερον εἶχε
Κούλιβδιον τὸν ἔρατα τὶσ ἦν θεόσ· ἢ λίλιαι πόξαι

Χειροὶ κρατεῖ, ὡῶς ὠικρὰ βέλη πρὸ ὠειδίαβάλλει
Γάνυται δὲ καὶν μύθοισι ἡὰὶ ἐν προσόδοισιν ἀστειρὴς
Οὐδὲ τῶν ὠυρσῶν ἄξια μύθιον οὐκ ἀμάρυγμα
Χείλεος οὐλ ὅσσων λιπαρὸν σέλας· οὐ ξοδόμαλον
Οὐ λόγος οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζειν τὸν ἔρωτα
Οἷα δὲ θηβυλέος ὑποπλώισι κωακτὼς
Οὕτως πάντ ἔποίει· πότε τὸν βρόχον· ἄρια δαῶτῳ
Χείλεα· ἡὰὶ κῶραι δεινὸν βλέπον· εἶχεν ἀνάγχαν
Τῇδε χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φῶμι δ' ὠοχρὸς
Ὕβριν πᾶσ ὀργᾶς ὠειμένος· ἀλλὰ ἡὰὶ ὅττως
Ἠκαλὸς δ' ξόρωσιρ' ἔθιζε μᾶλλον δ' ἔραζε
Λοίσθιον δ' οὐκ ἐνι ἡὰὶ τοσαμφαόταγος κυθερείας
Ἀμ' ἔλθὼν ἔκλαιε ποτὶ συζυγοῖσι μελάθροις
Καὶ κῦσαι τὰν φθιὰν οὕτω δ' ἄντέλον τὸ φωμαὶ
Ἄχρι ὠεῖ ἡὰὶ συζυγὲ κἀκᾶσ ἀνάθρεμμα λιαίνας
Λαΐνε παῖ· ἡὰὶ ἔρωτος ἀνάξιε δῶρά τοι ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκ ἔτι ᾄσω
Κῶρε θέλω λύσης πολυμηχάνου· ἀλλὰ βαδίζω
Ἔνθα τέτυμε κατέκεινα σ· ὅσσα λόγος ἢ μὴ ἀπαρτῇ
Ξιὼ τοῖς ἔρωσι· τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος
Ἀλλὰ ἡὰὶ ἦν ὅλον αὖ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμίλξω
Οὐδὲ τῶν σβέσω τὸν ἐμὸν χόλον· ἄρτι δὲ χαίρειν
Τοῖσι τοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι· οἶδα τὸ μέλλον
Καὶ τὸ ἔοδον καλόν ὅτι ἢ ὁ χόρος αὐτὸ μαραίνει·
Καὶ τὸ ἴον καλὸν ὅτι ἐν ἔαρι ἢ παχὺ ἠρᾷ·
Λευκὸν τὸ λιρίον ὅτι· μαραίνεται δ' ἔμίκα πίπτει·
Ἁδὲ χιὼν λευκά· ἡὰὶ πάκεται δ' ἔνίκα παχθῇ·
Καὶ κάλλος καλὸν ὅτι τὸ ὠειδικόν, ἀλλ' ὀλίσθου ζῇ·
Ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος ὁ πλωίκα ἡὰὶ σὺ φιλάσῃς
Ἀνίκα τὸν λιαρδίαν ὁ πτύμενος ἀλμυρὰ κλαύσῃς·

Ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύτι ἑέξεις
Ὅππόταν ἐξενθὼν ἡρτυμμένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τροΐς εἴδησ τὸν τλάμονα μήμι φερέμβησ
Στάθι δὲ νῆ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισσεύασα δὲ τὸ δάκρυ
Λύσον τᾶς χοίνωμι καὶ ἀμφίθες ἐκριθέων σῶς
Εἵματα. καὶ κρύφον μι. τὸ δειῦ σύμαφύμε φίλασον.
Κἀν νεκρῷ χάεισαι τὰ χείλια μήμι φοβαθῆσ
Οὐ δυνάσομαι εἴνσε διαλάξεισ με φιλάσασ
Χῶμα δέμου κοῖλον τι τί μεν κρύψει τὸν ἔρωτα
Κἀν ἀπίης, τὸ δέμοι τρὶς ὄπασον ὦ φίλε κεῖσαι.
Ἦν δὲ λῆσ. καὶ τοῦτο μαλὸς δέμοι ὄλεθε ταῖροσ
Γράψον καὶ τόδε γράμμα τίσοις σὶ χοισι χαράξω.
Τοῦτον ἔρωσ ἔκτεινεν ὁ δοιπόρε μὴ παροδώσῃς
Ἀλλὰ σὰς τόδε λέξον ἀνωνύα εἶχον ἑταῖροσ
Ὣ δ' εἰσῶν λίθον εἰλεν ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
Ἄχρι μέσων οὐδῶρ φοβερὸν λίθον ὀστὸ πανὺ τῶς
Τὰν λεπαὰν χοινίδα. βρόχον δ' ἔβαλε ξαχίλω
Τὰν ἔδραν δ' ἐλοίλησεν αἴτε ποδὸς ἁδ' ἔκρεμάθη
Νεκρὸς ὁ δ' αὖ τοίξε θύρασ. ἃ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Ἀυλᾶς ὀξ ἰδίας ἡρτημμένον. ὁ δὲ τυ λίχθη
Τὰν ψυχὰν. οὐ κλαῶσεν νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
Εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβίκα. βαῖνε δ' ἐς ἄθλω
Γυμνασῶν καὶ λεφίλων ἐπεμαίετο λουξῶν
Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε. τὸν ὕβρισε λαϊνέας δὲ
Ἴσα τᾶ πὸ κρηπίδας ἐς ὑδάτω δ' ἐφύτερθεν
Ἄλατο ἢ τὸ γαλμα κακὸν δ' ἔκτεινεν ἐφαβος
Ἅμα δ' ἐφοιρίχθη τὸ δὲ δ' ἐπνάχτο φονᾶ.
Χαίρετε τρὶ φιλέοντες. ὁ γᾶς μισῶν ἐφονάθη
Στέργε δ' ὑμεῖς δύητες. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάσειν.

ΗΧΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ.

ΤΩ ΓΑΝΙ.

ΣΥριγξ ὄυμομ᾽ ἔχεις, ἄδλειδέσι μ᾽ ξασοφίης
Οὐδενὸς δύνάτειρα, μαλιροπολέμοιο δὲ μᾶτερ
Μαίας ἀμπιπάτροιοθοὸν τίκες ἰθωλῆρα
Οὐχὶ κεραίζαν, ὃν ποτ᾽ ἔθρέψατο ταυροπάτωρ
Ἀλλ᾽ ἀπέλειωις, ἃ αἰθι παῤ φρένα τέρμα σάκζ
Οὐνόμολον δίζων, ὡς τᾶς μέροπος ᾠόθον,
Ἰδράς γηρυόνας ἄθι τᾶς ἀνεμώδεος
Ὃς, μοὶ σαλιγὺ πᾶξεν ἰοςεφάνω,
Ἕλκ᾽ ἄταλμα πόθοιο ϖυριφλεγέθοντ
Ὃς ὀρέσεν ἀνορέαν ἴσαν δέα
Γαϖοφόνᾳ, τυρίας τι ἀφέλιτο
Ὧ τόδε τυφλοφόρων ἐραγὸν
Γᾶμα ϖάρις θέτο Σιμῖχάδας.
Ψυχὰν. ὦ βροτοβάμωλς.
Σλήπας οἱ ἐρεδέπας
Κλωπατόπτωρ ἀπάτωρ
Λαρνακόμιε χάροις
Ἀδὺ μελίσδοις
Ἐλόπι κούρα
Καλιόπα
Νηλεύσω·~

ΕἸΣ ΝΕΚΡΟΝ Ἄ∥ΔΩΝΙΝ.

ΑΔωνιν ἡ κυθήρη
Ὡσ εἶδεν νεκρὸν ἤδη
Στυγνὰν ἔχοντα χαίτην

Ὠχαάντι τὼ παρειὰν
Ἄγειν τὸν ὧν πρὸσ αὐτὴν
Ἔταξε τὼς ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέωσ πτανοὶ
Πᾶσιν δραμόντισ ὕλαν.
Στυγνὸν τὸν ὖν ἀνεῦρον.
Δῆσάντι κἀπέδησαν
Χὤ μὲν βρίχω, κἀπέψας
Ἔσυρεν αἰχμαλωτὸν
Ὁδ' ὀξὺ ὠιὠῖ λαύνωσ
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοισ.
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δεινῶσ.
Φοβεῖτο γὰρ κυθήρησ.
Τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτη,
Γάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μητρὸν ἴχνῳ;
Σύμαχον ἀνδρ' ἔτυψασ;
Ὁ θὴρ δ' ἔλιξεν ὦδε.
Ὄμυνε μίσοι κυθήρη
Ἀνιήσε μὴ τὸν ἄνδρα.
Καὶ ταῦτα μου τὰ δεσμὰ,
Καὶ τῶσδε τὼς κυνατὼς
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόνσιν
Οὐκ ἔθελον τατάξαι
Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἔστηθον
Καὶ μὴ φέρων τὸ κῶμα
Γυμν' ἦν εἶχε μηρὸς.
Ἐμαινόμην φιλάσαι
Καί μὰν κατισίαζε.
Τούτουσ λαβοῦσα κύπρι
Τούτους κόλαζε, τίμε.
Τί γὰρ φέρω τερίασους;
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας
Εἰσ' ὄχίσοι τὰ δ' ἄρχει
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
Τὸν δ' ἠλέησε κύπρισ
Εἰπόντι τοῖς ἔρωσι
Τὰ δεσμά οἱ ἐπιλῦσαι
Ἐν τῶδ' ἐπικολῦθει
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν
Καὶ τι σὺρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τὼς ἔρωτας.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, συρρακόσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου· ὡς αὐτός φησι· Σιμιχίδα τοῦ δὴ σὺ μεσαμέρι πόδας ἕλκεις; Ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι· δοκεῖ δὲ σιμὸς εἶναι τὴν πρόσοψιν· πατέρα δ' ἐχμκέναι πραξαγόραν· τὴν μητέρα Φιλίναν· ἀκηκοὼς δὲ γένους Φιλιτιάδου, καὶ ἀσκληπιάδου ὡς μνημονεύει· ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα λαγῶ· καὶ περὶ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν ἀφυὴς γενόμενος, πλοῦς δόξης ἐκρύτων ἐπέτυχε. Κατὰ τοῦτο τίνας μόχθος καλὸν μῆλον θεόκριτος ἐπεκρήθη. Ἐγένετο δὲ ἰσόχρονος τούτῳ Ἀράτου τοῦ Καλλιμάχου καὶ Τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο ἐπὶ τοῦ υἱοῦ Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου· κέχρηται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ ἀναδωρίδι τῇ νέᾳ· δυσγρέσι· παλαιὰ ἀνέα ἀνὴ μὲν παλαιὰ ξαχεῖα τίς ὅστις, ἀὐτόρογος ἡ γελωνόμος· ἡ δὲ νέα ἡ θεόκριτος χρῆται μαλθακωτέρα παρὰ τὴν ἐπιχάρμιον ἡσύφρονα· ἐμὲ ἀπολιμπάνεται καὶ αἰολίδος.

Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ.

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδην πάκα νῦν δ' ἅμα πᾶσαι·
Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας· ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας·
Ἄλλος ὁ χῶρος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὁ τάδε γράψας
Εἷς ἀπὸ πολλῶν εἰμὶ συρακοσίων.
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλυτῆς τε Φιλίνης
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

Εἰς βουκολικήν.

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος ἢ μὴ κισσύβη
Ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος.
Τοὶ γὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
Στόμασι λάβροις εἰ κελεύθοισι φρένας.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Αἱ βουκολικαὶ φασὶν ἐν Λακεδαίμονι μὲν ἀρτεθλῶσαι, ἐπὶ πλεῖστον δὲ προκοπῆς τυχεῖν· τῶν γὰρ ποιμενικῶν ἐνεστώτων ἑορτῇ φόβῳ πάσαν τὴν ἐλαφηβολίαν παρασκευάντων· ἐνέστησαν καὶ ἑορτὴν Ἀρτέμιδος καρυάτιδος· τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν εἰς τὸν πόλεμον παραχώρησιν· ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν. Τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης γνωμένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δὲ ἐν τυνδαρίδῃ τῆς σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰς βουκολικάς. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὴν Ἀρτεμίδος ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας, χῆρος ἐξέπεσεν. ᾧ ἐπὶ τὰ ποταμοῖς εἰς μιᾶς πηγῆς ἑστῶσιν ἀπλόσαντα. ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς ἔθνος τῆς ἰταλίας· τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς· ἔπειτα εἰς τὴν τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὰν ἰδίοις ἄσμασιν καθυμνήσαντες ἔθεσι τῷ πρώτην ᾠδὴν ἔδωκαν εὕρεσιν· οὐδὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. Ἐν τοῖς συρακουσίοις σάσεως πρὸς γενομένης τῇ πολλῶν πολιτῶν φθειρόντων εἰς ὁμόνοιαν τῷ πλείους ἐλθόντες ἔδοξεν ἀρτεμις αἰτίαν πεπονέναι τῆς διαλλαγῆς· οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα εἰκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν εὐηθότες· ἀνύμνησαν· ἔπειτα τοῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν.

Ἐπὶ αἰγῶν, αἰγωλία. Ἐπὶ βοῶν, βουκόλια. Ἐπὶ προβάτων· ποιμνία. καὶ ἐπὶ συῶν, συβόσια.

ΚΑΤΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙ ΚΑΙ ΔΙΣΤΙΧΟΙ ΑΣ ΜΕΤΗΝΕΓΚΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΩΝ ΦΩΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ ΜΑΞΙΜΩΣ ΟΡΓΑΝΟΥ ΔΗΣ:~

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀναπλήσασ ἐγὼ κατὰ νοῦν ὡς πλεῖστοι σὶ δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὀρθῆς παραξέρηται, συμπρέπον τε εἶναι καὶ γνώμην σωφρονισαι τέρας ὠφέλειαν δεῖν τοῖς σοφῶν ὑπολήψεσιν. ἵνα τιμάλφασιν εὐδοξία τε διώσαιεν, καὶ τιμῆς ἐπιτύχοιεν. δεῦρο γοῦν σε φίλα τε ἐπὶ δάξω, πρόπαν τινὰ τὰ τοῦ σοῦ μοὺς ἠθηλοσμήσεις. οὕτω δοὺς ἂν μαλέγου τάς δε τὰς ἐμὰς ἐντολὰς ὥστε ἡδὺ σωφρονῆναι αὐτῶν. τὸ γὰρ τοι ἀναπνώσκειν ἢ μὴ γινώσκειν, καταγινώσκειν ὀρθόν.

Καὶ δὴ παθεῖν λάτρις
Γονέας ἀμείπαν.
Τὸ σοφὸν κοινὸν τιμᾶν
Τὸ πιστευθέντα τηρεῖν.
Σαυτὸν τῷ βουλευτεῖν
δεξιὸν παρέχειν.

Τὸν καθηκόντων δέσθαι.
Τὴν σωφροσύνην σέβειν
Ἀπαθοῖς ὁμιλεῖν.
Μὴ προπετὴς βουλὴν ποιεῖ
ρεῖθης πρὶν ἂν καλῶς ἔχῃ.
Καθαρεύειν ἔθος.
Ἀσμένως ἀσκεῖν.

Τῷ μείζονι ὑπείξασο.
Τὴν αἰδῶ φύλαττε.
Τὰ ὑπάρχοντα φρόνει.
Τῇ ἀκριβείᾳ πρόσεχε.
Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ.
Δάνειον μὴ πάρεχε.
Σὺν πεπαιδευμένοις συναναστρέφου.
Σπανιάκις συμπαίζε.
Τὸ ἀποχρῶν καθοῦ.
Ὅρκον φεῦγε.
Οἶνῳ σεαυτὸν μὴ ἐρεύνα.
Γράμματα μελετᾶν θέλε.
Κακολογίας ἀφίσταο.
Βραχέα εἰπὲ συμποσίῳ λαλῶν
Ἑταίρας φεῦγε.
Εὐποιίας ἧς ἐτύχες μὴ μνημονεύειν.
Δυσπραγοῦντα μὴ καταγέλα.
Μάχου ὑπὲρ πατρίδος.
Μηδὲν προπετέστερον πίστευε.
Τὰς βίβλους διέρχου.
Τῶν ἀνεγνωσμένων μέμνησο.
Τὰ φίλτατα παίδων.
Ἥπιος ἴσθι.
Τὴν ὑπόνοιαν ἔχε.
Εἰς δίκην προκληθεὶς πείθου.
Τὰ δίκαια κρίνε.
Μὴ ἡδέσθαι βούλου.
Τὴν ὀργιλότητα κόλαζε.
Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα.
Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυμαλίσῃς.
Μηδὲν τῇ τῆς ἰσχύος κεί σει διαπράξῃ.
Τοὺς ἀπαθοῦς ἀγαθὸν ποίει.
Ἀσφαλῶς βουλεύσο.
Μὴ ὀργίζου ἀναιτίως.
Τῷ πραοτάτῳ ἐμφιλοχώρει
Σύμβουλος ἴσθι
Ἀρετῇ χαῖρε
Σφαίραις ἄθυρε.
Κύβων ἀπέχου.
Μηδένα κατακρίνῃς.
Φέρε νόμον, ὃν αὐτὸς ἄλλοις ἐτέθεικας.
Ἀλοχίων μὴ ἐπιθύμει
Ἀσωτίως φιλίαν φέρε.
Ὃ δίκαιον, ποίει.

βιβλίον

Εἰ σθεὸς νόος ἐστὶν ὅσων λογίων πυθόμεθα,
καὶ καθαρῷ νοΐ γόνδε σέβας περιώσιον πέντων.
Ἀγύρτην τὸ πολέον· μὴ δὴ πνοιὴς ἔκδυτος ἔσο.
μακρὸν γὰρ πᾶνα πάντα βροτὴν παθέεσι χρηγεῖ.
Γρωτίσιν ἀρετῶν οἶμαι, τὸ ἐλῶσαν ἐπίχειν.
ἐγγύθι δ' οὐ παθεῖν, τὸν σοφὸν λόγῳ εἰδότα σῴζειν.
Μὴ ἀμφιμάχου σαυτῷ, μὴ σαυτῷ ἐναντίος εἶης.
ὃς γὰρ ἑαυτῷ μὴ συμφωνεῖ, πῶς ἑτέροισιν;
Ἡμερόπων ἐπίδημος βίον· ἡδὲ καὶ ἡθέα τῶνδε,
οὐδένα ἀναίτιον εἶσαι, κἂν μέμφοιτο πέρ ἄλλους.
Εἰ βλαβερὸν κατέχεις τι, καὶ εἰ φίλον ἔπλεο, ξίφος.
δεῖ γὰρ προκείμενον γε συμφέρον ἐάν τι πλάγου.
Ἐμβριθὴς ἔσο μὲν πρᾶος, ὡς σεπτὰ πράγματα ποιεῖ.
πρὸς δὲ τοὺς καιρὸς ὁ σοφὸς μεταβάλλεται μέμπτως.
Μεμφομένης ἀλόχου δύλους, πρόπετες μὴ ἀκούσῃς.
πολλάκι γὰρ τὸ πόσις φιλέει, συνέει δ' ἄλλοτις.
Εἰ σὺ παραινεῖς μύθῳ τινί, κεῖνος δοὺξ ἐπακούει,
καί μ' ἂν ἐς τὰ μάλιστα φιλῇς, μὴ ἀφίσασο γούρου.
Μὴ ἀμθίσασο μὴ δ' ἐρίδαινε λάλοις ἀδολέσχαις.
ὅπι λόγος δέδοται πᾶσι· ξυνέσεις δ' οὐ πᾶσιν.
Ὡς ἑτέρους φίλει ὡς καὶ σαυτῷ φίλτατος εἶναι.
ὡς καλοῖς καλὸς ἴσθι μὴ βλαβερὸν τισὶ ἦξειν.
Θρύλλος φεῦγε· νέος μὴ μυθολάσκης δύξῃς.
οὐδένα μὲν σιγᾶν· τὸ δ' ἔναντίον ἤκαχε πολλούς.
Στεῦτο τίσι τις, μὴ σὺ τόδ' ἄλλῳ ἑτέρῳ καθυπόσχῃ.
ἠέρτισται γὰρ ἀμαρτίαι γὰρ, πλείσων πλείστα λεγόντων.
Ἑτέρτις αἰνείσει, δικαιοῖ δ' ἑαυτοῦ.
μὴ δ' ἑτέροις πείθου πλέον ἢ σαυτῷ περὶ σαυτοῦ.

Ἓν ποίην ἑτέροισ, δεξιὸν χρὴ πολίεσσιν.
οὐδὲ σὺ ποιήσας ἕτερον, σιγᾷ τόδε λευθι.
Ἔρτε λόγου στιδιητήσῃ πολλῶν ωτεὶ ἓν ἔρας.
τοιάδε ζῳῶν νέῳ ὠνὴρ δὲ φρα λέγησπὲ σὰ τὴν μος.
Μὴ μελέτωσοι εἴτιμι τὶς κρύφα λοι νολοπῖται.
πᾶσ γὰρ ὑωεί τιος ὢν, αὐτοῦ ωέει πάμθ᾽ φορᾶται.
Εὖ πράπων σύγε, καὶ τἀναντία ωάντα φυλάσου.
οὐ γὰρ ἀεὶ πάτε λοίθια τοῖσ προτέροισι συνάδει.
Ἀμφιβόλου τε καὶ ἀβρανέῳ υἱὸσ ἄμμι δυθένης.
εἰν ἑτέρᾳ θανάτῳ μὴ ἐλπίδα σὴν ποτιθείης.
Ἔισοι δῶρα πένης φίλος οὐτελῆ ἐμνα λίξοι.
δέχνυσό τ᾽ ἄασα σίως, κἀκείνῳδὴ χάειν ἴχειν.
Γυμνὸν ἐπείσε φύσις βρέφος ἐ᾽ωλασεν ὧτᾶν.
μνώομοι πενίης κρατερώτατα φόργον ἀείρειν.
Μὴ τρομέειν θάνατον, βιοτῆσ πέρασ ὑσατον ὄντα.
ὅς γὰρ τόνδε δέδοικε καὶ ὀζῆ ωᾶν ἀπορᾶλλει.
Ἔισοι μηδὲισ οὗ τὶ παθὼν παρὰ σοῦ χάειν ἴχει.
μὴ σύτε μέμφεό μοι θεὸν, ἀλλὰ γὰρ ἄγχι σεαυτόν.
Ὅφρά τι μὴ ασανίσῃσ, σὸ χρήμασι φειδομέμος χρῶ.
ὅφρα τὰ ὄντα δὲ τηρῇς, ἀεὶ ασανίσειν τὰ νόμιζε.
Πᾶν ὁδύνῃ τινὶ δοῦναι, μήτε λὸσ καθυωόχμ.
μήτι καλὸς δολιέειν ἐθέλων ἀνεμώλιος εἶης.
Τὸν σαίνοντα λόγοισ, μὴ δ᾽ ὄντα φίλον κραδίηθεν.
καὶ σὺ δράσον ὁμοῖα. τέχνη γὰρ τέχνην ωαίζει.
Μὴ σφόδρα μαλακοῖσι βροτῶν ἐωτέασι μετέρχου.
ὄπι καὶ ἐξυτὸσ ὄρνιν ἀπατῶν ελυκὺ μέλπει.
Ἔισοι τέκνα ωενιπόνοι τε ωέλει, πόδε τέχναις
γυμνάζειν, βίον ὄφρα ωένητα χρῖσι ἀωῶσαι.
Εἰ τόγε τίμιον ἐντελὲς, ὡς δὲ μὴ ἔμπαλιν οἴει.
οὐτοῦμ φειδωλὸσ δύξῃσ, οὐτᾶν ωλουσίκτης.

πᾶν

Πᾶν ὁ συμίμφιδᾳ ἔθος ἰσχύσ, μήποτε ξίξησ.
πανδοξίσησι γὰρ αἰσχρὰ λέγχεσι πλαίονται.
Αἰτεῖ ἀεὶ τὸ δίκαιον ὄν, τὸ δοκεῖν καλὸν εἶναι.
ὡς ἀμαθὲσ αἰτεῖν γὰρ, ὃ ἂν τὸ δίκαιον ἀπείπῃ.
Μήποτε ζηλώσῃσ πρότερον γνωσθῆναι λογίοισι.
τὸν γὰρ γνωσθὲν ἔγνωσ κείνασ· τὰ δ' ἔπεσε τυχερά.
Τοῦ βίου ἀμφιβόλου φανεροῖσ ἐπὶ πάσι ὄντοσ,
πᾶσ μοχθῶν πρὸσ κέρδοσ, κέρδοσ ὅτῳ ζῇσ ἡγοῦ.
Εἴθ' ὅτι νικᾶν οἷοσ τ' ὦν, ἑτέροισ ὑπόκεισαι.
καὶ γὰρ μετριότητι, φίλοι ἐλεύθεροι συνέχονται.
Μὴ ὄκνει μεταλαβὼν τίζων, πάνυ μικρὰ προέσθαι·
ὅπῃ χάρισ φιλέονται, ἐν ἀλλήλοισι σώζεται.
Νείκεα τοῖσ ἑτέροισι κομίζειν πόλυ φυλάσσου·
μίσοσ γὰρ τρέφει ὀργὴ, ὁμοφροσύνη φιλίαν δέ.
Εἴσι πρὸσ ὀργὴν ἀμπλακίη δ' ὑμῶν ὀροθύνει,
σαυτὸν μαλθάσσειν, ὡσ τῶν οἰκείων φείσῃ.
Οὐ μετέειν δύνῃ, ἔθ' ὅτι μὴ μετείῃ πειρήσου·
κρεῖσσον γὰρ ἀεὶ ἀρετέων δὲ μετίσχει.
Φρούρει ὅπι μάλισα πέρι μαμάτοισ ἐπόρσω.
ἔνζημίη γὰρ κάματοσ, πενίην ἐποφέλλει.
Εὖ πραγέων, δύρπιλοσ μὴ πολλὰ μετίσχου,
σεῖο φίλοισ· σαυτῷ δὲ ὑπερπικώτατοσ αἰεί.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰ μὴ τι πονίασ ἐθέλεισ μαθέειν πολυκαρπίασ,
ἡσίοδον μέτιθι κλυτὸν· εἰ δ' αὖ εἰ δέμαι αἰρῇ,
πᾶσ βοτάνων δύναμεισ, νίκα ὕδροσ πάσι σιδδάξει.
Εἰδὲ φρυτῶν ποθέεισ δαναῶν τιδαῆναι ἀγῶνασ,
δίζεο θεῖον ὅμηρον· ὃσ ἄριστ' ἔριδασ ἐκόρευε.
Εἰδὲ πέρασ βάλλει, γῆν ἐράν τι τέχνην ἐπιγνῶναι.

σὲ χ θεόκριτον ἀμφιγνωσιμανῆ· εἰδὲ μέλεισοι,
σωσοφίῃ ζώειν, κλύεμοι λεύνων ἀμαθεῖν χρή·
ὠνδία, πᾶς βίοτον παθέων δίχα πάντα δοικεῖ
δεῦρίθι ζῆν καὶ τίπτε σέλεισοφίη σύγεμυδ.
Ἐισθύνασθαι καὶ ἐλλοξίοισ ὄφελος ποτὶ σγου·
ὅπι φίλασ σε πειθὰς κέρδιον ἢ βασιλεύειν.
Λεῖ σεθεὸ μυζήεια καὶ πλοῦ ὅστις ἐρυνᾶν·
θρηνὸς ἐὼν γὰρ, καὶ σελὶ θνητῶν ἐασμιελμνῶν·
Ῥίπτε φόβου θανάτου· ἀλόγισον γὰρ δια παντὸς
πότμον δειμαίνοντα, μίσυ τέρψεις ἀπροβάλλειν.
Ὀργισθεὶσ σελὶ πράγματοσ ἀμφιβόλα μὴ ἐείζειν.
θυμὸσ γὰρ πάντ' νόου εἴργει τᾶξεκὰς ἀθρεῖν.
Καὶ δαπάναις χῶμείζοσιν ὅττι τὰ πράγματ' ἔπειτ·
πρὸς ἢ τὰ πράγματα καιρὸν καταναλίσκεσθόντ',
Φᾶγε ἀεὶ τὸ ἄγαν τὰ δὲ μέτρια καὶ μέλα βάλου·
ἐαισῷ γὰρ τρεμῷ, ἀλλυσοτίχη φέρεται ναῶν·
Γᾶν ὁ φίλοισ σοῖσ αἰχρὸσ προξίφει μάλα εὖθι·
μὴ μνώμονσι σοῖσ πλεῖσοι· ὁσιμοῦνον ἀνιᾷ·
Μήτιβροτοὺσ ἀλιτρὸσ δόκει ἀμπλακεῖν ἀπρονόητοι·
πρὸσ καιρὸν γὰρ ἔλησαν· καιρῷ Δαῦ φανερ ἔμπαι.
Σώματοσ οὐτιδανοῦ δυνάμιν μὴ θῆσ ἐλαφρὰ φαῦλον
βουλῇ κρατεῖ, ἐάθ' τι τὸν, φύσις εἰασᾶκηδνόῃ·
Ὃν νόεις σέομείονα, τῷδ' ἔνκαιρῷ ὑπείκειν·
πολλάκισ γὰρ κρείασων πρὸσ χείρονοσ ἦπαν ὑπεῖξη.
Μὴ νείκει μὴ δ' ἄντιλέγειν θέλε σοῖσιν ἑτέροις·
Ἐκ τυτθῶν μύθων γὰρ ἔρισ μέγα πολλάκισ αὔξει.
Κλησθόσι μὴ ἴχνυε, τὶ βούλεται εἰσὸ τὸ θεῖον·
ὅπι γὰρ ὤρεσε σοῦ πέρι, καὶ σὸν ὁσοφι τελέσει,
Βασκαμίην φυλακῇ πάσῃ τὰ μάλισα φυλάσσου,
ἢ κὴν μὴ βλάπτῃσι, φέρειν σέμεν ὀδὲ δυνᾴα,

Καρ τιρόφρων

Καρτερόφρων ἐσολιὴν ἀδίκως σὺ πειχείσιν ἥλοσ
οὐκ εἰς μακρὰν γὰρ γελάσει νικῶν τις ἀθέσμως.
Ὀιχομένησ εἰσδοσ, μὴ λοιδυείασ ἀνεγκησ·
σκαιὸν γὰρ μεμνῆσθαι μνησιθμοῖο μετ' ἄχραν.
Μήτισαν ἐπαίνει, μήταῦθισ φέγε· καὶ γὰρ
τοῦ τἀνόητοι δρῶσι κενὴ τοὺς δόξα παράστει.
Ἐξαίνα λωμα μίνη, χὠχήμασι σοῖσ ὀλιγοσῶσ·
βαιῶ γάρ τι χρόνῳ, τὸ μακρῷ πεπολισμένον ἔρρει.
Ἄφρων γίγνου· ὥστε τὸ πρᾶγμα καιρὸσ ἀπαιτεῖ.
ἀφροσύνην γάρ που πλάπειν, ἄκρη ἐστὶ φρόνησις.
Φῶ γε ἀσωτίην καὶ σμικρολόγου κακότητα·
οὐδὲ ἀντίπαλοι, φήμησ ἀγαθῆς τι λίθουσι.
Μὴ πίστευε ἀεὶ τῷ ἀπαγγέλοντί σοι ἄπα.
τὴν πίστιν δ' ὀλίγην νέμε πλείσων πλεῖσα λιγόντων.
Ἥλιτεσ οἰνοφλυκτίμενοσ, μὴ σαυτὸν ἀθῴου·
ὠλιγωρίη τισ γάρ τε πλώκησ· τοῦ δὲ πόνοσ.
Βουλὴν κοινὴν ἀπόρρητον γνώσῃ ἐχμύθῳ·
πιστῷ δ' ἤκιστ' ἐπίστευε χρὸσ θεραπείην.
Μὴ φέρεμοι βαρέωσ ὠμελείασ ἀκολάστωσ·
εὐμενέεσσι τοῖσ τύχῃ ὄφρα μαλιῶσαι χρείη.
Πρόβλεπε μοίραν ἑπομένην· ἵνα τὴν, δύνηαι μείνησ·
κουφότερον γὰρ λυπεῖ, ὃν ὁ προείδομεν ἥξειν.
Μὴ κατὰ πίπτοντα σοφὸν νώσκων ἐν δυσπραγίησιν.
ἀλλ' ἔχου ἐλπίδοσ οὐδενὶ πότμῳ ἀνδρὸσ ἐώσησ.
Γᾶν ὅσιαν τοῦ πρόσφορον οἶδασ, μήτι παρίλθησ·
ὄπιμε τῶ πανομῶντα, μεγοῦ πολὺ τέτμε φαλάκρη.
Δρίλεόμοι τάτ' ἔόντα τάτ' ἄσομεν ὕστερον αὖθισ.
ζηλῶν ἐν τούτῳ θεὸν, ὃσ δύο ταῦτα δοκεύσῃ.
Ἐθέτι γίγνου καὶ ὀλιγρκήσ, ὄφρ' ὑγιαίνοις.
παῦρα τρυφήσεσθου· τῷ δεύεκτεῖν ἐπὶ πολέω.

Μὴ ψήφου δήμοιο μονώπαντος ἐξολισθήρει.
Μή ποτε οὐκ ἀρέσῃς τινὶ, πολλοῖς ἀντία βαίζων.
Ἔσωσοι μελιδρώων προφρονὶς ὑγείας.
καὶ μὴ καιρους αἰτιῶ, ἥνσοι νόσος ἐπέλθῃ.
Ῥίπτει νύμφιε νοῦσ μερόπων δ ἀβρὰ λέπτα αἰεί.
ἐγκάσων τ ἐλπίζει, καὶ ἐν ὕπνοισι θεᾶται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ὡς δὴ ταῦτ ἐπαξυνετῶς ποθέεις ἀναγνῶναι·
πάς δ' ποθημοσύνας μετιὼν, ὄφελος βίου οὑσας.
Σὸν ξύμιζε διδάγμασινοῶ, καὶ μὴ ὡς τι παύσῃς.
εἰκὼν γὰρ θανάτου βίος ἄμμορος ὃν διδαχάων.
Ἔνθεν δὴ τὸ λυκέρδες ἀποίσεαι· εἰδ' ἐμελήσεις,
οὐκ ἐμὲ γὸν γράψαντα σεαυτὸν δ' ἐξαθερίσεις.
Ὀρθῶς ζῶν, μύθων μὴ ἐπιτρέφε ἀφρονεόντων.
οὐδὲ γὰρ ἡμέτερον διερευνᾶν μύθον ἑκάστου.
Κληθεὶς μάρτυς σωζομένης πρότερον σέο τιμῆς.
ὅσσον ἔνεστι καλυφομ' ἁμαρτάδας σοῖο φίλοιο.
Μύθους μειλιχίους τε καὶ αἰμυλίους τε φύλαξο.
νημερτὴς ἁπλότης ἀρετὴ δολίη δ' ἐπάκτη.
Νωθρείην φύγε· ἀργίην τοῦ ζωτικοῦ οὖσαν.
ψυχῆς ἀθενέος γὰρ χαύνωσις χόα τίκει.
Ἐάθ' ὅτε παραβολάδην φρονέοισι μίγνυε τέρψεις.
ὄφρα φέρειν θυμὸς φίλος ὄντινα οἷ πόνον ἵκῃ.
Μήτε λόγῳ μήτ' ἔργου ἐπιδράξῃ ἑτέροιο.
μὴ τῷ σῷ παραδείγματι καὶ σέ τις αὖθι γελάσῃ.
Κλῆρον ὃν ἔχεις παρόθεν, ἐγγραφέμοι πινακεσσιν
καί μιν ἀέξων φρούρει μὴ πακὼς ἐπαλύσῃς.
Ἦν ἄφενός τοι πλεῖος ἔοι ποτὶ γήραϊ δόῳ.
σμικρολόγος μὴ ἴαθι· φίλοισι δὲ πλουσιόδωρος.
Ὦ φέλιμον θεράποντος ἐσθλὴν μήτι παρίλθῃς.

μὴ

μὴ δ' ἕτεροιο πίνος γνώμην εἰ σύμφορος εἴη.
Εἰ μὴ χρήματά σοι καὶ κτήματα ὡς πάρος εἴη·
ζῆσον τοῖς δ' ἄλλοις, ἄτιος σοι ὁ καιρὸς ὁπάζει.
Μή ποτε κεῖδ' ἴην ἄλοχον ἀγείνδια φέρουσαν.
ὡς μὴ ἀνάγκην ἄσκατέχειν ἐπαχθῆ περ ἐοῦσαν.
Τῷ πολλῶν παραδείγματι μάνθανε τίπτε μὲ ἐξεῖς.
ἦφελξῆ· βίοτος γὰρ τῶνδε, διδάσκαλος ἄμμιν.
Τοῖς δωτοῖς ἐπιχείρει· μή ποτε τοῖσδε πιθοῖς,
μαψίδιον προλίπῃς τοὔργον, καμαγοῖσιν ἀπείπω.
Μὴ σίγα τὸ περί' ἴνως ἦ κ' ὀρθῶς διαπραχθείς
μὴ σκαιοὺς ζηλῶν δόξῃς τὰ τοιαῦτα σιωπῶν.
Ἴστω συμμαχίην κριθεὶς ποτὲ θεσμὰ δίκασσον.
καὶ αὐτοὶ γὰρ τὰ νόμοι ποθέουσι δίκην δέπεσθαι.
Ἤν τι δικαίως πάσχῃς, καρτερέειν ὦ φέρεθυμῶ.
καὶ σαυτῷ πάσας, σαυτῷ σὺ τίνυε δίκας ἐν.
Βιαλία πάμπαν μὲ τέρχεο πολλὰ μὲ τέρχεο ὠλεῖσαι.
ποιητὰ θαυμασὰ γὰρ, ἐλαχὺ πὶ σὰ λέγουσι.
Συνάστων ἑτέροισι καὶ μέτριος λόγον ἴσθι.
μὴ λοίβαλος δόξῃς, ὃ τι κόσμιος ἔμμεν ὀφείλεις.
Σῆς ὀργιζομένης ἀλόχου μὴ δεῖδιθι φωνάς.
τῆμος γὰρ σοι τὺ χεῖ ἔνδοθεν ἀγαθὴ ὅτι λαλέει.
Χρῶ σοῖς χήμασι καὶ μὴ ἀπώλησας ῥῖς δικαπαχῶν.
τῶν σῶν γὰρ δαπανηθέντων, τὰ ξεῖνα μαστεύσεις.
Ἀσφάλισαι τὸν ἦορ, μὴ παρβῆν ὥστε πῆμον.
ὃς κἀν μὴ καλὸς ἦ, ὠλὴν τῶν τε κακῶν τέλος ἔσσῃ.
Μὴ φυχῆς ὀργῇ σοὺς ἀμφαπάσῃς ὀχῆας.
μήτ' ἐν μὴ πρόσθεν ἔθελον ἀρέσαι σὺν τῇδε.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀσφαλέα ζωὴν ὅστις διάγειν ἔρον ἴσχεις.
καὶ παθέων ἀμιτὲς φρουρεῖν κέαρ ὀλισθύμων.

Τὰ σὰ δὲ παραφάσια σὰν ἀπρώστοις ὄδαις φέρει
δῆλος γὰρ ἔτι παῤ αὐτῆς τῶν, προσέχειν σε ἄνωγε.
Πλὰν τοῦτ' περφρόνει· ἢν ἐθέλῃς νοῦν ὄλβιος εἶναι·
οὗ ὁ ἐελδόμενος, τηκτῶν μενος αἰὲν ἀάσται.
Τὰ σὰ θὰ τῆς φύσεως δ' ἂν ἐν ποτίσοι ἐπιλείψει·
ἢν ἀγαθὰ ἷς κείνοις, ἐς ἄτερ χρεὸς καταπείσει
Ἢν ἀφύλακτος ἐὼν ἀλόγως τὰ σὰ πάντα διοιχῇς
μήτι τύχην λέγε τυφλὴν, μὴ γοῦν ὡς ἐοῦσαν.
Ἀργυρέῳ χρῶ· ἀργυρέου φιλίην δ' ἀπόλειπε,
ἢν δ' ἐθέλῃς σοφὸς δ' ἐθέλῃς τίμιος ἠδ' εὐπάνοπλος.
Ἀφνειὸς μεγάνως ὑπὲρ ὅσον χρέα τήρει·
ὄλμον ἐχεννοσίων γὰρ πλάτος, οὐχὶ καὶ αὐγήν.
Πλησθεὶς ἴσθ' ὅτε μυσοπόλοιο φέρων παρὰ χειρὸς
πλῆθι καὶ ἐμβεβλημένα χολωμένοιο τοκῆος.
Πρᾶττε τὰ ὠφέλιμα· προσέχως δὲ φύλαττε ἑκεῖνα,
οἷς τισιν ἀμφίβολος τέλει ἢ τοῦ κέρδους ἐλπίς.
Γᾶν ὁ δύμηδοῦναι χάειν αἰτίζοντι χαείζειν·
τοὺς ἀγαθοὺς δ' οὐ ξείξαι ἐν μέρει ἐπλειονέρδους.
Γᾶν ὁ τοῦν οὐ νέποσι, παχέως ἀποσείου·
ὅ, πίων λεῖ τὸ πέρος ὀλιγωρηθέντα λυμαίνειν.
Ἢν ἀλιόλασος ὄρεξις ἐνοχλοίησι λυθείρης,
μὴ θέλε χεῖρ' ἐπεύεσθαι λαιμῷ τε σὸς ἑταίρῳ
Ἢν προλέπτας θηρίας πάντ' ἔχειν δὰ δεῖμον·
ἐγὼ κέλομαι προμίεν σιγὸν ἄνθρωπον πέλεσθαι
Εἰσθένος δ' ἐὼν ἄλαμον σιγὸν χρέα συμπείφρασθαι,
ἀεὶ δὲ καὶ φρονέειν, ὡς γὰρ δόξεις ἀνδρεῖος.
Συμμαχίην παρὰ γνωστῶν αἰτεῖν εἴποτε καὶ μνῆς·
πιστοῦ γὰρ φιλοίητὴρ προφερίστερος ἔδειν.
Εἰ σὺ πλαίεις, τί θνήσκεις ὃν ἔκειτι τὸ θῦμα.
ἀφραδὲς εἶν ἑτέρῳ μόρφῳ ἐλπίδ' σωθῆναι.

Εὖ τἀν ἑταῖρον ἢ σὺν πιστὸν φίλον ὦ φίλε δίζῃ.
οὐχὶ τύχῃ μεροπῶν, ὁ βίος δ' ἰχνυτίος ἤτω.
Χρὼ τοῖσ κερδήθεισι κνίσσης ὄνομα φώγων.
τί πᾶ φίλος πλούτου, εἰ πλατεῖσ αἰχὴ ἀσεῖται;
Τίμιον εἰ φήμην ἐθέλοις βιόων προφυλάσσειν,
σεῦ δὲ φύσιν μεταδήθε κακὰς τέρψῃς βιότοιο.
Ἀρτίφρων τελέθων νόα μὴ λάθα ζε γεραιόν.
πάντεσι γὰρ πολιοῖς σεσίδων φρένες εἰσὶ νεογνῶν.
Καὶ τέχνῳ μάθε· ὅτι τύχης προκαλῶσ ἀπιόσης,
τέχνη μί μνᾳ, καὶ μεροπῶν βίον οὐκ ἀπολείπει.
Φράζεο πάντα σοφῇ τί πελέγουσιν ἕκαστοι
ἤθεα γὰρ μεροπῶν γυμνοῖ λόγοις ἠδὲ καλύπτᾳ.
Ἄσκαφον τέχνῳ. καίτοι τῷδ' ἐκ μελετήσασ
ὡς μελέτη γὰρ νῷ ταῖς χερσὶν ἐθισμὸς ἀρήγει.
Μή ποτ' ἐπερχομένησ ὥρης ἐμπαίζειο πόλεμος
οὐδ δείδιεν οἷον, ὃς οἷσι βίον διαπαίζει.
Μάνθανε πρῶτα πρὸσ εἰδότας, οὐδὲ σόφιζ' ἀδιδάκτους
τῶν ἀσεθῶν διὰ γὰρ δόσιμον τελέθει τὸ δίδαγμα.
Τόσον πῦρ ὅσον δῴῃ· ἢν ἐθέλῃς ὑγιαίνειν.
πᾶσα γὰρ οὖν ἀσελγὴσ δῴης νόσου δύσις ἀφορμή.
Αἰνεῖς ἀμφαδίως τι· καὶ ὡς λαλὸν δολιμάζεις.
ἄθρει μὴ τοῦτ' οὖ πάλιν ὠκολίῃ καταμέμψῃ.
Εἰν δὴ μερίῃ· τἀναντία πάντα φυλάσσου.
ἐμπαλιδρυς πρᾶξέων ὃ τὰ κρείσσονα προσδόκαι ἄξῃ.
Μάνθανε μὴ λήγων μελετησοφίῃ γὰρ ἀέξῃ.
ἢ μακρῇσι ξιβαῖσ ὀλίγη σωίεσσ' ἐπορίθη.
Αἰνῇ φειδόμενοσ οὐ πολλάκι γὰρ δοκιμάζεις.
ἢ μαρὲν ἐμφανίσεισοι πρὸς τὶς φίλοσ ἦεν.
Μὴ αἰσχυνθῇς πάντα μαθεῖν· ἀσπερ ὃ δεδάηκασ
αἶδοσ μήτι μαθεῖν ἐθέλῃ· τὸ δ' ἐναντίον αἶνοσ.

Εὐφροσύνη καὶ ἔριδας ἐπέκχω, πεφίητι σύνδομεν·
ὧν τὸ μὲν, ἀπαχέουσι φέρειν δ' ἔεισιν κέλομαί σε.
Τὰς θυμῷ μαλακοὺς ἠδὲ πεπαλαιτέους πεφύλαξο,
οὐλομένους ποτὲ μοὶ γὰρ ἀεὶ τέκα βένθια κεύθει.
Ἐν τ' ἀρότῃ τ' ὄων ἄχθη χαλεπῶν φίλος αἴσῃ·
βλέφον ἐς ἄλλα δυσπρατίαν πόσον ἐπολεμόχειρων.
Τοῖσ δ' ἀπατοῖς ἐπιχείρει, ἄπιθα δ' ἀγορήτρεμοῖς·
θῖνα βεβαιότερον ἢ λαῖφος ἐς ὕδωρ ἀείρειν.
Ἀντίον ἀδρίδι καίῳ μὴ φλαύρως πρὸ ἐείσης·
τὰς ἀθλίους ὀργὰς γὰρ ἀμύνεται ἴφι τὸ θεῖον.
Γυμνωθεὶς τῶν σῶν μὴ ἀνιῶ· μὴδ' ὁλοφύρα.
χαῖρε δὲ μᾶλλον ἐπεὶ συνέβησοι ἔχειν ἀπολέσασι.
Ἔστι μὲν ἄλγος ἐπαχθὲς, ἄπισ κέκτηται ἀπορέλφη·
ἔμπασις δ' εἰσὶν αἰῶν φρομέοντα φέρφειν ἐπέοικεν.
Μὴ μακροὺς σαυτῷ καιροὺς βιοτῆς μαθυπέρνου
ὡσ σκιὰ σώματι γὰρ· μόρος ἐστὶ ὑπὲρ ἀφίξῃ.
Ἱλάσκα θυέεσι θεόν· λίπε μόχθον ἀρόξῳ
μὴ δέμινῶ μενέσαι δόλῳ αἵματι ἡδὲ φαγέοισι.
Δὸσ τόπον ἠνορέῃ φίτύχης, ἢ ὕπεικε κακωθείς·
ἤτε γὰρ ἔχε λυμῆναι· χοίνη καὶ πτ' ὀνῆναι.
Εἰπθ' ἁμαρτήσῃς, πεφείδυε σὺ σαυτὸν ἐπείπαι
ζαύμασι δ' θεραπευόμεν ἄλλεσ' ἄλλος ἀκεῖται.
Μή πουτε λυγρονίοιο φίλου φιλίῳ ἀποσείου.
ἤθεα κεῖνος ἀμφὲ, σὺ μνώεο τ' πρὶν ὁμήρων.
Ἰαθ' ἐν προσασίῃ χαρίδς, ἵνα φίλτερος εἶῃς
καὶ μὴ φῶσι σε τῆσ ἀρχῆς ὀλιτῆρα μάκιστον.
Φράζεο μήτε θ' ὕπποσ ἐὼν ἀεὶ ἄθλιος εἶησ
δμῳοῖσ γὰρ ὑπ' ὀπποις λωΐτερος μόρος ἢ ζῆν.
Ἦν ὠμήσῃς σαυτῷ δμῶας πρὸσ θεραπίλω·
σφᾶσ τι καλεῖς δούλασ, κἀνθρώπους ὄντασ ἐπίσω.

Ἄρπασον αἰψα λαβὼν τὴν πρωτίστως ἐπιοῦσαν.
μὴ ὄφελε παλίνδρομος ὢν πάρος ἐξαθέρισας.
Μὴ ἐπίχαιρε κακῶν θανάτοις φίλος ἐξαπίναιοις,
ὅπι μὴ ἰσθλοὶ θνήσκουσ· ὧν βίος ἄμμορος αἰχμᾶς.
Πτωχὸς ἐὼν λέχω καλλιστεί πουσον ἄκοιτιν,
πλαπόμφ φιλίω λακ ἐχρὸν πάγχυ φυλάσσου.
Εἰσωέβησε μαθεῖν μᾶλλον ἐπουδακότα πρὸ μὲν
ωεῦδε μαθεῖν πλείονα. φῦτέ τι τὴν ἀμέλειαν.
Θαυμάσεις ἔπεσι σι χρησάμενον μέγυμνοῖς.
τοῦτο δ', νὴ βραχύτης δρᾶσαι δύο ταῦτα πιθέσαι·

Τ Έ Λ Ο Σ.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Πᾶσιν ἀρέσκει.
Καλὴν ἡσυχίαν.
Ἐπιφαλὲς προπέτεια.
Ἀεὶ, ἀμφὶ ἡδονὰι θνητοί.
Ἀιδὲ τιμαὶ ἀθάνατοι.
Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι.
Κέρδος αἰσχρὸν, κάκιστον.
Ὃν δ' ὁμολογήσεις, ποίει.
Ἀτυχίαν μυρίπλει ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς ὠφελήσῃς.
Ἀληθείαν ἔχου.
Πράπε δίκαια.
Ὕβριν μίσει.
Ἄρχουσιν εἶκε.
Ἡδονῆς κράτει.
Ὅρκῳ μὴ χρῶ.
Εὐσεβίας ἔχου.
Ἐπαίνῳ τὰ καλά.
Κακίας ἀπέχου.
Χάριν ἀπόδος.
Ἱκέτας ἐλέῳ.
Υἱοὺς παίδευε.
Σοφοῖς χρῶ.
Ἔθειν μίσει.
Ἀγαθοὺς τίμα.
Ἄκυρα τὰ προσήκοντα.
Ἀισχρῶν φεῦγε.
Ἀκρίνε ἐν καιρῷ.
Πρᾶπε ἀμεταμέλητα.
Μηδενὶ φθόνῳ.
Ὀφθαλμῶν κράτει.
Τὸ δίκαιον μιμοῦ.
Εὐεργέτας τίμα.
Ἐλπίδας νέμε.
Διαβολὴν μίσει.

Ἐυπροσήγορος γίνου.
Ἁμαρτὼν μεταβολὴν λαβέ.
Χρόνῳ φιλίαν φύλαττε.
Πᾶσιν ἀποχρῆσθαι.
Ὀλίγοις ἀνδάνειν.
Τοὺς ἡγεμόνας φοβοῦ.
Μὴ λάλῳ πρὸς ἡδονήν.
Μὴ πίστευε χρόνῳ.
Σαυτῷ μὴ ἀμέλει.
Πρεσβύτερον αἰδοῦ.
Θυμοῦ ὑπὲρ παιδός.
Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.
Ἐξ ἀπίνων γέννα.
Ἔλαττε ὡς θνητός.
Φείδου ὡς ἀθάνατος.
Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ.
Μυστήριον κρύπτε.
Εἶκε μεγάλοις.
Καιρὸν πρόσμενε.
Θυμὸν φρόμει.
Δωροδόκῳ χρήσιμος.
Μὴ ἄρχου ἀδυκεῖν.
Λύπην φυλάττου.
Ἐχθρῷ νεκρῷ μὴ πέλα.
Φίλοις χρῶ.
Συμβούλῳ αἰναιτίωτος.
Ἔυφρεμε φίλους.

ΒΙΑΝΤΟΣ.

Εἰς καιρὸν ἐμβλέπας.
Θεώρει· ἢ εἰ μὴ καλὸς φαίνῃ, ἄξια τούτῳ πράττε.
Εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς ὡραΐζε καλοκαγαθείαις.
Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς ὅτι δ' ὄζειν ἀλλοῦε.
Ἄκαιρος μή.
Λάλῳ ὀλίγα.
Νόῳ καὶ ὀργὴ πράττε.
Ἀνάξιον ἀνδρὸς μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον.
Πείσας λάβε μὴ βιασάμενος
Στῆσαι μὲν μὴ νεότητι τὴν τάξιν, ἀλλὰ τῇ σοφίᾳ.

ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Ὃ μέλλεις ποιεῖν μὴ πρόλεγε· ἀπρόσκοπον δὲ γελασθήσῃ.
Παρακαταθήκην ἀπόδου.
Ἀνέχου πρὸς τὸν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος.
Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε μηδ' ἐχθρὸν φίλου ὄντα.
Γυναικὸς ἄρχε.
Ὑπὲρ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός.
Ἀργὸς μὴ ἴσθι.
Φίλων κρίνου μὴ γήρᾳ.

Μὴ ἔριζε γονεῦσι κἂν δί-
καια λέγῃς.
Μὴ ἄρχε πρὶν ἄρχεσθαι
μάθῃς.
Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα.
Ἡλικιῶτα μὴ προπηλάκιζε
τοῦ νοῦ.
Μὴ ἐπιθύμει ἀδυνάτων.
Μὴ ταυτὸν λαλῶν.
Νόμοις πείθου.
Γνῶθι σαυτόν.
Μηδὲν ἄγαν.
Ῥᾳδίως πάντων σέβου τὸ θεῖον.
Γονέας αἰδοῦ.
Φιλίκοος ἴσθι.
Ἡδονῆς κράτει.
Ἔχθραν διάλυε.
Γάμῳ ἐκ τῶ ὁμοίου· ἢν γὰρ
ἐκ τῶν κρειττόνων γήμῃς,
δεσπότας, οὐ συγγενεῖς
κτήσῃ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Μὴ ὑστερήφανος γένου τοῖς
Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ.
Τὰς βίβλους διέρχου.
Τὰ φίλτατα παιδίου.
Τὰ δίκαια κρίνε.
Τὰς ἀγαθὰς ἀγαθὰ ποίει.
Κακολογίας ἀπέχου.
Τῶν ὑπόνοιαν ἄπεχε.
Τοὺς πικρότατος ὑπομονῇ
νίκα.
Ἐν παιδίᾳ σῇ ἐτυχες, μνη-
μόνευε.
Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκι-
μαλίσῃς.
Ἀλλοτρίου μὴ ἐπιθύμει.
Μὴ ῥιψοκίνδυνος ἴσθι.
Ἀπέχου τὰ τῶν πλησίον
σου· μὴ τήρει ὡς τὰ σαυτοῦ
Ὃ σὺ μισεῖς, ἑτέρῳ μὴ ποι-
ήσῃς.
Μὴ ἀπείλει μηδενὶ γνώμῃ
κωδίκης γὰρ.
Θάττον ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις
τοῦ φίλου· ἢ ταῖς τῶν τυ-
χίαις πρόθυ.
Λίθος χρυσοῦ βάσανος.
χρυσὸς δ' ἀνδρῶν.
Εὐχῆς δὲν ἐστὶν ὅστις μιώτε-
ρος.
Ψευδῆ καταβολὴν τὸν βί-
ον λυμαίνεται
Ψῶνος δὲ μισεῖ πᾶς φρό-
νιμος καὶ σοφός.

ΧΙΛΩΝΟΣ.

Γνῶθι σαυτόν.
Μὴ φθόνῳ θυμοῦ.

Ἐγκράτειαν ἀσκῆ.
Ἀιχρὰ φῦτα.
Χρόνῳ φίδου.
Δικαίως κτῶ.
Γλήθῃ ἀρέσκει.
Σοφίᾳ χρῶ.
Ἤθει δοκίμαζε.
Ὑφορῶ μηδέν.
Μίσει διαβολάς.
Μὴ ἧς ἐπαχθής.

ΣΟΛΩΝΟΣ.

Θεὸν σέβου.
Γονεῖς αἰδοῦ.
Φίλοις βοήθει.
Μηδενὶ φθόνει.
Ἀλήθειαν ἀνέχου.
Ὄρχῳ μὴ χρῶ.
Νόμοις πείθου.
Νόῃ τὸ δίκαιον.
Θυμῷ κράτει.
Ἀρετὴν ἐπαίνει.
Καλοὺς μίσει.

ΘΑΛΟΥ.

Τὸν λιμὸν τῶν πενήτων τίμα.
Δοκίμαζε φίλους.
Ὅμοιος σαυτῷ γίνου.
Ἐπαγγέλλου μηδενί.
Πολίταις μὴ θρασύνου.
Τὸ πρεσβύτερον δῦ ποίει.
Κακίας ἀπέχου.
Δόξαν δίωκε.
Ἐπιμέλου βίου.
Εἰρήνην ἀσπάζου.
Ἔπαινοῦ παρὰ πᾶσι.
Ὑίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε σῆς οἰκίας.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

Δεῖ φυτεύειν δένδρα πρὸ τοῦ πρόπω, καὶ ἐκκόπτειν.
Τὴν νόσον ἀπὸ τοῦ σώματος
Τὴν ἀπιστίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς.
Τὴν ἀσέλγειαν ἀπὸ γαστρός.
Τὴν στάσιν ἀπὸ πόλεως.
Τὴν διαφωνίαν ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Καὶ κοινῇ, ἀπὸ πάντων τὸ ἀκρατές.

Ἐκέλευσεν ὁ Σωκράτης τῶν ἐσοπτριζομένων νεανίσκων τοὺς μὲν αἰσχροὺς, ἐπανορθοῦσθαι τῇ ἀρετῇ· τοὺς δὲ καλοὺς, μὴ καταισχύνειν τῇ κακίᾳ τὸ εἶδος.

Ἰσοκράτης ἔφη, χρὴ τοὺς διδασκάλους πολλοὺς μαθητὰς λαμβάνειν· ὥσπερ γὰρ τῶν δένδρων, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι· οὕτω δὲ τῶν ἀφύτων, ὅτι πολλοὺς κόπους παρέχουσιν·

Περὶ φθόνου.

Ὥσπερ ἡ ἐρυσίβη ἴδιόν ἐστι τοῦ σίτου νόσημα, οὕτως ὁ φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀπόσημα.

Ὥσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξανατρήχει.

Ὥσπερ τῶν βελῶν τὰ βιαίως φερόμενα εἰς πειδὰν καρτερῷ τινὶ καὶ ἀμύητον τύπῳ προσπέσῃ, ἐπὶ τὸν προϊέμενον ἐπανέρχεται· οὕτω καὶ τὰ τοῦ φθόνου κινήματα, οὐδὲν λυπῶντα τὸν βασκαινόμενον, αὐτοῦ πληγὴ γίνονται τοῦ βασκαίνου.

Τί σεναίζεσθε ὦ φθονεροί, τὸ ἴδιον κακόν, ἢ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν; Τὸ μὲν κώας ξέφοντες ἡμερούμενον, τὸ δὲ βάσκανον ἐνεργοῦντες, καὶ λιπαρῶς περαζόμενοι.

Ὥσπερ αἱ χίδναι φασὶ τὴν κυήσασαν αὐτὰς μητέρα διεσθιούσας ἀπογεννᾶσθαι, ὅτῳ καὶ ὁ φθόνος τὴν ὠδίνασαν αὐτὸν ψυχὴν πέφυκε δαπανᾶν.

Τὸ μόνον τῶν παθῶν ἀδικώτατόν τε ἅμα καὶ δικαιότατον· τὸ μὲν, ὅτι πᾶσι λυπεῖ τοῖς καλοῖς· τὸ δὲ, ὅτι τίλλει τοὺς ἔχοντας.

Ὁ δαίμων φθονεῖ μὲν, ἀλλοίοις· ὁ δαίμων δὲ ἀδεής· οὐδὲ ἀλλοῖος ὤν, ἀλλοίοις φθονεῖς· μὴ ποίασ τύχῃ συγγνώμης;

Ὅσῳ γὰρ ἂν φθονῇς, τοσούτῳ μείζονων γίνῃ πρόξενος ἀγαθῶν τῷ φθονουμένῳ. Ἡσίοδος

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.

Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Θεόφραστος εἶπε, μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐχ ὅτως ἥδεσθαι περὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

Πλάτων, ἀπαθὴς ἦν, ἀπαθῶν· οὐδεὶς οὐδενὸς οὐδέποτε πέπεται φθόνῳ.

Τοῦ πολεμεῖν, χεῖρόν ἐστι τὸ βασκαίνειν· ὁ μὲν γὰρ πολεμῶν τῆς αἰτίας λυθείσης δῆλον ὁ πόλεμος, ἢ τὴν ἐχθρὰν κατέλυσεν, ὁ δὲ βασκαίνων, ὃ δέ τι ἀγαθόν ἐστι τὸ φίλος· καὶ ὁ μὲν φανερὰν τὴν μάχην ἐποιήσατο· ὁ δὲ συνεσκιασμένην· καὶ ὁ μὲν αἰτίαν ἔχει πολλάκις εἰπεῖν δίκαιον τοῦ πολέμου· ὁ δὲ, οὐδὲν ἕτερον, ἢ μανίαν, ἢ γνώμην φθαρτικήν.

Φθονερῷ δὲ τύχη μὲν οὐδέν ἐστιν, ὃ τὸ ἴδιον καλὸν, ἀλλὰ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν· καὶ ὀρθῶς ἂν πάλιν, οὐ τὸ οἰκεῖον καλὸν, ἀλλὰ τὸ τοῦ πέλας κακόν.

Τὰ κακὰ καὶ ὁ φθόνος πρόσεστιν ὀλίγον ἐπισκιάσαι χρόνον· ἐπὶ καιρῷ λυθέντα αὖθις ἀναλάμπει.

Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πρωϊνομένοις, ἕπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀλιλουθεῖ φθόνος.

Χάριεν ἀληθῶς τὸ τῷ δυστήνῳ εἰρημένον πρὸς τὸν ἐρώμενον, πῶς ἀμυνοῦμαι τὸν ἐχθρὸν, οὗτος καλός, καὶ ἀγαθὸς γνώμην· εἰ γὰρ ἴσασιν ἐχθρῶν ὁρῶντες οὐδοκιμοῦντας ἀγιῶντ') ἢ χρεῖον ἐκπεπνευμένον, ἢ λιώσας ἐπαινεμένης, τὶ ἂν οἴκοθεν ποιεῖν εἰ ἑαυτὸν ἐπιδείξας ἀνδρα δίκαιον καὶ χρηστόν.

Ζηλοτυπία γὰρ ἄπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτόν ἐστιν.

Κλεόβουλος ὁ λύδος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τίνας δεῖ μᾶλλον φυλάττεσθαι, εἶπε· τοὺς μὲν φίλους, τὸν φθόνον, τοὺς δὲ ἐχθρούς, τὴν ἐπιβουλήν.

Βίων σοφὸς, ἰδών τινας φθονεροὺς σφόδρα κεκυφότας, εἶπε· τί ποτε μέλλουσι κακὸν συμβαίνειν, ἢ ἄλλως μέλλουσιν ἀγαθόν.

Τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθὸν, ὅτι μέγιστον καλὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν.

ΤΕΛΟΣ.

Α·Α·

Τάδε ἔνεστι
Θεολυρίτου·
Φασὶ
Ἄρχεται·

Β·Β·

β·μὴ πόλεα
Εἰδύλλιον
Λ·ἢ μὰν·
Λ·τοὶ τέτ

Γ·C·

Ταύτην
Τᾷ βοΐ
Εἰδύλλιον·Κ
Ἄρχαθζ·

Δ·D·

Κείμθὰ
Τοῦτο
Πλεὰν
Εἰδύλλιον·Π·

Ε·E·

Χρισαμθύσις
Οὐκέτι
Κεῖνος
Ὠΐσατ·

Ζ·F·

Κηριοκλέπτης·
δύσοτμη·
Σκολίσκος·
Ἰχθύος·

Θ·G·

Ὑμνέομες·
Γᾶν σωτέ
Νεῖκος
Ἁμὰ·

61
(51 bis pag 98)

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑΚΑΙ.

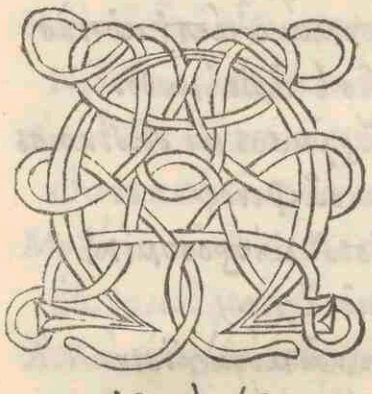

Ἄνα λητοῦσ᾽ υἱὲ Διὸς τέκος, ὅ ποτι σεῖο
Λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ᾽ ἀποπαυόμενος.
Ἀλλαὲι πρῶτόν τιν᾽ ὕμνον ἐντὶ μέσοισιν
Ἀείσω· σὺ δέ μευ λιλύθοι καὶ ἐθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ ὅτε μοῦσα θεὰ τέκε πότνια λητὼ,
φοίνικος ξανθυνῆσ χερσὶν ἐφαψαμένη,
Ἀθανάτων λιάμισον ἐπὶ προχοῇσι λίμνης,
Πᾶσα μὲν ἐπλήθη δῆλος ἀπειρεσίη
Οὐλύμπου ἀμβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα πελώρη,
Γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.
Ἄρτεμι θηροφόνε θύγατερ Διὸς ἣν ἀγαμέμνων
Εἰσαθόης προίω ἐπλεν νήσοι θοαῖς.
Εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ᾽ ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
Σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.
Μοῦσαι καὶ χάριτες λοῦραι Διὸς, αἵ ποτε κάλλιμου
Ἐς τέμον ἐλθοῦσαι καλὸς ἀείσατ᾽ ἔρωτος.
Ὅτι καλὸν φίλον ἐστὶ· τόδ᾽ οὐ καλὸν, οὐφίλον ἐστί.
Τὸ πρὸς ἀθανάτων ἦλθε διὰ σομάτων.
Κύρνε σοφιζομένῳ μοὶ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
Τοῖς δ᾽ ἔπεσι· λήσει δ᾽ οὔποτε κλεπτομένη

Οὐδέτις ἀλλάξει κάκιον τοῦ ἐσθλοῦ παρεόντος.
Ὧδε δὲ πᾶς ἐρέει θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
Τοῦ μεταρσίως· πάντας δὲ κατ' ἄνθρώπους ὀνομαστὸς
Ἀσσοῖσιν δ' ὕδωρ πάσιν ἀείδειν δώκαμαι.
Οὐδὲν θαυμαστὸν πολυπαίδη· οὐδὲ γὰρ ὄζους
Οὐθ' ὧν πάντας ἀνδάνει, ὅτ' ἔπεν ἔχων·
Σοὶ δ' ἔγωγ' εὐφρονέων ὑποθήσομαι οἷά περ αὐτὸς
Κύρν' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἑτέων ἔμαθον·
Ῥέπτω νυσσόμηδ' αἰχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μὴ δ' ἀδίκοισι
Τιμὰς, μήδ' ἔριτας σέλκεο, μήδ' ἄφενος·
Ταῦτα μὲν ὅτως ἐσθλὰ κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
Ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
Καὶ πεπόμοισιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
Ἵζε· καὶ ἀνδάνε τοῖσ' ὧν μεγάλη δύναμις·
Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιχθῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖς ὁμίλει· καί ποτε φήσεις
Ἓν σὺν μοι βουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ·
Κύρνε κύει πόλις ἥδε· σὺ δ' οἰκαδὲ μὴ τάχ' ἄμπαλ
Εὐθυμτῆρα κακῆς ὕβριθ' ὑμετέρης·
Ἀσοὶ μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες· ἡγεμόνες δὲ
Τείρεται ὡς μὴν ἐς κακότητα πεσεῖν·
Οὐδεμίαν ὡς κύρν' ἄγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες
Ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσι ἄδῃ·
Δῆμόν τε φθείρουσι· δίκας τ' ἀδίκοισι δίδωσιν
Οἰκεῖον κερδῶν ἕνεκα καὶ κράτεος·
Ἔλπεο μηδὲν κεῖνο πόλιν ἀτρεμίειν ἔτι μοῦνον
Μηδ' ἔνδον κεῖται πλῆθ' ἐν ἡσυχίῃ·
Ἐν τ' ἀγοῖσι καλοῖσι φίλ' ἄνδρα σὺ ταῦτα γένηται
Κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα·

Ἐκ

Ἐλ τῶν γὰρ σάοισ ἐστὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
Μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.
Κύρνε πόλις μὲν ἔθηδε πόλις λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἱ πρόσθοὔτε δίκασ ἤδεσαν, οὔτε νόμουσ.
Ἀλλ ἄμφὶ ῥωγῆσι δορὰς αἰγῶν λατίξιβον.
Ἔξω δὲ δῶς τέλα φοιτῶ δ ἔνέμοντο πόλιν.
Καὶ νῦν εἰσ ἄγαθοὶ πολυπαίδη· οἱ δὲ πρὶν ἰφθλοί.
Νῦν δειλοὶ, τί σφιν ταῦτ ἔνέχοι τέσορῶν.
Ἀλλήλουσ δ ἄπατῶσιν ἐπ ἀλλήλοισι γελῶντεσ
Οὔτε καλιῶν γνώμασ εἰδότεσ, οὐτ ἄγαθῶν.
Μηδένα τῶν δεφίλου ποιεῦ πολυπαίδη ἀσῶν
Ἐλ θυμοῦ χρείησ ἕνεκα μηδεμίησ.
Ἀλλὰ δοκεῖμὴ πᾶσιν ἀπ ἀγλωσσησ φίλοσ εἶναι.
Χρῆμα δὲ συμμίξησ μηδενὶ μηδοτιοῦν
Σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένασ ἀνδρῶν
Ὡσ σφιν ἐπ ἔργοισιν πίστισ ἐσ οὐδεμία
Ἀλλὰ δόλουσ ἀπάντασ τε πολυπλοκίασ τε φίλησαν.
Οὕτωσ, ὡσ ἄνδρεσ μηκέτι σωζόμενοι.
Μήποτε κύρνε κακῷ πίσυνοσ βούλευσιν ἀνδρὶ
Ἐντ ἀθανσυδεῖον πρῆγμ ἔθέλησ τελέσαι.
Ἀλλὰ μετ ἐσθλὸν ἰὼν ἐσ ἀγλαὸν πολλὰ μοχήσασ
Καὶ μακρὴν πρασιὴν κύρνε ὁδὸν ἐκτελέσασ.
Πρῆξιν μὴ δὲ φίλοισιν ὅλωσ ἀνακοίνεο πᾶσι
Παῦροι τοι πολὺ πιστὸν ἔχουσι νόον.
Γαῦροισι δ ἴσυνοσ μεγάλ ἀνδράσιν ἔργ ἔπι χείρα.
Μήπ ἀνήκεσον κύρνε λάβῃσ ἀνίλιον.
Ἴσοσ ἀνὴρ χρυσοῦτι καὶ ἀργύρου ἀντιρύσασθαι
Ἄξιοσ ἐν χαλεπῇ κύρνε δύχοσασίη.
Παῦρουσ εὑρήσεισ πολυπαίδη ἀνδρασ ἑταίρουσ
Ἴσουσ ἐν χαλεποῖσ πρήγμασι γιγνομένουσ.

Ὅστινες ἂν τολμῷεν ὁ μόφρονα θυμὸν ἔχοντες
Ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶντε καὶ ἐσθλῶν μετέχειν.
Τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις ἀζημίους οὐδ' ἐπὶ πάντας
Ἀνδρὸς οὐς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.
Ὅσσιν ἐπὶ γλώσσῃτε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἕπεσθαι
Ἀϊδὼς οὐδαμῇ χρὴ μετὰ κέρδος ἄγειν.
Μή μέ τις ἀμφὶ κακῷ στέργειν, νόον δ' ἐχέμεν φρεσὶν ἄλλην.
Εἶμι φίλος καὶ σοὶ πιστὸς ἔνεστι νόος.
Ἢ μὲ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μάτ' ἀφάπτων
Ἔχθαιρ' ἄμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
Ὃς δὲ μὴ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον οὗτος ἑταῖρος
Δεινὸς κύρι' ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
Εἴτις ἐπαινέσει σε τόσον χρόνον ὅσσον ὁρᾷς,
Νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλῶσσαν ἵησι κακῶς,
Τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὐ τιμᾶλ' ἕθλος
Ὃς κεῖπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονεῖ δὲ τὰ ῥα,
Ἀλλ' εἴ τοι δ' ἔστος ἐμοὶ φίλος ὡς τὸν ἑταῖρον
Γιγνώσκων ὀργῷ καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
Ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι φίλε παῦε τὸ νῦν θυμῷ
Φράζεο, καὶ ποτέ μ' ἀνήσεαι ἐξ ὀπίσω.
Μηδεὶς ἀνῶν πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
Κύρνε, τίδ' ἐσθλὸς, κεῖνος ἀνὴρ φίλος ὧν
Οὕνεκ' ἂν ὄχ' ἁλεποῖο πόρῃ ξυναιτοκὰ ἄτης,
Οὔτι χερὶ ἐθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦνε θέλει.
Δειλὸς δ' ἐὼν ἔρδοντι μετασταθμᾶται χάρις ἐστί.
Ἶσον ἁλωτείρειν πόντον ἀλὸς πολίης.
Οὔτε γὰρ ἂν πόντον ἀνήρ ποτε βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
Οὔτε κακὸς σῦ ἀρῶν, σῦ πάλιν ἀντιλάβοις.
Ἄφλοισμον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον ἢν δ' ἐν ἀμάρτῃς.
Τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.

Οἱ δ' ἀγαθοὶ

Οἶσθ' ἄρχεσθαι τὸ μέγιστον ἐπαυρέσκεσθαί τε παθόντες
Μνῆμα δὲ καὶ παθόντων καὶ χαίρειν ἐξοπίσω.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον πρεῖσσον ἑταίρου,
Ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.
Πολλοί τοι πόσιος μὲν βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι,
Ἐν δὲ πολυδαίῳ πήγματι παυρότεροι.
Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδὲν
Κύρν', οὐδ' ἐλαβίνος εἰ πέλει πλέονος.
Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄχθος ἄπτη
Κύρνε καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
Εἰδὲ φίλαν νόος ἀνδρὸς ἐνὶ ζώνῃσι λέληθε,
Ψευδνὸς ἐὼν δολίου δ' ἔνφρεσὶν ἦτορ ἔχει.
Τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι
Καὶ γνῶναι, πάντων τοῦτ' ἀμενηρότατον.
Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικὸς
Πρὶν πειρηθείης ὥστε πυρὸς ὑπερζυγίου.
Οὐδέκεν εἰκάσαις ὥσπερ πρὸς ὥριον ἐλθὼν,
Πολλάκι γὰρ γνώμῃ ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
Μήτ' ἄρα τῷ ἔυχου πολυπαιδίη ἔξοχος εἶναι
Μήτ' ἄφενος, μᾶλλον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
Οὐδὲν ἐν ἀνοΐαις πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
Ἔπλετο, οἷς ὅσίη κύρμε μέμηλε δίκη.
Οὐδεὶς κύρμα πάτης καὶ κέρδεος αὐτὸς ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
Οὐδέτις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδὼς
Ἐς τέλος, εἴ τ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴ τε κακόν.
Πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν μέγα κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκε,
Καὶ τὸ δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
Οὐδέτῳ ἀνθρώπων παραπίνεται ὅσσ' ἐθέλῃσι,
Ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.

Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰ δύτις ὄλβιν.
Θεοὶ δὲ καὶ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
Οὐδείς πω ξείνον πολυπαιδίη ἐξαπατήσας
Οὐδ' ἑκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθε.
Βάλλει δ' εὐσεβέων ὀλίγους σὺν χήμασιν οἰκεῖν
Ἢ πλουτεῖν ἀδίκους χήματα πασάμενος
Ἐν δὲ δικαιοσύνη συμβάδην πᾶσ' ἀρετή τε
Πᾶς δὲ πὰν ἠρ ἀγαθὸς κύρνε δίκαιος ἐών.
Χήματα μὲν δαίμων μὴ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.
Ἡδ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι κύρν' ἕπεται.
Ὕβριν κύρμα θεὸς πρῶτον καλιὸν ὤπασεν ἀνδρὶ
Οὐ μίμει χώρην μηδὲ μίαν θέμενος
Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἄτῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μή ποτέ τοι πενίῃ θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς
Μηδ' ἀχημοσύνῃ οὐλομένῃ πρόφερε.
Ζωὸς γὰρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ.
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν· ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.
Μή ποτε λυγρὰ γεγάθοι ἔπος μέγα, οἵ δὲ θεῶν οὐδεὶς
Ἀνδρῶν ὅτι νύξ χἠμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Πολλοί τοι χεῦνται δειλαῖς φρεσὶ δαίμονι δ' ἀγλῷ,
Οἷσι τὸ κακὸν σακέσπαλον γίγνεται εἰς ἀγαθόν.
Εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ πάταθῃ καὶ δείμονι φαύλῳ
Μοχθίζουσι· τέλος δ' ἅρμασιν οὐχ ἕπεται.
Οὐδεὶς ἀνδρῶν, οὔτ' ὄλβιος, οὔτε πενιχρὸς,
Οὔτε κακὸς νόσφιν δείμονος, οὔτ' ἀγαθός.
Ἁμάρτῃ κακόνεστι· τὸ δ' ἔρκεϊ ὀλβιοδόλεις
Ἀνῶν, ὁ τόσσους ἠέλιος καθορᾷ.
Ὃν θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ
Ἄνδρὸς δ' ἀπρυδὴ πίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς

Θεοῖσ ἐν χυοῖς ἐστὶ μέτα κράτος, οὔτι ἀτερθεῖν
Γίνεται ἀνδρὶ σθένος οὔτε πάθῃ οὔτε καχά.
Ἄνδρα τὰ θεὸν, ὃσ τινὰ πάντων δάμνησι μάλιστα.
Καὶ τὸν ὃσ τοι πολιοῦ κύρνε καὶ ἱππιάλᾳ.
Ἦν δὲ χὴ φύγομτα. μὴ ἐσ μέτα κῆτα πέσοντα
Ῥιπτεῖν. καὶ πειρῶν κύρνε κατ' ἠλιβάτων.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ ὃσ τινὰ δεδμημένος, ὅττι τι εἰπεῖν.
Οὔ τε ἔρξαι δύναται γλῶσσα δέοι δόσται.
Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γλῶττι καὶ ἀρία νῶτα θαλάσσης
Δίζεσθαι χαλεπῶς κύρνε λύσιν πενίης.
Τεθνάναι φίλε κύρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
Ἤ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.
Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους ἀζήμεθα κύρνε καὶ ἵππους
Εὐγενέας. καί τισ βάλεται ἐξ ἀγαθῶν
Βόσεσθαι, γῆ μαιδὲ καλὴ μὲν καχὴ δὲ μελεδαίνῃ
Ἐσθλὸς ἀνὴρ ἦν οἱ χήματα πολλὰ δίδῳ
Οὐδεμία μαχὴ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτισ
Πλησίον. ἀλλὰ φυὴν βέλεται ἔντὸς ἀγαθὴν.
Χρήματα μὲν τιμῶσιν ἐκ κακῶν ἀσθλοὶ ἔγημε.
Καὶ μαλοὶ ἐξ ἀγαθῶν πλάτουἐμίξιεγένθ.
Οὕτω μὴ θαύμαζε γένοσ πελυπαίδη ἀζῶν
Μαυρόδιον. σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ μαλοῖσ
Αὐτόσ γοι ταύτην εἰδὼσ κακόπαξιν ὅσαν.
Εἰσοῖκον ἄγεται χήμασι πειθόμενοσ
Εὐδοξοσ κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μὶν ἀνάγκη
Ἐντύνει ἠπιόφρονα θῆκε νόον.
Χρήματα δῶν δόθεν σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται.
Καὶ καθαρῶς, ἀεὶ γὰρ μόριμον τελέθει.
Εἰ δὲ δίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδὲ ἴθυμῷ
Κτήσεται. εἰθ' ὅρκῳ βῇ τὸ δίκαιον ἑλών.

Ἀντὶ καμέντι φέρειν κέρδος δοκεῖ· ἐς δὲ τὸ λῶτον,
Ἄνθισ' ἔστι τὸ κακὸν, θεῶν δ' ὗ πρέχει νόος.
Ἀλλὰ τὰ δαίνων ἀπαλᾶ νόον· οὐ γὰρ ἐπαύρυσ
Γίνονται μάκαρσι πρήγματα σὰμ βλακίησ.
Ἀλλ' ὄμεν, αὐτὸς τῖσι καλὸν χρεὸς, ὅσ δὲ φίλοισιν
Ἄτλω ἐξόπισω πεσεῖν ἐπεκρέμασεν.
Ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
Πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.
Οὐδείς τοι φεύγει φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος,
Τῆσ δὲ φυγῆσ ἔστ' οὐ τὸ πανὶ πρότερον.
Οἰνόνοι πίνειν πουλὺν κακὸν, ἢν δέ τισ αὖ τὸν
Ῥύνῃ ἐπισταμένωσ, οὐ κακὸσ, ἀλλ' ἀγαθὸσ
Κύρνε φίλουσ κατὰ πάντασ ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθοσ
Ὀργὴν συμμίστωρ ἥντιν' ἕκαστοσ ἔχει.
Πουλὺ πόνου ῥηϊδίη πολυπλοίησ ὃσ ποτὶ πείρῃ
Τῇ προσομιλίσει, τοῖοσ ἰδεῖν ἐφάνη.
Νῶμοι τῇ δ' ἔφεπου· τί δ' ἄμοιρον χρὸα γίγνου
Κραιπνὸν γοισοφίη γίγνεται εὐξόπιης
Μὴ δάσαν ἄχαμε· τάρασσε μίνων πολιητῶν
Κύρνε μέσην δ' ἔρχου τὴν ὁδὸν ὥσπερ ἐγώ·
Ὅστισ σοι δοκέῃ τὸν πλησίον ἰδμενα δόλῳ
Ἀλλ' αὖτὸσ μοῦνοσ ποικίλα δηνέϊ χειν.
Κεῖνοσ γ' ἄφρων ἐστὶ νόου βεβλαμένοσ ἐσθλῆ
Ἶσοσ γὰρ πάντεσ ποικίλ' ἐπισταμεθα.
Ἀλλ' ὦμοὶ οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἑπεσθαι.
Τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπεστι σοι ἄδυν.
Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.
Οἵ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
Διπλάσιον ποθέουσι· τίσ ἂν κορέσειεν ἅπαντασ.
Χρήματα τοι θνητοῖσι γίγνεται ἀφροσύνη.

Ἄτη δ' ἐξαῦτις ἀναφαίνεται· ἦν ὁπότε ζῶσ
Πίμπλει τειρομένους· ἄλοτε ἄλοσ ἔχει·
Ἀκρόπολις μὲν τοῦργοσ ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ
Κύρν· ὀλίγησι τιμῆσ ἔμμορεν ἐσθλὸσ ἀνήρ·
Οὐδ' ἔτι σε πρέπει ἡμῖν ἀτ' ἀνδράσι σωζομένοισ·
Λυφνὼσ πόλεωσ τοίχοι ἁλωσομένησ·
Σοὶ μὲν ἐγὼ πίσυνόν σε δόσαν· σοὶ οἷσ ἐπαπείρονα πάντ\
Γνωτῆσι· κατὰ γλῶσσαν ἀείρομεν
Ῥηϊδίωσ· θοίνῃσι δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρίστη
Ἐν πάσῃσι πόλεσσι κείμενοσ ὡσ τόμασιν·
Καίτοι σὺ αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοισι νέοι ἄνδρεσ
Ἐν δόμῳ ἱεροῖ καλά τε καὶ λιτέα,
Ἄσονται, καὶ ὅταν δυσφερέσ ὑπὸ κεύθμασι γαίησ
Βῆσ τανυλυκωκύτουσ εἰσ ἀίδαο δόμουσ·
Οὐδέποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖσ κλέοσ, οὐδὲ μελήσεισ
Ἄφθιτον ἀνθρώποισ αἰὲν ἔχων ὄνομα·
Κύρνε καθ' Ἑλλάδα γῆν σφωφώμενοσ· ἠδ' ἀνὰ νήσουσ·
Ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον
Οὐχὶ σφωνυώτοισιν ἐφήμενοσ· ἀλλάσι πέμψει
Ἀλλὰ μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
Πᾶσι γὰρ οἷσι μέμηλεν ἐσομένοισιν ἀοιδή·
Ἔστη ὁμῶσ ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιοσ·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησι παρὰ σεῦ τυγχάνω αἰδοῦσ
Ἀλλ' ὥστερ μικρὸν παῖδα, λόγοισι μ' ἀπατᾷσ·
Καὶ μισον τὸ δίκαιόν τον, λῶσον δ' ὑγιαίνειν·
Γρᾶισ μαι· ἦ τε πότον, οὐτισ ἐρᾷ τὸ τυχεῖν·
Ἴσοσ ἐγὼ καὶ λὴ ἀεθλίῃ· ἀλλὰ κάκιστοσ
Ἄνδρα φέρω· καί μοι τοῦτ' ἔπι αἰρόμενον·
Πολλάκισ δὴ μέλησα διαρρήξασα χαλινὸν
Φώσδην ὡσαμβώνην κακὸν ἡνίοχοσ·

Ὤυμοι πίνε ταινῖνος· ἐπεὶ παρὰ ποσὶ πρεύνη
Ἄμος ἀνὴρ ματέχει πολὺν ἐμοῦ κακίονα.
Ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πόνυσι τοκῆες,
Ὡς θαμὰ θὑδρύει καὶ μεγοῶσα φέρει.
Ἔνθα μέσην παρὰ ποσὶ δὲ λαβὼν ἀγλαῶν ἐφίλησα
Δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγετ' ἀπὸ σόματος.
Γνωτή τοι πενίη, μὴ ἀμοτρίη πατὴρ ἐοῦσα
Οὔτε θεὸς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας
Πάντη γὰρ τὸ λάσιον ἔχει· πάντη δ' ἐπίμικτος·
Γάντη δ' ἐχθρὰ ὁμῶς γίνεται ὥθ' ἁπερεί.
Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
Γῆρας τ' ὀλόμενον καὶ νειότητ' ἔδοσαν.
Τῶν πάντων δὲ κάκιστον ὦ ἀνοῖς θανάτοντι,
Καὶ ποσσὶν νούσων ὀξὺ πονηρότατος.
Παῖδας ἐπεὶ θρέψαι καὶ ἄρμενα πάντα παρέχοις
Χρήματα δ' ἐκ καθῆς πόλλ' ἀνίαρα πάθον.
Τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι· καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι
καὶ συτέουσ' ὥσπερ πλωχὸν ἐπερχόμενον.
Εἰκὸς γὰν κακὸν ἄνδρα, κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν·
Μηδεμίαν καγόπιν ἀζόμενον νέμεσιν.
Δηλῶ γὰρ τὰ πολλὰ μυρίοισι παρ' ἀπολλάνελέσθαι,
Πὰρ ποδὸς ἡγεῖσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.
Ἀ ξῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε
Μηθ' ὅρκῳ πίσυνος· μήτε σιωπὴ μοσύνη·
Μήδ' εἰρήνην τέλει παρέχειν βασιλῆα μέγιστος·
Ἔγνον· ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων·
Ἐν γὰρ τοι πολὺ ὠδὲ κακοψόγῳ ἀνδάνει ὀδύνη
Ὡς δὲ τὸ σῶσαι· οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.
Νῶν τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ πίνει ἐθλὰ κακοῖσι·
Ἀνδρῶν· γίνονται δ' ἐκ τραπέλοι σινόμοι·

Αἰδὼς μὲν ὄλωλεν· ἀναιδὴς δὲ ἡ ὕβρις
Νικήσασα δίκλω γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίμυται, ἀλλά μιν ἔμπης
Καὶ κρατερόν περ ἐόντ' αἰρεῖ ἀμηχανίη.
Κοτύλῃ ἀνθρώπῳ σιγὴν χαλεπώτατον ἄχθος.
Φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς οἷσι βροτῶν μέλεται.
Ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίη δ' ἐπιμιξις
Ἀνδρὸς τοιούτου συμπροΐῳ τελέθει.
Οὐδ' ἐθέλῃ φίλος εἶναι, ἐὼν κακὸν ἀνδρὶ γένηται.
Οὐδ' ἦμαρ ἐκ γαστρὸς κύρνε μιᾶς τιγόνει.
Πικρὸς ἢ γλυκύς ἴαθι· καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπηνὴς
Λάτροισι δμωσὶν γείτοσιτ' ἀγχιβύροις.
Οὐχὴ χιγλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀξεμίζειν
Τὸν δὲ κακὸν χιρῶν ἐστ' ἀμέσ ὀρθὰ λάβῃς.
Οἱ κακοὶ, οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
Ἀλλ' ἄνδρεσι κακοῖσ σωθέμενοι φιλίῳ.
Ἔρξατε δειλὸν μαθον ἢ ἔπη δύσφημα ἢ ὕβρ
Ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἕτοιμα.
Ἐν μὲν συνετοῖσιν ἀνὴρ πεπονυμένος ἴαθι
Ῥάπτε δέμιν λήθῃ ὡς ἀπετόμπε δίκῃ.
Εἰ δὲ φέροι τὰ γελοῖα θύραφι δὲ μαρτυρὸς εἴης.
Γιγνώσκων ὀργὴν ἥντιν' ἕκαστος ἔχῃ.
Ἐν μὲ μαιομένοισι μάλα μαίνομαι· ἐν δὲ δικαίοις
Ῥάπτων ἀνὼν εἰ μὴ δικαιότατος.
Ῥολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ· ἀγαθοὶ δὲ πένονται.
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ δυσμενέομεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ
Χρήματ' ἄνθρωπων, ἄλλοτε ἄλλος ἔχῃ.
Κύρνε ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ, γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ
Τολμᾷ δ' ἔντ' ἀγαθοῖς κεἰμεν θ' ἔντε κακοῖς.

Εἰ ὄθεος κακῷ ἀνδρὶ δίον ἠὲ πλοῦτον ὀπάσσει
Ἄφραίμων, καλείω οὐ δύνατον κατέχειν.
Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἅπολέσῃς
Πειθόμενος χαλεπῇ κύρνε διαιολίῃ.
Εἴ τις ἁμαρτωλῇσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷο.
Οὕτως οὐκ ἀλήλοισ' ἄρθμιοι ἔσ' δὲ φίλοι
Εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν
Θνητοῖσ' κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.
Καὶ βραδὺς εὐμοιρος εἴλετο χὠ ἀνδρα δικαίων
Κύρνε, σαώσῃ δίκῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων
Ἢ συχος ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχεο καὶ
Μὴ δ' ἑτέροισι δίδου σὸν κύρνε κέρτομον ἑτέρων.
Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι κύρνε φιλήσῃσ
Οὐδὲ γὰρ οἱ λαδεδαὴς γίνεται αὐτὸς ἔτι.
Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· θεοὺς
Κύρν' ἔξεις ἀρετῶ, ἣν τελαρεῖν χαλεπόν.
Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν οἵ μὲ φιλοῦσι·
Τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον κύρνε δυνησόμενον.
Χοὕτως ἀνδρεῖοι μετ' ἀνθρώποισι θεοὶ εἶναι·
Ἢν ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτου.
Ἀλλὰ ζεὺς τέλεσόν μοι ὀλυμπιε καί ἐσθλὸν δόχω·
Δὸς δέμοι ἀντὶ κακῶν, καί σοι παθεῖν ἀγαθόν·
Τεθναίην δ' εἰ μή τι κακῶν ἀμπαυμα μενοινῶν
Εὑροίμην· δοίη τ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
Αἶσα γὰρ οὕτως ὅστις, τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
Ἀνδρῶν, οἱ τὰ μὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
Συλήσαντες· ἐγὼ δὲ λύων ἐσέρησα χαράδρης
Χειμάρω ποταμῶ πάντ' ἀποσεισάμενος·
Τῶν εἵνεκ' ἐλλάσαι αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τοῖς ἑταῖρος αὖροι
Δαίμων· ὡς καὶ ἐμὸν νοῶν τελέσειε πάρος.

Ὦ δῆλη πενία· τί μ' εἰς πρόλιν ἔσυσα παρ' ἄλλον
Ἄνδρ' ἰέναι τὸν δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς
Ἄμμ' ἴθι σὸν δόμον ἄλλον ἐποίχου, μὴ δὲ μεθ' ἡμῶν
Ἀεὶ δυσκήνου τοῦδε βίου μέτοχε.
Τόλμα κύρνε λακοῖσιν ἐπεὶ κἀθλοῖσιν ἔχαιρες
Ἐν τίσι σὴ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
Ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
Ἐκδύσαι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
Μὴ δὲ λίην ἐπίφαινε κακὸν δέ τι κύρν' ἐπιφαίνειν
Γαύρους καὶ δαιμόνας σῆς κακότητος ἔχει.
Ἀνδρός τι κραδίη μινυθῇ μίτε πῆμα παθόντος
Κύρν' ἀποτιννυμένου δ' αὐξετ' ὀξοπίσω.
Ἐν μὲν τίμα τὸν ἐχθρὸν, ὅταν δ' ὑποχείριός ἔλθῃ.
Τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.
Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἔπεσθω.
Δειλῶν τοι τελέθει κραδίη ὀξυτέρη.
Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀνδρῶν ὄντιν' ἔχουσιν.
Οὔτε γὰρ εὖ φρονέων ἀριδείκετος οὔτε κακῶς
Μομφῶνται δέ με πολλοὶ ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοὶ
Μισεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.
Μή μ' ἀείκοντα βίηφι ἐόντων, ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε
Εἰς φιλότητα μίην κύρνε προσελκόμενον.
Ζῶ φίλε θαυμάζωσε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
Τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλων δύναμιν.
Ἀνθρώπων δ' ὧν οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐλάσσου.
Σὸν δὲ κράτος πάντων ἐσθ' ὑπάκουον βασιλῆι.
Γῶς δέ σευ κρονίδη τολμᾷ νόος ἄμβροτα ἀλιτρούς
Ἐν ταυτῇ μοῖρα γίνεται δίκαιον ἔχειν.
Ἦν τι ἐγὼ σωφροσύνῃσι τετιμένος ἠὲ καὶ ὑβρίζω
Ἀνθρώπων, ἀδίκοισι σέρμασι πειθόμενος.

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσι.
Οὐδ' ὁδὸς ἥντιν' ἴων ἀθανάτοισιν ἄδοι.
Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
Ἔργων ἴσχονται θυμὸν ὁμῶς πενίης.
Μητίεσ ἀμηχανίην ἔλαμον τὰ δίκαια φιλοῦντες.
Ἤτ' ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.
Βλάπτουσ' ἐν στήθεσι φρένας ἰλαρτερὴς ὑπ' ἀνάγκης
Τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχρα ποιεῖν φέρφ.
Χρημοσύνη εἰκών· ἣ δὴ καὶ ἀπρεπὰ δίδαξε.
Ψεύδεα τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας.
Ἄνδρα νεὶ ὀκέθελοντα· κακὸν δέ οἱ ἔδμεν ἔοικεν.
Ἦ γὰρ ἐπ' ἀλεσιῶν τίκτει ἀμηχανίην.
Ἐν πενίῃ δ' ὅτι δειλὸς ἀνὴρ· ὅτι πρὸν ἀμείνων
Φαίνεται· ἐστ' ἀμὴ δὴ χρημοσύνη κατέχη.
Τοῦ μὲν δ', τάδε καὶ φρονέοντος, οὔτι σφέ αἰεί·
Ἰθεῖα γνώμη στήσειν ἐμ σφετέρῃ.
Τὸ δ' αὖ, ὅτι κακοῖσ ἔπεται νόος ἐσθλὰ ἰδοῦσι
Τὸν δ' ἀγαθόν, τολμᾶν, χὴ τάδε καὶ τὰ, φέρφ.
Ἀϊδρείῃ δὲ φίλος, φύγειν τ' ὀλεσίνορας ὄρχας
Ἔν τε πεδ' ἀθανάτων, μῆνιν ἀλυσκάμενος.
Μηδὲν ἄγαν σπεύδῃ· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
Ἔρμασιν ἀνθρώπων πρὸς ἀρετὴν δ' εἰς ἀρετήν.
Σπεύδῃ ἀνὴρ ἔρδος διζήμενος· οὔ τινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μεταλλᾶν ἀμπλακίην ἄγει.
Καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὴ ἥδιστα· ταῦτ' ἀγαθεῖναι
Εὐμαρέως· ἃ δ' ἀνὴ ἧ χρήσιμα, ταῦτα κακά.
Φίλτατος ὢν ἥμαρτεν· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος ὀδέλλω.
Ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθὸς ἔτυχε.
Οὐδένα θησαυρὸν παισὶ καταθήσῃ ἀμείνω
Αἰδοῦς· ἥτ' ἀγαθοῖσ ἀνδράσι κύρσ' ἔπεται.

Μηδενὸς ἀνθρώπων κακίων δόκει εἶναι ἑταῖρος
Ὦ γύναι μηθ' ἕπεται κύντερα ἢ δύναμις.
Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδὲ μέθυνος
Ἐξάγαν ὡς τύπτειν δῆνον ἔπος περίσευ.
Οὐδὲν ὅμοιον ἐμοὶ δύναμαι δηΐοισι μάχεσθαι
Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μήτις ἔνεστι δόλος.
Ἐς βάσανον δ' ἐλθών, παραστρέφομαι ὥστε μόλιβδος
Χρυσὸς· ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι νόος.
Πολλάμι δὴ σεῦ ἔντε παρέρχεται ἀλλ' ὑπαΐσσω
Σεῖο γιγνώσκων ἡμετέρῳ δύναμιν.
Πολλοῖς ἀνδράσι γλώσσης θύραι οὐκ ἐπίκεινται
Ἁρμόσαι, καίσφιν πολλὰ μέλητα μέλει.
Πολλάκι γὰρ τὸν κακὸν κατακείμενον ἦδυν ἄμεινον
Ἐθλὸν δ' ὀξέλθον· λώϊον ἢ τὸ κακόν.
Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
Μηδ' εἰσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου.
Φὴν πελέσω· ὤκισται πύλας ἀΐδαο περῆσαι,
Καὶ κεῖσθαι πολλῷ γαίῃ πεπιεσμένον.
Φῦσαι ἢ θρέψαι ἐάων βροτὸν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
Ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτο γ' ἐπεφράσατο
Ὅστις σώφρων ἐθέλοι κακὸν ἄφρονα, καὶ κακὸ ἐσθλόν.
Εἰδ' ἀσκληπιάδαις τοῦτο ἔδωκε θεὸς
Ἰήσασθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀμφοῖν.
Πολλὸς δ' ἀμφιθύνει καὶ μετέλουσε φέρον.
Εἰδ' ἦν πρηγόντι γ' ἐθέτην ἀμφὶ νόημα,
Οὔκτ' ἂν ἀπ' ἀσθενοῦς πατρὸς ἔπλετο κακὸς
Πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
Οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀμφ' ἀγαθόν.
Νήπιος ὃς τὸν ἐμὸν μὴ ἔχει νόον ἢ φυλάξῃσι
Τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον, ἐλθὼν ἐπιστρέφεται.

Οὐδείς τοι πάντ' ἄρτι πανόλβιος· ἀλλ' ὁμὴν ἐσθλὸς
Τολμᾷ ἔχειν τὸ καλόν· κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως.
Δειλὸς δ' ἄττε κακοῖσιν ἐπίσσεται· οὐτ' ἀγαθοῖσι
Θυμὸν ἔχων μίμνῃ, ἀθανάτων δὲ δόσεις
Γαντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχονται· ἀλλ' ἐπιτολμᾷς
Χρὴ δὴ ἐξ ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
Εἰ μὲ θέλῃς πολιὴν κεφαλὴν ἀμίαντον ἀπάκης,
Αἰεὶ λιγὺν ὕδωρ ἐξ ἱστίης ἀμετέρης.
Εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπέργμασιν ὥστε ἄπεφθος
Χρυσὸν, ῥυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ.
Τῷ χροιῇ καθύπερθε, μέλας οὐχ ἅπτεται ὶός
Οὐδ' ὠρῷ, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.
Ἄνθρωπ' εἰγνώμης ἔλαχες μέρος ὡς περ ἀνίης,
Καὶ σώφρων οὕτως ὡς περ ἄφρων ἐγένου.
Πολλοῖς δὴ ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,
Οὕτως ὡς περμῶν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.
Οὔτοι σύμφρον ἔστι γυμνήσια δούρατι γέροντι
Οὐδ' ἀγκυραν ἔχουσιν ἀπορρήξασαι δεσμὰ
Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.
Μήτ' ἀπρήκτοισιν νόον ἔχε· μὴ δὲ μενοίνα,
Χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίγνεται ὀλμία.
Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν, ὅττι τιδεῖ λῷς
Οὐτ' ἀγαθὸν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔχει.
Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβε καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλα,
Μὴ δέ σε νικάτω κέρδος ὅτ' αἰσχρὸν ἔοι.
Μηδένα τῶν δ' ἐόντα μένῃ κατέρυκε παρ' ἡμῖν.
Μὴ δὲ θύραζε κέλευ οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι.
Μὴδ' ὕδατ' ἐπ' ἀγλαΐσι μονίδι ὄρτινα ἡμῶς
Θωρυχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλοι.

Μὴ δὲ τὸν ἀγριπνέοντα μελαμφύλλοντα καθεύδειν
Γρῆν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμα νήφοντα φυλάσσειν.
Τῷ πίνειν δ' ἔθέλοντι, παρασταδὸν οἶνο χοεύτω
Ὃν πάσας νύκτας σύγκοιτον ἄβρα παθεῖν.
Αὐτὰρ ἐγὼ μέζον γὰρ ἔχω μελιηδέα οἶνον,
Ὑπνου λυσικάκου μνήσομαι οἰκαδ' ἰών.
Δείξω δ' ὡς οἶνος χαλεπώτερος ἀνδρὶ τιτύθῳ
Οὔτοι τοι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
Ὃς δὲν ὑπερβάλλη πόσιος μέτρον οὐκέτι κεῖνος
Τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου.
Μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα τὰ νήφοντες δείδοικεν αἰσχρά.
Αἰδεῖται δ' ἔρδων ἅδε' ὅταν μεθύῃ.
Τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, ὕστερον ἀπίθανος, ἀλλὰ σὺ ταῦτα
Γίγνωσκων, μὴ πῖνε μακρὸν ὑπερβολάδην.
Ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν, ὑπανίσασο μήσεο δ' ἀάθω
Γαστὴρ, ὡς τε κακὸν λάζυν ἐφημένιον
Ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔχεο τοῦ μάταιον.
Κοτύλης αἰεί, τοὔνεκά τοι μεθύεις.
Ἡμὼ γὰρ φέρεται φιλοπήσιος, ἥδε προκεῖται.
Τὼ δὲ θεοῖς ἀπόθεσ· τὼ δὲ τὼ χειρὸς ἔχεσ
Ἀρνεῖαι οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δὲ τοι ὅστις
Ὃς πολὺς πίνων μήτι μάταιον ἐρεῖ.
Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες·
Ἀλλήλων ἔριδας δὴν ἀπερυκόμενοι.
Εἰς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἐνὶ ἠὲ σὺν ἄπασι
Χὤττως συμπόσιον πίνεται ἠχάχει.
Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς ἠὲ σώφρονος οἶνος ὅταν δὴ
Πίνετ' ὑπὲρ τὸ μέζον, λοῦφον ἔθηκε νόον.
Ἐν σοὶ μὲν χρυσοῦν τε καὶ ἄργυρον ἵδρις ἀνδρὸς
Γιγνώσκουσ' ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

Καὶ μάλα τερπνὸν πίνειν· ἦν ὑετὸς μέτρον ἄρηται πίνῃ·
Ὥστε καταιχμάσαι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.
Οἶνον βαρὺν κεφαλὴν ὀνομάκριτε, καὶ μεθιᾶται
Οἶνος· ἀτὰρ γνώμης οὐκέτι τῆλε τανύει.
Ἡμίτερης· τὸ δὲ δῶμα πτερύσσεται· ἀλλά μ' ἄραντες
Πορεύθων· μήτως καὶ πρόσω οἶνος ἔχῃ.
Καὶ νόον ἐν στήθεσι δέδοικα δὲ μήτι μάταιον
Ἔξω θωρυχθεὶς καὶ μεθύνειος ἔχω.
Οἶνος πινόμενος πρυλέων κακὸν ἥδε τίσις
Αὐτὸς πίνῃ ἐπισταμένως, κακὸν ἀλλ' ἀτεθόν.
Ἦλθες δὴ κλισίηνδε βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσας
Ἔρθαι δ' οὐδέμ' ἔχοντ' ὦ πάλαι ὀδὴν ἔχων.
Νηός τοι πλευρῇσιν ὑποζυγὲ θήσομαι ἡμεῖς.
Κλισίηθεν ἴεμαι χἤ κε δῶσι θεοί.
Τῶν δ' ὄντων τὰ ἄριστα παρέξομαι, ἦν δίψος ἔλθῃ
Σῷ φίλος ὤν, καταλείσω δ' ὡς φιλότητος ἔχεις
Οὔτι τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτινι μεῖζον
Σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
Ἤ δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ᾧ δέ οἱ εἰπεῖν·
Ὡς εὖ μὲν λαοῖσιν· ὡς κακὸς δὲ μάλ' ἕν.
Ὡς θέναι μὲν ξεῖνον παροίτατον οὐκ ἀπολείπειν.
Ξείνια δὲ πλέον ἔσθ' ὅσα τοὺς παρέχειν.
Οὔσι μάτην ὦ πλοῦτε βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα
Ἦ γὰρ ἐπὶ δόσιν ὡς λῷστα καὶ ὀπτοτάτην φέρεις.
Καὶ γὰρ ὁ πλάστορ μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
Ἠπεπίνδε κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.
Οἴμοι ἐγὼ ἥβης ἢ γήραος οὐλομένοιο.
Τὸ μὲν ἐπερχόμενον· τῆς δ' ἀπανισαμένης.
Οὔ τί πω ἔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον
Οὔτε νέμῃ ψυχῇ δούλιον ὀδὴν ἔμι.

Ἀιεί μοι

Ἀιεί μοι φίλον ἦτορ ἰναιπαι ὁ ϖασὸτἄλιόσω
Ἀυλῶν φθεγομένων ἱμερόεσσαμ ὄ ϖα.
Χαίρω δ᾽ ὑπνων καὶ ὑπαὐλητῆρος ἀκόων.
Χαίρω δεῦφθόγγον χερσὶ λύρην ὀχέων.
Οὔ ποτε δουλίη κε φαλὴ ὠθεῖα ϖέφυκεν.
Ἀλλαΐεὶ σκολιὴ, καὐχένα λοξὸν ἔχει.
Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλης ξόδια φύεται, οὔθ᾽ ἁκινθος
Οὐδέ ποτ᾽ ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθερῖον.
Οὕτισ ἀνὴρ φίλε κύρνε ϖέδας χαλκεύεται αὐτῷ
Ἐιμὴ ἐμῷ γνώμῳ ἐξαϖατῶσι θεοὶ
Δειμαίνω μὴ καὶ δὲ ϖάλιν πολυπαίδη ὕβρις
Ἤϖερ κενταύρους ὠμοφάγους ὀλέσῃ
Χρήμϖερα καὶ σάθμην, καὶ γνώμην τήνδε δικάσαι
Κύρνε δίκῃ, ἴσον ἄμφοτέροισι δόμῳ
Μάντισιν οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοισιν ἱεροῖσιν.
Ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.
Μηδὲν ἄϖωλα κότῃ τι βιάζεο. τῷ δὲ δικαίῳ
Τῆσ ἐυεργεσίης ἄδεν ἀρειότερον.
Ἄγγελος ἄφθογγος ϖόλεμον ϖλύδακρυν ἀγείρει.
Κύρνε ϖὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοϖίης.
Ἀλλ᾽ἴϖασοις ἐμβαλε ϖανυϖερύγεσσι χαλινοὺς
Δηΐων γὰρ σφῶν ἀρτιάσειν δοκέω.
Οὐ ϖολὺν τὸν μεσηγὺ διαρρήξασι κέλευθον.
Ἐιμὴ ἐμῷ γνώμῳ ἐξαϖατῶσι θεοί.
Χρὴ τολμᾶν λειϖοῖσι ἕν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
Γρόσσ᾽ τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.
Φράζεο κινδυνώδεσσι ἐϖὶ ξυρῇ ἴσταται ἀκμῇ
Ἄλοτε ϖὸ μὲξεις. ἄλοτε ϖουρότερα.
Ὥστισ μήτε λίην ἀφυεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι
Μήτισ ἔῃς ϖλιὼ χημοσύνῳ ἐλάσαι.

Ἐμοὶ τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν· τὰ δὲ πολλὰ δοῦναι
Χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν·
Κείνῃ δ' ἐσθλὰ πάρειξ δ' ἐσθλὸν
Ἀνδρα χρεὼν σοφίῃ πᾶσαν ἐπισκέμενον
Τοῦ σωιεῖν ὁπόταν τι λέγῃ σοφὸν ὄφρα διδαχθῇς
Καὶ τὸ τὶς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃσ·
Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνερθεν
Γῆς, ὁλέξας ψυχὴν, κείσομαι ὡς τε λίθος
Ἄφθογγος, λείψω δ' ἠέρα τὸν φάος ἠελίοιο
Ἔμπνους δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὁμοιοῦμαι οὐδὲν ἔτι
Δόξα μὲν ἀνοΐσι καλὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον
Πολλοὶ ἀπείρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
Εὖ ἔρδων εὐπρᾶξαι τι λάθρῃ λέγε μοῦνον ἑταίροις
Τῆς δυσμενείης ἐνδίκη ἀγγελίη.
Οἱ μὲν φίλοι προδιδοῦσιν· ἐπεὶ τὸν μὲν χθρὸν ἀλλάσσομαι
Ὡς τὰ νῦν βεβήκῃς χαίρεθ' ἃς εἶναι λίας
Ῥᾴδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν.
Μήμε δίδασκ' ἄττοι τὰ λίην εἰμὶ μαθεῖν.
Ἐχθαίρω καλὸν ἄνδρα· καλυφαμένη δὲ πάρειμι
Μικρῆς ὄρνιθος κῶφον ἔχουσα μόον.
Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα πεῖρομον ἄνδρα τιμάρτον
Ὃς τὰ νῦν ἀμοτρίην βάλετ' ἄργαν ἀρόων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν· ἀμήχανον ἐστὶ μεμνῆσθαι
Ἔργα· τὰ δ' ἔξοπίσω τῇ φυλακῇ μελέτω.
Πᾶσι γοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν· ἀλλ' ἔτις οἵδε
Ποῖ χήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχόμενος
Ἀλλ' ὅμως εὐδοκιμεῖν πειρώμενος χ' προνοήσας
Εἶσι μεταλλήσων ἄστυ καὶ ἀγλαιὴν ἐσθλήν
Τῷ δὲ καὶ λῷστ' ἀοιδῶντι, θεὸς πρὶν πάντα τίθησι
Σωτυχίην ἀγαθὴν εἰλυσιν ἀφροσυνῆς.

Τολμᾶν

Τολμᾶν χὴ τὰ δίδου σι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι
Ῥηϊδίως δὲ φέρειν, ἀμφοτέρων τὸ λάχος.
Μήτι κακοῖσι νοσῶν λυπου φρένα μήτε ἀταθοῖσι
Τερφθῆσ ἐξαπίνης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
Ἄνθρωπε ἀλλήλοισιν ἀπὸ προθεν ὧμφι ἑταῖροι.
Γλὴν γύπου, πανὸς χὴ μακρός ἐστι κόρος.
Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὧμφ αὐτὰρ τἄλλοισιν ὁμιλεῖν.
Ἀνδράσιν, οἰ τὸν σὸν μᾶλλον ἰσασινόον.
Οὐμὲ λαθες φοιτῶν λιαπᾶ μαξιτὸν ἦν ἄρα ἢ πρὶν
Ἡλάστρ σ κλέπτων ἢ μετέρω φιλίω.
Ἔρξε θεοῖσι τε χθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
Ψυχὸν ὅσ ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.
Τοι ἀδεκὰ μάγνητασ ἀπωλέσεν ἔργα καὶ ὕβρις
Ὁια πανῶ ἱερὼ τώδε πόλιν κατέχει.
Πολλῷ γοι πλέονασ λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
Ἄνδρας ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.
Ἀρχὴ ἐπὶ ψεύδους, μικρὴ χάρις, ἐσ δὲ τελευτὼ
Αἰσχὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
Γίνεται οὐδέτι λαλὸν ὅτω ψεῦδος προσομαρτεῖ
Ἀνδρὶ, κὰν ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.
Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὴ αὐτὸν
Αἰνῆσαι δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
Σιγᾶν δοῦλε ἐθέλουσι λαλοὶ λακὰ λεχάζοντες.
Οἰδᾶ γαθοὶ, πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν
Οὐδέμα πα μ πώ δην ἀταθὸν ἢ μέτριον ἄνδρα,
Τῶν νῦν ἀνθρώπων ἥλιος καθορᾷ.
Οὔτι μὰλ ἄνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται.
Πολὸν γὰρ θνητῶν, κρείσσονες ἀθάνατοι.
Γόμφ ἔρ ἀμηχανίοισι λυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ
Ἄκρην γὰρ τανίην οὐχ ὑπερεβάμομφ.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει· ἀτίμῳ δὲ πένιχρὸν
Γᾶσιν ἀνὸ ις, αὐτὸς ἔνεστι νόος.
Παντοίαι μαχόμητις ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι.
Παντοίαι δ' ἄρεται καὶ βίοτου παλάμαι.
Ἀργαλέον φρονέοντα, παρ' ἄφροσι πολλὰ ζῆρ δύειν
Καὶ σιτεῖν αἰεί· φῦτο γὰρ οὐδ' ἀτόν.
Αἰχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσιν ἀφυσ' εἶναι
Αἰχρὸν δ' εἰν ἀφόνῳ πάρμεθύουσι μένει.
Ἤδη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός
Γομῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίας.
Ὡς πρὶν μὲν μοῦνος κρίασκον νόος, αἰὲν ἐν ἄταις
Κύρνεσκον, καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.
Βουλεύουδις καὶ ἐς ὅ, τοι κε πὶ τὸν νόον ἔλθοι
Ἀτηρὸς τέρπει λάβρος ἀνὴρ τελέθει.
Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς.
Οὐ νῦν μὲν τοῖς, ἀτρεκέως δὲ ὀλίγοισι.
Ἐλπὶς δὲ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι.
Οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δειμονες ἀμφότεροι.
Πολλάκι δ' ὀξαντι καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὑρεῖν
Ἔργ' ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' ὄκ' ἐπέστεν τέλος.
Οὗτοι κήδει ὁ εἷς, οὔτε νόῳ, ὅ τι τὸν ἐχθρὸν
Εἰ μὴ ἀπουδείῃ πρήγματος ἀμπιτύχοις.
Πολλοὶ δὲ κρυπτῆει φίλοι γίγνονται παῖροι
Ἐν δὲ ἀπουδείῳ πρήγματι, πανυρότεροι.
Γαύρους κηδεμόνας πιστοὺς δύροις κεν ἐταίρους
Κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμῷ ἀμηχανίῃ
Ἤδη νῦν αἰδὼς μοῦ ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν
Αὐτὸς ἀναιδείῃ γαῖαν ἐπισρέφεται.
Ἀδειλὴ πενίῃ τι ἐμοῖσι καθημένῃ ὤμοις
Σῶμα καταιχύνεις καὶ νόον ἠμέτερον

αἰχρὰ

Ἀίχρὰ δ᾽ μ᾽ κ ἐθέλοντα βίηφι πολλὰ διδάσκῃ σ
Ἐθλὰ παρᾳνῶμηδὲ καλὸν πίσεμενον·
Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι
Κύρν· ἀρετῆς δ᾽ ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι·
Σὺν σοὶ κύρνε παθόντι καλῶς ἀνιώμεθα πάντες·
Ἀλλάγοι ἀλόξιον κῆδος ἐφημέριον·
Μηδὲν ἄταν χαλεποῖσιν ἀσωφρίνα, μηδ᾽ ἀτεθοῖσι
Χαίρ᾽ ἔπει ἐς ἄνδρὸς πάντα φέρειν ἀτεθοῦ·
Οὐδ᾽ μόσαι χρὴ τοῦτο τι, μήτε πρῆγμα τὸ δέξαι·
Θεοὶ καὶ γὰρ νεμεσῶσοῖ᾽ σιν ἐπὶ τέλος·
Καὶ πρῆξαι μὴ τοι τὶ, καὶ ἐκ κακοῦ ἐθλὸν ἔμμεν
Καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ, καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
Αἶψα μάλ᾽ ὄλβιος ἔσκε καὶ ἀφνειὸς μεγάθυμος
Ἐξαπίνης· πάντων δ᾽ ὤλεσε νυκτὶ μιᾷ·
Καὶ σώφρων ἁμάρτῃ· καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
Ἕσπετο· μὴ τιμῶ μὴ κακὸς ὢν ἔλαχεν·
Εἰ μὴ χήματ᾽ ἔχοι μι σιμωνίδηοἱ ἅπερ ἤδειν
Οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀτεθοῖσι σιων·
Νῦν δ᾽ μιπνώσκοντα παρέρχεται· εἰμὶ δ᾽ ἄφωνος
Χρημοσυνῆ· πολλῶν γνὺξ ἀμενον ἔτι·
Οὐνεκανῶν φερόμεθα καθ᾽ ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίδι ἐκ πόντου μύκτα διὰ δυοφερῆ
Ἀντλεῖν δ᾽ νυκτὶ θέλγσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
Ἀμφοτέρων ποίχων ἡμάλατις χαλεπῶς
Σώζεται· οἱ δ᾽ εὐδοῦσι κυβερνήτῃ μὴ ἔπεσθαι
Ἐθλὸν γ᾽, ὅς φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
Χρήματα δ᾽ ῥαίζσι βίη· κόσμος δ᾽ πόλωλε·
Δασμὸς δ᾽ νυκτὶ πᾶσι γίγνεται εἰς τὸ μέσον
Φορτηγοὶ δ᾽ ἄρχουσι· κακοὶ δ᾽ ἀτεθῶν καθύπερθεν
Δειμαίνω μήπως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ·

Ταῦτά μοι νῦν χρὼ μεκρυμένα τοῖς ἀγαθοῖσι
Γιγνώσκειν δ' ἔστι καὶ ἀνοφοὸς ἐών.
Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀϊδρίης· οἱ δὲ τὰ καλὰ
Ζητοῦσι χαλαπῇ τειρόμενοι φρενίῃ.
Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παρέκειται·
Εἴργει γὰρ νοῦς μὴ χήματα, τοὺς δ' ὄνοος.
Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
Οὐδὲ δίκην εἰπεῖν, ὅδε νῦ γοῦν θέμις.
Οὐχὴ πρὶν μαίνειν, ὅτι μὴ πρὶν μαντεύον εἴη,
Οὐ δ' ἔρδειν ὅτι μὴ λῴϊον ἢ τελέσαι.
Χαίρων εὖ τελέσειας ὠδὸν μεγάλου διὰ πόντου
Καί σε σῶσειδάων χάρμα φίλοισ' ἀγάσαι.
Πολλούς γοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφρονέοντας
Γνῶμαι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτῳ λαὸς ἄρῃ.
Οὐ δυνάμαι σοι θυμὲ παράσχειν ἄρμενα πάντα.
Τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν, οὔτι σὺ μόνος ἐρᾷς
Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ, πολλοὶ φίλοι ἦρ δέ τι δεινόν·
Ἐγκύρσῃ, πάντῃσι πίσυν ἔχε νόον.
Πλήθει δ' ἀνδρῶν ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
Γλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων ὀδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος.
Οὐ δείσω φροσύνῃ μὲν ἔχοις ἐὼν μάνθιος αὐτοῦ
Γλείονα δείδειν αἰολίδου Σισύφου,
Ὅστε καὶ ἐξ ἀΐδαο πολυΐδρίῃσιν ἀνῆλθεν.
Πείσας περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις
Ἤτις βροτοῖς παρέχει λήθην λαπάρουσα νόημα.
Ἄλλος δ' οὔπω τις φῦτο ἔτι φράσατο.
Ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Ἔλθοι δ' ἐς κρυερὸν χῶρον ἀποφθιμένων.
Κυανέας τε πύλας παραμείψεται οὔτε θανόντων
Ψυχὰς εἴργουσιν, καίπερ ἀναιρομένας

Ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν σίσυφος πάλιν ἦλθεν ἥρως
Ἐς φάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύνῃσι.
Οὐδ' εἰ μὴ δόλια μῆτις ἐρίμοισιν ὁμοῖα.
Γλῶσσαν ἔχων ἀτάθαλον νέος ἀντιθέοιο,
Ὡκύτερος δ' εἴη πρόσθε πεχρὼν ἀρπυιῶν
Καὶ ταίδων μορίου, τῶν ἄφαρ εἰσὶ τόδες.
Ἀλλά τι χὴ πάντας γνώμῃσι ταύτῃσι καταθέσθαι
Ὡς πλοῦτος πλείστην παῖσιν ἐχθρὸν ἔμεν.
Ἰσόντι πλαγχθῆναι, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστι.
Καὶ χρυσὸς, ἢ γῆς πυροφόρα πεδία.
Ἴσασιν θ' ἡμῖν οἱ τι· ἢ ὧν τὰ δέοντα παρέστι.
Γαστρί τι καὶ πλευραῖς ἢ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν.
Παιδός τε γυναικὸς, ὅπερ δίκετῶν ἀφίκηται
Ὥρη· σιὼ δ' ἥβη γίγνεται ἁρμόδιος
Ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ πρεπιώσια πάντα
Χρήματ' ἔχων, ὀδεὶς ἔρχεται εἰς ἀΐδην.
Οὐδ' ἂν ἄπριν ἅδδυς θάνατον φύγοι· ὀδὲ βαρείας
Νόσους· ὀδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον
Ζεῦ πάτερ· εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα, τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
Ὕβριν ἀδεῖν· καί σφιν γοῦτο κέκοτο φίλον
Θυμῷ κε τλίαις ἔργα· μετὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἀθήνης
Ἐργατέζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος.
Ἀνὴρ ἕπεσθαι πάλιν τίσαι κακὰ, μὴ δέτ' ὀπίσω,
Πατρὸς ἀπαθαλίῃ παισὶ γένοιτο λαλιός.
Παῖδες δ' οἵτ' ἀδίκοις πατρὸς τὰ δίκαια νοοῦντες
Γοιοῦσι κρονίδῃ σὸν χόλον αἰζόμενοι.
Ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀνδράσιν φιλέοντες
Μήτην ὑπερβασίῃ ἀντιτίνῃ πατέρων.
Ταῦτ' εἴη μακάρεσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
Ἐκφύγει· τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἕπεσθαι φέρει.

Καὶ ῥῦτ' ἀθανάτων βασιλῦ· πῶς ὄστι δίκαιον
Ἔργῳ ὅστις ἀνὴρ ἐκὼς ἐὼν ἀδίκων,
Μή τιν' ὑπερμασίην κατέχων, μήθ' ὅρκον ἀλιτρὸς,
Ἀλλὰ δίκαι Θ ἑὸν μήτε δίκαια πάθῃ·
Τὶς δὴ καὶ βροτὸς ἄλλος ὁρῶν πρὸς ταῦτ' ἔπεται
Ἄζοιτ' ἀθανάτους· ἢ τίνα θυμὸν ἔχῃς
Ὅσσοτ' ἀνὴρ ἄδικος ἢ ἀπάθαλος, οὔτι τοῦ ἀμβρός
Οὔτε τι ἀθανάτων μῆνιν ἀλυόμενος,
Ὑβρίζῃ τοὐτῳ κεκορημένος· οἱ δὲ δίκαιοι
Τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ
Ταῦτα μαθὼν φίλε παῖ ῥι δικαίως χήματα ποιοῦ·
Σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκὸς ἀπαθαλίης·
Αἰεὶ τῶν δ' ἐτέων μεμνημένος, εἴ τι λυπρὸν
Αἰνήσεις· μύθῳ σώφρονι πειθόμενος
Ζῶσ μὴ τῆς δὲ πόλιος ὑπερέχοι αἰθέρι ναίων
Αἰεὶ δεξιτερὸν χεῖρ' ἐὸν ἀστυμοσύνῃ·
Ἄμοιτ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ· αὐτὰρ ἀπ' ὀλμων
Ἄρθρωσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον·
Φόρμιγγ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλῷ.
Ἡμεῖς δ' εὐνομίας θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
Πίρωμεν· χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες·
Μηδὲν τὸν μήδων δεδότις πόλεμον·
Ὡς δ' εἶναι καὶ ἀμείνονα φύφρονα θυμὸν ἔχοντας
Νόσφι μεμνάων ὑφροσύνως δάγειν,
Τερπμένους· τὶ λοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῶσαι
Γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος·
Χρὴ μουσῶν θεράποντας ἢ ἄγγελον, εἴ τι σεμνοσὸν
Εἰδείη σοφίης μὴ φθονερὸν τι λέθῃν·
Ἄλλα τὰ μὲν μῶσθαι· τὰ δ' ἀειμνήσαι, ἄλλα δ' ῥιεῖν·
Τίσφιν χρήσηται μῆνος ἑπισσάμενος.

Φοῖβ' ἄναξ· αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ τέλος πᾶσι δὲ χαριζόμενος.
Αὐτὸς δὲ σταθὲν ὑβρίζην μήδων ἀπέρυκε,
Τῆς δὲ πόλυς, ἵνα σοι λαοὶ ὦ φροσύνῃ.
Ἥρως ἐπερχομένην, κλῄτας πέμπων' ἑκατόμβας
Τερπόμενοι κιθάρῃ τῇ ἐρατῇ θαλίῃ.
Γαιάνωντι χοροῖς ἰαχαῖσί τε σὸν περὶ βωμὸν,
Ἣν ἐγώγε δέδοικ' ἀφραδίῃ ἐσορῶν
Καὶ ἔασιν ἐμήνων λαοφθόρον, ἀμὰ σὺ φοῖτις
Ἴλαος ἡμετέρῳ τῷδε φύλασσε πόλιν.
Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς σικελικὸν ποτὶ ταῖαν
Ἦλθον δ' ἰβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπέρτῳ τ' Ἀρώτᾳ σὺν κοτρόφου τε λαὸν ἄγυν.
Καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
Ἀμὰ δέ τις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
Οὕτως ὄλβιν ἄξιον φίλτερον ἄλλο πάρης.
Μή ποτε μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
Ἀντ' ἀρετῆς σοφίης, ἀμὰ τὸ δ' αἰὲν ἔχοις.
Τερπόμενος φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ.
Καὶ μετὰ τ' ἀταθῶν, ἐθλὸν ἔχοι μενοεῖν.
Μή τίτινα ξεῖνον δηλήμενος ἔργμασι λυγροῖς
Μήτέ τιν' ὠδήμων, ἀμὰ δίκαιος ἐών.
Τὼ σαυτοῦ φρένα τέρπε δυσηλεγέων δὲ πολιτᾶν
Ἄλλος τοῖσδε κακῶς· ἄλλος ἄμφυον ἐρεῖ.
Τὸν ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἀλλ' ἐπαινεῖ.
Τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται ἀδεμίης.
Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς.
Ἀλλ' ὧ λώϊον, ὅ μὴ πολιόνεσσι μέλῃ.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔστεται οὔτε πέφυκεν
Ὅστις πᾶσιν ἀδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδην

Οὐδὲ γὰρ ὅσ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
Ζεὺς κρονίδης θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.
Τὸ ρνυκαὶ στάθμης ὁ γνώμονος ἄρθρα θεωρῶν,
Εὐθύτερον χὴ μὴν κύρνε φυλασσόμενος,
Ὡς τινὶ κερδῶν θεὸς χήσασι ἱερείᾳ
Ὀμφὴν σημήνη πίονθ' ὃς ἀδύτου.
Οὔτε τί γὰρ προθεὶς οὐδὲν κέρδος φάρμακον ὄρνις
Οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίῃ προφύγοις
Χρῆμ' ἔπαθον· θανάτου μὴ ἀεικέος οὔτι κάλιος.
Τῶν δ' ἄλλων πάντων κύρν' ἀνιηρότατος.
Οἱ μεφίλοι προὔδωκαν, ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι τελαθείς
Εἰδήσω ἢ τῶν, οὐ τιν' ἔχουσι νόον.
Βᾶς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῷ ποδὶ λαὶξ ἐπιβαίνῃ
Ἴχρι κοτ' ἐλθὼν καί περ ἐπισσάμενον.
Κύρν' ἔμωσης δ' ὅτι μοῖρα παθεῖν, ὅκ' ἐθὺ πᾶσι λύξαι
Ὅππι δὲ μοῖρα πᾶσθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.
Ἐς πολὺ ἄῤῥηκτον κακὸν ἥκομεν· ἔνθα μάλιστα
Κύρνε σοὶ ἀμφοτέροις μοῖρα λάβοι θανάτου
Οἵ δ' ἀποτηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
Τῶν τοι χώρη κύρν' ὀλίγη τελέθει.
Μή τί τιν' αὐξε τύραννον ἐπ' ἐλπίσι κέρδεϊ εἶναι
Μήτε κτεῖνε, θεῶν ὅρκια σωθέμενος.
Πῶς ἡμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδῃς
Θυμός· ὑὸς δ' ἄρος φαίνεται ὃς ἀγρῆς,
Ἥτε τρέφῃ καρποῖσιν ἐν ἠλαῶναις φορέοντας
Ξανθῇσί τε κόμαις πυρφυρέους στεφάνους.
Ἀλλ' ἄγε δὴ σκύθαι κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δ' ἰωμόν.
Γένθει δ' ὐὼδὴ χῶρον ἀπλήμενος.
Πίστει χρήματ' ὤλεσα· ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα.
Γνώμη δ' ἀρταλέη γίγνεται ἀμφοτέρων.

Γάντας τὰ δ' ἔν κορύκεσσι καὶ ἐν φθορῇ· ὁ δέ τις ἡμῶν
Αἴτιος ἀθανάτων κύρνε θεῶν μακάρων,
Ἀνδράσι τε βίη ἠκέρδεα πολλὰ, καὶ ὕβρις
Πολλῶν ὄξ ἀγαθῶν ἐς λακόπητ' ἔβαλεν.
Διοπάτοι πόσιος κῆρος δηλοῖσι βροτοῖσι.
Δίψαλυσι μελίης ἠ μέθυσος χαλεπὴ.
Τούτων δ' ἀμφὶ τὸ μέσον σφωΐσομαι, οὐδέ με πείσεις
Οὔτε τι μὴ πίνειν ὅτε λίην μεθύειν.
Οἶνος ἐμοὶ, τὰ μὲν ἄλγεα χαλίζεται· ἐν δ' ἄχεϊσος
Ἐντὶ μὲν θωρύξασ' ἀνδράσι πρὸς ἐχθρὸν ἄγει.
Ἀλλ' ὅτε περ καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται
Τυτθὸν ὑπὸ καρδίῃ πανσάμενος πόσιος.
Ἓν μὲν νήπιον ἄνδρα καλεῦσ' ἐπίμεν' ἀμαρτίδιον.
Ἓν δὲ ἐπίμεν' ἀγαθὸν καλεῦσ' ἐπίμενον, ἀρχαλέον.
Λαὸξ ἐπὶ βαθὺ μέσῳ κενεόφρονι τύπτε δὲ κέντρῳ
Ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει.
Οὐ γὰρ ἐθέλησεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
Ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ
Ζηλοδότου δρῆξον λέσεειν ὁλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
Μαλθακὰ κωτίλων ἔβαπτε τὴν ἐθέλει.
Ἡδέα μὲν νὴ πρόθεν, ἀτὰρ πολὺ λώονα ἠνυῦν
Τοὔνεκα τοῖς δηλοῖς οὐδαμίῃσι χάρις.
Πολλάκις· ἠπόλις ἥδε δῆμον ἡγεμόνων λακόπητα
Ὥστε λιχμὶ μύνη ναῦς ἔβαλ' ἐς πόντον ἔδραμε.
Τῶν δὲ φίλων εἰ μή τις ὁρᾷ μέτα δηΐον ἔχοντα
Ἀυχένα ἀποστρέψας, οὐδὲ σορᾷ ἐθέλει.
Ἦν δέ τι μοι πρόθεν ἐσθλὸν ἀπὸ πολλάκι γίνεται ἀνδρὶ
Πολλοὺς ἀασαμένῳ καὶ φιλότητας ἔχῳ
Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι ἠ οὐκ ἐθέλουσι τιδοῦναι,
Ἀνδρῶν φαινομένων, ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη

Ἐσπερίη τ' ἐξέμι. καὶ ὀρθρίη αὖτις ἐσείμι
Ἦμος ἀλικξυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.
Πομοῖς ἀχρήστοισι θεὸς δίδοῖ ἀνδράσιν ὄλιον
Ἔθλον, ὃς οὔθ' αὑτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
Οὔτι φίλοισ, ἀρετῆσ δὲ μέτα κλέος οὔπρτ' ὀλέῖται
Ἀιχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γλῶττι καὶ ἄσυ σάοι.
Ἔνμοι ἕπεσσα τόσοι μέτεσ ὀρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Χάλκεος. ἀνῶν δεῖμα παλαιγενέων
Εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὴ ἐπιφρέσω οἵ μεφίλῶσι
Τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη μέτα πᾶμ' ἔσομαι.
Οἶνε. τὲ μῶσ' αἰνῶ, τὲ ἢ μέμφομαι ὀδέσι πάμπαν
Οὐτίποτ' ἐχθαίρω, ὅττι φιλεῖν δύναμαι.
Ἐθλὸς μὴ κακὸς ἐστί, τίσ ἀμύσεῖ μωμήσαιτο
Τίσ δ' ἀμὲ ἐπαινήσῃ μέτρον ἔχων σοφίης.
Γῖν οἶνον γὸν ἐμῆς κορυφῆς παύστηριο
Ἄμπελοι ἤμεγκαν, τὲς ἐφύλευσ' ὄπιερων
Οὖριος ἐν βήσσῃσι θεοῖσι φίλος θεότιμος
Ἐκ πλατανιστοῶσσ φυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων
Τῷ πίρων ἀπὸ μῶ χαλεπὰς σκεδάσεις μελιδῶνας
Θωρυχθεὶς δ' ἔσται πολλὸν ἐλαφρότερος
Εἰρήνη μὴ πλοῦτος ἔχῃ πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
Κωμάζοι μι. κακῶ δῆκ ἔραμαι πολέμω
Μὴ δὲ λίῃ λιήρυκος ἀνὴρ ἔχε μακρὰ βοῶντος.
Οὐ γὰρ παξώας γῆς περι μαρναμεθα.
Ἀλλ' αἰχὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
Ἵππων, μὴ πόλεμον δακρυόεντα τόσι δλεῖν.
Οἶμοι ἀμαλκίης. ἀπὸ μῶ λιήρυθος ὄλωλε
Λημάτων δαιτηθὲν κείρεται οἰπόπεδον.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ φῶτοντοσι, πόλιν δὲ κακοὶ δέπουσιν
Ὡς κυφελίζον ζὼς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἢ γύναικα
Οὐδ' ἀγνωμοσύνης κύριον ἀντιπρότερον.
Κύρνε, μὴ πάντ' ἄνδρεσσι κατ' ἀθυμοῖσι χαλεπαίνειν
Γιγνώσκων· ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι κακὰ ἔργματα· τῷ δὲ δικαίῳ
Τῷ τ' ἀδίκῳ, μέγα κεν θῆμα βροτοῖσιν ἐπῇ.
Ἔστι τὸ μὲν χεῖρον· τὸ δ' ἄμμορον γέρτερον εἰμάσου.
Οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἄπαντα σοφός
Ὅστις ἀναλώσειν τηρεῖ κατὰ χήματα θηρῶν
Κυδίστην ἀρετὴν φῦτις σοφιεῖσιν ἔχει.
Εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν ὁπόσοντις
Ἢ μὴ ἐκτελέσας εἰς ἀΐδαο περᾶν.
Εἰκὸς ἄμ' ἦν ὅσ μὲν πλείω χρόνον αἰσαν ἔμιμνε
Φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον οὐ εἶχε βίον.
Νῶν δ' οὐκ ὄντ· ὃ δὴ ἦν ἐμοὶ μέτα πένθος ὄρωρε
Καὶ δάκνομαι ψυχὴν· καὶ δίχα θυμὸν ἔχω
Ἐν τριόδῳ ἕστηκα· δυοῖσὶ πρόσθεν ὀδοῖμοι
Φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω πρότερον.
Ἢ μηδὲν δαπανῶν ξὺν χρήματι ἐν κακότητι
Ἢ ζώω τιμωρὸς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
Εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ' ὃς ἐφείδετο κοὐδὲν ἔτι σφὶ
Σῖτον ἐλὼν θέριον πλουσίοσ ὢν ἐδίδου,
Ἄλλα πρὶν ἐκτελέσαι, κατέτμη δόμον αἰόσσοισιν.
Χρήματα δ' ἀνθρώπων οὔ τι τυχὼν ἔλαβε
Ὥστ' ἐσ ἄλλαισα τονεῖν ἢ μὴ δόμεν ὥσκ' ἐθέλοιτις.
Εἶδον δ' ἄλλον ὃς ἦν χαρσὶ χαριζόμενος.
Χρήματα μὲν δίεφι· ἔφη δ' ὑπάγω φρένα τέρψας
Πτωχῷ δὲ φίλασ πάντας ὅπου τιν' ἴδῃ.
Οὕτω δημόκλης κατὰ χήματ' ἄριστον ἁπάντως
Τὼ δαπάνω θέλω ἢ μὴ μελέτω ἐχέμεν.

Οὔτε γὰρ ἀν προκαμών· αἰχῶ κάμαγον μεταδοίης
Οὔτ' ἀν πωχεύων δουλοσύνῳ τελέοις·
Οὐ δεῖ χείρασι ἴκοιτο τὰ χρήματα πάντα πορσαίνη·
Ἐνδὲ τοιῷδε χρυσῷ χρήματα ἄριστον ἔχειν·
Εἰ μὴ γὰρ ὠλιτεῖς πολλοὶ φίλοι· ἦν δὲ τενίαι
Γαῦροι· οὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός·
Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον· ἐπεὶ οὐδὲ θανόντα πολλαίῃ
Οὐδείς· ἦν μὴ ὁρᾷ χρήματα λῃστὸς ἔχων·
Γαύροις ἀθρῴοισιν ἀρετὴ, καὶ καῦθ' ὁ πλοῦτος
Ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν·
Πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς ἴσοι οἵ τε λιπαυχὴν
Εἰλουσι χώρης· οἵ τε παλαιότροποι·
Οὐ δύναμαι φωνῇ λιγυρῇ δέμας ὥς περ ἀοιδὸν
Καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην·
Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, αἰχμὰ μ' ταῖρ'
Ἐκλείπεις σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος·
Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε λιπαυχὲς
Δεξιὸς, ἀθανάτοισι θεοῖσιν ἐπευχόμενος·
Εἰμὶ παρὰ σταθμοῖσι θοὴν ὁδὸν οὐδετέρωσε
Κλινόμενος· χρὴ γὰρ μάρτια πάντα νοεῖν·
Πατρίδα λιποσμήσω λιπαρὴν πόλιν, ὅττι κε δήμῳ
Τρέψας οὐτιδανοῖς ἀνδράσι πειθόμενος·
Νεβρὸν γὰρ ἐξέλαφον λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθὼς
Γουνὶ λιπαμάρψας αἵματος οὖλα πίοι
Τεχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξε
Ζαγκλαίων δ' ἐσσοῦται ἄρματος ὠκείῃσιν
Γρηΐξας δ' οὐκ ἔπρηξε· καὶ ὠκείῃ τελέσας
Δρήσας δ' ἔκ' ἔδρης ἤνυσε δ' οὐκ ἀνύσας·
Ἀλλὸς δ' εὖ ἕδοντι δύω κακὰ, τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
Χηρώσει πολλῶν καὶ χάρις οὐδεμία·

Ἔστι παθὼν, ἀπῴμωξ ἀχθηθὸμ μέτε μὴ χάριμ οἴδας
Χρίζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοι οδύμας.
Ἔστι μὴ αὐγὸς ἔπιον ἀπὸ κρήνης μελανύδρα
Ἡδύτιμοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμὴ ὕδωρ.
Νῦ δ᾽ὅδητι θόλωται ὕδωρ δ᾽αναμίστεται ὕδει.
Ἄλλης δ᾽ἐκρήνης πόμαι ἠπεταμοῦ
Μήπω᾽ τ᾽ωαινέσης πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς,
Ὀργὼ καὶ ξυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
Τομοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτ᾽ ασ᾽ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
Τὸ᾽τῶν δ᾽ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολὺν ἄρ᾽ἔχος ἐμὴν,
Ἔφθω δ᾽ἀϊνήσας πρίνου κατὰ πάντα δαῆναι
Ἦθεα, νῶ δ᾽ὅδη ναῶς ἀθέλητος ἔχω.
Τὶς δ᾽ἄρετὴ ᾠ᾽μοντ᾽ᾖ ποίνιον ἆθλον ἐλέσθαι
Πολλάκι τοι νικᾷ κακὸς ἀνδρ᾽ἀγαθὸν
Οὐδεὶς ἀν θρώτων, ὃν ἐπεί ποτε χεῖρα κατὰλύψει
Εἰς τέρεβος καταβὴς, δῶμά τε περσιφόνης
Τερπέται, οὔτε λύρης· ὅτ᾽ἂν᾽ λιγυρὸς ἀοιδὸν
Οὔτε διωνύσου δῶρ᾽ἐσαείρομενος.
Ταῦτ᾽ἐσορῶν μαλακὴν οὐ πείσομαι· ὄφρα τ᾽ἐλαφρὰ
Γούνατα καὶ κεφαλὴ ἀτρομέως προφέρω.
Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλωχὶν φίλος, ἀλλὰ ἑλέσθαι
Χερσίν τε ωὐδοῖ χήμασι τ᾽ἀμφότερα.
Μὴ δὲ παρὰ κρηνῆρσι, λόγοισιν ἐμὴν φρένα τέρπει
Ἀλλ᾽ἔργων φαίροιτ᾽εἴ τι δίωα τ᾽ἄεθόν.
Ἡμεῖς δ᾽ἔν θαλίῃσι φίλον κατεθώμεθα θυμὸν,
Ὄφρ᾽ἔτι τερπωλῆς ἔργ᾽ἐρατεινὰ φέρῃ.
Αἶψα γὰρ ὥστε μόνμα παρέρχεται ἀπλετος ἥβη.
Οὐδ᾽ωαων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη.

Αἴ τί περ ἄνδρα φέρβσι δυρυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
Λάβρως· πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ
Πῖνόπταν πίνωσιν, ὅταν γο|θυμὸν ἀσηθῆς
Μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶσι καρυόμενον
Ἄλλοτί τοι πάχων ἀνίησιν· ἄλλοτι θ' ἕρδων
Χαιρήσειν δοκάσσαι· ἄλλοτι πάλλος ἀνήρ·
Εἰθείης ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν
Ἄθλον δ' ἐν μίαγῳ πᾶσι καλὸν ἄνθος ἔχων
Σοί τ' ἔμη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν
Γνοίης χὤσον ὄνων κρέασονες ἠμίονοι.
Ἦμος δ' ἠέλιος μὴ ἐν αἰθέι μώνυχας ἵππους
Ἄρτι παραγγέλοι μέσαγον ἦμαρ ἔχων.
Δείπνου τελήθιμμι ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγει.
Γαυροίων ἀγαθῶν παρὶ χαριζόμενοι.
Χέρνιβα δαῖτα θύρακζ φέρισε φανώμεθα δήσοι.
Εὐειδὴς ἐαδυναῖς χερσὶ λάκαινα κόρη
Ἡ δ' ἄρετὴ τὸ δ' ἄεθλον ἐν ἀνοΐσιν ἄρισον.
Καλλισόν τι φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
Ξυνὸν δ' ἆθλον τοῦτ' πόλλ' ἔτι πανταὶ τι δήμῳ,
Ὅστις ἀνὴρ δαεὰς ἐν προμάχοισιν ἐνι.
Ξυνὸν δ' ἄνοις ὑποθήσομαι, ὃ φράτις ἤδης
Ἄγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ
Τῶν αὐτοῦ κτεάνων ὧι παχέμμι· οὐ γὰρ ἀμηδὰν
Δὶς τέλεται πρὸς θεῶν, οὐλύσις θανάτου
Θνητοῖς ἀνοΐσι· κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλίγχει
Οὐ λόμενον· λεφαλῆς δ' ἔπεται ἀλιροπέτης
Ὡς μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
Ἄθλων, εἰς ἄδου δῶμα μέλαν κατέβη.
Πρίν τε χέρας πῆξαι καὶ ὑπὲρ ξύναι τέρ ἀμάχλην
Ἐξεπέσαι τε φίλους οὐ πιν ἔχουσι μόον.

Ἀντίκα

Αὐτίκα μοι λιαπὰ μὴν χρὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς
Πτοιῶ μαι δ' ἔσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης.
Τέρπωνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἐπὶ πλέον ὤφελεν εἶναι.
Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
Ἤδη τι μήσασα. τὸ δοῦλόμενον καὶ ἄμορφον
Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἥρας ὑπερκρέμαται.
Οὔποτ' ἔγ' οἷς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
Δύσλοφον. οὐ δείμοι λμῶλος ἔπεστι μάχη.
Δῆλοῖς τοι καλότητι μαπαιόπεροι χθόι εἰσὶ
Τῶν δ' ἔχθρῶν αἰὲὶ πρήξιες ἰθύτεραι
Ῥηϊδίητε πρῆξις ἐν ἀνοΐς καλότητος
Τοῦ δ' ἄπαθοῦ χαλεπὴ κύρνε πέλει παλάμη.
Τόλμαθυμὲ κακοῖσιν ὁμῶς ἀτλητα πεπονθὼς
Δειλῶν τοι κραδίη γίγνεται ὀξυτέρη.
Μὴ δὲ σύ γ' ἔπρήκτοισιμ ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀείξων
Ἔχει. μὴ δ' ἔχθ. μηδὲ φίλους ἀνίαε.
Μὴ δ' ἔχθρὸς οὔφραινε. θεῶν δεῖ μαρμένα δῶρα
Οὐκ ἄρ ξηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι
Οὔτ' ἔν πορφυρέης καταδύσεις πυθμένα λίμνης
Οὔθ' ὅταν αὐτὸμ ἔχη τέρτατος ἡρόεις.
Ἄνδρά τοι ἐσθλὸν ἄπαθον χαλεπόν τε τον ἐξεπεπτῆσαι
Ὡς ἐν ἐμῇ γνώμῃ κύρνε πάλαι κέκριται
Ἡδέα μὲν καὶ πρόσθεν ἀτὰρ πολὺ λώϊον ἤδη.
Οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδε μία ἐστὶ χάρις
Ἄφρονες ἄνοι καὶ νήπιοι οἵτινες οἶνον
Μὴ πίνουσ' ἄσχουκαὶ κύνος ἀρχομένους.
Δεῦρο σὺ ἀὐλητῆρι παρακλαίουτι γελῶντες
Γίνωμεν. κείνῳ κήδεσι τερπόμενοι
Εὐδωμεν. φυλακὴ δὲ πόλις φυλάκεσσι μελήσει
Ἀσυφελῶς ἐρατῆς πρῖν δόσι ἡμετέρης

Ναὶ μὰ δι᾽ εἴ τις τῶν δε καὶ ἐγκεκαλυμμένος ὧδε
Ἡμέτερον μῶμον δέξεται ἀργαλέως.
Νῶϊ μὲν ὠίνοντες τερπώμεθα καὶ λαὸν ἐῶμεν
Ἄσσα δὲ πείθεσθαι ταῦτα θεοῖσι μέλει.
Σοὶ δ᾽ οἷά τε ὡς δὴ φίλῳ ὑποθήσομαι αὐτός
Ἔσθλα· σὺ δ᾽ ἐνθυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ.
Μήτε τι πειρώμενος πρήξῃς κακὸν ἀμὰ βαθείῃ
Σὴ φρενὶ βουλεύσαι· σῷ ἀταθῷ τι νόῳ
Τῶν γὰρ μαρναμένων μαχέται θυμός τε νόος τε
Βουλὴ δ᾽ ἐς ἀγαθὸν ἡγήνοον ἐσθλὸν ἄγει.
Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
Αὖλει· καὶ μετόπισθεν ἀμφότεροι.
Αὗται δὲ δῶκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μὴν καὶ ἀμφιπερικτύοσιν.
Τιμᾷ γὰρ ἀπόλλων ὀργιώ· ἀπάτερθεν ὁρῶντι
Γινώσκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι σοφῷ.
Οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατειρύσσαντες ἔχουσι
Πλάτῳ· τοὶ δ᾽ ἀρετὴν ὀλομένην τανίῃ.
Ἐν δ᾽ ἄβῃ παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον ὧδεν
Ἰμερτῶν ἔργων ἕξέρον ἱέμενον.
Ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ᾽ ἀλλοτῆρος ἀείδῃ
Τούτων οὐδέν γοι ἄλλ᾽ ἐπιτερπότερον
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πολύγοστε καὶ ἁδὺς
Τέρπωλὴ νικᾷ πάντα σιὼ εὐφροσύνῃ.
Ἄφρονες ἄνοι καὶ νήπιοι οἵ τε θαρόντας
Κλαίουσιν οὐδ᾽ ἄβης ἄνθος ἀπρομύμενον
Τέρπετό μοι φίλε θυμέ· τὰ χάντινες ἄλλοι ἔσοιντο
Ἄνδρες· ἐγὼ δὲ θανὼν τεῖα μέλαινέσομαι.
Κύρνε φίλος πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
Συμμίσγων ὀργιὼ οἷός ἕκαστος ἔφυ.

Νῶϊ

Νῦν μὴν τῷ δ' ἔφεπον· τοτὲ δ' ἄλλοῖος τέλλεν ὀρεκτὴν
Κρείσσων τοι σοφίη καὶ μετέλης ἀρετῆς.
Πρήγματος ἀρχὴ κου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτῶν
Γνῶναι· ὅππως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
Ὄρφνη γὰρ τέτατται· πρὸ δ' οὔ μίλοντος ἔοικεν
Οὐξωπετὲ θνητῆς πείρατ' ἄμηχανίης.
Οὐδενατῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα
Οὐδὲ μὴν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.
Οὕτω χὴ γὸν γ' ἐσθλὸν ἐπισφέλαντα νόημα
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ
Δῆμον δ' ἐξιοῖ πολλὰ φέρειν ἐσθλὸς, οὐ γὰρ ἐπίσκη
Τοῦθ' ἕρδειν ὅ, τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.
Κάστορ καὶ πολύδευκες, οἱ ἐν λακεδαίμονι δῆν
Ναίετε εὐρώεντα καλλιρόῃ παρὰ μῷ.
Εἴποτε βουλεύσαι μιφίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι
Εἰδέτι κεῖνος ἐμοὶ, δίσσον τόσσον αὐτὸς ἔχοι,
Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει τειὸς φιλότητος.
Οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Γιγνώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται
Ἐχθαίρειν· χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοὶ τε μὲν ὅττις ἀνάγκη
Τοῦθ' ἕρδειν, τῶν μοι πρόσθεν χάρι τίθεσο.
Ἤδη καὶ πέρυσιν ἐπειρόμαι ὥστε πετεινὸν
Ἐκ λίμνης μεγάλης ἄνδρα κακὸν προφυγών.
Βρόγχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτὼν
Ὕστερον ἠμετέρῃ γνώσῃ ἐπιφροσύνην
Ὅς τίς σοι βάλεσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἔκτανεν
Οἰχόμενον προλιπόντ' ἠμετέρῃ φιλίην,
Ὕβρις τ' ἀμάγητας ἀπώλεσε καὶ κολοφῶνας.
Καὶ σμύρνῃ πάντως κύρνε καὶ ὑμμας ὀλεῖ.

Εἰς Βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τι μολίβδῳ
Χρυσὸς ἀπέφθος ἐὼν μαλλὸς ἅπασιν ἔσῃ.
Οἴμοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ καπὶ χαρμα μοὶ ἐχθροῖσ
Τοῖς δὲ φίλοισ τόνος δειλὰ παθὼν σινόμην
Κύρν' οἱ πρόσθ' ἄσθοὶ, νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
Νῦν ἀσθοί· τίς κεν ταῦτα νέοι τ' ἴσορρῶν
Τοὺσ ἀσθοὺς μὲν ἀτιμοτέρουσ, κακίουσ δ' ὅλα χάρπτεσ
Τιμῆσ· μνησεύει δ' ἔκαλοῦ ἐσθλὸσ ἀνήρ.
Ἀ μήλασ δ' ἅπαντῶν πεσ ἐπ' ἄμμήλοισι γελῶσιν
Οὐ πάγαθῶν μνήμην εἰδότεσ, ὅτι κακῶν.
Χρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδισασ, ἀλλὰ τὰ μοί
Ἐστί· τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενοσ
Πλοῦτε θεῶν μάλιστε καὶ ἱμεροέσσατε πάντων
Σύμμοι καὶ μακὸσ ὢν· γίγνομαι ἐσθλὸσ ἀνήρ.
Ἥβησ μέτρον ἔχομι· φιλεῖ δέ μεφοῖβοσ ἀπόλλων
Λητοΐδησ, καὶ ζῶσ ἀθανάτων βασιλεύσ.
Ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Ἥβην καὶ πολύτῳ θυμὸν ἰαινόμενοσ
Μή με μακῶν μέμνησθε πέπονθά τοι οἷ' ἀτόδυατόσ.
Ὅσ πάρ' ἐδου μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύσ.
Ὅσ δὴ ἐμ μνησῆρασ ἀνείλετο νηλεῖ χαλκῷ
Πηνελόπησ ἐμφρων κἀεισίησ ἀλόχου.
Ἡμὼ δ' ἠθῦ πέμενε φίλῳ πρὸσ πατρὶ μένουσα
Ὄφρα τε γῆσ ἐπέβη δειμαλέησ τε μυχοὺσ
Εἰ πίομαι πενίησ θυμοφθόρου· οὐ με λιδαίρω.
Οὐδ' ἄνδρῶν ἐχθρῶν οἵ με λέζουσι μακῶσ,
Ἀ μὴ βίῳ ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἣ μ' ἔπιλείπει
Κλαίω δ' ἐρατεινὸν γῆρασ ἐπερχόμενον.
Κύρνε, πάρεσι φίλοισι κακοῦ κατεπαύσομ' ἀρχώ
Ζητῶ μὲν δ' ἔλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶσ

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν
Ἄλλοι δ' ὑλυμπον ἐλιπρολιπέντες ἔβαν.
Ὤχετο μὴ πίστις μεταδὴ θεός· ὤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη, χάριτες τῶ φίλε γῆν ἔλιπον.
Ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι
Οὐδὲ θεὸς δηλεῖς ἄζεται ἀθανάτους.
Εὐσεβίων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, δὴ δὲ θέμιστας
Οὐκέτι πιγνώσκουσ' δὴ μὴ δυσεβίας.
Ἀλλ' ὄφρα τις ζώῃ ἐρατὸν φάος ἠελίοιο
Εὐσεβέων πειθὼ ἐλπίδα προσμενέτω
Ἐν χάρμῃ δὲ θεοῖσιν ἀγάλλεται ἀμείλιχα λαίων
Ἐλπὶς δή τι πρώτη ἠϋθυμάτη θυέτω.
Φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ
Οἰθεῶν ἀθεμάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι
Αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
Αἰχμὰ λαλιοῖς ἔργοισ σύμβολα θηκάμενοι.
Μήποτε τὸν πτερόεντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρώμα
Δειλῶν ἀνθρώπων ξήμασι πειθόμενος.
Εἴημοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν
Ζώειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι λαλεόν.
Οὐ τέραμαι πλουτεῖν, οὐ τεύχομαι, ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.
Ὡς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀπέφυγεν
Ἀλλ' ἔρατον θυμὸν δοῦναι πλήσαι τε λέσαι.
Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν πασὶν ἄμεινον.
Ἀιτοῦσι δ' ἔπεσθαι ἀνδράσι κύρνε δίδου
Οὐδεὶς γὰρ πάντῃσι πανόλβιος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
Τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὅμως.
Δειλοὶς δοῦπεδοῖσιν ἐπίσσεται ἄτη κακοῖσι
Θυμὸν ὁμῶς μίσγῃ ν· ἀθανάτων τε δόσεις

Παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχονται, ἄλλαι πρὸς ἄλλων
Χρὴ δὲ ὥρας θανάτων οἵας δίδυσιν ἔχειν.
Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὖατα καὶ νόος ἀνδρῶν
Ἐν μέσῳ σταθμῷ ἐν σωτηρίοις φύεται.
Τοῖς ἀπαθέσι σύμμιστα· κακοῖσι δὲ μὴ πρόσμαρτε
Ἐν τῶν ὁδῶν τελέης τέρματα τὰμπορίης.
Τῶν ἀπαθῶν ἑκὼν μὲν ἀπέλιπε, ἑκὼν δὲ ἔρρει
Τῶν δὲ λιμακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔσω.
Ἐκ καθαρσίης κακὰ γίνεται· οὐδὲ καὶ αὐτὸς
Γνώσῃ ἐπεὶ μεγάλης ἥλιτες ἀθανάτους
Γνώμῃ κύρνε θεοὶ θνητοῖσι δίδουσιν ἀείσω
Ἀνθρώπου γνώμη, πείρατα παντὸς ἔχει.
Ὦ μάκαρ, ὅς τι σοφὸν μῖν ἔχει φρεσίν ἢ πολὺ κρείσσων
Ὑβρίσας οὐλομένης λύγκα λέοντι κόρου.
Ἔστι καλὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῷ οὔτι λάκιον.
Πάσας γὰρ ἐκ τούτων κύρνε πέλει κακότητας.
Εἰ θεὸς ἔργον αἰσχρὸν ἀπαθὴς καὶ ἀεργὸς
Κύρνε· μεσίζειν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.
Κύρνε· θεὸς αἰδοῦ, καὶ δείδοθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
Ἔργει μήθ' ἕρδειν· μήτε λέγειν ἀσεβῆ.
Δημοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλῃς κατακλῖναι
Οὐνέμεσις πρὸς θεῶν γίγνεται ἀδεμία.
Νοῦς ἀπαθὸς μὴ γλῶσσα ταῦτ' ἴσον πυρσοῖσι φύκειν
Ἀνδράσιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι
Οὕτως ἄπαινα δίδου θάνατον φύσει, οὐδὲ βαρεῖαν
Δυστυχίαν· εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι
Ὃν δ' ἂν δυσφροσύνασσ' ὅτι δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπει
Θνητὸς ἀνὴρ δώροισι βουλόμενος προφυγεῖν.
Οὐλε ἔραμαι κλισμῷ βασιλῆϊ ἐγκατακεῖσθαι
Τίθεισο· ἀλλά τιμοι ζῶντι πένοι τὰ χθόν.

Ἀασὰ λαθοι πέτωσιν ὁμοῖον σφῶμα θανόντι
Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.
Μήτι θεοὺς ἐπιορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτοὶς
Ἀθανάτους κρείψαι χρεὼ ὀφειλόμενος.
Ὄρνιθος φωνὴν πολυτίδη ὀξὺ βοῶσης
Ἤκουσ' ἤτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότρου
Ὦ ραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν
Ὅτι μοὶ βάνθεὶς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς.
Οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφον ἕλκουσιν ἀρότρου
Τῆς ἄλλης μνηθῆσ ἕνεκα ναυτιλίης.
Οὐκ εἰμὶ δ' ὑῶν μὲ κικλήσεται· οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
Οἱ μωχθεὶς ἐπὶ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
Οὐδ' ἀὴ ἐκεῖνος ἐμὲ τεθνηότος οὔτ' ἀΐῳτο.
Οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ κάλοι δάκρυα,
Οὔτέ σε κωμάζω ἀπερύκομαι ὅττι καλὸν μαι.
Ἀργαλέος γὰρ ἐὼν καὶ φίλος ὣς τ' ἂν ἀπῆς.
Ἄιθων μὴ τίνος εἰμὶ· πόλιν δ' ὑπεί χεα θήβων
Οἰκῶ, πὰξ ξώσας γῆς ἀπερυκόμενος.
Μή μ' ἀφελῶς παίζοντα, φίλος δ' ὑπάζε τοκῆας
Ἄργυρι· σοὶ μὴ γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπῃ.
Ἦ μὴν δ' ἄλλα μὴ ὅτι γύναι μακὰ πολλὰ πεὶ ἐκ τῆς
Φύγομεν· ἀργαλέη δ' ἀκέπι δουλοσύνη.
Οὐθ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις δὲ μὴ ὅτι καὶ ἡμῖς
Καλὴ λιθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.
Μήποτε παρκλαύσι καθιζόμενοι γελάσω μὴ
Τοῖς αὐτῶν ἀτεθοῖς κύρι' ἐπιτρεπόμενοι.
Ἐχθρὸν μὴ χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ὄβα πατῆσαι
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ὄβα πατεῖν.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΟΥ
ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Α

Εἰς ἀναθοὺς ἄνδρας.

ΝΗΡ δὲ χρηστὸς, χρηστὸν οὐ μισεῖ πρέπει.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ὅταν χρηστὰ γί
γνεται.
Ἐσθλῷ δ' ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ δίδοι θεός.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώ
φρονα.
Ἤθους δὲ μάσανός ὅστιν ἀνθρώποις χρόνος.

Εἰς ἀλήθειαν.

Ἡ πλῶς ἀεὶ μαρτύσασα τἀληθῆ λέγει.

Εἰς ἁμαρτίαν.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττειν· μὴ δὲ μάνθανε.
Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν ἀνδρὸς σοφοῦ.
Ἔργων πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε.
Ὁ μηδὲν εἰδὼς, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει.

Εἰς ἀνάγκην.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται τὰχύ.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ τοιοῦμεν κακά.

Εἰς ἀρετήν.

Ἀνάπαυσίς ὅστι τῶν κακῶν ἀ πραξία.
Ἃ μὴ προσήκει, μήτ' ἄλλου μηθ' ὅρα.
Βέλτιόν ἐστι σῶμα ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
Εὐπαίδευτον εἶναι τὰ μόνιμα σφζωνοῦντα δεῖ.

Ἐλευθέρα γὰρ ἀνδρὸς ἡ ἀληθῆ λέγει.
Ἐλεύθερον φύλασσε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
Καλὸν φύουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Καρπὸς δ' ἀταθὸς ὅστις ὑπάκτιος βίου.
Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ῥητὴ κρόκη.
Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνῃ.

Εἰς ἀχαριστίαν.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ.
Ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς, ἐστὶν ἀχάριστος φύσει.
Ἄμ' ἡ λέγη τις καὶ τίθηκεν ἡ χάρις.
Ἐπιλαμθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Καλὸν δὲ θησαύρισμα κειμένη χάρις.
Μετὰ τὴν δόσιν, πέφυκα γηράσκειν χάρις.
Χάριν λαβὼν εὔκαιρον, ᾧ καιρῷ δίδου.
Χάριν χαίζε· καθ' ὅσον ἰσχύς ὅμως.
Χάριτας δικαίας καὶ δίδουν λάμβανε.
Χάριν λαβὼν, μέμνησο· δοὺς, ἐπιλάθου.

Εἰς βασιλέα.

Ἀρχῆς τετυχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος.
Εἰκὼν δὲ βασιλεὺς ἐστὶν ἔμψυχος θεοῦ.

Εἰς βίον.

Ἀμελοῦμπερ ζῆν, οὐκ ἔνεστ' εὐθυμονεῖν.
Βιοῖ μὴ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον.
βίος ἐστὶν, ἅπερ τῷ βίῳ χαίρῃ βιοῦν.
Βίος μέκληται δ', ὃς βίᾳ ποιεῖται.
μίσος βίου δρόμενος ἀκ ἔστιν βίος.

Γῆ πάντα τίκτει κἀς πάλιν κομίζεται.
Ζῶμεν γὰρ οὐχὼς θέλομεν· ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
Οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύσυνον ἀνθρώπου βίος.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.

Εἰς βοήθειαν.

Ἀνὴρ γὰρ ἀνδρὶ καὶ πόλις σώζει πόλιν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, καὶ δάκτυλος δάκτυλον.

Εἰς βουλήν.

Ἀνὴρ ἄβουλος, εἰς κενὸν μοχθεῖ πρέχων.
Ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
Ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται.
Βουλῆς γὰρ ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
Βουλὴν δὲ παντὸς πράγματος προλάμπειν.
Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.
Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία.
Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις.
Σοφῶν παρ' ἀνδρὸς προσδέχου συμβουλίαν.
Σοφὴ, σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβουλία.
Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀπαθῶν μὴ τῶν κακῶν.

Εἰς γάμον.

Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς τέκνων.
Γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.
Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν ὀκταῖον κακόν.
Γαμεῖν ἢ μέλλων, βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
Δαίμων σεαυτῷ πολυσίαν γήμας ἔσῃ.
Ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
Νόμιζε τὴν γαμοῦσαν εἶναι τῷ νέῳ.
Ὁ μὴ γαμῶν ἀνθρωπος ἄχ' ἕξει κακά.

Ῥᾷον βίον ζῆς ἢν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
Ὡς τρισκακοδαίμων ὅστις ὢν πένης γαμεῖ.

Εἰς γέλωτα.

Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ.

Εἰς γήρας.

Ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας· ἰσχὺν σώματος.
Γήρως δὲ φάλου τίς ἐνοιτ' ἀνατροπή.
Γνῶμαι δ' ἅμ' εἶνους εἰσὶ τῶ πρεσβυτέρων.
Ἐφόλκιον εἰς τὸ γήρας αἰεὶ κατατίθου.
Ἥξει τὸ γήρας πᾶσαν αἰτίαν φέρων.
Καλὸν τὸ γηρᾶν ἢ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Ὁμιλίας ἥδιστος πρεσβύτης φίλοις.
Ὀκληρός ἀνήρ ὅστις ἐν νέοις γέρων.
Πολιά, χρόνου μήνυσις· οὐ φρονήσεως.
Φοβοῦ τὸ γῆρας· ἀεὶ γὰρ ἔρχεται μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὄζυν ἀνθρώποις βάρος.

Εἰς γονεῖς.

Βάλλ' εἰς γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Γονεῖς δὲ τίμα μὴ φίλους μισεῖτε.
Ἔλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξειν καλῶς.
Θεοὶ μίγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
Ἱκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
Πρὸς ἡδονὴν ὀργὴν κἄχε χρηστὸς πατήρ.

Εἰς γυναῖκα.

Βίου κατάνυσιν τὸ φυγεῖν ἀνδράσιν γυνή.
Γυναικὶ πᾶσα κόσμος ἡ σιγὴ φέρει.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ὄντι σῴζειν οἰκίας.
Γυναικὶ κόσμος, ὁ ξόανος· οὐ χρυσία.

Γωὴ ἁμαία τοῦ βίου σωτηρία.
Γύναικὸς ἰῶ λῆς ἐπιτυχεῖν οὐχ ἁδιον.
Γυναῖκα θάπτ|ειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.
Γυνὴ τοσύνοδόν ἐστι κακὸν πονηρὸν φύσει.
Γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον.
Γυνὴ δ' ἁδὲν οἱ δὲ πολὺν ὁ δόλεται.
Γυνὴ ὑχρηστὴ σπανδάλιον ἐς οἰκίας.
Γύναικὶ δ' ἄρχειν ἁδὲ δῶσιν ἡ φύσις.
Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία.
Γύνη γυναικὸς πώποτ' ἁδὲν διαφέρει.
Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστις οὐκ ἐνεστὶ δεῖλη.
Ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλυται κόσμος μέγας.
Ζῆλος γυναικὸς πάντα συρπολεῖ δόμον.
Ζήτει γυναῖκα σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
Ζῆν ἁνευ ἑδνῆ γυναῖκα κατὰ πολὺς ζόρους.
Θησαυρός ἐστι τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
Θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα κακὴ γυνή.
Θάλασσα ἡ πῦρ καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
Ἰσοὶ γυναικῶν ἔργα κοὐκ ἐκκλησίαι.
Ἰὸς πέφυκεν ἀπίδος κακὴ γυνή.
Ἴσον λεαίνης ἡ γυναικὸς ὠμότης.
Καλὸν γύναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς πόδας.
Καλὸν φυτὸν πέφυκεν ἀνὴρ ἰῷ γύνη.
Λύπη βλοῦσα πάντοτ' ἐστὶν ἡ γυνή.
Λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιῶναι
Μισὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
Νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
Οὐδὲν γύναικὸς χεῖρον ἁδὲ τῆς καλῆς.
Πολλοὶ γύναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκεν.
Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.

Τερπνὸν κακὸν τὸ φύκειν ἀνδράσιν γυνή.
Ὑπερήφανον πρᾶγμ' ὄστιν ὡραία γυνή.
Ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον.
Χειμὼν κατοίκησ' ὄστιν ἀνδράσιν γυνή.
Ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικία φύσις.

Εἰς δῆμον.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ὄστιν, οὐκ ἔχει δὲ μῦν.

Εἰς δίκαιος.

Ἀνδρὸς δικαίου καρτὸς οὐκ ἀπόλυται.
Ἀνὴρ δίκαιός ὄστιν, ὃ χὠ μὴ ἀδικῶς.
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος ὃ βούλεται.
Βάδιζε τὴν εὐθεῖαν ἣν δίκαιος ἦς.
Βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλός.
Δίκαιος ἰδεῖν καὶ δίκαιον δὴ τύχης.
Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
Δίκαια δράσας, συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.
Κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
Πρὸς οὓς λέγοντας ὃ δὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατος.

Εἰς δόξαν.

Ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἔχ' ἀπολιπεῖς.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
Κενῆς δὲ δόξης ὃ δὲν ἀθλιώτερος.

Εἰς δοῦλους.

Δόλῳ δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐ δὲ τοῦ καλοῦ.
Εἷς ὄστι δοῦλος οἰκίας ὁδεσπότης.
Λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.
Ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.

Εἰς δυστυχίαν.

Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς· τοὺς δ' εὐτυχεῖς.
Ἐπῴνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ θλάσῃς κακόν.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
Μὴ μβαινε δυστυχοῦντι κοινὴ γὰρ τύχη
Μηδέποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπωλπίσῃς.
Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
Οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφρων δυστυχεῖν μαρίαν ποιεῖ.
Τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος.

Εἰς ἐγκράτειαν.

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Ἢ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κώλιτα.

Εἰς ἐλπίδας.

Ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκασι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
Ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.

Εἰς ἔπαινον.

Ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμια.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ λέγε.

Εἰς εὐγένη.

Ἀνὴρ ἄριστος ὃς καλῶς εἶη δυσγενής.

Εἰς εὐτυχίαν.

Δίκαιον ὧν πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ.
Κατ' ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
Κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Γοῦν οἱ μὲν εὐτυχοῦσιν· οὐ φρονοῦσι δέ.
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
Τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Ὡς εὐκόλως εἰσπίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

Εἰς εὐσέβειαν.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῆσ ὑπὲρ θεόν.
Θεὸν σέβου· καὶ πάντα πράξεις ἐμθέως.
Ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ λάλει, κ μάνθανε.

Εἰς εὐχήν.

Ψυχῆς δικαίας δὲκ ἀνήκοος θεός.

Εἰς ἐρῶντα.

Γέρων ἐραστὴς, ἐχάτη κακὴ τύχη.

Εἰς ἔχθραν.

Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.
Ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ πὶ τῇ σῇ βλάβῃ.
Ἐχθροῖς ὀπίσω, οὔπατ' ἐν παθοῖς βλάβην.
Λόσον παῤ ἐχθρὸν, μὴ ποθῇ μίσῃ φίλον.

Εἰς ζωήν.

Ζῆν δ' ὀλόμενος μὴ πράττε θανάτου ἄξια.
Ζῆν αἰσχρὸν οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
Πάντες μὲν ὡς ζῆν ἐθέλομεν· ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης.

Εἰς ἡδονήν.

Ἡδὺ παραίρεσις ἡδονὴ τίκτει μ' ἀλγεῖν.
Ὡς πολλὰ δι' ἃ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.

Εἰς θάνατον.

Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος.
Ἢ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως.
Θνητὸς πεφυκὼς, μὴ μέλα τεθνηκότα.
Καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβρει τὸ ζῆν φέρει.
Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.
Ὃν γὰρ φιλεῖ θεὸς ἀποθνήσκει νέον.
Οὐ πότ' ἔπλωσα πολυπλὴν νεκρόν.

Τὸ γὰρ θανεῖν, οὐκ αἰσχρόν· ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Εἰς θεόν.

Θεὸς συνεργῶν, πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ξύλου πόλεις.
Ὁ νῦς γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.
Πάντῃ γὰρ ὅστις πάντα τε βλέπει θεός.
Τὸ γὰρ ξέφουμε τοῦ τ' ἔγὼ κρίνω θεόν.

Εἰς ἰατρούς.

Ἰατρὸς ἀδόλιχος, νοσοῦντι πάλιν νόσος
Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδόμ' ἀπώλεσεν.

Εἰς καιρόν.

Ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει ξυτώμενα.
Καλὸν τὸ καιρὸ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Καιρὸς γάρ ὅστι τῶν νόμων κρεῖττον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύσι τὰς τυραννίδας.
Καιροῦ τυχὼν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παραίτιος.
Πολλοὺς ὁ καιρὸς ἄνδρας οὐκόντας ποιεῖ.
Τὰ χαθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν ὦ χου πάντ' ὀλίγων ἔχειν
Ὡς μέτα τὸ μικρόν ὅστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

Εἰς κάλλος.

Μὴ κεἰνορῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν ξόπον.
Ὡς ἡδὺ τὸ κάλλος ὅταν ἔχει νοῦν σώφρονα.

Εἰς κέρδος.

Βίον ποιεῖζου πάντοθε· πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
Βέλτιστε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
Ζήτει συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.

Ἦθος

Ἦθος πονηρὸν φεῦγε καὶ κέρδος κακόν.
Κέρδος πονηρὸν, μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
Τὰ μικρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει.
Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δίκαιον ᾖ.
Τὰ δεινὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.

Εἰς κέλσιν καὶ εἰς τὴν θείαν δίκην.

Κατηγορεῖν οὐκ ὄκνει καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
Ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα.
Ἄπειρον θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.
Ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
Θεοῦ δὲ πλῆκτρ', οὐ χερσὶ δὴ βροτούς.
Λύσειν διαπτύλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
Ὀξὺς θεοῦ δὲ φθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν

Εἰς κρύφια.

Ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ.
Ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν, ἢ μόνος ποίει.
Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.

Εἰς λιμόν.

Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
Λιμῷ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀντιπεῖν ἔπος.

Εἰς λόγον.

Ὑγρότερον δένδρου δένδρεόν ἐστι τοῦ λόγου.
Λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
Λόγῳ πεῖσας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λύπην γὰρ ἔργα οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.
Λόγῳ δυοῖν κεῖται βροτῶν βίος μόνῳ.
Μέγιστόν ἐστιν ὀργῆς φάρμακον λόγος.
Ὁ λόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.

Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ἐκφὲυ ἀναπείπει βίον.
Ῥίψας λόγον τὶς, οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ψυχῆς νοσούσης, ὄστις φάρμακον λόγος.
Ἀεὶ τὸ λοιπὸυν ἐλπίδωκε τοῦ βίου.
Ἀεὶ ὄστις συγγενές τι λύπη καὶ βίῳ.
Βιοῦμ ἀλύπως θνητὸν ὄντ᾽ οὐξεύρισον.
Λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσι νόσους.
Πλοίου λιμὴν μὴ ἀλυπία δ᾽ ὅρμος βίου.
Οὐκ ὄστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἄμβροτός ὄστιν ὠτυχοῦς.

Εἰς μέθην.

Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Ὁπλὺς ἄκρατος, μίκρ᾽ ἄνακαίζει φρονεῖν.

Εἰς τὸ μέλλον.

Θνητὸς ἀφυλακτῶς, τοῦ πίσω πειρῶ βλέπειν.
Μένει δ᾽ ἕκάστῳ τοῦθ᾽ ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Μή μοι μέριμν᾽ ἄκαιρον· ἀλλὰ συμφέρει,
Ὅυδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

Εἰς μετάνοιαν.

Ἡδὲ μετάνοια γίγνεται ἀνθρώποις κρίσις.

Εἰς μετριότητα.

Ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν ἀναμίμνησκε ἀεί.
Βούλου δ᾽ ἀρέσκειν πᾶσι μὴ σαυτῷ μόνον.
Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε θνητὰ καὶ φρόνει.
Ἐν δεῦ προσηγόροισιν ὄστι τὶς χάρις.
Ἴσος μὴ ἴσθι πᾶσι κἂν πρόσχημ᾽ βίῳ.
Σωτηρίας σημεῖον, ἤμερος τρόπος.
Τὸ γνῶθι σαυτὸν πάντα χοῦ ὄστι χρήσιμον.

Εἰς μητρυιάν.

Δεινὸ τι ρονοῦσιν ἄλλο μητρυιᾶς κακόν.

Εἰς

Εἰς νεότητα.

Ἀλλὰ μὴ φρόνιμον ἄδην ἄνθρας διαφέρει.
Μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ.
Νέος πεφυκὼς πρὸς χρησὸν μάνθανε.
Νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον, ἢ λαλεῖν πρέπει.
Νέος ὢν ἀλλούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

Εἰς νόμους.

Ἰσχυρὸν ὁ νόμος ὅστιν, ἣν ἄρχοντ' ἔχῃ.
Νόμῳ τὰ πάντα γίγνεται· καὶ κρίνεται.
Νόμοισ' ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχωρίοις καλόν.
Βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος
Ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται.

Εἰς ξένους.

Ξένους ποίνασο μὴ ποτ' ἀραδράμῃς ἰδών.
Ξένοις ἐπορλιῶν τῶν ἴσων τύχῃ ποτέ.
Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε· μὴ καθυστέρει.
Ξένοισι ποσοῖς, πόσος ὢν σίγνα φίλος.
Ξένον ἀδικήσεις μηδέποτε καιρὸν λαβών.
Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσοισι πράξεις καλῶς.
Ξένον προτίμα μᾶλλον ἀνθρώποισ' ἔθος.
Ξέρον δὲ σιγᾶν κρεῖττον, ἢ λιχρατίναι.
Ξένος πεφυκὼς, νοῦς ξενοδόχους σίβου.
Ξένους ξένιζε· καὶ σὺ γὰρ ξένος γένῃ.
Γλαυκίου τίθησι σωφρονέστερον.

Εἰς ὅρκον.

Ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον, εἰς ὕδωρ γράφε.
Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λελῆθέναι.
Ὅρκον δὲ φῦσι μὲν δικαίως ὀμνύῃς,

Εἰς ὀργήν.

Ἄνθρωπος ὢν, γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
γίγνου δὲ ὀργὴν μὴ ταχὺς, ἀλλὰ βραδύς.
Βλάπτει γὰρ ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Ζήσεις βίον κράτιστον ἂν θυμῷ κρατῇς.
Θυμῷ κρατῆσαι κἀπιθυμίας, καλόν
Νίκησον ὀργὴν, τῷ λογίζεσθαι καλῶς
Ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Οὐδεὶς μιτ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Ὀργὴ φιλόντων μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
Ὀργὴν ἑταίρᾳ μὴ φίλᾳ πείρᾳ φέρειν.
Φεύγειν ἀεὶ δεῖ δεινὰ πάσχοντας μύνους.

Εἰς παῖδας.

Ἀυθαίρετος λύπη σὶν ἡ τέκνων πρόνοια.
Μακάριόν ὄστιν ἦν ἐὐπαίκτον ζῆφειν.
Μακάριος ὅστις ὠὐτύχησεν εἰς τέκνα.
Στύλος γὰρ οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Φιλίας μέγιστος δεσμὸς, αἱ τέκνων γοναί.

Εἰς παιδείαν.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἔστὶ παιδεία βροτοῖς.
Ἅπαντας ὑπαίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
Βραβεῖον ἀριστῆς ὄστιν ὐπαιδευσία.
Βλέπων πεπαίδευμένος τὰ τῶν ἄλλων κακά.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα, νοῦν ἔχειν.
Διπλῶν ὀρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βακτηρία γηρᾷ ὄστι παιδεία βίᾳ.
Κάλλιστόν ὄστι κτῆμα παιδεία βροτοῖς.
Κἀν τοῖς ἀγροίκοις ὄστὶ παιδείας λόγος.
Λαχὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σφόδρα.
Τιμὴν τίφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.

Ὀγράμμα

Ὄγκος μμα πεῖδλῶς καὶ πειθοῦς νοῦν ἔχει.
Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ πειφέρει τὴν ἀσίαν.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος, ἀ πειδύεται,
Ὄγκος μμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
Ὄνκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῖς ὁμιλῶν, καὶ γὰς ἐκβύσῃ σοφός.
Σοφία γὰρ ἔστι καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.
Σοφῷ ϖξ ἀνδρὶ πρῶτον ὑρέθη λόγος.
Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς ὃς τὰ πάντα προσμόπει.
Σοφία δὲ πλόγον κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφῷ ϖξ ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
Σοφοὶ δὲ συγμρύπασιν οἰκίας βλάβας.
Ὡς οὐδὲν ἡμάθησις ἂν μὴ νῷ ς ϖαρῇ.

Εἰς παραίνεσιν.

Ἅ παντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ,
Αὐτοὶ δὲ μαργαίνοντες, οὐ γιγνώσκομεν.

Εἰς πενίαν.

Γενία δὲ γνώμονα σφε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
Καλῶς ϖένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς.
Λεπτῶσ ἐστοιζῆν κρεῖσσον, ἢ λαμπρῶς κακῶς
Μισῶ πένητα ϖλουσίῳ δωρούμενον.
Πενίαν φέρειν, οὐ παντὸς ἀλλ᾽ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Πένητες ἀργοὺς ἀφείλαθυμίαν.
Πενίαν δὲ τιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
Πενίαν φέρειν, καὶ γῆρας ἔστι δύσκολον.
Οὐδὲν ϖενίας βαρύτερόν ἔστι φορτίον.
Τῶν γὰρ ϖενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι μενοί.

Εἰς πίστιν.

Μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί.

Εἰς ϖλεονεξίαν.

Ἰσότητα δεῖ ῥοῦ· πλεονεξίαν φύγε.
Καλὸν μέτριον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

Εἰς πλοῦτον.

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.
Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.
Ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήματ' ἐξόμεθα φίλους
Ἥδιόν ὅστις τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖ.
Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
Μὴ πλουτεῖν μὴ ταχὺ πένης γένῃ.
Πλούτῳ πεποιθὼς ἀδίκα μὴ πειρῶ ποιεῖν.
Ῥάθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔσῃ.
Χρυσὸς δ' ἅπαντ' οἰγνύει κἀπὶ δυσπύλας.

Εἰς πολυπραγμοσύνην.

Πολυπραγμονεῖν ἀλόγιστα μὴ βούλου κακά.
Πολλοὶ πολλὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα.
Τὸ πολλὰ πράττειν ὅστις παντὰ χοὐσαπρόν.
Τὸ πολλὰ πράττειν, καὶ λύπας πολλὰς ἔχει.

Εἰς πονηρούς.

Ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ κἂν εὐτυχῇ.
Ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦ τί συνοδίαν ἀεί.
Ἄσυμβίωτόν ὅστι πονηρία.
Ἀνουθέτητόν ὅστιν ἡ πονηρία.
Ἀνδρὸς πονηροῦ πολλάχου οὐ μαλάσσεται.
Δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακὸς
Τὸν δίλιον ἄνδρα φεῦγε παρόλον τὸν βίον.
Ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακὸν ῥᾳδίως ὤν.
Ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει.
Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.
Κακοῖς ὁμιλῶν μᾶλλον ἐκβήσῃ κακός.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρον οὐκ ἔχει.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.
Κακῷ σὺν ἀνδρὶ μὴ δ' ὅλως ὁδοιπόρει.
Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον.
Φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φασὶν κακίσους οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς.
Χρηστὸς πονηροῖς ὤν τι πρώσκειται λόγοις.
Ὡς ἔργον οὖν ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν.
Ὡς πάντα τιμῆς ἧς πλὴν κακὸν τρόπου.

Εἰς προσοχήν.

Εἰ μὴ φυλάσσεις μικρὰ πρὸς τὰ μείζονα.
Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίγνεται.

Εἰς σιωπήν.

Γλώσσης μάλισα πάντα χὠ πειρῶ κρατεῖν.
Γλώσσης μαθαίας ζημία προσέρχεται.
Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγόρει.
Ἐνίοις τὸ σιγᾶν, ὅτι κρεῖττον τοῦ λέγειν.
Ἐν μὰ φρόνησον ὅτι σιγηρὸς πρόσει.
Ἢ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
Ἢ λέγε, τί σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.
Γνωμοῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν.
Ἢ δεῖ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἃ μέλλοντα.
Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει.
Οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.
Σιγὴ ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου.
Οὐ δεῖ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών.

Εἰς συνείδησιν.

Μηδενὶ ἄπασιν ἡ συνείδησις θεός.

Εἰς τύχην.

Μὴ μὰν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώπῳ τύχη.

Τύχη τέχνην εὗρηκας· οὐ τέχνη τύχης.

Εἰς τιμήν.

Τιμώμενοι § πάντες ἥδονται ἕροτοί.

Εἰς τόλμαν.

Εὔτολμος εἶναι κρῖνε τολμηρὸς δὲ μή

Ἔστι τὸ τολμᾶν ὦ φίλ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Προαστίεια πολλοῖς ἔστιν αἰτία κακῶν.

Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Εἰς τύχης.

Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.

Βέβαιον οὐδὲν ᾧ βίῳ δοκεῖ πέλειν.

Δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μίλιον, ἐκλήψῃ μέτρε.

Δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἐστ' ἡ τύχη.

Θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ.

Οἷς μὲν δίδωσιν· οἷς δ' ἀφῃρέθαι τύχη.

Πολλοὺς καλῶς πράσσοντας, ὤρθωσεν τύχη.

Γᾶσιν γὰρ οὐ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

Ῥᾴστη παραῤῥόησις τῆς τύχης τὰ πράγματα.

Στρέφει δὲ πάντα παντὶ βίῳ μικρὰ τύχη.

Τύχης τὰ θνητὰ πράγματ' ὀλιγοβίους ἔχει.

Ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω μεταλύεται.

Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Χειμὼν μεταβαλὼν εἰς ἀδίωσεν εἰς ὠδίας.

Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ὄντ' ἀεὶ πλάνον τύχη.

Εἰς ὕβριν.

Δύσμοιρος ἴσθι μᾶλλον ἢ καλῆς τύχης.

Ξίφος τι τρώσκει σῶμα, τὸν δ' ἐνδὺν λόγος.

Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἀλλὰ μὴ προσποιῇ.

Εἰς ὑγείας.

Οὐκ ἐστ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ᾧ βίῳ.

Ὑμᾶς ἐνοῦς, ἐσθλὰ ζῷ βίῳ δύο.

Εἰς ὑπερηφανίαν.

Ἀλαζονίας ὅτις εἰμὶ φύσιν δίκην.
Ὅτ' ἂν τυχεῖς μάλιστα μὴ μέτα φρόνει.

Εἰς ὕπνον.

Ὕπνος θανάτου προμελέτησις τέλει.
Ὕπνος δὲ πᾶσίν ἐστιν ὑγιεία βίου.
Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυζήρια.
Ὕπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
Ὕπνος δὲ πεῖναν τὴν κακέξαστον δαμᾷ.

Εἰς ὑπομονὴν

Ἀνδρὸς τὰ πρὸς πίπρνται πνεύματα φέρειν.
Ἔνεστι λύρην καὶ βλάβην ἐξῳμένως.
Κόφως φέρειν δεῖ τὰς παρεισῶσας τύχας.
Νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν.
Ῥᾳδίως τύχης αἶνοι ἂν εὐχερῶς φέρειν.
Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Στερρῶς φέρειν χὴ συμφορὰν τὸν ὠμὸν.
Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν ἧσσον φέρειν.
Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.

Εἰς φθόνον.

Ἀνὴρ ὠφεληθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

Εἰς φίλους.

Ἄμεινον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως.
Ἅπασιν ᾧ πράττουσιν ἥδομαι φίλοις.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκπεσὼν φίλοι.
Βέβαιος ἰάθη καὶ βεβαίως χρῶ φίλοις.
Δεῖ τοὺς φιλοῦντας, πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν.
Ἐν τοῖς δεινοῖς, χρημάτων κρείττων φίλος.

Εὔχου δ' ἐχθρὸν ἂν ἔχῃς, ἕξεις φίλον.
Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους ἐνεργέτει.
Ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
Καλὸν θέαμα δ' ὄντιν' οὖ πράττων φίλος.
Κακὸν φέρουσι καρτερὸν οἱ καλοὶ φίλοι.
Μισοῦντα μίσει καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφιλῶ. Γ. φίλει
Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν, οὐχ ἑξῆς φίλον.
Μὴ φοβοῦ ἐταῖρον ὡς κακοῖσι κείμενον.
Μακάριος ὅστις ἔτυχε γνησίου φίλου.
Μηδέποτε πειρῶ δυοῖν φίλοιν εἶναι κριτής.
Νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
Οὐκ ὄντιν' οὐδείς, ὅστις οὐχ ἑαυτὸν φιλεῖ.
Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ κφαίνῃς φίλου.
Οὐκ ὄντιν' οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
Πρῶ φίλοισι μὴ κακὸς εἶναι φίλος.
Πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.
Τὰ χρήματ' ἀθρόα ποιοῦσιν οὐρίσαι φίλους.
Φίλον δὸς ὀργὴν ὡς καλοῖς μὴ παρίδῃς.
Φίλος φίλῳ ξυμπονῶν αὐτῷ πονεῖ.
Φίλου τρόπους γίνωσκε· μισήσεις δὲ μὴ
Φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθρὸς διαφέρῃ.
Φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
Φίλῃ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
Φιλίας δικαίας, κτῆσις ἀσφαλεστάτη
Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.

Εἰς Φιλοπονίαν.

Ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.

Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
Φιλόπονος ἰάσεται καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
Ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖσι μεμνῆσθαι πόνων.
Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ χρόνος ποιεῖ κακά.
Ἀνταί σε διδάσκω τοῦ βίου τὰ πράγματα.

Εἰς Φρόνησιν.

Ἀστεθὲν μέγιστον ἡ φρόνησις εἰς ἀεί.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
Ἂν ᾧ φρονῇς τὰ πάντα τἀγαθὰ μόνον ἔσῃ.
Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.
Ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράσσοντες καλῶς.
Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
Ἡδύ τι πᾶσι τὴν φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχειν.
Ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντα, νοῦν ἔχειν.
Μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.
Νοεῖν γὰρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν.
Συνετὸς πεφυκὼς φεύγει τὴν κακουργίαν.
Ὁ παρὼν λιμὴν ἀνύει, μῖσος ἐξεργάζεται.
Οὐδεὶς ὁ νοεῖς οἶδεν, ὁ δὲ ποιεῖς βλέπει.
Οὐ πάντα χρὴ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.
Τὸ μηδὲν εἰκῇ, πάντα χοὐδὲν χρήσιμον.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἦν μὴ νοῦς παρῇ.

Εἰς Φύσιν.

Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
Ἡ φύσις ἑκάστου ξύνδυσ' ὄντιν' ἂν τρίς.
Ἡ φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
Φύσιν πρηνῆ μεταβαλεῖν ἐξόδιος.

Εἰς χρόνον.

Ἄπιστε πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνῳ.
Μακροὶς γὰρ αἰῶν συμφορὰς πλάσε ἔχῃ.
Γάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρῃ.
Σύμβουλος οὐδείς ὅστι βελτίων χρόνῳ.
Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.
Χρόνῳ δίκαιον ἄμβρα δεικνύει μόνος.
Χρόνος δ' ἀναιρεῖ πάντα πλὴ λήθην ἄπει.

Εἰς χέος.

Λαβὼν ἀπόδος ἄνθρωπε πλὴ λήθην πάλιν.
Τὰ δάνεια, δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

Εἰς φῶς.

Ψωδόμενος δ' εἶς λανθάνῃ πολὺν χρόνον.
Ψώδους δὲ κακολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψῶδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χήσιμος.

Εἰς φόνον.

Ἤθους δικαίου, φαῦλος οὐ φαίνει λόγος.
Νικᾷ δ' αἰεὶ δικαιολὴ τὰ μιαρείπονα.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ φέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.

Εἰς ψυχήν.

Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρησὰ πράγματα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΓΝΩΜΩΝ ΜΟΝΟ
ΣΤΙΧΩΝ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑ
ΛΑΙΑ ΣΥΝΤΕ
ΤΑΓΜΕ
ΝΩΝ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκειται
Τίμα· καὶ σέβου ὅρκον· ἔπειθ' ἥρωας ἀγαθούς·
Τοὺς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἐννόμως ἐξίζων.
Τοὺς τοκέας τίμα, τούς τε ἑταίρους ἐκγεγαῶτας·
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετὴν ποιοῦ φίλον ὅστις ἄριστος·
Καὶ αἰδοῖ δ' εἶκε λόγοις ὀργοῖσί τε μὴ φθονερὸς γίνου·
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν, ἁμαρτάδος εἰ καὶ μὴ μεγάλης·
Ὄφρα δυνατὸν, δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει·
Ταῦτα μὲν ὕστατα ἴσθι κρατεῖν δεῖθίζεο τῶνδε·
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε·
Καὶ θυμοῦ, πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μέτ' ἄλλου
Μήτε δίκη, πάντων δὲ μάλιστ' αἰδοῖ σαυτόν·
Εἰ τε δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε·
Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν ὡς εἰ μηδὲν ἐθίζου·
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν ὥς πρωτα ἅπασιν·
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλα, ἄλλοτ' ὀλέσθαι·
Ὅσα τε δαιμονίοισι τύχας βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν
Ὧν ἀμοίραν ἔχησ', πρᾴως φέρε, μηδ' ἀπανάκτει·
Ἰᾶσθαι δ' ἢ πρέπει καθάσον δύνῃ· ὧδε δὲ φράζου·
Οὐ πάντα γοῖς ἀπαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι·
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δηλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Γρωσσήπτους· ὧν μήτε κπλήσσεο, μήτ' ἀρέασῃς·
Εἰ ῥηϊδίως σαυτὸν, ψευδῆ δ' ἢν πέρτε λέγωσι·

Πρᾴως ἴαχ᾽· ὃ δ᾽ ἐγὼ ἐρέω ἐπὶ πᾶσιν τὶ τελεῖσθω·
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτέ τι ἔργῳ·
Πρῆξαι μηδ᾽ ἔπεῖν ὅτι τοι μὴ ξέλτερόν ἔστι.
Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅ τῳσ μὴ μωρὰ πέληται·
Δειλὸν γοι πρήκτειν τελέσειντε ἔπειτα πρὸς ἀνδρός·
Ἀλλὰ τὰ δ᾽ ἔκτελέσθω, ἅσε μὴ μετέπειτα νίκησῃ·
Ῥηϊστε δὲ μηδὲν πᾶσι μὴ πίσσασι ἀλλὰ δοκεύειν·
Ὅστε χρειὼν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξῃς·
Οὐδ᾽ ὕπεισ᾽ ἔτησ πᾶσι περὶ σῷ κῆρ μέλλαν ἔχειν χρή·
Ἀλλὰ πότ᾽ οὖτε μέτρον ἢ σίτου ξυμμασίωντε·
Ποιεῖσθαι· μέτρον δ᾽ ἢ λέγω τόδ᾽ ὃ μὴ σε νίκησῃ·
Ἐθίζου δ᾽ ἄσιτον ἔχειν, καθαίρεσθον ἄθρυπτος·
Καὶ περφύλαξό τι ταῦτα ποιεῖν, ὅ τῳ σε φθόνον ἴσχει·
Μὴ δὲ πανάν περὰ καιρὸν, ὅ ποι ἀκαλλ᾽ ἐδέημων
Μήδ᾽ ἔνι λέσθεροσ᾽ ἴαθι, μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶσ᾽ ἄριστον.
Ῥῆστε δὲ ταῦθ᾽ ἅσε μὴ βλάψῃ· λόσσαι δ᾽ ἢ πρὸ ἔργου·
Μήδ᾽ ὕπνῳ μαλακοῖσ᾽ ἐπ᾽ ὄμμασι προσδέξασθε
Πρὶν τ᾽ ἡμετέρων ἔργων πρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
Πῆ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξα; τί μοι δέον ἐξετέλεσθη·
Ἀρξάμενοσ δ᾽ ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· κ᾽ μετέπειτα,
Δειλὰ μὲν ἐκπρήξῃ, ἐσθλὰ δ᾽ ἀνύσεαι· χρησὰ δ᾽ ἔπεσσιν·
Ταῦτα πρόφρ᾽ ἀσκεῖν τε μελέτα· τούτων σε καὶ ἐρᾶν σε,
Ταῦτά σε τῆσ θείης ἀρετῆσ εἰς ἴχνι᾽ ἀνήσει·
Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
Παγὰν ἀενάου φύσεως· ἀλλ᾽ ἔρχεο πέρᾳ θεν·
Θεοῖσιν ἐσθλὰ ξαμένοσ τελέσαι· τούτων δ᾽ ἐκρατήσασ
Γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τε ἄνθρώπωσ
Σύσσιν, ἣ τε ἑκάστα διέρχεται, ἣ τε κρατεῖται
Γνώσῃ δ᾽ ὡσ θέμισ ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸσ ὁμοίην
Ὥστε σε μήτε ἄελπτ᾽ ἐλπίζειν· μή τέ τι λήθειν

Γνώσῃ δ᾽ἄνθρώπους αὐθαίρετα πήματ᾽ἔχοντας.
Τλήμονες, οἳ τὰ παθῶν πέλας ὄρτων οὐκ ἐσορῶσιν.
Οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι σωίσασιν.
Τοίην μοῖραν βροτοῖς βλάπτει φρένας. οἳ δὲ κυλίνδροις.
Ἄλλοτε πὰρ μαφέρονται, ἀπήρου πήματ᾽ἔχοντες.
Λυγρὴ γὰρ σωοπαδὸς ἕπεται βλάπτουσα λήθη
Σύμφυτος. ἣν χρὴ δηρὸν προσάγειν, εἰκόντα δὲ φεύγειν
Ζεῦ πάτερ. ἢ πρὸ μῶν τε κακῶν τε λύσεις ἅπαντας
Ἢ πᾶσιν δείξας, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Ἀλλὰ σὺ θάρσει· ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Οἷσ᾽ ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἑκάστῃ.
Ὧν εἰ σοί τιμή τις, κρατήσεις ὧν σὺ κελεύω.
Ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ πολλῶν δὲ σαώσεις.
Ἀλλ᾽ ἴσθι μὴ βρωτῶν ὧν εἴπομεν ἐντὶ καθαρμοῖς,
Ἐντὶ λύσει ψυχῆς κρίνων· καὶ φράζευ ἕκαστα.
Ἡνίοχον γνώμην σχήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
Ἣν δὲ πολείψας σῶμα εἰς αἰθέρ᾽ ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκέτι θνητός.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης εὖ πρεπῶς ἐζήσατο βίον.
Ὡς χρισὸς μοῦσης ὡς ἀπόλλωνος μέγας.
Ὢν ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων
Καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
Εὔχεσθε τυγχάνοντες τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ἕτεροι

ΤΑΥΤΑ Δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσοφώτατος ὅλβια δῶρα.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἠ τιτεμολοιδορεῖν, μήτε ῥησιν ἀκύρην ὀρίνειν.
Μήτε δόλους ἐᾶπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, αἰεὶ δὲ ξὺν ὁσίων βιοτεύειν.
Ἀρκεῖ αὐτοῖς παρεοῦσι· καὶ αἰὲν ἀμείνονα πρόσθεν ἀπέχθαι.
Ὑβρίζειν μὴ παίζειν, τὰ δὲ τῆς τύμβου πάντα γεραίρειν.
Γηρωτὸν θεὸν τίμα, μετὰ πειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Γᾶσι δίκαια μέμεινο, μὴ δὲ κρίσιν ἐς χέρα λάβῃς.
Μὴ ξείνῳς ἀδίκως μὴ λείπε πρόσωπον.
Ἤν σὺ καλῶς δικάσῃς, σοὶ θεὸς μετόπειτα δικάσει.
Μαρτυρίην φεύδῃ φεύγειν· τὰ δίκαια φυλάσσειν.
Παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δὲ τὸ μέτρον ἅπασι.
Σταθμὸν μὴ κρύπτειν ἑτεροζύγην, αἰσιον εἶναι.
Μήτε πορκήσῃς μήτε γνώσῃ, μήτε ἑκούσῃ.
Ψεύδορκον συγγενέος, ἄβροτος ὅστις ὁμόσῃ.
Σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαρώσιμος ὅστις ἀρείται.
Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
Γλώσσην δ' ἐν ἐχέμυθον κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶ σώζειν.
Μήτε δίκειν ἐθέλῃς μήτ' ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
Πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου, μὴ δαῶριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
Πλήρωσας σὸν χεῖρ' εὐλεον χήρῃ τε παρόντι.
Ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Ναυηγοὺς οἰκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.

Χεῖρα

Χεῖρα πιόντι δίδα, σῶσον δ' ἀπειλάτον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθη πάντων, ὀβίοις τροχὸς, ἄσατος ὄλβος.
Γλῶρυ ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσι ὄρεξον.
Ὧνσοι ἔδωκε θεὸς τούτων χήζουσι παραίχου.
Ἔσω μοινὸς ἅπασ ὀβίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλῶ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλὲς ἄμυναν
Εἴθε δὲ μὴ χήζοις μήτ' ἔννομα μήτε ἀδίκως.
Ἦν γὰρ ἀπεκτείνῃς ἐχθρὸν σέο χεῖρα μιαίνῃς.
Ἀχροῦ γεγονένοντος ἀπὸ χθομίδαρύπερβῆς.
Γάντων μέζον ἄεισον, ὑπερα σίαιδαλιεναί.
Μήδ' τιναῦξόμενον καρτὸν λωβήσῃς ἀρούρης.
Ἔσωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις.
Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πλυπλάγκτου
Χώρηδόντι βέβαιον ἔχει πέδον ἀμφοῖ σιν.
Ἠφιλοχημοσύνη μήτηρ μακότητος ἁπάσης.
Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀμφοῖ σι.
Χρυσὸ μακῶν ἀρχὴ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων
Εἴθε σε μὴ θνητοῖ σι γενέσθαι τῆμα πρεθεινὸς.
Σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε
Ἔχθραδὲ τέλναζυγὸν ἀδελφεοί τε σφωαίμοις.
Μὴδ' ἕτερον μύθῃς κραδίῃ νόον ἄλλα χρόνων.
Μήδῶσε πέξοφυὴς πολύπρυς μακατὰ χῶραν ἀμείβῃ.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ μακὸς ἀνὴρ, αὐτῷ πανάσκης
Οὐκ ἐρέω τὸ τέλος βουλὴν δ' ὧθνε ἑκάστου.
Μὴ γὰρ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ μήτ' ἔνι πλούτῳ.
Εἷς θεός ἐστι σοφός δίκαιος, ἄμαχαὶ πολύολβος
Μὴ δὲ παροιχομένοισι κακοῖ σ ζύχου τὸν ἦτορ.
Οὐμέτι δίκαιον τὸ τυγμένον εἶναι ἄτυκτος.
Μὴ προφέρεις ἐς χεῖρα· χαλίπτε δ' ἄγριον ὀργήν.
Πολλάκι δὴ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσας

Ἔσω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέτρα μήδ' ὑπέρπλον.
Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφυθη τοῖσιν ὄνειαρ.
Ἡ πολὴ δὲ ξυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
Ὑφαιχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὁλοὸφρονα τύχει.
Ὀργὴ δέ ἐστιν ὄρεξις, ὑπερβαίρουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φαύλων δ' ὑποεργός.
Τόλμα κακῶν ὁλοὴ μέν ὄφελλει δ' ἐσθλὰ πονοῦντας
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ κύπριδος αἶχος ὀφέλλει.
Ἡδὺς ἀπανόφρων κικλήσκεται ἐν πολίταις.
Μέζω μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
Γάντων μέζον ἄριστον· ὑπερβασίη δ' ἀλιτεινή.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτέροις, μὴ μῶμον ἀφήσ.
Ἀφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν αἰνήλοις τελέουσιν.
Οὐ φθονέει μήνη πολὺ χρείασσιν ἁλίῃ αὐγαῖς.
Οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑφώμασι νέρθεν ἐοῦσα.
Οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν, ἀεὶ δ' ὅμοιον ἔχουσιν.
Εἰ γὰρ ἐείς μᾶλλον ἀρείων ἦεν ὃν ἀνὴρ ὁ πολὺς ἔσῃ.
Σωφροσύνην δ' ἔσκεν· αἰσχρὸν δ' ἔργων ἀποτίχεσθαι
Μὴ μιμοῦ κακότητα δικηδὲ πάλιμφορον ἀμιῶν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὀνειαρέως ἔειν ἀμπιφυτεύει.
Μὴ πίστευε τάχος πρὶν ἀξεκέως πέρας ὀφεῖν.
Νικᾶν ἐσθλοὺς ἐπὶ πολεόνεσσι καθήκει,
Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις.
Ἢ πλείοσιν δολίοισι βραδυπόροις παρὰ καιρὸν
Μηδέποτε χήσῃς πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
Μηδέ τις ὀρνίθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλάσσῃ,
Μητέρα δὲ κτερόλιπης ἵνα ἔχῃς παλίντοκον ἔμπης.
Μηδέ ποτε μερίζειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.

Οὐχωρεῖ με

Οὐχωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκοή.
Οὐ γὰρ δὴ νοέουσοΐ μηδέ ποτ' ἔθλα μαθόντες.
Μηδὲ πραπιδολυμόρους λιόλαικας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι.
Καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
Ἄχθομενοι δ' ὀλίγοισιν, ἢν δὲ πολλοῖς πάρτις ἀπλησοι.
Λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
Λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ λιαθέσας μινύθης φίλον ἦτορ
Μέζας δὲ τιθυχθεοῖσι· τὸ γὰρ μέζον ἐστὶν ἄρειον
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
Μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δαΐφρονα
Δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
Οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώπειο.
Καὶ τάχα δ' ἐκγαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
Λείψανα πρὶ χρόνου, ὀπίσω δὲ θεοὶ τιλέουσιν.
Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήδεοι ἐν φθιμένοισι.
Πυθμὴν γὰρ δὴ θεοῦ χῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
Σῶμα γὰρ ἐκγαίης ἔχομεν καὶ πάντα πρὸς αὐτήν.
Λυόμενοι κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἔνι πνεῦμα δέδεκται.
Γλούτου μὴ φείδου, μίμνησο τιθνητὸς ὑπάρχεις.
Οὐκ ἔνι ἐς ἅδην ὄλβου ἔχειν, ἢ χήματ' ἔασθαι.
Γάντες ἴσοι νέκυες· ψυχὴν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ ταφὶς ἅδης.
Ξυνὸς χῶρος ἅπασι τεθνηκόσι τε βασιλεῦσιν.
Οὐ πολὺ δὴ βροτοῖς ζωὴν χρόνον· αἶψα τὸ καιρόν.
Ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῆνδὲ παντός.
Μήτε κακοῖς ἄχθου· μήτ' ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
Γολακὶς ἐν βιότῳ καὶ θαλερὰ λέοισιν ἄπισον.
Καιρῷ λατρεύειν· μηδὲν τιτανύειν ἀνέμοισι.

Πῆμα μὴ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἢ λυθεῖν ἀφνω
Μὴ μεγαληγορίη τρυφῶν, φρένας λυσσωθείης.
Ἐυεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
Ὅππολον ἐκάστῳ μοῖρ' ἐθέλει με θεὸς, φύσιν ἠροφοίτην.
Ὄρνισι μὲν πολλὴν τε χυτὴν τε λικμὴν τελέουσι,
Ταύροις δ' αὖτο χύτοις κεράεσσι λέντραμε λίασθαι
Ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
Τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
Βέλτερος ἀλκήεντος ἐφυσε σοφισμένος ἀνήρ.
Ἀγρὸς καὶ πόλιος σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάθαλον ἀνδρα ἀτιμον
Ἀλλὰ χὴ κακορρηὸν ἀπὸ προπάσαθαι ἀνάγκη.
Ῥομαλέως σωθυνήσιλυσι κακοῖσ οἱ συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
Ἀμφότεροι κλῶσες, καὶ ὁ δεξάμενος ἢ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἔπι δεύῃς.
Μὴ κτήνους θυμοῖο βορὴν κατὰ μέζον ἕλκαι.
Κτῆνος δ' ἦν ἐχθροῖο πέσῃ, καθὸ δὴν, σωύγειρον.
Γλαζόμενόν τι βροτὸν ἢ ἀλίτροπον μήδ' ὑπαλύξῃς
Βέλτερον ἀντ' ἐχθρὸν τυχεῖν φίλον ἠμενέοντος.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τε κέσασθαι
Μὴ δ' ἐπιθηλιβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργὶ ποσὶν δέ.
Λείψανα λεῖπε κυσὶ, θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδονται.
Φάρμακα μὴ τεύχου, μαστηῆρ βίβλων ἀπέχεσθαι
Νηπιάχοις ἀπαλοῖσι μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως
Φῦλόν τε δ' ἐχθρασίην καὶ ἐριν πολέμου προσιόντος.
Μὴ κακὸν ἐν ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἂν ἰδίων βιοτεύσῃς.

Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χθρῶν
Μήδ' ἅλμη ἀχαρὰς δαιτὸς ἔδυσε σκυβαλισμαχαπίζης
Ἀλλ' ἀπὸ τοῖκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.
Εἰδέτις οὐδεδάηκε τέχνην σκάπτοιτοδικέλλη.
Ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃθα.
Ναυτίλος εἰπλώῃν ἐθέλῃσι· λυρεῖα θάλασσα.
Εἰδὲ γεωπονίην μεθέπειν μαλεραὶ τοιἄρουραι.
Οὐδὲν ἄνευ καμάτου τέλεται ἀνδράσὶ πω τὸς ὄλγ.
Οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνῳ δ' ἀρετὴν μέγ' ὄφελμ.
Μύρμηκες ταύης μυκάτους προλελοιπότες οἴκους.
Ἔρχονται βιότοιο κεχημένοι ὁππότ' ἄρωραι.
Λήϊα κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἅλωάς.
Οἱ δ' αὐτοὶ σωροῖο νεοτρίβεες ἄχθος ἔχουσιν
Ἠμιθέων· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα δικαίῃ.
Ἐκθέρεος ποτὶ χεῖμα βορῆσφετέρην ἐπάγοντ'.
Ἄρκτον· φύλοντ' ὀλίγον τι λέθῃ πολύμοχθος.
Καμμεὶ δ' ἠεροφοίτοις, ἀρίστοπόνος τιμήλιστα.
Ἠὲ τέτρης κοίλης κατὰ χθαμαλὸν, ἢ δρυὸς ἀκεστμ.
Ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἠδὲ σίμβλοις.
Σμήνεσι μυριότητα κατάνθεα κηροδομῆσαι.
Μὴ μείνῃς ἔργμοσ, μήπως νώνυμθ' ὄλῃαι.
Δόσις φύσει καὶ τοῖς· τίκεδ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης
Μὴ προαγορεύσῃς ἄλοχον, στο τέκνα μιαίνων.
Οὐγὲ τίκτει τοιῆδασ ὁμοίοις μοι χικὰ λέκτρα.
Μητρυίης μὴ ἦσθ' ἐμὲ δ' ὑπτιρατέκνα γεινος.
Μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἰχνία βᾶσαις.
Μὴ δὲ κασιγνήτης ἐς ἀποξον ἐλθέμεν ὑννῆς.
Μὴ δ' ἐπὶ παλλακίαισι πατρὸς μιχέιαισι μιγείης.
Μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφθ' ἕμβρυον ἔδοθι γαστρός.
Μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ξείνῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.

Μὴ δέ τις ἢ ἀλόχῳ ἑκυίμονι χεῖρα βάλητω.
Οὐδ' αὐτῆς θήρεα ἄρσην σῶ ἐβάδην ἐσιόνης.
Μὴ δ' αὖ παιδοτόνον τε τὶ μνεῖν ἄρσενα κοῦρον.
Μὴ δ' ἀλόγοισ ζώοισ βατήριον εἰς λέχος ἐλθεῖν.
Μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐ παλλακὶν ἢ λεχέεσσι.
Μὴ παραμεῖς ὑμὰς φύσεως εἰσ κύπριν ἄθεσμον.
Μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχ' ἀνδρῶν μορμήσαιντο.
Μή δ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπασας ἐύσης ἀκαθέκτοις.
Οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι· πάθος δ' ἀΐδηλον ἅπαντως.
Μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπιδέμνια βαίνειν.
Στέργε τὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρσεν;
Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα μήδεα ἄχει.
Καὶ τοῦσις ἢ ἀλόχῳ, μὴ δ' ἔμπεδον ἀνδάνει νεῖκος.
Μὴ δέ τις ἐμνήσῃται βίῃ κούρῃ μιγείη.
Μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἀγεσθαι.
Λαζοῦεις δ' ἀλόχῳ λυσσῆσ χάριν εἵνεκα φερνῆς.
Ἵππους δ' ἐυτενέασ δίζεσθαι μὴ κατὰ οἶκον
Ταύρους δ' ὑψιτένοντας· ἀτὰρ σκυλακὶ πανάγριῃ.
Γῆμαι δ' ὀκταέτηθεν ἐριδεινομὴν ἀφρονέοντες.
Οὐ δὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸσ παύεται ἀφρονέοντοσ.
Μὴ ἢ τέμω τέμου ἄλλον ἄξησ ἐπὶ τῷ ματι τῷ μεο.
Παισὶ μὴ χαλέπαινε τοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.
Ἢ δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω μέθεα μήτηρ.
Ἢ καὶ πρεσβύτεροι γνωτῆς ἢ δημοτέροντες.
Μὴ μὴν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφ' πλοκαμίδας χαίτας.
Μὴ κορυφᾶς ἀλέξῃς· μηθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
Ἄρσεσιν ἁρμόσει κόμη· λιπαρὴ δὲ γυναιξί.
Παισὶν δ' ἁβρὸν φρονεῖν νεοτήσιον ὥρην.
Πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτες.
Παρθενικὴ ἢ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.

Μὴ δέμιν ἄχι ταέμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
Κάλλιθ' ὑγιῆ τὸν ἔφυ παίδων πολιήτας.
Συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
Ἀιδεῖθαι πολιοκροτάφῳ. εἴκειν δὲ γέρουσιν.
Ἕδρης καὶ γεράων πάντων, γενεὴν δ' ἀτέλαμπρος.
Πρέσβιν ὁμηλικα παρθενικὴν τιμᾶις γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι
Δούλῳ τακτὰ νέμοις. ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
Στίγματα μὴ γράψῃς. ἐπενείκαιον θεράπρηται.
Δοῦλον μὴ βλάψῃς τὶ καὶ ἠγορέων πρὸς ἄνακτα.
Λάμβανε καὶ βουλὴν παροἰκέτου εὐφρονέοντος.
Ἁγνεῖαι ψυχῆς σου, σώματος εἰσὶ καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια οἶα βιοῦντες.
Ζωὴν ἐκτελέοι τὸν ἅπαντα μέχρι γήραος οὐδῷ.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ. ΤΩΝ ΦΩ
ΚΥΛΙΔΟΥ ΕΓΩΝ.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΙΒΥΛΛΑΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ, ΕΧΟΝΤΕΣ ΑΚΡΟ
ΣΤΙΧΙΔΑ ΤΗΝΔΕ· ΙΗΣΟΥΣ· ΧΡΙ-
ΣΤΟΣ· ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ·
ΣΩΤΗΡ·
ΣΤΑΥ
ΡΟ
Σ
:~

Ἰδρώσει δ' ἀθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται·
Ἥξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶνι ὁ μέλλων
Σάρκα φέρων κρίναι πᾶσαν ἠδὲ κόσμον ἅπαντα·
Ὄψονται δὲ θεὸν μέροπες πιστοὶ ἠδ' ἄπιστοι·
Ὕψισον μετὰ τῶν αἰῶνι ἐπὶ τέρμα χρόνοιο·
Σαρκοφόρον ψυχὰς δ' ἀνθρώπων ἐπὶ βήματι κρινεῖ·
Χέρσος ὅτ' ἀν ποτὲ κόσμος ὅλος καὶ ἄκαρθαι γένηται
Ῥίψωσί τ' εἴδωλα βροτοὶ καὶ πλοῦτον ἅπαντα·
Ἴχνώων ἐξέφυτε ὕλας εἰρκτῆς αἰΐδαο
Σάρξ πᾶσα· τότε νεκρῶν ἐς ἐλευθέριον φάος ἥξει·
Τοὺς αἰῶνας, ἀνόμους τε πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει·
Ὅσσα δ' ἔσθ' ὅσα πράξαι ἔλαθεν τότε πάντα λαλήσει·
Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωσὶ ῥῆξει ἀνοίξει·
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἔσται κλαυθμὸς ὀδόντων·
Ἐκλείψει σελάας ἠελίου, ἄστρων τε χορεῖαι
Ὁππότ' ἐλείξει μήνης δέ τε φέγγος ὀλεῖται·
Ὑψώσει δὲ φάραγγας ὀλεῖ δ' ὑψώματα βυθῶν
Ὕψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ὑπ' ἀνθρώποισι φανεῖται
Ἴσατ' ὄρη πεδίοις ἔσται θ' πᾶσα θάλασσα
Οὐκ εἰς πλοῦν ἥξει, γῆ γὰρ φυγχεῖσα κεραυνῷ·

Σὺ πᾶσιν πᾶσι μοι καλλάζοντις λείψουσι
Σάλπιγξ δ' ὀπῶόθεν φωνὴ πολύθρηνον ἀφήσει.
Ὠρύουσα μύσος μέλον καὶ πὶ μακαρὸσμου
Ταρταρόεν χάος δείξει ποτὲ γαῖα χανοῦσα.
Ἥξουσι δ' ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες
Ῥώσει δ' ὀπῶόθεν πῦρ μὸσ πυρὸς ἡ δ' ἀιθείου.
Σῆμα δέ τοι τότε πᾶσι βροτοῖς ἀριδήλεγον οἷον
Τὸ ξύλον ᾧ πιστοὶ τὸ ἱέρας τὸ πνθούμενον ἔσαι.
Ἀνδρῶν εὐσεβέων ζωὴ, πρόσκομμά τε κόσμου
Ὕδασι φωτίζον λιπτοὺς ᾧ δώδεκα πηγαῖς.
Ῥάβδος τοι μαίνουσα σιδηρείη κρατήσει
Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστίχοις θεός,
σῆς ἡμῶν ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ πανδώνενεχ' ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ

Ἰ	Χ	Θ	Ὸ	Σ
Η	Ρ	Ε	Σ	Τ
Σ	Ι	Ο	Σ	Α
Ο	Σ	Υ	Ω	Υ
Υ	Τ	.	Τ	Ρ
Σ	Ὸ	Υ	Η	Ό
	Σ	ι	Ρ	Σ
.	.		.	.

ΤΑΥΤΑ ΙΣΤΩΡΕΙ Ὁ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΕΥΣΕ
ΒΕΙΟΣ Ὁ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΝ ΤΩ. ΛΟΓΩ.
ΟΣ ΕΚΛΗΘΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Ἐπὶ κύκνου ἀδῆς. Ἐπὶ ἀηδόνος τερετίζειν. Ἐπὶ τέττιγος ἠχεῖν. Ἐπὶ ἰκτῖνος κικλίζειν. Ἐπὶ κωφώνης καὶ κοράκων κρώζειν. Ἐπὶ σφηκὸς ἢ μελισσῶν βομβεῖν. Ἐπὶ σύρος, βρῶμθ. ἀϊέμ, πάτταξσ. ἰμάλων, συριγμὸς. τράγων, φρυγμαγμὸς καὶ φρυγμὸς. Ἐπὶ ἀνθρώπων, κεκραγέναι. ἐπὶ κυνῶν, γλαυτεῖν. ἐπὶ λύκων, ὠρύεσθαι. κυείωσ δὲ καὶ ἡ τῶν κυνῶν φωνὴ, ὠρυγή. ἐπὶ προβάτων, βρηχᾶσθαι. Ἐπὶ βοῶν μυκᾶσθαι. Ἐπὶ ἵππων, χρεμετίζειν. ἐπὶ ὄνων, βρομᾶσθαι. λέγουσι δὲ καὶ ὀγκᾶσθαι. ἐπὶ λεόντων, βρυχᾶσθαι. ἐπὶ ἀρκτων καὶ παρδάλεων, ὀμάζειν. ἐπὶ ὄφεων καὶ δρακόντων συρίζειν. Ἐπὶ αἰετῶν, κλαγκάζειν. ἐπὶ ἀλεκτρυόνων, κοκκύζειν καὶ ἠχεῖν. ἐπὶ χοίρων, γρυλίζειν. καὶ γρύζειν. ἐπὶ περδίκων, κοκκυβάζειν. ἐπὶ γλαυκῶν, κακκιβάζειν καὶ κλώζειν. Ἐπὶ ὀρνίθων, κακκάζειν. ἐπὶ ἀμαξῶν, τετριγέναι.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ

ΟΥΣΑΩΝ Ἑλικωνιάδων ἀρ-
χώμεθ' ἀείδειν
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέ-
γα τε, ζάθειόν τε.
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσ-
σ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος
κρονίωνος.

Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο
Ἢ Ἵππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ·
Ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι.
Ὑμνεῦσαι Δία τε Αἰγιόχον καὶ Πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τε Διὸς αἰγιόχοιο γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάονα γαιήοχον ἐγκοσίφιον
Καὶ θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τε Φορμίγγα
Ἠβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην·
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν

Ἄλλον τε θαμάτων ἱρὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
Αἰνύπηθε σιόδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν·
Ἄρνας ποιμαίνοντ' ἐλικώνος ὑπὸ ζαθέοιο·
Τόν τε δή μ' πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔφτον,
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο,
Γοι μήθ' ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἷοι·
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Ἴδμεν δ' εὖτε θέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι·
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι
Καί μοι σκῆπτρον ἔδων δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασθαι θφητὸν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν,
Θέσπιν· ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα·
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων·
Σφᾶς δ' αὖτας πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀοιδῆν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην·
Τύνη μουσάων ἀρχώμεθα, τᾶι δὴ πατέρα Ζῆν
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς ὀλύμπου
Εἰροῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
Φωνᾶι ὁμηρεύσαι, τᾶν δ' ἀκάματος ῥέεν αὐδὰ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾶ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λαφθεούσας·
Σκίδναται ἀμφὶ· ἠχεῖ δὲ λιάζυι Φοίνηθος ὀλύμπου
Δώματ' ἐθαναάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν·
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δοτῆρες ἐάων
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα θεῶν πατέρα ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσιν ἀοιδοῖς λήγουσί τ' ἀοιδῆς
Τόσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κρατερώτατός τε μέτεστι.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε πελώντων

Ὑμνοῦσαι, τέρπουσι δι᾽ὸς νόον ἐν δόμοις Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς, ἐν πιερίῃ κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλεύθηρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
Νόσφιν ἀπ᾽ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
Ἀλλ᾽ὅτε δὴ ἐνιαυτὸς ἐλὼν περὶ δ᾽ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων περὶ δ᾽ἤματα πολλὰ τελέθη,
Ἡ δ᾽ἔτεκεν ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἦσιν ἀοιδὴ
Μέλεται ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις.
Τὸ τρίτατον ἀπ᾽ἀκροτάτης ἱερυφῆς νιφόεντος ὀλύμπου.
Ἔνθάσφιν λιγυροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ᾽αὐτῇς χάριτες καὶ Ἵμερος οἰκί᾽ἔχουσιν,
Ἐν θαλίῃς, ἐρατὸν δὲ δι᾽ἀκόμα ὄσσαν ἱεῖσαι.
Μέλπονται πάντων τινόμους, καὶ ἤθεα κεδνά,
Ἀθανάτων κλείουσιν ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Ἀΐσσουσι πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Ἀμβροσίῃ μολπῇ, περὶ δ᾽ἄρα χθὼν ἱερὰ μέλαινα,
Ὑμνεύσαις ἐραταῖς ἢ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρῃ,
Νισομένων πατρὸς εἰς Ὄλυμπον, ὃν δῶ ᾧ ἐμβασιλεύει.
Αὐτὸς ἔχων βροντήν, ἠδ᾽αἰθαλόεντα κεραυνόν.
Καρτεῖ νικήσας πατέρα κρόνον· οἳ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτα ἄρα μοῦσαι εἶδον Ὀλύμπια δώματ᾽ἔχουσαι.
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαῦαι.
Κλειὼ τ᾽Οὐρανίην τε Θάλειάν τε Μελπομένην τε.
Τερψιχόρην τ᾽ἐρατώ τε, Πολύμνιάν τ᾽Οὐρανίην τε.
Καλλιόπην θ᾽, ἥδε προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμα ἰδρείοισιν ὀπηδεῖ

Ὅντινα τιμήσουσι διὸς κοῦραι μεγάλοιο
Γηγενέϊ μὲν δῶσι διοτρεφέων βασιλήων
Τῷ μὲν ὦϊ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν·
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα οἱ δὲ νέμονται
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖσι
Βλαπτομένοισ' ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι
Ῥηϊδίως μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέεσσιν
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται·
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν
Ὅτε τε μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν·
Ἐκ γὰρ μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα ἠδὲ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες· ὀλβιοδαίμων δ', ὅντινα μοῦσαι
Φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέεν αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδὲς ἔθυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχημένος, αὐτὰρ ἀοιδὸν
Μουσάων θεράπων κλέα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ μακάρας τε θεοὺς, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅ γε δυσφρονέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων μέμνηται· παρέχουσι δὲ δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα διὸς· δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε θεσπεσίων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἱ γῆς ὀρθεύουσι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Νυκτὸς δὲ δυσφεγγέος, οὐδ' ἁλμυρὸς ἐκτρέφει ὄντος
Εἶπατε δὲ ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρονος οἴδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

Οἵ τ' ἔκτισαν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων
Ὡς τε φένος δάσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο.
Ἦλθε, καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ εἰπὲ θεά, τί πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἦ τοι μὲν πρώτιστα, Χάος γένετ' αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου.
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης.
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτῃσι θεοῖσι.
Λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσιν ὑπὸ φρενὸς ἠδὲ νόημα.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε, μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δαῦτ' αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
Οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ' ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι.
Ὄφρ' εἴη μακάρεσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφάων, αἳ ναίουσιν ἀνὰ οὔρεα βησσήεντα
Ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἰδματι θῦον
Γόντον, ἄλερ φιλότητος ἐφιμείρασ' αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐυνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε.
Θείαν τε Ῥείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε.
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μετ' ὀπλότατος γένετο κρόνος ἀγκυλομήτης
Δφνότατος παίδων θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείναρτο δαῦ Κύκλωπας ὑπερφιάλους, ἦτορ ἔχοντας
Βρόντην τε Στερόπην τε Κ ἄρρητον ὀβριμόθυμον.

Οἳ ζηνὶ βροντῶντι τέλασσαν τεύξαν τε κορωνόν.
Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνὶ φαίδιμ' ἐτέτμκτο.
Κύκλωψιν δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκα δὴ σφέων,
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἐμὶ γυίῳ μετώπῳ
Ἰσχὺς τῆδε βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο.
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ἰφθεῖμοι ἀκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε βριάρεώς τε, γύγης θ' ὑπερφιάλοιο τέκνα.
Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμοιν αἴσσοντο,
Ἄπλαστοι, μεγάλαι δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα,
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλαστος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων πέλεν, δὴν χθονὸς ἐκγεγαῶτες,
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὁπωσιοῦν πρῶτα γένοιτο.
Γάντας ἀποκρύπτασκε νέας εἰς φάος οὐκ ἀφίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι κακῷ δ' ἔπεδόρτετο ἔργῳ
Οὐρανὸς, ἥδ' ἐνὸς ἕκαστα χάζετο γαῖα πελώρη.
Στυγνομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπέφραδε παντὶ φίλοισιν.
Ἆψα δὲ ποιήσασα σίδηρος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τοῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσήσασα φίλον τέκος ἠμὲν ἀπημὼν
Γαῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀπατηλὰ, αἶκε θέλητε,
Πείθεσθ', πατρός γε καλεῦμεν πατρὸς μεθαλοώβην
Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀφήσια μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτ'· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος· οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
Ἄψαυστις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
Μῆτερ, ἐγὼν ἐθέλων γε τοῦτο γε κορθώσω τελέσαι μι

Ἔργον· ἐπεὶ προῦ τεδυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἠ μετέρχ· πρότερος γὰρ ἀεικίαι μήσαρ ἔρτας.
Ὡς φάτο, γήθησεδὲ μέγα φρεσὶ τεῖα τελώρη.
Εἰ σεδέμιν κρύφασαλόχῳ· ἐνέθηκεδὲ χάρι.
Ἄρπλω καρχαρόδοντα δόλον δ' ὑτεθήκαρ ὁ τάρμπας.
Ἦλθεδὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας οὐῶός· ἀμφὶδὲ γαίη
Ἰμείρων φιλότητος ἐπέχετο· ξ ἔπενύθη
Γάντη· ὅ δ' ἔλλο χεῖο πείσω ῥέξαρ χειεί·
Σκαιῇ, δεξιτέρῃ δ' ὃ τελώριον ἔλαβεναΐτην
Μακρὴν καρχαρόδοντα. Φίλα δ' ἀπὸ μήδεα παζός.
Ἐαν μέρως ἤμησε· πάλιν δ' ἔρριψεφέρεσθαι
Ἔξοπίσω· τὰ μὲρ· σύτι ἐτώσια ἔκφυγεχάρος.
Ὅσσαι γὰρ ξαθάμιγγες ἀτέρυθεν αἱ μεμόεσαι.
Πάσας δέξαρο τεῖα· πρὶ τλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' ἐριννῦς τε λαοτρεφὲς, μετάλλα τε γίγαντας·
Τύχσι λαμπομένας δόλι χ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
Νύμφασθ', ἃς μελίας λαλίεσσ' ὠ ἀπείρονα τεῖαν.
Μή δεάθ' ὡς ποτ' ἐοῦσαν ἀποτμήξας ἀδάμαντον
Κάρβαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύστοιο, ἐνὶ πόντῳ.
Ὥσφέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺ χθόνου, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δ' ἐνθηροισὶ ζαθέοισιν.
Ἔπλετο ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο κύπρον.
Ἐκ δ' ἐβη ἀϊδίη καλὴ θεὸς· ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ἁδεινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δὲ Φροδίτην,
Ἀφρογένειάν τε θεὰν· ξ εὐστέφανον κυθέρειαν·
Κικλίσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες· ὅτυνεκ' ἐν ἀφρῷ,
Θρέφθη· αὐτὰρ κυθέρεια, ὅτι προσέλυσε κυθήροις·
Κυπρογένειαν δ' ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Ἡ δὲ φιλομμηδέα ὅτι μεδέων ἐξεφαάνθη.

Τῇ δ' ἔρος ὠμάρτησε καὶ ἵμερος ἐσσυμένως καλὸς
Γινόμενος τὰ πρῶτα θεῶν ἐς φῦλον ἰόντων
Ταύτῃσιν δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴ ἐνέπλετο θεσπεσίη.
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισιν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Παρθενίους τ' ὀάρους μνήματά τ' ἐξαπάντας τε.
Τέρψίν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ τῶν τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν
Παῖδας μηκέτι ὄντας ὑπερμενέος Οὐρανίωνος,
Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μεγάλῃ τε ἔργα
Ἔρξαν· τοῖα δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἐτέλεσσ' ὑγερόν τε μόρον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Καὶ θάνατον, τέκε δ' ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνείρων.
Ὧν τιμὴν μισθεῖσα θεὰ τέκεν οὔ ξ' ἐρεβεννὴ.
Δεύτερον αὖ μῶμον καὶ ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἐσπερίδες θ' αἳς μῆλα πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι φέρουσί τε δένδρεα καρπόν.
Καὶ μοίρας νηλῆ κῆρας ἐγείνατο λευκοπώλους.
Κλωθώ τε λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι.
Γηγενέσιν διδοῦσιν ἔχειν ἀτεθόντε κακόν τε.
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραβασίας ἐφέπουσαι,
Οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο.
Πρίν γε ἀπὸ λῷ, δώωσι καὶ ἣν ὀπίν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ νέμεσιν πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' ἀπάτην τίκε καὶ φιλότητα.
Γῆρας τ' ὀλόμενον ἠδ' ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Ἥ τε κέρσις συγερὴ λέκεμβῶ πόνον ἀλγινόεντα.
Λήθην τε, λιμόν τε, καὶ ἀλγεα δακρυόεντα.
Ὑσμίνας τε, φόνους τε, μάχας, ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψεύδεά τε, λόγους, ἀμφιλογίας τε.
Δυσνομίην, ἄτην τε συνώνυμον ἀλλήλοισιν.

Ὅρκουθ' ὅσ δὴ πλεῖσον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους,
Πιμαίνῃ ὅτις κεν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέτ' ἀφυδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος,
Πρεσβύτατον πάντων, αὐτὰρ μιν καλέουσι γέροντα
Οὕνεκα νημερτὴς τε ἠδ' ἤπιος οὐδὲ θεμιστέων
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήεα οἶδεν.
Αὖτις δ' ὑδάυμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίης μιγὸμενος κεκριτῷ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίωτ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήεντα τέκνα θεάων
Γούνῳ ἐν ἀξυλέῳ καὶ δωεί δοσ ἠυκόμοιο.
Κούρησ ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γρωτώ τ' εὐκράτητε σαώ τ' ἀμφιζήτητε.
Εὐδώρητε θέλξτε καλώπτε γλαύκητε.
Κυμοθόη τε ωκε ἰθώ τε θοὴ, δαλίη τ' ὀρόεσσα.
Καὶ μελίτη χαρίεσσα καὶ εὐλιμένη καὶ ἀγαυή.
Γαστεράντ' ἐρατώ τε καὶ ἰδυῖα καὶ ἐυδότη χρυσ.
Δωτώ τε πρωτώ τε φέρουσά τε δυναμένη τε
Νησαίη τε ἠϊ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.
Δωρὶς καὶ παγόη καὶ εὐδὴς γαλάτεια.
Ἱππωθόη τ' ὀρόεσσα, λιμνώρη ἐυδότη χρυσ.
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠρεμέϊ πνέοντα
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων ἐπὶ κυματολήγῃ.
Ῥεῖα πρηΰνῃ καὶ ἐϋσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ.
Κυμώ τ' ἠιόνητε ἰὼ Φανόσθ' ἁλιμήδη.
Γλαυκονόμητε Φιλομήδης καὶ πουτοπόρεια,
Λιμνορέητε καὶ εὐαγόρη καὶ λαομέδεια.
Γαλυρόητε καὶ αὐτονόμη, καὶ λυσιάνασσα
Εὐαρνάτε φυλώ τ' ἐρατὴ ἠϊ εἶδος ἄμωμος.
Καὶ δαμάθη χαρίεσσα δέμας· δύλε μηνίπτη.

Νησών τ' ὠκυρόου τε θεμισώτε προνόητε
Νημερτής θ' ἡ παρὸς ἐχφνόον ἀθανάτοιο
Αὐτὰρ μὴν νηρῆος ἀμύμονος ὀβριμόνοο,
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι·
Θαύμασε δῶκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
Ἥτε γείτ' ἠλίκτυπον· ἠδὲ κῆας τίλεν ἴεν,
Ἠνόμους δ' ἔρωγας ἀείλων τ' ὠκυπέτεων τε
Ἀρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖσ ἁμέτοισιν,
Οἰκείῃσ πτερύγεσσι μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον·
Φόρκυϊ δ' ἔνυκτὸν γραίας τέκε καλλιπαρήους,
Ἕκγενε τῆς τοὐνομα, τὰς, δὴ γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, καὶ μαῖτ' ἐρχόμενοι ἄνθρωποι·
Γλαφυρὴν δ' ἐύπλοκον· φύσε τε κροκόπεπλον,
Γοργώς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' ἠδυεπέσσι λιγύφωνοι,
Σθενὼ τ' Εὐρυάλη τε μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα·
Ἣ μὲν, ἔην θνητὴ, αἰδὲ θάνατοι καὶ ἀτήρως
Αἱ δύο τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο κυανοχαίτης·
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
Μιχθεὶς καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ ὠκεανοῖο
Τῆς δ' ὅτε δὴ πτερόεντα κεφαλῇ ἀπεδίφροτόμησεν,
Ἐξέθορε χρυσάορα μέγας καὶ πήγασος ἵππος·
Τῷ, μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἀν ὠκεανὸν περὶ πηγὰς
Γένετ', ὀδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
Χῶ μὲν ἀπ' ἀμβροσίης προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους ζηνός δ' ἔνδοθι ναίε
Βροντήν τε, στεροπήν τε φέρων δεῖ μητιόεντι
Χρυσάορ δ' ἔτεκε ξεινέφαλον τε γηρυόνην τε·
Τὸν μὲν ἄρ' ὀξυπόδεια βίη ἡρακληείη
Βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι περὶ ἐξέλασε εἰν ἐρυθείῃ

Ἦμαπτῷ, ὅτέ τε βροτοὺς ἅλαδε νέμεται ἀνήρ
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον ὠκεανοῖο,
Ὄρθιόν τε κτείνας καὶ βουκόλον εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο,
Ἠδ' ἔτι μῆλα νέμοντ' ἀμήχανον οὐδέν' ἔοικός.
Θνητοὶ μὲν θνητοῖσι καὶ οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ θείλῳ κρατερόφρονι εἰκυῖα
Ἤμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρῃον
Ἤμισυ δ' ἄντα πέλωρον ὄφιν δεινόντε μέγαντε
Ποικίλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δὲ οἱ αὐτός ἐστι κάτω κοίλην ὑπὸ πέτρην
Τηλοῦ ἀπαθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἠδ' ἔρυτεῖν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Τὴν δὲ τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότητι
Δεινόν θ' ὑβριστὴν ἄνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ.
Ἣ δ' ὑπὸ κυσὶ μάνη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔτι φατεινὸν
Κέρβερον ὠμηστὴν αἰδεσιμύια χαλκεόφωνον
Πεντηκοντακέφαλον ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
Τὸ τρίτον, ὑδρηνν αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Ἄπλητον χολέουσα βίην Ἡρακληείην.
Καὶ τὴν μὲν δὴ υἱὸς ἐνήρατο νηλεὲι χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἣ δὲ χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ
Δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε.

Τῆσ δ᾽ ἦν τρεῖσ ἰωφαλαὶ· μία μὲν χαροποῖο λέοντοσ,
Ἡ δὲ χιμαίρησ· ἡ δ᾽ ὄφισ κρατεροῖο δράκοντοσ
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων· μέση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸσ μένοσ αἰθομένοιο·
Τὴν μὲν θηήσασθαι ἔην καὶ ἐπιλοσβελεροφόντησ·
Ἦδ᾽ ἄρασφίγγοι λοιὴν τέχε καὶ μείοισιν ὀλέθρον
Ὄρθωσ᾽ ὑποδμηθεῖσα, μεμηκαῖόν τε λέοντα·
Τὸν ξ᾽ ἥρη θρέψασα διὸσ ἰνδλὴ παρὰ κοίτησ
Γουνοῖσιν κατέναστρεμέησ τῆ μ᾽ ἀνθρώποισ·
Ἔν θ᾽ ἄρ᾽ ὀγοιχείων ἐλιφαίρετο φύλ᾽ ἀνθρώπων
Κοιρανίων τρηχοῖο νεμείησ ἠδ᾽ ἀτέσαντοσ
Ἀλλά εἶσ ἐδάμασσε βίησ ἡραιλλείησ·
Κητώδ᾽ ὁ πλόπατον φόρκωϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο δεινὸν ὄφιν ὃσ ἐρεμνῆσ κεύθεσι πείσησ
Γείρασιν ἐν μετέλοισ παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει,
Τοῦτον μὲν ἐκύησε καὶ φόρκωσ γένοσ ὀβρί·
Τηθὺσ δ᾽ ὠκεανῷ ποταμοὺσ τέκε δινήεντασ
Νεῖλόν τ᾽ ἀλφειόν τε καὶ ἠελίβατον βαθυδίνην
Σχυμόν᾽ Ἀμάζονα δρόντην καὶ ἴσρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε ξῆσόν τ᾽ ἀχελώϊον ἀργυροδίνην·
Νέσσόν τε ῥοδίνην τ᾽ ἀλιάκμονά θ᾽ ἱππάδορόν τε·
Γρήνικόν τε καὶ αἶσηπον θεῖόν τε σιμοῦντα·
Πηνειόν τε ἠδ᾽ ἕρμον ὠρείτην τε καΐκον·
Σαγγαρέην τε μέγαν λάδωνά τε παρθενίην τε·
Εὐηνόν τε καὶ ἀρδήσκον θεῖόν τε σκάμανδρον
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένοσ, αἱ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρασ κουρίζουσι σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖσ· ταύτην δὲ δόσ᾽ πάρα μοῖρ᾽ ἔχουσι·
Πειθώ τ᾽ ἀδμήτην τε ἰάνθην τ᾽ ἠλέκτρην τε·
Δωρίδα τε, πρυμνώ τε καὶ ὀρανίη θοὴν τε·

Ἰφθίμῃ κλυμένῃ ῥοδόεσσα καλλιρόῃ.
Ζωξώ τε κλυτίη τε ἰδυῖά τε, φασιθόη τε.
Πληξαύρη τε καλαξαύρη τ' ἐρατή τε δινώπη.
Μηλόβοσίς τε θοή τε καὶ ὠκέα Πολυδώρη.
Κορκίς τε Φυλὼ ἐρατὼ, θλαστώ τε βοῶπις.
Πρωνίστ', ἰάνθεά τ' ἀκάκη τε ξάνθη τε.
Ῥεξαίνη τ' ἐρόεσσα μελιεθώτ', ὑρσόφθη τε.
Μητίστ' ὑρυνόμη τε τελεθώ τε κροκόπεπλος.
Κελσίνη τ' ἀσίη τε νηϊμερόεσσα καλυψώ.
Εὐδώρη τε τύχη τε Ἀμφιρὼ, ὠκυρόη τε.
Καὶ σὺξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αἱ μὲν δὴ ὡκεανοῦ ἦσαν θυγατέρες ἀγακλειτοί.
Τρισσαὶ δ' ἀμφεπένοντο κοῦραι· πολλὰ γὰρ εἰδυῖαι
Τέλεα γὰρ χίλιαι εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανῖναι
Αἵ ῥα πολυσπερέες ναίουσαι ἠμὲν βένθεα λίμνης,
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι θεάων ἀγλαὰ τέκνα,
Τόσσοι δ' αὖ θ' ἕλιοι ποταμοὶ κανάχηδα ἑοῦσιν.
Υἱέας ὠκεανοῦ· τοὺς γείνατο πότνια μήτηρ.
Τῶν, ὄνομα ῥηϊδίως πάντων βροτῶν ἄνδρα ἑνίσσειν·
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν πελάσωσι τάχιστα
Θεία δ' ἠέλιός τε μέγας λαμπράς τε σελήνη
Ἠώς θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνῃ
Ἀθανάτοισι θεοῖς, οἳ οὐρανὸν ἠρυνὴν ἔχουσι,
Γείνατο πεννηθεῖσ' οὔ τι εἰκοστὸν ἐν φιλότητι.
Κεἰ ὡδ' εὐρυβίη λίχλην φιλότητι μιγεῖσα.
Ἀγραύλους τε μέγαν τε πολυπτόλεμόν θ' ἁπάσης θεάων.
Πέρσην θ', ὃς πᾶσι μελέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀγραίῳ δ' ὡς ἀνέμοις τέλεε ξθτεροθύμους
Ἀρτέσην· ζέφυρον· βορέην λαιψηρολέλωθον.
Καὶ νότον ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ νηθεῖσα.

Τὰς ὃ μετ' ἄστερα πάντα ἐωσφόρον ἠερίηνδε,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στυξ δὲ τέκεν Ζήλον καὶ ἀνικήτην πάλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον ποινήεντα λαμύσφυρον ἐν μεγάροισι.
Καὶ κράτος ἠδὲ βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
Τῶν, ἅ κε καὶ θεὸν ἄνδρα δόμος, οὐδέ τις ἔρδει
Οὐδὲ ὁδὸς ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ
Ἀλλ' αἰεὶ σφὲ ζηνὶ ξυνάκτορι ἑδριόωνται.
Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στυξ ἄφθιτος ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσε θεὸς εἰς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ' ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τινα ἀπορραίσειν γεράων· τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἐξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τόνδε φάος τις ἄτιμος ὑπὸ χρόνου ἠδ' ἀγέρασος.
Τιμῆσ' ἣν γεράων ἑπιβησόμεν ἣν θέμις ἐστί.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη σὺν ἄφθιτος οὐλυμπόνδε,
Σὺν σφῇσι παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ ζεὺς τίμησε, πελασσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεὸν μέσσην ἐμμεναι ὅρκον,
Παῖδας δ' ἤματα πάντα, ἑοὺς μετανάστας ἔναι.
Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερὲς ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδ' ἀνάσσει.
Φοίβῃ δ' οὐκοίῃ περ ἀνήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσαμένη δ' ἐκύησε θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί.
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀπαλώτατον ἐν δόμῳ Ὀλύμπου.
Γείνατο δ' αὖτε Εἰλείθυιαν ὀδυνάων ἦν τε πέρησις,
Ἠδὲ γενέτειρα μετὰ δεῦτερα κικλήσκουσιν.

Ἤδη ποκυασαμένη, ἑκάστῳ τέκε τιὴν ἐπιεικέα πάντων
Ζηλοτὸν κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀτλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν ταύης τε καὶ ἀξυμέτρου θαλάσσης·
Ἠδὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς.
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ὅστις μάλιστα.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τὶς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται
Κικλήσκει ἑκάστῳ, πολλὴ τιοὶ ἔπεται τιμὴ
Ῥεῖα μάλ' ὀφρονέων μεθιᾶ ὑπὸ ἔξεται εὐχάς.
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δύναμίς γε πέλεται.
Ὅσσος γὰρ ταύης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἅπάντως.
Οὐδέ τιμὴν κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τι πῆνυσε,
Ὅσσ' ἔλαχεν τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσι·
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μητιόεις ἦσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς
Καὶ γέρας ὠγυγίη τε καὶ οὐρανῷ· ἠδὲ θαλάσσῃ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ ζηλοτὸς ἔπεται αὐτῇ.
Ὧς δ' ἔθελ' ἐμπεδάως πεφάσθαι ἠδ' ὑπίνησι
Ἔνθα τε γὰρ λαοῖσι μέτα πρέπει, ὅππῃ κ' ἐθέλησιν.
Ἠδ' ὅτε τὲς πόλεμον φθισήνορα θωρήσονται,
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖσι πέφαται οἵς κ' ἐθέλησι,
Νίκῃ προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἔνθ' ἐν δίκῃ βασιλῆσι πέφαται καθίζειν.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅτε πὲρ δρῶσ' ἀγῶνι ἀέθλιόωσιν
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖσι πέφαται ἠδ' ὑπίνησι·
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ μᾶλλον ἄεθλον,
Ῥεῖα φέρει χαίρουσα φίλῳ τε κῦδός τε πέλεται.
Ἐσθλὴ δ' ἱππεῦσι πέφαται ἠδ' ἐν πόντῳ οἵς κ' ἐθέλησι.
Καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσὶ μέλεον ἐρέτῃσιν.

Ἔυχομαι δ' ἑκάτῃ καὶ ἐϊκτύπῳ ἐννοσιταίῳ.
Ῥηϊδίως δ' ἀέξοι κυδνὴ θεὸς ὥπασι πολλὰ·
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην ἐθέλουσά γε θυμῷ·
Ἐσθλὴ δ' ἔνεσθ' οἷσι ζωὸς μὴ λίσσεται ἐξῆς·
Βουλολίας τ' ἐπέλασε τὴν καὶ ἀπόλια πλατέα ἤγων,
Ποίμνας τε προσόχους ἠϊόνων θυμῷ γεθέλουσα·
Ἐξ ὀλίγων βειάσ' καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν·
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκμηδὸς ἐοῦσα
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται περάεσσι·
Θῆκε δέ μιν κρονίδης κουροτρόφον οἱ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσαν φάος πολυδερκέος ἠοῦς
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰὲν δ' ἔτι τιμαὶ
Ῥεῖα δαῶν δ' μαθεῖσα κρόνῳ, τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἑστίην δήμητρα καὶ ἴριν χρυσοπέδιλον,
Ἰφθίμους τ' ἀίδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δῶμα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐϊκτυπον ἐννοσίγαιον,
Ζῆνα τε μητιόωντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μόρος μέγας ὅστις ἕκαστος
Νηδύϑ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γοῦνα ἵκοιτο
Τὰ φρονέων ἵνα μήτις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληϊδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Οὕνεκα οἱ πεπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
Τῷ, ὅπερ ἄλλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δολιεύφρ
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· ἑείλετο δ' ἔχθεσε ἄλαστα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ μέμβλετο θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότε πεῖσε φίλους λιτάνδρε τοκῆας
Τὰς αὐτῆς, γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα

Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λιλάθοιτο πικῆσαι,
Παῖδα φίλον· τίσαιτο δ' Ἐλεννύς πατρὸς ἑοῖο
Γαίδων, ὃς κατέπινε μέγας κρόμ@ ἀγκυλομήτης
Ὀψὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον· ἠδ' ἐπίθοντο,
Καὶ οἱ ἀφραδέστατα ὅσσα περ πρώτιστα γένοντο
Ἀμφὶ κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι κρατερόθυμῳ
Πέμψαν δ' ἐς λύκαιον κρήτης ἐς πίονα δῆμον
Ὁππότε δὴ ὁ τόκος πολὺς παίδων ἐμέλλε τελέσθαι
Ζῆνα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλέμεναί τε.
Ἔνθα μιν ἶκτο φέρουσα θοὴ διὰ νύκτα μέλαιναν
Πρῶτον ἐς αὐτίκα λύκτον· κρύψε δέ οἱ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης
αἰπεῖ ἐν ὄρεϊ τῷ συκασμένῳ ὑλήεντι
Τῷ δὲ λίθον μεγάλην σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐξενάριξε
Οὐρανίδῃ μεγάλῳ ἄνακτι θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
Τὸν, τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑοὺς ἐνεμάπτετο μήδεα
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσω
Ἀντὶ λίθου ἔσσεται υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής.
Λείπετο δ' ὅμιν τάχ' ἐμεμβίη ἦ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆσ' ὀβριμόθυμον, ὅδ' ἔν ἀθανάτοισιν ἀνάξει
Καρπαλίμως δ' ἀρ' ἔπειτα μύθος ἦλθ' Οὐρανίδαο,
Ἡύξετο· τοῖο ἄνακτος ἐπιπλομένου φίλου υἱοῦ
Γαίης ἐν νεσίῃσι σὺν Οὐρανίδεσι δολωθείς
Ὅρμονον ἐξαπάφησε μέγας χρόνος ἀγκυλομήτης
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἔξήμησε λίθον σὺν μάστον κατεπίνων.
Τὸν μὲν ζόλος ἔσχεθε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
σὺν θοῖ ἐν ἠεθέῃ γυάλοις ὑπὸ παρνησσοῖο
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι

Λύσε δὲ παῖδα καὶ σὺ γνήτους ὁλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, ὃς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσι νῷν
Οἷοι ἀτεμβήσαντο χάειν ὑπερβασίῃσιν.
Δῆλα δὲ βροντῶν ἠδ' ἀστεροπὴν τὸ πρὶν δὲ τελώρηξιν ἀνεκύθη
Τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
Κούρῳ δ' ἀπηνὲς καμίσφυρον ὠκεανίνην.
Ἦ ἄγετο χλυμύην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἦλθε δ' ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα
Τίχτε δ' ὑπερκύδαντα μέγαν τε Προμηθέα
Γοιλίλον αἰολομῆτιν ἀμφὶ τὶ νοῦτ' ἐπιμηθέα,
Ὃς καλὸν ὄφρ' ἀρχῆσι γένετ' ἀμφράσιν ἀλφηστῆσι
Γρῆυς γὰρ ἐάδιος ὅλαξεν ὑπ' ἀϊδήκρυ γυναῖκα,
Γρῆθεον· ὑβριστὴν δὲ μέγαν τέκε δῦρόπα ζεύς.
Ἔις ἔρεβος κατέπεμψε, μαλωρφολόεντι κραανῷ
Εἰνελλάτα θαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐχέκρατερῆσ ὑπ' ἀνάγκης
Πείρασιν ἐσπερίης πρόπαρ ἰαπετεΐδων λυγυφώνων
Ἑστηὼς κεφαλῇτε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσι
Ταύτῃ γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσατο μητίετα ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίονα λάσας.
Καί οἱ ἐπαΐξας ὦρσε πτανύπτερον, αὐτὰρ ὅγ' ἦπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον τόδ' ἀέξετο ἶσον ἅπαντη,
Νυκτὸς ὅσον πρόσαν ἦμαρ ἐδάπτανε πτερόεις ὄρνις
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε· κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδη καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
Οὐκ ἀέκητι Διὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη

Γλεῖον ἐτ' ἦ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα ποσὶ λυβόντες
Ταῦ πᾶρ᾽ ἄζόμενος τίμα ἀριδείκετον ἰῆόν
Καί ῥα χώομθ', παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκε
Οὕνεκ᾽ ἐείζετο θαλὰ ὑπερμθεῖ κρονίωνι
Καὶ γὰρ ὁ τ᾽ ἐκείνοντο θεοὶ θνητοί τε ἄνθρωποι
Μηνώνη ῥ᾽ τ᾽ ἔπεσι μέγαν ἔθεν προφρονιθυμῶ,
Δασαμένος προὔθηκε ζηνὸς νόον ὄβα πατίσκων
Τῷ μὰ γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πιονὶ δημῷ
Ἐν ἐινῷ μα τίθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ
Τὼ δ᾽ ὑπ᾽ στέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Ἐυθετίσας, κατίθηκε καλύψας αὖτε δημῷ
Δὴ τότε μιν προσέφη πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἰαπετιονίδη πάντων ἀριδείκετε ἄνακτων
Ὦ πέπον ὡς ἑτεροζήλως διεδάσαο μοίρας
Ὡς φάτο κερτομέων ζελὸ ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὸν δ᾽ ἄντε προσέφη προμηθεὸ ἀγκυλομήτης
Ἦκ᾽ ἔπιμφθήσας δολίης δὺ λήθετο τέχνης.
Ζελὸ, κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων.
Τῶν δ᾽ ἕλου ὁπποτέρωσι φίλῳ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγῃ
Φῆ ἐὰ δολοφρονέων. ζελὸ δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Γνῶ ἐὸὔδ᾽ ἀγνοίησε δόλον, κακὰ δ᾽ ὄπασε θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι τὰ, καί τι τέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσί δ᾽ ὅπ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμῷ,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ὠπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοδ᾽ ἄρ᾽ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ᾽ ἀνθρώπων
Καίουσ᾽ ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ᾽ χθήσας προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
Ἰαπετιονίδη πάντων πέρι μήδεα εἰδώς.
Ὦ πέπον οὐκ ἄρα πω, δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

Ὣς φάτο χώμφος ζλὸ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Ἐκτοὺ τοῦδ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημφός αἰεί.
Οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μφίος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖσ ἀνθρώποισ οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν
Ἀλλάμιν ὄβα πάτησεν ἐὺσ παΐσ ἰαπετοῖο
Κλίψασ ἀιακμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα φόβητο θυμὸν
Ζῆνὺψιβρεμέτησ ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ.
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς πῆξε κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίησ γὰρ σύμπλασε περικλυτὸσ ἀμφιγυήφς
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον κρονίδεω διὰ βουλάσ.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπισ ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην, χείρεσσι κατίσχεθε θαῦμα ἰδέσθαι
Ἀμφὶ δὲ οἱ Στεφάνουσ νεοθηλέασ ἄνθεσι ποίης
Ἵμερτοὺσ παρέθηκε καρήατι πάλλασ ἀθήνη
Ἀμφὶ οἱ Στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε.
Τὴν, αὐτὸσ ποίησε περικλυτὸσ ἀμφιγυήφς
Ἀσκήσασ παλάμῃσι χαριζόμφος δῖα θεάων
Τῇ δ᾽ ὠΐ δαίδαλα πολλὰ τετύχατο θαῦμα ἰδέσθαι
Κνώδαλα σοσσ᾽ ἤπειρος θρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν, ὅσα πόλλ᾽ ἐνέθηκε χάρις δ᾽ περιπάμπετο πολλὴ
Θαυμασίη ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντὶ ἀγαθοῖο,
Ἔξάγαγ᾽ ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ᾽ ἄνθρωποι
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδοσ ὀβριμοπάτρησ
Θαῦμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀθανάτουσ τε θεοὺσ θνητοὺσ τ᾽ ἀνθρώπουσ,
Ὡσ εἶδον δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆσ γὰρ γένοσ ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων

Τῆς γὰρ ὁλωίτερόν τε γένος καὶ φῦλα γυναικῶν
Γίνεται· ἀμφὶ δὲ τοῖσι μεταὶ ἀνδράσι ναιετάουσιν
Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι αἰὲν ἑταῖροι
Ὧς δ' ὅτε τὴν σμήνεσι κατηρεφέεσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκωσι καὶ ἀθρῴ ξυνόνας ἔργων
Οἵ μάλα τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἁμάτιαι σπεύδουσι τεθεῖσι τε κηρία λευκά·
Οἵ δ' ἔνδοθι μίμνοντες ἐπιρρεφέας κατὰ σίμβλους
Ἀλλότριον κάματον σφετέρῃσι γαστέρεσσιν ἀμῶνται.
Ὧς δ' αὖτως ἀνδράσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ τοὶ μέγα πῆμα κακοῦ ἀντιάσαντι.
Ὅς τις ἐναίσιμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικὸς
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ ὀλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται
Χήτει γε βιοτοῦ ἀδόμενος βιότοιο ἐπιδεύης,
Ζωῇ· ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται,
Χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴ δ' ἔχῃ ἄκοιτιν ἀρηρεῖαν πραπίδεσσι
Τῷ δ' ἀτὸς αἰῶνος ἰαχὴ ἐπιλλοπὶ εἰείῃ.
Ἔμμεναι· οὐδέ κε τέτμῃ ἀτερτηροῖο γενέθλης,
Ζωῇ· ἣν σήμηνεν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ ἐνὶ κραδίῃ καὶ ἀνήκεστον κακὸν οἶδεν.
Ὣς δ' οὐκ ὅστις δισσὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα προμηθὸς
Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπὸ μαγκὴ
Καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει
Βελέεσιν δῶς τὰ πρῶτα παπτήνας ὀδύσατο θυμῷ
Κόπωτὴν δὲ μύῃσι δῶσι κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
Ἠνορέῃ ὑπέροπλον ἀγήνορος ἠδὲ καὶ εἶδος
Καὶ μίτηθος κατὰ νάσσε δῦ τὸ χθονός· ἀμφὶ δὲ οἱ

Ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάουσι,
Εἴατ' ἐν ἀϊδηι μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες
Ἀλλὰ σφέας κρονίδης τε ἰδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνωι ἐν φιλότητι
Γαίης φραδμοσύνηισιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Ἀντὴν γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
Σὺν κείνοισι, νίκην τε καὶ ἀγλαὸν δῦναι ἄρεσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο.
Ἄρτιον ἀλλήλοισι διακρατερὰς ὑσμίνας.
Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψηλῆς οὐρανοῦ τιτῆνες ἀγαυοί.
Οἵδ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπου θεοὶ δωτῆρες ἐάων
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνωι εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ πως ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελωλὴν
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσι παρέκλιθεν ἅρματα πάντα.
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ὡς νέκταρ τ' ἔπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν.
Δὴ τότε τοῖς, μετέφη πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Κέκλυτέ μευ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι.
Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἤματα πάντα.
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγάμεθα
Ὑμεῖς δὲ μετάλλητε βίῃ καὶ χερσὶν ἀάπτοις
Φαίνεθ' ὑπέρτατοι ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ.

Μνησάμενοι φιλότητος ἐυπέος ὅσσα παθόντες.
Ἐς φάος ἀψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ.
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠρόεντος.
Ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔξαῦτις ἀμείβετο κόσμος ἀμύμων.
Δαιμόνι' ὄκ ἀδάητα φάσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοί.
Ἴδμεν ὅτι μετὰ μὲν πρατίδες μετὰ δ' ἔστιν ὀπίσσω.
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρὴς γένετο κρυεροῖο
Σήσιδ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ἄφρηκτον δ' ἔξαῦτις ἀμφλίκτων ὑπὸ δεσμῶν.
Ἠλύθομεν χρόνον ἦε ἄμαξ ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῷ ἀτενὲς τι νόῳ ἠὲ πίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
Μνησάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ', ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρα ἑάων
Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαίετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμίτανεν ἔγωγε
Γάντες, θήλεαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ·
Τίτῆνες τε θεοὶ ὅσοι κρόνου ἐξεγένοντο.
Οὕς τε διὸς ἐρίβρεμέτης ὑπὸ χθονὸς ἧκε φάεσδε.
Δεινοί τε κρατεροί τε βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἑλικάσιν πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἵ τότε τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ·
Πέτρας ἠλιμάντους στιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἔτέρωθεν ἐκ τύναντο φάλαγγας.
Προφρονέως χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περὶ ἄχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγα μεμάκησεν ἐπίσεμνε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σφόμβος· ὑπεσθεν δ' ἔτινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος

Ῥι πῆ ὑπ᾽ ἀθανάτων, νόσος δ᾽ ἵλαν ἔπεσε βαρεῖα,
Ταρταρον ἠρόωντας· πολλὴν δαΐπεια τιθήνη
Ἀσπετον ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
Ὡς αὖ ἐπ᾽ ἀμφ᾽ Ἀχιλῆος ἴσαν βέλεα σονόεντα·
Φωνὴ δ᾽ ἀμφοτέρωνθ᾽ ἵκετο τοὺς ὀστεόωντας,
Κεκλομένων· οἱ δὲ ξυίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ·
Οὐδ᾽ ἆρ᾽ ἔτι ζωὸν ἴχνεον μένος· ἀλλὰ νυτοὺς γε
Εἴθαρ μὲν μύεσθ᾽ ἀλίνητο φρένας, ἐκδέ τε πᾶσαν
Φαίρε βίην· ἀμυδὶς δ᾽ ἀρ᾽ ἀπ᾽ ὀρανοῦ ἠδ᾽ ἀπὸ λύματος
Ἀσπάσιον ἔστιχε σιωπαδόν· οἱ δὲ κραυνοὶ
Ἵκταρ ἅμα βρονταῖ τε καὶ ἀστεροπῇ ὑπετύπτον
Χθρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἰοὶ δὲ φλόγα θεῖ λυφόωντες
Τηφέων· ἀμφὶ δὲ σφιν ἀφρίσβιος ἔσμαρε πίσσα·
Καὶ μὲν ἐπὶ λάκε δ᾽ ἀμφὶ σφυερὰ μετὰ λάσιτος ὕλη·
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσ᾽, καὶ ὑπὲρ ποσὶ ἕρπε θύελλα,
Πόντος τε ξύμπαντος, φύς δ᾽ ἀμφὶ σφεῖσι θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ᾽ ὥρα δῖα μαρύλιαν,
Ἄσπετος, ὅσσε δ᾽ ἀμφὶ καὶ ἰφθίμων περὶ ὄντων
Ἄυτμὴ μὲν μαίρουσα κραυνός τε στεροπή τε
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἵατο δ᾽ ἄντην
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ᾽ οὐάσιν ὄσσαν ἀκοῦσαι,
Ἄντας, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
Πίλνατο· ῥῖος γὰρ κε μίγησε δοῦπος ὁμοκλῇ·
Τῆς μὲν ἐρεμνομένης· τοῦ δ᾽ ὑψόθεν ὀξυόωντος·
Τόσσος δοῦπος ἔπλετο θεῶν ἐναλιζομένων·
Σὺν δ᾽ ἄνεμοι ἐνοσίντε κονίην τε σφάλιζον,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κραυνόν,
Κῆλα διὸς μετάλοιο· φέρον δ᾽ ἐς μέσσον ἀμφοτέρων· ὅρουθ᾽ δ᾽ ἅπλητος ὁμοκλὴ
Σμερδαλέης ἔιδος· χάρμη δ᾽ ἐφαίνετο ἔργων·

Ἐκλίνθη δὲ μάχη πρὶν δαΐζεσθαι ἑτοίμους·
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἷσιν δ' ἐν προόροισι μάχην δρίμειαν ἔγειραν,
Κόπος τε, βιὰ ἀρεώς τε, μύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἱ ἑὰ τρηχοσίας σὺν ἄρμασι σὺν βαρέεσσιν ἀπὸ χθονὸς
Πέμπον ἐπ' αὐλέρας· κατὰ δ' ἔσκιάσαν βελέεσσι
Τηλῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Γέμφαν· οἱ δ' ὁμοῖοι ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περέοντας.
Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς ὅσσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης.
Ἶσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιών· δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιών δεκάτῃ δ' ἐς τάρταρον ἵκοιτο.
Τὸν περὶ χάλκειον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τρισσοὶ μὲν κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ἐρίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι περώσης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς, οὐκ ἐξιτόν ἐστι· θύρας δ' ἔπιθηκε Ποσειδέων,
Χαλκείας· τεῖχος δὲ περοῖ κέται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα γύγης κόπος τε καὶ ὀβριάρεως μεγάθυμος,
Ναίουσιν φύλακοι πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠρόεντος
Γόνατα ἔρρωται καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων· σὺν μοίρῃ καὶ πείρατ' ἔασιν.
Ἀργαλέῃ ἐνερώεντα· τὰ λὲ συνέουσι θεοὶ περ,
Χάσμα μιγ· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὐδὲ δύω τοί, εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

Ἄλλα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθυμίη αὐτέλλη
Ἀργαλέη· δοιὼ γὰρ ἐπ' ἀνδράσι θνητοῖσι
Τοὔνεκα τῆρας· ἡ μὲν νυκτὸς ἐρεμνῆσ οἰκία δεινά,
Ἕστηκεν νεφέλῃσι κεκαλυμμένα κυανέῃσι·
Τῶν, πρόσθ' ἰέναι τοῖο παίς, ἔχεται δ' ὑπὸ μητρὸς
Ἕσπερος κεφαλῇσι καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀσφαλέως· ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα πάσαν ἰοῦσαι.
Ἄλλη λᾶας πρόσθεν ἀμφοτέρας μένει ὀδόν·
Χάλκεον· ἡ μὲν, ἔσω καταβήσεαι, ἣ δὲ θύραζεν
Ἔρχεται· οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρην δόμων ἔκτοσθεν ἰοῦσα·
Γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἠδ' αὖ δόμεν ἐντὸς ἰοῦσα,
Μίμνει πὰρ αὐτῆς ὥρῃ ὁδοῦ, ἐς ἂν ἵκηται·
Ἣ μὲν, ἐὼν χθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἣδ', ὕπνον μετὰ χερσὶ κασιγνήτην θανάτοιο
Νυκτὸς ὀλοὴν νεφέλην ἐκαλυμμένη ἠεροειδῆ.
Ἔνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν
Ὕπνος καὶ θάνατος δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐγὰς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν·
Οὐρανὸν εἰς ἀνιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων
Τῶν ἕτερος μὲν γαίῃ τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Ἤπιος ἀμφοτέροισι καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
Τὸ δὲ, σιδήρεη μὲν κραδίη χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσ' ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες·
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσι· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
Νηλειὴς· τέχνῃ δὲ κακὴν ἔχει ἐσμὲν ἰόντας,
Σαίνει μὲν οὐρῇσι τετηκὼς ἄμφω ἀμφοτέροισιν·

Ἐξιλθεῖν δ' ἔκ αὖτις ἐᾷ πόλιμ. ἀλλὰ δοκεύων,
Ἐαθι ἵ, ὁν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοθι ἰόντα.
Ἰφθίμῃ τ' ἀϊδαο καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης
Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι.
Δεινὴ σὺξ θυτάτης ἀφορρόου ὠκεανοῖο
Γρεσβυτάτη νόσφιν δὲ θεῶν λιλυτὰ δώματα ναίει,
Μακρῇσι πέτρῃσι καθημένη ἄμφὶ δὲ πάντη
Κίονες ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσήείρανται.
Πωρὰξ δὲ θαύμανρς θυγατὴρ ποδάρκεος ὠκεανῖης
Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' ἠπείρια νῶτα θαλάσσης
Ὁππότε τίς κε νέκυος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅστις φθύεται ὀλυμπιοδώματ' ἔχόντων,
Ζλὸ δέτε ἴεται ἐπεμφερὲς θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνείκαι
Τηλόθεν ἐν χρυσείῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρὸν ὅ, τ' ἐκ πέτρης κατελείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς ὑγρὸν δέεθρον
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γαῖαν ἔχει καὶ ὑγρὰ νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πάσῃ.
Ἡ δὲ μιὴ ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκε ψεύσεται, ἐπίορκον ἀπολείψας ἐν μακάρεσσι
Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρηνα Ὀλύμπου.
Κεῖται νηπόλιμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν.
Οὐδέποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσον.
Βρόσιος· ἀλλά τε κεῖται ἀπάνευθε καὶ ἄνανδος,
Στρωφῶσιν λεχέεσι· κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἆθλος.
Ἐννέα τοὶ δ' ἐθεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων.

Οὐδέ ποτ' ἴσ βάλλω ἐπιμίσγεται· οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
Ἐννέα πάντ' ἴασι δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι·
Τοῖον ἄρ' ἴχορ ἔθεντο θεοὶ συγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
Ὠκύτιον τόδ' ἵησι μετασυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθάδε γῆς ἀνοφρῆς καὶ ταρτάρου ἠδ' ὀρόντος
Πόντου τ' ἄξυλέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἄργαλέ' ἀμφόητα· τάτε συτέουσι θεοῖσι περ
Ἔνθάδε μυχμοί τε σύλαι καὶ λάϊνος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς ἕζηται ἀμοιβαδὶς ἀρηρώς
Ἄντροφυὴς πρόσθεν δὲ θεῶν ἐκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι πέρην χάεος ζοφεροῖο·
Αὐτὰρ ἐρισμάραγδος Κλυτίος τ' ἐπίκουροι,
Δώματα ναιετάουσιν ἐπωκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόπος τ' ἦδὲ μύησις· βεβάρηται μὲν ἰοῦσα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποιήσε βρύκτυπος ἐννοσίγαιος·
Δῶκε δ' ἑκυρὸν ἀλφαν ὀπυίην θυγατέρα ἧρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τίτηνας ἀπ' οὐρανοῦ ἔβαλε Ζεύς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα τυφωέα πεῖρα πελώρη
Τρηχέρσ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην
Οὔχειρος μὴ ἔασιν ἐπιχθόνιοι ἔργματ' ἔχουσαι
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκδέδοι ὤμων,
Ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος δεινοῖο δράκοντος
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελιχμότος· ἐκδέδοι ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπὸ φρυσὶ πῦρ ἀμάρυσσε
Πασσῶν δ' ἐκ κεφαλέων, πῦρ καίετο δερκομένοιο·
Φωναὶ δ' ἔν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
Παντοίη ὁπὶ εἶσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ,
Φθέγγον θῶς τε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε

Ταύρου θ' ἱερὸν χθόνα μῆλόσ' ἄρχον ὅστιν ἀπούρας.
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα θηρί ματ' ἔκουσαν.
Ἄλλοτε δ' αὖ ξοίζας χὖπὸ δ' ἦχεν ὄρεα μακρά.
Καὶ νύκιν ἐπλετο θρῆνν ἀμήχανον ἤματι κείνῳ.
Καίκιν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν.
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Σκληρὸν δ' ἔβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα,
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Γόνρστ', ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γθονός.
Ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας σεσεμίζετο λυμπρς.
Ὄρνυμθοιο ἄναλγος· ἐπεσσενάχιζε δὲ γαῖα.
Καὶ μαλ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτε χνιοφδέα πόνγν.
Βροντῆς τε σεροπῆς τε πνρὸς ἀπὸ γοῖο πελώρου.
Γρηγόρων ἀνέμων τε κραανγότε φλεγέθοντος·
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα.
Θύελλ' ἀμφ' ἄκτὰς σεισάτ' ἀμφὶ κύματα μακρά
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρφ.
Τρέσαν δ' ἄδηις φῶροισι κατεφθιμένοισιν ἀνάσσως.
Τιτῆνας θ' ὑπὸ γῆ ἐόντες κρόνου ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζβλὸ δ' ἐπεὶ ὃν κόρθυνεν ἑὸν μῆλος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε σεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κραανόν.
Γλῆξεν ἀπ' ὄλυμπο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεε θεσπεσίας κεφαλὰς δφιοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσας.
Ἤριπε γνωθεὶς σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ, κεραυνωθέντος ἀπέστυγε γοῖο ἄνακτος.
Οὔρεσσ' ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς πέσε παλαίστης.
Γλωχῖνες πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα.

Ἀὐτμὴ θεσσεσίη, καὶ ἐτήκετο καστίτερος ὥς
Τέχνη ὑπ' ἀιζηῶν ὑπὸ δ' ὑτρήτου χοάνοιο.
Θαλφθεὶς, ἠδὲ σίδηρος ὅ περ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεσι μὲν βάσκοισι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσιν,
Ὣς ἄρα τήκετο χαλκὸς ἐϋλάστου βοὸς αἴθομένοιο.
Ῥίψε δέμνιον θυμῷ ἀκάχων ἐς τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ τυφὼεος ἐς ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νοσφιόωτον βορέω τε καὶ ἀργέστεω ζεφύροιο.
Ὄφρα μὲν, εἰν θεοῦ φῖν γενεὴ, θνητῆς μέτ' ὀνείαρ.
Ἀι δ' ἄμαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν.
Ἀιδήλοι πίπτουσι ἐς ἠρόεντα πόντον,
Ῥῆμα μέγα θνητοῖσι κακὴν θύουσιν ἐέλμην.
Ἄλλοτε δ' ἄμαι ἄησι διασκιδνᾶσί τε νῆας.
Ναύτῃσι φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐγίνεται ἀλκή.
Ἀνδράσιν, οἱ κείνοισι σαώσαντῶτες κατὰ πόντον.
Ἀι δαῶτι κατὰ χθόνα ἀπείρονα ἀνθεμόεσσαν,
Ἔργ' ἔρατα φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
Πιμπλῆσαι λοιμοῦ τε καὶ ἀργαλέης κολοσυρτοῦ.
Ἀὐτὰρ ἐπεὶ ξὰ πόρον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναν ῥα βίηφι,
Δηρὸν τότ' ὤτρυνον βασιλῆι μερμήριξαν
Γαίης φρασμοσύνῃσιν ὁ λύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
Ἀθανάτων· ὁ δὲ, τοῖσιν ὑπόδρα ἰδὼν ἐδάσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτιστα λοχον θέτο μήτ',
Γλεῖσα θεῶν εἰδυῖαν ἠθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔμελε θεὰν γλαυκῶπιν ἀθήνην
Τίξασθαι, τότ' ἔπειτα δολοφρέονας ἐξαπατήσας,
Ἀι μυλίοισι λόγοισιν ἐὴν ἐς κάτθετο νηδύν,
Γαίης φρασμοσύνῃσι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Τὼς γάροι Φρασάτιω, ἵνα μὴ βασιλῆϊ δατιμιώ.
Ἄμοσε ἔχηδὸς ἀντιθεῶν αἰειπινετάων
Ἐκ γὰρ τῆς, εἵμα ρροωρίφρονα τίκναπενέσθαι.
Πρώτιω μὲν γὰρ κούρῳ λαικόπιδα τριτοτίνειαν.
Ἶσον ἔχουσαν ωαξίμένος, καὶ ἐπίφρονα βυλήν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν.
Ἤ μελλεν τίξεσθαι ὑπερβίον ἤτορ ἔχοντα.
Ἀλλ' ἄρα μιν ξὼς πρόσθεν ἐλὼν ἐν χάτθεροι νὸν ἐλών.
Ὣς δὴ οἱ Φράσατο θεὰ ἀταλὸν τι κακόν τι.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἥτις ἔτικτεν Ὥρας.
Εὐνομίην τε δίκην τε καὶ εἰρήνην τε θαλίην.
Αἵ τ' ἔργ' ῥαίουσι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μνημοσύνης,
Κλωθώ τε λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε δίδουσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀταλὸν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ ὠρυνόμην, χαρίεσσαι εἶδος ἔχουσαι,
Ὠκεανοῦ κούρην πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Θαλείην τ' ἠρατεινὴν
Τῶν, καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερομενάων,
Λυσιμελής, καλὸν δέ θ' ὑπὸ φρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ δὴ μήτρος πολυφόρβης εἰς λέχος ἦλθεν.
Ἣ τέκε τερσιφόνην λυκόλεοντ', ἣν αἴδοσε νεύς
Ἥρπασεν ἧς ἀπὸ μήτρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξ αὖτις ἐράσατο καλλικόμοιο.
Ἐξ ἧς αἱ μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο,
Ἐννέα· τῆσιν ἄδην θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον πρὸ πάντων οὐρανιώνων.
Γείνατ' ἄρ, αἰγιόχοιο διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοιθοπάτην δ' ἤρην θαλερὴν ποιήσαλ' ἄκοιτιν.

Ἤδ' ἤβλω αἶρα καὶ εἰλείθυαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ὠφιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶ ϛ.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆσ, γλαυκώπιδα τριτογένειαν,
Δφνὴν ἀγριοκύδιμον ἀγέσταρτον ἀζυτώνην
Γόλιναν· ἣ κέλαδόν τε ἄδον πόλεμόν τε μάχας τε·
Ἥρη δ' ἤφαισον ἀλυτὸν ἐνωφιλότητι μιγεῖσα
Γείναρο· καὶ ζαμφήκεσ ἐνῆεισεν ὧ παρακοίτη,
Ἐκπάντων τέχνησι κεκασμένον ὠραναιώνων,
Ἐκ δ' ἀμφιτρίτης ἠϋεικτύπου ἐννοσιγαίου·
Τειτῶν ὠρυβίησ γένετο μέγασ· ὅστε θαλάσσησ
Πυθμέν' ἔχων, ἀγχοῦ μὲν ἰὼ κεδνῷ πατρὶ ἄνακτι
Ναίῃ χρύσεα δῶ, δφνὸσ θεόσ· αὐτὰρ αὖτε
Ῥινοτόρῳ κυθέρῃ φόβον ἠδὲ δεῖμον ἔτικτεν
Δφνεΐδῃσ, οἵτ' ἀνδράσι κλονέουσι φάλαγγας,
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν ἀρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν κάδμοσ ὑπερθύμοσ θέτ' ἀκοίτιν.
Ζηνὶ δ' ἔπι ἀτλαντὶσ μαιήτικε κύδιμον ἑρμῆν
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχοσ εἰσαναβᾶσα·
Καλλιρόη δ' ἄρα οἱ σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν,
Μιχθεῖσ' ὑπὸν ὠφιλότητι, διόνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἄμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνην δ' ἀρ' ἔπικτε βίην ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ὑπὸν ὠφιλότητι διὸσ νεφεληγερέταο·
Ἀγλαΐην δ' ἤφαισοσ ἀγαλλυτὸσ ἀμφιγυήεισ,
Ὁπλοτάτην χαρίτων θαλερὴν τελέσασ' ἀκοίτην·
Χρυσοκόμησ δὲ διόνυσοσ ξανθὴν ἀριάδνην·
Κόρην μίνωοσ θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
Τὴν δεοὶ ἀθάνατον καὶ ἀγήρων θῆκε χρονίωϛ.
Ἦεν δ' ἀλκμήνησ καλλισφύρῳ ἄλκιμοσ υἱόσ
Ἰφικλῆοσ τε λέοντας σονόεντας ἀέθλουσ.

Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ ἥρηος χρυσοπεδίλου
Ἀϊδοίῳ θέτ' ἄκοιτιν ἐν ὀλύμπῳ νιφόεντι.
Ὄλβιος, ὃς μέτα ἧσθεν ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀτειμήτους καὶ ἀγήρασσ' ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἄρα μάντι τέκε κλυτὴ ὠκεανίνη
Πρόμνις, εἰρήνην τε καὶ αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο,
Κούρην ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, εἰδυῖαν καμιτώλας.
Ἥδε οἱ μήδεα εὐφρονέων ἐν φιλότητι,
Γείνατ' ὑπερμενέϊ δῖα χρυσῆν ἀφροδίτῃ.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἁλμυροὶ ἔνδοθι πόντος.
Νῶϊ δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι,
Ἀθάνατοι γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο δῖα θεάων
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότητι,
Νηῷ ἐνὶ τριπόλῳ κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ ὅς τις χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἄφυσον ἔθηκε, πολύν τε οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίην θυγατέρα χρυσῆς ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ σεμέλην ἠϋγένειάν τε καλλιπάρῃον
Ἀυτονόην θ' ἣν γῆμε μάλα ἀρίστευς βαθυχαίτης,
Γείνατο καὶ πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ θήβῃ.
Κύπριδα δ' ὠκεανοῖο χυσάορι κεδνὴ τιροθύμῳ
Μίχθεισ' ἐν φιλότητι πολυχρύσῳ ἀφροδίτῃ
Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν καὶ ἀπάντων

Γηρυόνῆα, τὸν, κτεῖνε βίη ἡρακλείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιξύτων ἀρυθείη.
Τιθωνῷ δ' ὣς τέκε μέμνονα χαλκοκορυστὴς
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἠμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτὰρ γοι κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν, ἐὰν ἐνὶ τέρεν ἄνθος ἐχοντ' ἐλικυδέϊ ἥβης
Γαῖα δ' ἔπαλ' ἁφρονέοντα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη.
Ὧρτ' ἔναρ ξὺν φλογὶ καὶ μινυαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
Νηοπόλον νύχιον πτήσαρ δαίμονα δῖον.
Κούρῳ δ' αἰπύτατον δῶρ' ἔφορος βασιλῆϊ,
Αἰσονίδης, ἐθέλῃσι θεὸν αἰφνητάων
Ἧπερ ἐξαίφνης τελέσας ἐπόμενος ἀέθλους
Τοὺς, πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ
Ὑβριστὴς πελίης καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.
Τοὺς, τελέσας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικωπίδα κούρην.
Αἰσονίδης, καὶ μινθαλρίῳ ὡμήσατ' ἀκοίτῃ.
Καίξ' ἔμμεθεν ὔπασσε πολυμήλοις λαοῖς,
Μήδειον τέκε παῖδα. τὸν, ἄρσενα τρέφε χείρων,
Φιλυρείδης, μετέπειτα δὲ δῖος νόος ἄρτελέσσε.
Αὐτὰρ νηρηΐδες κοῦραι ἁλίοιο γέροντος.
Ἤγαγον ἐς φθίην φαμάθην τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
Γηλεῖ δὲ μνηθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
Γείνατ' ἔχιλλῆα ξηξήνορα θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ληϊάσης.
Κίρκη δ' ἠελίου θυγάτηρ ὑπερικρίδαο

Γείνατ', ὀλυμπίου πελασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον ἠδὲ λαθῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
Οἵ δήτοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἰοράων,
Γᾶσιν τυρσηνοῖσιν ἀειαχλυτοῖσιν ἄνασσον
Ναυσίθοον δ' ὄλυσηι καλυκῶπι διαθείσης
Γείνατο, ναυσινόοντι, μιγεῖσ' ἔρατῆι φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὠνηθεῖσαι
Ἀθάνατοι γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα·
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τοὺς ἡλεκτρύωνος βοῦς, ἀνεῖλον τοὺς τῆς ἀλκμήνης ἀδελφούς, τ' θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους· τῶν δὲ ἀμφιτρύωνος βουλομένου αὐτῆι συνελθεῖν, ὁ πρότερον αὐτῶι ὑπέσχετο, πρὶν ἢ τὸν ἀδελφοκτόνον εἰς πρᾶξιν τιμωρίαν· ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας, ἀνεῖλεν αὐτούς· καὶ ἢ τὴν αὐτὴν νύκτα συνορχοῦνται αὐτῆι ἀμφότεροι, ὅ, τε ζεὺς καὶ ὁ ἀμφιτρύων· ὁ μὲν ἐκ τῶν πολέμων ὑποστρέψας· ζεὺς δὲ λαθὼν τοῖς ἀμοῖς βοηθοὺς γενέσθαι· ἡδὲ ἀλκμήνη, ἐκμανὴς ἀμφιτρίωνος ἰφικλέα· ἐκ δὲ διός, ἡρακλέα· ὃς καὶ ἐπὶ κύκνον ἄρεος υἱὸν, ἡνίοχον ἔχοντα ἰόλαον, στρατεύει· ὅστις τὰς δελφάδας ἄγοντας εἰς θυθὼ, πείσας σύλα· σκι παθεῖν ἔν τε φαιστοτύκτωι ἀσπίδι, προσεῖσιν εἰς ζαχίνθου πρὸς κύκνα· συμβαλὼν δὲ τῶι κύκνωι, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ· τὸν δὲ ἄρεα τραυματίζοντα τῶι ἐγχει, καὶ μηρὸν τε ζώσκει, λοῦτος ἔρχεται πρὸς κύκνα ἣν δὲ κύκνος, παμβοὺς κύκνος, ἐν θυναξὶ θεμισομένη·

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ ΓΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

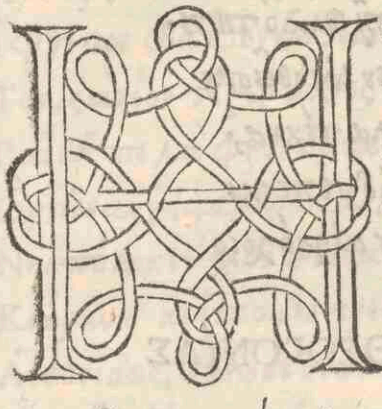

ΟΙΗ Προλιποῦσα δόμους καὶ
παῖδα φίλαν,
Ἦλυθεν εἰς Θήβας μετὰ ῥηϊτὸν ἀμ-
φιγύωνα,
Ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσσόου
ἠλεκτρύωνος.
Ἧς ἕνεκα γυναικὸς φῦλον ἐλαίνω
το θηλυτεράων.
Εἴδετί τις μεγάθει τε νόον τε μήτις ἐείκε
Τάων, ἃς θνηταὶ θρηϊτοῖς τέκον ὑπνηθεῖσαι.
Τῆς, καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων πὰρ πὸ κυανέων,
Τοῖον ἄηθ' οἱόντε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἠδὲ καὶ ὡς κῆρ θυμὸν ἐὸν πίεσκεν ἀκοίτιν.
Ὡς ὅπωτε ἕπεσι γυναικὸς θηλυτεράων
Ἢ μιὺ πατέρ' ἐθέλον ἀτέκπανεν ἰφθιμάασας,
Χωσάμενος περὶ βοσὶ λιπὼν δόμον τε παῖδα θεῖαν,
Ἐς Θήβας ἱκέλωσε φρεσὰκεας καδμείους
Ἔνθ' ὅτε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· ἀλλὰ οἱ ἦεν
Γεῖν λεχέων ἐπιβᾶναι ἐϋσφύρου ἠλεκτρυώνης,
Γρίνεν φόνον πόσιος κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου· μαλερῷ δὲ καταφλίξαι πυρὶ δῶμας
Ἀνδρῶν ἠρώων ταφίων ἰδὲ τηλεθόωντας.
Ὣς γὰρ οἱ διέφαθεν ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
Τῶν, ὅσσ' ἔπιζεν μῆνιν· ἐπεὶ πρὸ δ' ἔπιτε χεῖρας,

Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον· οἱ δ' ἀθρόοι ἦσαν ἀρηες.
Τῷ δ' ἅμα οἱ μὲν πολέμοιό τε φιλοπτόλεμοι
Βοιωτοὶ θωρήξαντο ὑπερθύμων πνείοντες
Λοκροί τε μάχεσθαι ἠδὲ φωκῆες μεγάθυμοι.
Ἔσαν τοῖς ἔχε δὲ λαοῖσιν ἐὺς παῖς Ἀλκαίοιο
Κυδρόν λαοῖσι πατήρ δ' ἄνδρεσσιν ἀρωγὸν θῆκε θεοῖσι
Ἄμμι μὴν ὑφαίνει μετὰ φρεσὶν ὀφρα θοῖσι
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
Ὧρτο δ' ἐπ' ὑλήεντος ὄλον φρεσὶ δυσμενέων
Ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός.
Ἔννυχος· τὰ χαδίξε τυφαόνιον τότε αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσιμήσατο μητιόεντα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ πανυσφύρου ἠλεκτρυώνης
Ἐυνῇ καὶ φιλότητι μίγη· τελέσειν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' ἀμφιχύσιν λαοσσόος ἀλκαὸς ἥρως
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο οἶκόνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅτε πὶ δμῳὰς καὶ πολυάρας ἀγροιώτας
Ὧρτ' ἰέναι πρίνινῆς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἰύνης.
Τοῖος γὰρ μαλακῶ πόθος αἴνυτο πολυάλαδον.
Ὡς δ' ὅτε πανήρατον ὑπεκπροφύγῃ καλιόθεν
Νόσου ὑπ' αἰγιαλῆς ἢ μὴ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
Ὣς ἐπὶ τὰ πρότερα μεθιεὶς χαλεπὸν πόνον ἐκλελιμένος,
Ἀσπασίως τε φιλίως τε εὖν δόμον εἰσαφίκανε.
Παρὰ χρυσ' ἄρ' ἔλεκτο καλῇ αἰδοίῃ παρακοίτι
Τρηχύμνου δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἣ δὲ θεῶν δμηθεῖσα ἠῢ ἀνδρὶ πολλὸν ἀρίζω.
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ δίδυμα κύνε γείνατο παῖδε.
Οὐκ ἔθελε μὰ φρονέοντι κασιγνήτῳ ἐμάχεσθαι
Τὸν μὲν χέρσοτερον τὸν δ' αὖ μείζονα φῶτα.

Δφνόντι κρατερόντι βίῃ ἡρακληείῃ·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ κρονίωνι·
Ἀντὶ ῥίφ κληῒδι δοριασόῳ ἀμφιγύοιν
Κειρεμμήνην γενεὴν, τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
Τὸν δὲ διὶ κρονίωνι θεῶν σιμαντορι πάντων·
Ὅς καὶ λύκνον ἔπεφνεν ἀρηϊάδην μεγάθυμον
Εὗρε γὰρ ἐν πυμάτῃ ἐλατηβόλου ἀπόλλωνος
Ἄνδρα καὶ πατέρ' ὃν ἀρηΐφατον πολέμοιο
Τεύχεσι λαμπομένους σὺν ὠκυπόροις ἀίξασκον
Ἑσπόμενον δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι κόρις δ' ἐσφάμβωιδε δαΐφ
Κοπτομένῃ πολεμοῖσιν ὑφ' ἁρμασι μηποσὶν ἵππων.
Ἄρματα δ' εὖ ποίητα καὶ ἄντυγας ἀμφιβάβιζον
Ἵππων ἠμώων· μετεχάρητο δὲ λύκνος ἀμύμων
Ἐλπόμενος δίους υἱὸν ἀρηΐον ἡνιοχῆντι,
Χαλκῷ δαϊώσειν καὶ ἀπὸ λυτὰ γυῖα λύσειν·
Ἀλλοίοι ἐὺν χείρεσσ' ἔκλυεν φοῖβος ἀπόλλων·
Ἀνδρὸς γὰρ οἱ ἐπώρσε βίῃ ἡρακληείῃ·
Πάνδαιτος καὶ κῶμος ἀπόλλωνος παταισίου,
Λάμπετον υἱὸν δῖον θεοῦ τευχόντι καὶ αὐτῷ·
Γυρδ' ὡς, ὀφθαλμῶν ἀπτελάμπετον· τίσκεν ἐκείνῳ
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν ἀθανάτοισιν ὁρμηθῆναι
Γλήνην ἡρακλῆος καὶ ἀνδρολίμου ἰοκάλου·
Κείνων γὰρ μεγάλητι βίηφι χεῖρες ἄασπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
Ὅσσ' ἀπὸ τοῦ ἥνιοχον προσέφη κρατερὸν ἰόλαον
Ἥρως ὦ ἰόλαε βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων·
Ἦπι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, οἱ ὄλυμπον ἔχουσ'
Ἥλιτεν ἀμφιτρύων· ὅτε οἱ στέφανον ποτὶ θήβην
Ἦλθε λιτὼν πέρωθον ἐϋκτίμενον πολιεθρον

Κτείνασ' ἠλεκ τρύωνα Βοὸν ἕνεκ' οὐρυμετώπων
Ἵκετο δεῖς κρείοντα νὴ ἠνιόχην τανύπεπλον·
Οἱ ἑᾶμιν ἠασάζοντο καὶ αὖρμθμα πάντα θεῖεν,
Ἦ ἀκηέθικέτησι· τίον δ' αὖ τὴ λόθι μᾶλλον·
Ζῶε δ' ἄτε μόμθος ζωὸν ἐὐσφύρῳ ἠλεκτρυώνη,
Ἦ ἀλόχω, τέ χαδὲ μμοσῶϊ τολμήσομ ἐνιαυτῶν,
Γφρόμεθ' οὔτι φρένας ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα,
Σόστε πατὴρ ἠὲ γφ· τω μὴ φρένας ὀξέλετο ζβὸ
Ὃς προλιπὼν σφέτερόντι δῶμα σφετέρους τε γοκῆας
Ὤιχετο μνήσων ἀλιτημθμόν Εὐρυθῆα·
Σχέτλιος· ἦ τοῦ μάλα μετιτσονα χέρ' ἐτοίμω
Ἦν ἄτιμω ἀχέων· ἦδ' οὖ παλινάγρετος ὅτιν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὺς ἐτετεύξετο μεταῖθλος
Ὦ φίλος· ἀλλὰ σὺ θᾶσον ἐχνίσι φοινικόεντε,
Ἵ τωσων ὠκυτόδλω· μέτα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξου
Ἰθὺς ἐχθὴ θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυτόδλων θένος ἵτωσ
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον ἅρεος ἀνδροφόνοιο
Ὃς νῦν κεκλημθὼς, τεῖ μαίνεται ἰφθὸν ἄλτος·
Φοίβ ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος·
Ἦ μὴν καὶ κρατερός τερ ἐὼν ἅπαντα πολίμοιο
Τόν δεῦτε προσέφην ἀμώμυτος ἰόλαος·
Ἠθεῖ μάλα δή τι τατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύριος ἐννοσίγαιος
Ὃς θήβησι κρήδεμνον ἔχει ἐὐτειχέτι τω λίθα,
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόντι μένοντι
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι·
Ἀλλά μ' ἐλύσατο Διὸς τε αἰγὶς ὄφρα πέχησα
Δίφρους ἐμτελάσαντες αὖτις ὁθ' ἡμέτερόντι,
Μῦθω μεθ' ἔπει οὔτω ἀπάρβητον διὸς υἱὸν
Οὐδ' ἀφαμαλλείδω δεῖδίξεται· ἀλλά μιν οἴω

Φύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Αἰακίδαο
Οἳ δήοφι ἀνδρῶν εἰσι λιλαιομένοι πολέμοιο
Φυλόπιδα σχήσειν· τάσφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.
Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη ἠρακληείη
Θυμῷ γηθήσας μάλα γρηυῒ οἱ ἁρμόσε εἶπεν
Καίμιν ἀμφὶ σθένος ἔσται περόωντε προσήνδε·
Ἥρως ὦ ἰόλαε διοτρεφὲς οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη βαχέα· σὺ δ' ὧς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὅσ καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρείονα κυάνου χαίτης,
Γάντη ἀνασχόμενος καὶ ἀρηγέμεν ὥπλισε δύμας.
Ὣς εἰπὼν κνημίδας ὀρφαλίκοιο φαεινοῦ
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα πιεὶν μνήμησιν ἔθηκε
Δεύτερον αὖθ' ὥρμησε πιεῖν σθένεσιν ἔδωκε
Καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον οὑνεκ' ἑοῖ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς ὀβριμοπάτρη
Τὸ πρῶτον σεύοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλου.
Θῆκαν δ' ἀμφὶ μοι σιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δῶρον Ἀμύκλαιον· κοίλῳ δὲ πιεῖν σθένεσι φέρεσθαι,
Κάββαλε δ' ἐξόπιθεν πολὺ δ' ἔνοσθεν ὀϊστοὶ
Ῥιγηλοὶ θανάτοιο λαθικηδέος ὁρμηθῆρες.
Γρώθεν μὲν θάνατόν τε χέουσι καὶ δάκρυσι μύρομαι
Μέσσοισι δὲ ξεσταὶ πιεῖν μήκεσι· αὐτὰρ ὄπιθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν· ὀδόντεσσιν ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ
Κρατὶ δ' ἐπιφθίμῳ κυνέῃ ἐύτυκτον ἔθηκε.
Δεινὰ λέλαμπε δράκοντος ἐπὶ κροτάφοισι σὰρ ἔχηαν
Ἥ τεῖρυσε κάρη ἡρακλῆος θείοιο.

Θ

Θ Θ Θ

Θ

Χρσίγε μ̓ σάκος εἴλε παναίολ᾽, ὃν δὲ τὶς αὐτὸς
Οὐτιδανὸς ἔξεπλε βαλὼν, ὃ τι θλασὺ θαῦμα ἰδέσθαι.
Γαῖαν μὲν κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τε λέφαντι
Ἠλέκτρῳ θ᾽ ὑπολαμπὲς ἓην χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· λιπάνου δὲ διαπρύχου ἠλήλαντο.
Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντος ἔην, φόβος οὔτι φατειὸς
Ἔμπαλιν ὀσσομένοισιν ὑπὲρ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλατὺ σόμα λυκὰ θηόντως
Δφνῶν ἀμφὶ τὴν ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου,
Δφνὴ ὁρίς ὣς ἐπότηλο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν
Σχετλίην· ἥδε νόοντι καὶ ἐκφρένας εἴλεο φωτῶν.
Οἵτινα δ᾽ ἀντιβίλω πρὸ λεμον διὸς υἷϊ φέροιεν·
Τῶν, καὶ φὺν χαὶ μὲν χθόνα δηώουσαν ἴδοις εἰσω
Αὐτῶν· ὀστέα δ᾽ ὄφιν περὶ ξυνοῖσα σαπείσης,
Σφείου ἀζαλέοιο καλαυνὴ σὺν θεται αἰὴν.
Ἐνδὲ προίωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο
Ἐν δ᾽ ὁμαδός τε φόβος τ᾽ ἀνδροκτασίη τε δεδήει
Ἐνδ᾽ ἔριδες συνδὲ κυδοιμὸς ἐθύνετον συνδ᾽ ὀλοὴ μὴρ
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεόταγον ἄλλον ἄουτον
Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν·
Ἑῖμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν
Δφνὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβριθυῖα,
Ἐνδ᾽ ὄφιων κεφαλαὶ δφνῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
Δώδεκα· καὶ, φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ᾽ ἀνθρώπων,
Οἵτινα δ᾽ ἀντιβίλω πρὸ λεμον διὸς υἷϊ φέροιεν
Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν ὅντε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδῃσι δὲ δαίετο θωὺς ἐρωὴ.
Στίγματα δ᾽ ὧς ἐπέφαντο ἰδεῖν δφνοῖσι δράκουσι

Κυάνεοι καπὲ νῶτα μελάνθησαν δὲ σύφακες.
Ἐνδὲ συῶν ἀστῖλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δρκομόων, λοτίντων πεμόωντι.
Τῶν, ἢ ὁμιλήσῃν σὶ χερσὶ ἧισαν ἀδέμνυ τοῖτι
Οὐδ' ἕτεροι ξείνῳσι φείσασθαι μὴ αὐχένας ἀμφὶ.
Ἤδη γὰρ σφιν ἕκητο μέτας λῖς ἀμφὶ δικάπροισιν
Δοιοὶ ἀπυράμονοι ψυχὰς· καπὲ δέσφιν κελαινὸν
Αἷμα πελειάτεραζοῖ δαΐχηνας ὀξυπόντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι
Τοί δ' ἔτι μᾶλλον ἐμάρναθεν κοτέοντι μάχαθ
Ἀμφότεροι λοῦναί τε σύες χαροπίτε λέοντες.
Ἐνδ' ἰὼ ὑσμίνη λαῶν αἰχμητάων
Καῖνε κατ' ἀμφὶ ἄνακτα δρυάρτασι πειθόντι
Ὀτρηρὰ ξὰν δόντι φάλαρόντι πρόλοχόντι
Μόψον τ' ἀμφὶ μαντικλῆα τιταρήσιον ὄζον Ἄρηος
Θησέα τ' αἰγείδην ἐπείκελον ἀθανάτοισιν
Ἄργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κὲν ταν ροῖ δ' ἔτι τρωθὲν ἐναντίοι ἤλυθε θοῦτο,
Ἀμφὶ μέγαν πετραῖον ἠδ' ἄσβολον οἰωνιστήν.
Ἄρκτον θ' ὑλαγμόντε μελαγχαίτωντε μίμαντε,
Καὶ δύο ποικίλας ποτὶ μήδεα δρυάλοντε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καὶ λεοντοφαίχτω ὡσεὶ ζωοὶ ποτιόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτησι αὐτοχαδὸν ὠθεῖσθην.
Ἐνδ' ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεος ἕσαν ἵπποι
Χρύσεοι· φὼδὲ καὶ αὐτὸς φὼ ἅρμα φόρος σύλιος Ἄρης
Αἰχμὴν φὼ χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόφι ὡσεὶ ζωὸς φὼ ἀρίζων,
Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς· παρὰ δὲ δείμοστι φόβοστι
Ἕσαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

Ἐν ὄβριμος θυμάτηρ ἀτελείητος τοι ἔνδα,
Τῇ ἰκέλῃ, ὡσεί τι μάχῃ ἐθέλησα κορύσσειν,
Ἔγχος ἐχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείῃ τε ξυφάλειαν,
Αἰγίδα θ' ἀμφ' ὤμοις, ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἔνθ' ἦ ὑπὲρ θανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
Ἰμερόεν κιθάριζε λιγυρῶς ἠδὲ μάλα σφός,
Χρυσείη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος, ἀγνὸς Ὄλυμπος.
Ἔνθ' ἀγορὴ τῶρ' ἦν δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐς τε φάνωρ
Ἀθανάτων· ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι τερπόμεναι λιγυρὴ μελπομέναις εἰκῦαι.
Ἔν δὲ λιμὴν ὅρμος ἁλὸς πρὸς ἀκτὴν θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος πρὸς οἱ γέμεν ἀμφίσον αὐτῷ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθέλοντες ἰχθυόεντες,
Νηχομένοις ἴκελοι· σοὶ δ' ἀμφὶ φύσιόωντες.
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἕλοντας ἰχθῦς
Τῶν, ὑπὸ χάλκεοι ξέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς,
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδουκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀποβρίψοντι ἐοικώς.
Ἔν δ' ἦν ἠϋκόμοιο δαναΐνος ἱππόται πρόσευσε.
Οὔτ' ἄρ' ἐπιφάων σάκεος πόσιν οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ.
Θαῦμα μέγα φρασσάσθ' ἱππεὺς δαμῆ ἐξήρικτο.
Τῶς γρόμιν παλάμαις ἔξεκλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέμιν ἀμφιμελάνδετον ἄορ ἔκειτο.
Χάλκεον ἠλέκτοιο δαμῶνος· ὀδὼς τινόμενος
Γὰν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου·
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέμιν κύβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρδῦντο φαεινοί,
Χρύσειοι· δεινὴ δὲ πρὸ κροτάφοισιν ἄνακτος.

Κεῖτ' ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σευάμενος, καὶ ἐρείγων πὲρ ἰοικώς,
Γερσὸν ἐς Δαναΐδας ἐπεπαίνετο· τοὶ δὲ μετ' αὐτόν,
Γοργόνες ἄπληστοί τε καὶ ἀφραδὲς ἐρρώοντο,
Ἰέμενοι μαιέεσθαι ἐπὶ χλωρὸν ἀδέμαντος
Βαιτσείων, ἱέχεσκε σάκος μετέλωρον ὀρυμαγδῷ,
Ὀξέα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες.
Δοιὼ ἀπωρεῦντ', ἐπικυρτώωντε κάρηνα.
Λίχμασόν δ' ἄρα τώγε μένε δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
Ἄχρι ἀστερομένω· ἐπὶ δ' ὀφθαλμοῖσι δὲ καρήνοις
Γοργείης, ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὸ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα λυγρὰ ἔχοντες.
Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρης ὠόλιος, σφετέρωντε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· οἱ δὲ, προθέειν μεμαῶτες.
Γόμοι μὲν, κέατο· πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ', αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων.
Χάλκεον ὀξυβόων, κατὰ δ' ἐβρύκοντο ἀγῶνα,
Ζωῆσιν ἱκελόν τε κλυτοῦ Φαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἱ πρόσθεν ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπτον.
Ἀθρόοι ἐκτοθεν πυλέων ἔσαν· αὐτὰρ ἔθροῖσι·
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι,
Δειδότες· τοῖσιν γὰρ μάχην ἔχον· αἱδὲ, μεταυτούς·
Κῆρες κυάνεαι λευκοὺς ἁρπαλιῶσαι ὀδόντας·
Δφνω τοὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ' ἀπλησταί τε,
Δῆριν ἔχον περὶ πίπτοντ· πᾶσαι δ' ἀρίζεντο,
Αἷμα μέλαν πιέειν· οὐ δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεάτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' ἀΐδος δεκακεῖεν
Τάρτερον ἐσκρυόεντ' αἱδὲ φρένας ἄμτ' ἀρέσαντο.
Αἷ μαρσ' ἀνδρομέᾳ· τὸν μὲν, ξίφεσιν ὀπίσω.

Ἄψδ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι
Κλωθὼ καὶ λάχεσίς φιν ἐφέσαν· ἡ μὲν ὑφήνας
Ἄτροπος· οὔτι πέλει μεγάληθεὸς ἀλλ' ἄρα ἦπι
Τῶν περὶ ἄλλάων προφερήστ' ἦν πρεσβυτάτη τε
Παῖσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῳ δριμεῖαν ἔθεντο
Δῃοτάδ' ἐς ἀλλήλας δρακόν' ὀμμασι θυμήνασαι.
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Γάρδ' ἀχλὺς εἰσῆκεν ἐπὶ σμυερήτε καὶ αἰνή,
Χλωρὴ αὐσαλέη λιμῷ κατατηκομένη,
Γουνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσιν ὑπῆσαν
Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν, μύξαι ἐΐσον· ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· κὰδ' ἄπλητον στόμα ῥῆγε,
Εἰσῆκεν· πρὸ δὲ λοιὸς κατηνήνοθεν ὠμοὺς
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' ὀδοντος πέλιε ἀνδρῶν.
Χρύσεια δέμιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι·
Ἐπὶ δὲ οὐλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαισι χοροῖσι
Τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν δεὐσώξοντ' ἐπ' ἀτηνής,
Ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀοιδοὶ θόμενον δαῖδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων· τοὶ δ' ἀγλαΐαισι θαλῦαι
Πρόσθεκιον· τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν, ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἰεσαν αὐδήν
Ἐξ ἀπαλῶν στομάτων· τοὶ δέ σφισ' ἄγνυτο ἠχώ.
Αἱ δ' ὑποφορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν δ' αὖ ἑτέρωθεν ἰοκώμαζον ὑπ' αὐλοῦ·
Τοί μὲν δὴ αὖ πάροιθε ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
Τοί δὲ μετ' αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Πρόσθεκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι λε χορόιτο.
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον· τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος

Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες, ἐθύνεον· οἱ δ' ἀρότηρι
Ἤρεικον χθόνα δῖαν· ἐπώτρυνον δὲ γιτῶνας·
Ἔσκε τὰ γε ῥίμφα βαθυλήϊον· οἱ μὲν ἔπειτα
Αἰχμῆς ὀξείης ὑσμίνοροι ὄντες ἔπηλε
Βριθόμενα σταχύων ὡσεὶ δημήτερος ἀκτάς·
Οἵδ' ἄρ' ἐν ἐλεδανοῖσιδέον καὶ ἐπίπλον ἀλωάς·
Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπτοὺς ἐν χρυσὸς ἔχοντες·
Οἵδ' αὖτ' ἐς τὰ λάρους ἐφόρεννυ πὸξυγιτήρων
Λαμπρούς καὶ μέλανας βότρυας μετέλων ἀπ' ὄρχων
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
Οἵδ' αὖτ' ἐς τελάρους ἐφόρων· θῆκε δὲ σφισὶν ὄρχος.
Χρύσεος ἰὼν κλυτὸς ἔργα σοφὶς ἡφαίστοιο
Σφόμενθ' φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι
Τῷ σταφυὴ οὖν ταείζοντο· ὑπὸ αὐλητῆρι ἐλικτός·
Βριθόμενος σταφυλῆσι μελάνθησαν δὲ μὲν αἵδε·
Οἱ μὲν ἐξάτεον· τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Γυῖξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγωοὺς ἕρπον,
Ἄνδρες θηρευτῆ καὶ καρχαρόδοντε κύνεσσὸς
Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ἀπαλύξαι.
Πάρ δ' αὐτοῖς ἵππῃσ ἔχον πόρον· ἀμφὶ δ' ἀέθλω
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες, ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ' ἐπὶ δὲ θλῆσαι μεγ' ἄεθλον.
Οἱ μὲν ἀρ' ἀΐστου ἔχον πόνον οὐδέ ποτ' ἴσφιν
Νίκη ἐπηνύσθη ἀλλ' ἄκλιτον εἶχον ἀέθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ προὔθηκε μέγας τρίπος ἐν μέσῳ ἀγῶνος
Χρύσεος· κλυτὸς ἔργα περίφρονος ἡφαίστοιο·
Ἀμφὶδ' ἴτυν ἐέεν ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Γᾶν δὲ σιωπῇ χε σάλος περιδαίδαλον, οἱ ἔκαταῦ τόν

Κύκνοι ἀερσιπότηται ἐπ' ἀλλήλοισιν ὀίζαντες ὅμοι,
Νῆχον ἐπ' ἀκτὴν ὕδωρ· πάρ δ' ἔχυεν δονέουσα
Θαῦμα ἰδεῖν· καὶ ζὴν βαρυκτύπῳ ὀρνυμένων λαός.
Ἦφαιστος, ποίησε σάκος μεγάθεσι βαρύνων.
Ἀρσάμενος παλάμῃσι· τὸ μὲν δέκα ἄλλιμος ἦεν,
Πάλλων ἐπιρρατέως, ἐπὶ δ' ἴππειά θορε δίφρου
Ἴκελος ἀστεροπῇ· τὸν δ' ἔδραμε δῖος αἰγιόχοιο
Κῦδος Ἀθηναίη· ζωὴν ἐνίησε κρατερὸς ἰὸς λαοῖς
Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰθὺς δ' ἔτο καμπύλον ἄρμα.
Ἄγχι μολὼν δ' ἔσφῆλε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Καὶ σφέας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Χαίρετε λυγρῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο
Νῶϊ δὴ ζεὺς κρατὸς ὑμῖν δδοῖμα κάρεσσιν ἀνάσσω
Κύκνοντ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπ' κλυτὰ τεύχεα δύσαι
Ἄλλο δέσοι τὸ ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν.
Ἐνλαΐν δὴ κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τύχα τοῖο.
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἀρῆα ἐπὶ νῶτα δοκεύσας,
Ἔνθα γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δεινὸν ἀλέσθαι
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς ἔνθ' ἄτμενον ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἄψ δ' ἀναχωρήσαθαι ἐπεὶ θρύπτεσκε μόνον ὄστε.
Οὐθ' ἵππους ἐλάειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα ῥῖψαι.
Ὡς εἰπὼν ἐς δίφρον ἐπεβήσετο δῖα θεάων
Νίκλῳ ἀθανάτῃσι χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα.
Ἐστυμένως· τότε δὴ ἔα δύσμορος ἰὸς λαός.
Σμερδαλέον θ' ἵππους ἐλελίζετο· τοὶ δ' ὑπὸ μοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γὰρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αἵ τε δ' ἀμασσήσασα· πρὸ στεναχίσασε τάφοι.
Τοῖσδ' ἄμυδις προσέννεπ' ἴκελοι πνοιῇσι θυέλλῃ.

Κύκνος δ' ἀσπάλιμος καὶ ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Τῶν δ' ἀσπὶς μὲν ἐπεσθὲν ἀπηντίοι ἀλλήλοισιν·
Ὀξεῖαι χέμισαν· περὶ δ' ὄσφιν ἄγνυτο ἠχώ·
Τὸν, πρότερος προσέφη βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πάτερ· τίνυνῶϊν ἐπέσχετον ὠκέας ἵππους·
Ἀνδράσιν οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζυὸς ἄμβριδα εἰδώ·
Ἀλλὰ σφὼϊ μὲν ἔχε δίφρον ἐϋξοον· ἡδὲ μελώδει
Εἶκε σφὼϊ ἰέναι ζυγίνα δέπαϊ σφὲ λαύνω.
Ἐς κήδεα δ' ἄρα τε· ὁ γὰρ δυνάμεσσι καὶ αἰδοῖ,
Τρηχῖνος προβέβηκε· σὺ δ' οὐ μάλα οἶδα νῷ αὐτός.
Τοῦ γὰρ ὀπυίω σεῖο θεμισσονόων κυδρώτερον.
Ὣ πέπον οὐμῷ γαμβρῷ αἰσηθανέστοιο τελευτῶ.
Ἀρμόσει· εἰδὴ νῶϊ σαωσιδόμεθα πολεμίζειν.
Ἤδη μὲν τέ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἠμετέροιο· ὅθ' ὑπὲρ σάκεος ἠμαθόεντος,
Ἀντίος ἔσχε ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μεμαυῖαν.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἠρείσατο γαίῃ
Οὐτᾳ μοῦνον ἄκεσσε· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
Γαυπὶ μεμφὶ πεύκῃσι· διὰ δὲ μέσσα σάκεα ἔραξα,
Γρηνὴς δ' ἔν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθάκε δὴ λαοῖσιν ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
Χαρμὴν ἐφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἐν παφλαγόνεσσι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κύκνου θ' ἱεὶ μελίγηρυν ἀμοιβήν,
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότε γ' ἐκ δίφροιο λιπὼν θοὸν αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖστε διὸς μεγάλου καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος
Ἠϊόχῳ δ' ἔμπλην ἔλασαν καμίξιχας ἵππους.
Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόδ' εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ' ὅτε φύλλης κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Γέξαι ἀποθρῴσκουσιν ἐπ' ἠλίβατοι δὲ τέτανται

Γολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαί δέ τε ϖῶλαι
Αἴγιροί τε παχύρριζοι ξὺν γυναιξὶν ὠὼν
Ῥίμφα κυλινδομένων εἵως ϖεδίον δ' ἀφίκωνται,
Ὥσ οἱ ἐϖ' ἀλλήλοισι ϖέσον μέγα κεκλήγοντες·
Γᾶσα δ' ὑπ' μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' ἰαωλκός
Ἄρνυτ' ἦδ' ἐλίκη ἀθεά τε ϖοιήεσσα·
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων, μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Θεσσυόμῳ σώϊσαν· μέγα δ' ἔκτυϖε μητίετα Ζεύς·
Καδδ' αὖρ' ἀϖ' οὐρανόθεν ϕιάδας βάλεν αἱματόεσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μέγα θάρσος ἰωκῇ·
Οἷος δ' ἐν βήσσῃσ ὄρεος χαλεπὸς ϖροϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων· ϕρονέῃ δὲ θυμῷ μαχέσασθαι·
Ἀνδράσι θηρωτῆς θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμοθεὶς· ἀϕρὸς δὲ ϖερὶ στόμα μαστιόωντι ἔοικτεν·
Λείβεται, ὅσσε δέοι ϖυρὶ λαμϖετόωντι ἐοικτεν·
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρῇ,
Τῷ ἴκελος δῖος υἱὸς ἀϕ' ἵππειου θόρε δίφρου.
Ἧμος δ' ὑχλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα λέπτιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν,
Ἄρχεται· ὣς λεπόσισι καὶ βρωσὶ θῆλυς ἐέρσῃ
Καίλεπα νημερίοις λειμὴ ἠώσς χέει ἀοιδήν
Ἴδρι ϕ' αἰνοπαλῷ ὁ τοὔτε χρόα σείελος ἄζει,
Τῆμος δὴ κέγχροισι ϖεϖιγλῶχις τελέθωσι
Τούς τε θέρει ϖατέρουσιν ὁτ' ὀμϕακὶ οἰόλονται
Ὅια δὴ νύσσοσ δὴ κ' ἀνδράσι χάρμακὴ ἄχθος,
Τὼ, ὥρῃ μάρναντο· πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
Ὡς δ' ὅτε λέοντε δύο ἀμϕὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις ἰολέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι
Δεινὴ δέ σϕιν ἀχὴ ἄρα βόσθ' ἅμα πίνετ' ὀδόντων,
Οἵ δ' ὁσσάτη γυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι

Γέξη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχάθην
Αἰγὸς ὀρεστινόμου ἠὲ ἀγροτέρης ἐλάφοιο.
Γίονος· ἦν τ' ἐδάμασε βαλὼν αἰξήϊος ἀνήρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς αὐτὸς δ' ἀπεμήσατο ἄλλη
Χώρῃ αἰδρίσιεὼν· οἱ δ' ὀξαλέως ἐνόησαν
Ἐστυμένως ἤοι ἀμφὶ μάχην δρυμέαν ἔθεντο.
Ὡς οἱ κεκλήσετο, ἐπὶ ἀκμήλοισιν ὄρεσσιν·
Ἔνθ' ἦτοι κύκνος μὲν ὑπερμενέος διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκεϊ ἔμβαλε χάλκεϊ ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο·
Ἀμφιξυωνιάδης δ' ἐς Σίνη ἀκλεϊὴν,
Μεσσηγὺς κορυθός τε καὶ ἀσπίδος ἐγχὶ μαχεῴῳ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου,
Ἧλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφωκέρσε τένοντε
Ἀμβροφόνος μελίη· μεγαλῃ δὲ θένος ἐμπεσε φωτός.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἢ πίτυς ἠὲ καὶ ὄχνη
Ἠλίβατος πλωτῇσι διὸς φολόεντι κεραυνῷ·
Ὣς ἔριτ' ἀμφὶ δέ οἱ χαλκὸν βάλε ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν, μὲν ἔπειτ' ἔασε διὸς τανυσάρδιος υἱός.
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρηα προσέντε δυκούσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὅσσοισιν, ὃν μαστιλεύσασ.
Ὅστε μάλ' ἐυδμήτοις ἐνὶ κρατεροῖς οὐρανοῖσι
Σχίσας ὀπτιπάχεα μελίφρονα θυμὸν ἀπούρας.
Ἔμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαθ' ἥτορ
Γλαυκιόων δ' ὅσσοις δεινὸν φλεγέθεσκε γόμφος
Οὐρῇ μαστιχόων ποσὶ πλάφει ἠδὲ τις αὐχὴν
Ἔτλης ἐς ἅπτα ἰδὼν χεδὸν ἐλθεῖν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' ἀμφιτρυωνιάδης ἀλιόεντος αὐτῆς
Ἀντίος ἔστ' ἄρρηκτος ἐνὶ φρεσὶ θράσσος ἀείρων.
Ἐστυμένως· ὁδέοι χεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμενος κῆρ

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέζης πρηῶνος ὀροῦσαι
Μακραὶ δ' ἐπιθρῴσκουσι κυλίνδεσθαι, ἠδὲ τεὴ χὴ
Ἔρχεται ἐμμεμαῦῖα, πάγη δέ οἱ ἀμφὶ τε μέλεσιν,
Ὑψηλὸς, τῷ δή σφιν ἐνείκετον, ἔνθα μιν ἴσχει,
Τόσση ὁ μὲν ἰαχὴ βεβροτάρματος οὔλιος ἀρὴς.
Κεκλήγοσι δ' ἐπόρουσεν. ὁδ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Ἀντὰρ Ἀθηναίη μεγαθύμου Αἰγιόχοιο,
Ἀντία ἦλθεν Ἄρηος ἐρεμνὰ αἰγίδ' ἔχουσα.
Δφνὰ δ' ὑπὸ βραίδουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος μεγαθύμου καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα δύο θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην μηδ' ἀντίος ἴσαο ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ πεῖθε μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλά μέγ' ἰάχων φλογέην ἔκελα ἰὼχέα πάλλων,
Καρπάλιμος ἐπόρουσε βίην Ἡρακληείην
Κακτάμεναι μεμαὼς ὃ δ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Στέρνον ὑπὲρ πασσάλου ἐοῦ κοτέων ὅτι μιν θυμηνείωρος.
Ἐν σάκεϊ μιν πέλασ'. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἔγχεος ὁρμὴν ἐξαπίνης ἀπὸ δίφρου.
Δρυμὺ δ' ἀρὴ ἀχέησε βέλεμνον. ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
Ἔστυτ' ἐφ' Ἡρακλῆι κρατερόφρονι. τὸν δ' ἐπόρουσε
Ἀμφιβρυωνιάδης δουπήσας ἀλεωρῆτος αὐτῆς.
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
Οὐτασ' ἐπικρατέως διὰ δὲ μέγα σάκος ἔραζε,
Δούρατι νωμήσαν. ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μείων.
Τῷ ἦ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐϋτρόχου ἅρμα βιβάντε.
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς καὶ ἀπὸ χθονὸς ὠρυόδεικτο.
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα.

Ἵππους μαστίτλω· ἵλιον δὲ μακρὸν ὄλυμπον·
Υἱὸς δ' ἀλεμήνης καὶ νυδεὲ λιμοσίολαος·
Κύδιστον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τ' ὠχέα καλά·
Νίατον τ' αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν τραχῖνον ἵκοντο·
Ἵππους ὠκυπόδεσσι· ἀπὸ γλαυκῶπις ἀθήνη
Ἐξέλετ' οὐλυμπόντε μέγαν ἠδὲ μάταρβος·
Κύκνον δ' αὖ κήυξ θάπτε μετὰ λαὸς ἀπείρων
Ὅς ῥ' ἔγγυς ναίων πόλιας ἐλέητου βασιλῆος.
Ἄνθλων· μυρμιδόνων τε πόλιν κλυτὸν ἰαωλκόν·
Ἄρνιον τ' ἠδ' ἐλίκωπα, πολὺς δ' ἠγείρετο λαός
Τιμῶντες κήυλα φίλου μακάρεσσι θεοῖσι·
Τοῦ τάφου ἐν σημ' αἰὲν ἔχησιν ἄνακτος·
Ὄμβρῳ χειμερίῳ ἐλήθων· τὼς γάρ μιν ἀπόλλων,
Λιγρὸν ἀνηρείδησε ὅτι ἑκατόμβας·
Ὅσ τις ἄγοι σὺν θεοῖσι, βίηφόρος ἠδὲ δικαίων·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΔΟΣ·

ΤΗΣ ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων τ' καὶ σ'· ὑπόπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης οὐχ ὁμοίως, ἀλλά τις ἕτερος γραμματικὸς ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμησαμένου προαιρούμενος· Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος φησὶν μὲν οἱ δὲ τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσιόδῳ, ἄλλο γάρ φησι ποιεῖν ἔφασαν τοῖς τῶν μεγάλων ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα· ἀπολλώνιος δὲ ὁ ξοδιος ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτὴν εἶναι, εἴ τι τοῦ χαρακτῆρος ἐκ τοῦτο μὲν Ἰόλαον ἐν τῷ κατὰ λόγῳ δύεσθαι ἡριοχοῦντα τῷ ἡρακλεῖ· ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

ΤΕΛΟΣ

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥσαι περίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δι᾽ εννέπετε σφέτερον πατρὶ ὑμνείουσαι.
Ὄντε δι᾽ ἀνθρώπους βροτοὶ ἄφατοί τε φατοί τε
Ῥητοί τ᾽ ἀρρητοί τε· Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ᾽ ἠβριάοντα χαλέπτει,
Ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει,
Ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀσπερχὲς καρφοῖ,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε· δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε, πέρσε, ἐτήτυμα μυθησαίμην
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος· ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινήσειε νοήσας·
Ἣ δ᾽ ἐπιμωμητή· διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν·
Ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει
Σχετλίη· οὔτ᾽ τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν
Τὴν δ᾽ ἑτέρην πρότερον μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή
Θῆκε δέ μιν κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
Γαίης τ᾽ ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω.
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργοιο κεκίνει·
Εἷς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

Γλάσσ', ὃς ψευδῆ μὴ ἀρόμενος, ἠδὲ φυτεύσῃ·
Οἰκοῦντ' ἂν θάσσοι· ζημιοῖ δέ τε γείτονα γείτων·
Εἰς ἄφενον ψεύδονται, ἀτασθάλ' ἔεις ἥδε βροτοῖσι·
Καὶ κραμεῦσι κραμεῖ κοτέῃ· μὴ τέκνοι τέκτωρ·
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέῃ· μὴ ἀοιδὸς ἀοιδῷ·
Ὦ πέρση· σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάλιθι θυμῷ·
Μὴ δέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκεά τε πτήσσοντα δικαζέμεν εἰόντα·
Ὥρη γὰρ ἐπὶ μίνη πέλεται μηνῶν τε γορίωντι
Ὥς τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκηται
Ὡραῖος, τὸν τε φορῇ δημήτηρ ἀκτῇ·
Τοῦ κε μορτάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλοις
Κτήματος ἐς πολύοιστον· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκος
Ἰθείῃσι δίκῃσι τὰ τ' ἐκ διός εἰσιν ἄρισται·
Ἤδη μὲν δὴ κλῆρον ἐδασσάμεθα, πολλὰ δ' ἁρπάζων
Ἀρπάζων ἐφόρεις μέγαν κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους· οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι·
Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγάθυμος·
Κρύπτουσι γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι·
Ῥηϊδίως γὰρ κεν ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο
Ὥστε σε καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἐφημένη μὴ ἄεργὸν ἔοντα
Αἴθαχε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατάθεῖο,
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο μὴ ἡμιόνων τε λαφύσσοι·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυπτε χολωσάμενος φρεσὶν ἧσιν
Ὅττιμιν βλάπτησι προμηθέϊ ἀγκυλομήτῃ·
Τὸν γὰρ ἀνθρώποισι μέμηνε κῆδεα λυγρά·
Κρύπτε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐΰς πάϊς Ἰαπετοῖο
Ἔκλεπτ' ἀνθρώποισι διὸς νόον ἐκ μητιόωντος

Ἐν κοίλῳ

Ἐν μοί λῳ ναρθηκι λαθὼν δέκα τερπικέραυνον·
Τόντι χολωσάμ ὃς προσέφη νιφελιηγερέτα Ζεὺς·
Ἰαπετιονίδη πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας; ἐμὲ καὶ φρένα πυκνὸν ἀπατήσας;
Σοί πεῦτῳ μέγα πῆμα κ' ἀνδράσιν ἐσομένοισι,
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧκεν ἅπαντες
Τέρπωνται κῆθυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ' ἐκδ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν, ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδατι φύρειν· ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν,
Καὶ σθένος· ἀθανάτῃς δὲ θεῇς εἰς ὦπα εἰκέλας
Παρθενικαῖς καλὲν εἶδος ἐπήρατον, αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκῆσαι πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφὶ μετάφρενα καὶ κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην·
Καὶ πόθον ἀργαλέον, μὴ γυιοκόρους μελεδώνας·
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος,
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον ἀργεϊφόντην.
Ὣς ἔφατ', οἱ δ' ἐπίθοντο διὶ κρονίωνι ἄνακτι
Ἀντίκα δ' ἐκ γαίης πλάσε κλυτὸς ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε,
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Πάντα δ' οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος ἀργεϊφόντης
Ψεύδεα θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ ὀνόμηνε δὲ τὴν δὲ γυναῖκα,
Πανδώρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Δῶρον ἐδώρησαν πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι.
Αὐτὰρ ἐπὶ δόλον αἰνὸν ἀμήχανον ὄφρα τέλεσσε
Εἰς ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργεϊφόντην
Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδὲ Προμηθὸς
Ἔφρασατ' ὡς οἱ ἔφπε προμηθέϊ, μή ποτε δῶρον
Δέξαιτ' ἀπὸ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, αἶψ' ἄπο πέμπειν
Ἐξοπίσω· μή που τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δέξατο δῶρον ὅτε δὴ κακὸν εἶχεν ἰδέσθαι.
Γυῖα μὲν γὰρ ζώεσκον, ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Νόσφιν ἄτερ καμάτοιο καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν μακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ', ἀνθρώποισι δὲ μήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνην δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσι, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἱ δὲ καὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἀφεῖλετο μητιέτα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πού ἐστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι
Εἰ δέ τοι ἄλλο ἕτερον ὑποφήσομαι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.

Ὥστε

Ὥς τι θεοὶ δ᾽ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Νόσφιν ἄτερτε πόνων καὶ οἰζύος ἠδὲ πολῆος
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
Θνῆσκον δ᾽ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δ᾽ἅπαντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ᾽ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ᾽ἐθελημοὶ
Ἦσυχοι ἔργα μέμηλε σὺν ἐσθλοῖσιν πολίεσσιν·
Αὖτὰρ ἐπεὶ κεῦθε γαῖα γένος τόδε κάλυμμα·
Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσὶ Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
Ἐσθλοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
Ἠέρα εἱματέοντες, πάντη φοιτῶντες ἐπ᾽αἶαν
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον·
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθε
Ἀργύρεον ποίησαν, ὀλυμπία δώματ᾽ἔχοντες·
Χρυσείῃ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα·
Ἀλλ᾽ἑκατὸν μὲν παῖς ἐτίθει παρὰ μητέρι κεδνῇ
Τρέφετο πάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Ἀλλ᾽ὅτ᾽ἂν ἡβήσειε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο·
Παυσίδυον ζώειμεν ὀλιγόχρονον ἄλγεα ἔχοντες
Ἀφραδίαις· ὕβριν γὰρ ἀπάλαμον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον· ἃ δ᾽ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς
Θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ἤθεα· τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, ὅνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς· οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν.
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι· ἀλλ᾽ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ ξίστον ἄλοχένος μρόωων ἀνῶν,
Χάλκεον ποίησ᾽ οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὅμοιον
Ἔκμελίαν, δφνόντι ὁμβρεμον, οἵσιν ἄρηος
Ἔργ᾽ μελεσον ὅσσα καὶ ὔμελος· οὐδέτι σίγρ
Ἤθιον· αἰᾶδάμαντος ἐχεν κῆρ τερόφρον θυμόν·
Ἄωλασοι· μεγάλη δὲ βίη ἐν χεῖρος ἄαστοι,
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσιν.
Τοῖς δ᾽ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα· χάλκεοι δὲ τοῖοκοι·
Χαλκῷ δ᾽ ρτάζοντο· μέγας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος·
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσιν ὑπ᾽ οφρυσίν ρμοι δαμόντες,
Βῆσαν ἐς δύρώζοντας δόμον κρυόεν ἀΐδαο·
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους ὠρέοντας
Εἷλε μέλας· λαμπρόν δ᾽ ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὖτερ, ἐπεὶ κῆ γοῦν τοι γένος κῆ γοῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔπαλτο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πυλυβοτείρῃ,
Ζεὺς κρονίδης πίονος δικαιότερον καὶ ἄρῖστος
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος· οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατὰ πείρονα γαίαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς κῆ φύλοπις αἰνὴ
Τοὺς μὲν, ἐφ᾽ ἑπτάπυλῳ θήβῃ καδμηίδι γαίῃ
Ὤλεσε μῆρα μάχης μήλων ἕνεκ᾽ οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ κῆ ἐννήεσιν ὑπὲρ πόντοιο λαίλαπι θαλάσσης
Εἰς τροίην ἀγαγὼν, ἑλένης ἕνεκ᾽ ὤκομοιο.
Ἔνθ᾽ ἤτοι μὲν, θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθεα πάσας
Ζεὺς κρονίδ[ης] κατέναστε πατὴρ εἰς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ᾽ ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Μηκέτ᾽

Μηκέτι πειτῶ φίλον ἐμὸ πέμποισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν· ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθ.
Νῦν δὲ γένος δεύτερον ἀθλιώτερον αὖτε μετ' ἄλλα
Γαίσονται καμάτου καὶ ὀιζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι μ.
Ζηλὸς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Εὖτ' ἂν γνόφ θνόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ·
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται ὡς τὸ πάρος περ.
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἐπέεσσι
Σχέτλιοι· οὐδὲ θεῶν ὀπιν εἰδότες· οὐδέ μὰ οἵ γε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν·
Χὠ μὲν καὶ ἕτερος δὲ τέρου πόλιν ὄβα λαπάξῃ·
Οὐδέτις ὅρκου χάρις ἔσσεται· οὔτε τι δικαίου,
Οὔτε τι ἐσθλοῦ· μᾶλλον δὲ κακὸν ἐχτῆρα μὺθειν
Ἄνδρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ μὴ αἰδὼς
Οὐλομένη· βλάπτῃ δὲ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων· ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει συνοδίτης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυόδεινος
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην πρὸς τὸν ἀνθρώπων
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὴ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ῥέω φρονέουσι λαοῖς·
Ὧδ' ἴρηξ προσέφη ἀηδόνα ποικιλόδειρον·

Ὕψι μάλ' ἔννεφέεσι φέρων οὐρανοῦ ἐπιβαίνει μεμυκὼς
Ἠέλιον γαμπτοῖσι πεπαρμένος ἀμφ' ὀνύχεσσι.
Μύρετο· τὴν δ' ὀλοὸν κρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέλακας· ἐφορᾷς νύ σε πολλὸν ἀρείων
Τῆδ' εἶσ' ἠδ' ἀψ αὖ ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐόντα.
Δεῖπνον δ' αἰκέτεθέλω ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὃς κ' ἐθέλοι πρὸς σὸν βίαν ἀντιφερίζειν.
Νίκης τε στέρεται· πρὸς πάθεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ παναισίπτερος ὄρνις.
Ὦ πέρον· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
Ὕβρις γὰρ κακὴ ἀνδρὶ χαλεπὴ ξυνοῖσιν ἐοῦσα·
Ῥηϊδίως φορέουσα δύναται καρύσσειν δέθ' ἁπάντων.
Ἐσκύρσας ἄτῃσιν ὁδὸς δέ τε ῥηϊδίη παρελθεῖν
Κρείσσων ἐστὶ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἔχει.
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δὲ δίκης ἕλκοντος ἁμαρτοπόδ' ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι· σκολιαῖς δὲ δίκαις κεῖνοι θέμιν.
Ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν
Ἠέρα εἵσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
Οἵτε μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι δίδοῦσι
Ἰθείας καὶ μήτι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ
Εἰρήνη δ' ἀνὰ τῆν κουροτρόφος· οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Οὐδέ πω ἔθνος δίκαιοι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὁμαδεῖ.
Οὐδ' ἄτην δαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρβῃ μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἄρεσι δ' ὀρυκτὸς
Ἄκρῃ μὲν τε φέρβῃ βαλάνους· μέσση δὲ μελίσσας
εἰροπόκοι

Εἰρο τοκοι δ' ὔιεσ μαλλοῖς καταβεβριθασι.
Τίκτουσι γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονῆσιν.
Θάλλουσιν δ' ἐσθλοῖσι διαμπερὲς, οὐδὲ πὶ νηῶν
Νείονται, μακρὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷσι δ' ὕβριστι μέμηλε καὶ ὑπὶ κακὰ σχέτλια ἔργα,
Τοῖσ δὲ δίκην κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπαυρεῖ
Ὅστισ ἀλιτραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσι δ' ὐρανόθεν μέγα πῆμα βάλεν τεῦ μακρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδ' ἔγυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δ' οἶκοι
Ζηνὸσ φραδμοσύνῃσι ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅγε τεῖχοσ.
Ἢ νέασ ἐν πόντῳ κρονίδησ ἀποτίνυται αὐτῶν,
Ὦ βασιλῆεσ· ὑμεῖσ δὲ καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην ἐγγὺσ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντεσ
Ἀθάνατοι λεύσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλουσ ξείνουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεσ.
Τρὶσ γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι ζηνὸσ φύλακεσ θνητῶν ἀνθρώπων.
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
Ἠέρα εἱματέμενοι· πάντη φοιτῶντεσ ἐπ' αἶαν.
Ἦ δέτε καὶ κόρη ἐστὶ δίκη διόσ ἐκγεγαυῖα
Κυδνὴ παῖσ δοίητι θεοῖσ, οἵ' Ὀλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τισμὸν βλάπτῃ σκολιῶσ ὀνοτάζων
Αὐτίκα πὰρ δ' αὐτῇ πατρὶ καθεζομένη κρονίωνι
Γηρύετ', ἀνθρώπων ἄδικον νόον ὄφρα ἀποτίσῃ
Δῆμοσ ἀτασθαλίασ βασιλήων· οἳ λυγρὰ νοοῦντεσ
Ἄλλη παρ' ἰθείην σκολιῶσ δίκασ ἐνέποντεσ.
Τὰ πρὸσ φυλασσόμενοι βασιλῆεσ ἰθύνετε μῦθον

Δωροφάγοι, σκολιῶν δ' ἀκάων ἐπὶ πᾶσι μέλεσθε
Οἱ αὐτῷ κακὰ δαίνυται ἀνὴρ, ἄλλῳ δὲ κακὰ δαίνυται ἄλλος
Ἡ δὲ καλὴ βουλὴ Διὸς βουλῇσιν ἑκάστη.
Γάντας ἰδὼν δίκης ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας.
Καὶ νύ τάδε ἔκλυε κεῖθι λιπὼν ἐπιδέρκεται ὀδὲ ἑκάστη.
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην μήτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπὶ κακὸν ἀνδρα δίκαιος
Ἔμμεναι· εἰ μείζων γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
Ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν δίκα τῷ γε καὶ ἀργῶν
Ὦ πέρση· σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
Ἰχθύσι μὲν κήτεσι καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
Ἔδμεναι ἀλλήλους· ἐπεὶ οὐδὲ δίκη τοῖς ἔνι πάντοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην· ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται· εἰ γάρ τις κἠθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γιγνώσκων· τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς
Ὅς δέκε μάρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἄασθη.
Τοῦ δὲ τε μαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειται.
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὁλίγη μὲν ὁδὸς μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν.
Καὶ ξηρὸς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται.
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν παναριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει

Φρασαμένοσ, τάκ' ἔπειτα τέλοσ ἦσιν ἀμείνω.
Ἐθλὸσ δ' αὖ κακὸσ ἔνοσ, ὁσ ὧι πόντι πίθηται.
Ὃσ δέκε μὴ θαὔτῳ νοίῃ· μητ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλλητα· ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊοσ ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἧμετέρησ μεμνημένοσ αἰὲν ἐφετμῆσ,
Ἔργαζ', Πέρσηδιον γένοσ, ὄφρα σε λιμὸσ
Ἐχθαίρῃ· φιλέῃ δέ σ' ἐυσέφαροσ δημήτηρ
Ἁδρὴν βιότοιο δὲ τὴν πίμπλησι καλίην.
Λιμὸσ γάρτοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφοροσ ἀνδρί.
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρεσ, ὅσκις ἀεργὸς
Ζώκηκ' ἠφενέεσσι κομοῦσιν ἴκελοσ ὁρμὴν
Ὅστε μελισσάων ἀκάμαντ' πρύχουσιν ἀωρὶ
Ἔδοντεσ· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μίξια κοσμεῖν
Ὡσ κέν τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαὶ
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρεσ πολύμηλοι τ' ἄφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενοσ πολὺ φίλτεροσ ἀθανάτοισιν
Ἔσσαι, ἠδὲ βροτοῖσ· μάλα δ' εὐτέασιν ἀεργούσ.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδοσ· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδοσ.
Εἰ δέκεν ὀργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει κἀεργόσ
Πλουτέοντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοσ ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷοσ ἔησθα· τὸ ὀργάζεσθαι ἄμεινον
Εἴκειν ἀτασθάλοιο κτεάνων ἀεσιφρονα θυμὸν
Εἰσ ἔργον τρέψαντα μελετᾶσ βίον ὥσ τε κελεύω.
Αἰδὼσ δ' οὐκ ἀγαθὴ λιχνεύοντ' ἀνδρα κομίζει·
Αἰδὼσ, ἥτ' ἄνδρασ μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι·
Αἰδὼσ μὲν πρόσ ἀμηχανίην θαρσοσ δὲ πρόσ ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐκ ἀρπακτά, θεόσ δοτα πολλὸν ἀμείνω
Εἰ γάρτισ καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅτε δὴ γλώσσησ λιὴ ασεται οἴακι πωλεῖ
Γίνεται· ὀλίγον δὴ κέρδοσ νόον ἐξαπατήσῃ

Ἀνθρώπων· αἰδὼς δὲ πᾶν αἰδεῖ καὶ τοῦ πάρ ζῃ,
Ῥεᾳ τίμιν μαυρᾶσι θεοὶ· μῖν ὑθουσι δ' οἶκοι
Ἀνέλιτῳ· παῦρον δέτ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ·
Ἶσον δ' ὃς ἤκιστην ὅς τις ξεῖνον καλιὸν ἔρξει·
Ὅστις κασιγνήτοιο εὖ ἀμὰ δέμνια βαίνοι,
Κρυπταδίης δύνης ἀλόχῳ παρακαιριαξ ἐίζων,
Ὅς τε τυὰ φρασὶ μὴ ς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ πήρατος οὐδῷ
Νεικείῃ, χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν,
Τῷ δή τοι ζεὺς αὐτὸς ἀγρύεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀν τ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὴ· πάμπαν ἐεργέσθω φρεσὶ θυμὸν,
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱεραῖθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἄγλαα μηρία καίειν·
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θυέεσσί τε λάσκεσθαι
Ἠμὲν ὅτ' ἂν νύκτες, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δεῖπνα καλεῖν· τὸν δ' ἔχθρὸν ἐᾶσαι
Τόνδε μάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμα ἐγχώριον ἄλλοθι νήπιε,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον· ζώσαντο δὲ πάντοι·
Πῆμα κακὸς γείτων· ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ·
Ἔμμορε τοι τιμῆς, ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ·
Οὐδ' ἄνδρὸς ἀπόλοιτ' ἂν ἀγείτων κακὸς εἶναι·
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δὲ τελοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον ἀπεδύνειν,
Ὡς ἂν χρῄζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον ὕῃς·
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσα τίθησιν·
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·

Καὶ δόμεν ὄσκεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὄσκεν μὴ δῶ.
Δώτη μέν τις ἔδωκεν ἀδώτη δ' ὔτις ἔδωκεν.
Δῶσ' ἀγαθή· αὖρπαξ δὲ κακὴ· θανάτοιο δότειρα.
Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δώῃ
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέκεν αὖ τὸς ἕληται ἀναιδείῃφι πιθήσας.
Καί τε σμικρὸν ἐὸν, τό τε πάγχυ φίλου ἦρ
Εἰ χρείων ἦ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείο,
Καὶ θαμὰ λοῦθ' ἕρδοις, τάχα κεν μέγα ἦ τὸ γένοιτο.
Ὅς δ' ἐτέου τι φέρει, οὐδὲ λύξει αἰθομένοιο λιμόν.
Οὐ δὲ τὸ γεῖν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἶκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐθλὸν μὲν παρέοντος ἑλέσθαι, σῇ μάλ' ἐθυμῷ
Χρηίζειν ἀτεόντος, ἅσις φράζεσθαι ἄνωγε.
Ἀρχομένου δὲ πίθου ἠὲ λήγοντος κορέσασθαι.
Μέσσοθι φείδεσθαι, δεινὴ δ' ἔνι σὺν μένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἄνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω.
Καί τε καὶ συγγήλωτι λάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστις δ' ἔρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μὴ δὲ γυνὴ σεύοιο σύγ' ὀλοὸς ἐξαπατάτω
Ἀμύλα κωτίλλουσα, τὴν ὀφθαλμοῖσι καλιήν.
Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, τέ ποιθ' ὅτι φιλήτῃσι
Μυνογενὴς ἢ παῖσ σώῃσι ταμεῖον οἶκον
Φρεσί μὴ. ὡς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεταίροισι,
Γηραιὸς ἢ θανόνοις ἕτερον ταμεῖ δ' ἔγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέλεν πλεόνεσσι πόροις ἐὺς ἄσσετον ὀλβ\.
Γλεῖον μὲν πλεόνων μελίτη· μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' ἔτι πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧσι,
Ὡς δ' ἔρδειν· ἐργον δέ τε πέργω ἐργάζεσθαι.

Λιϊάδαω ἀτλαγενέων
ἐπιτιλομεναίων
Ἄρχαθε Ἄμητου, ἀροτῆρσιο
δὲ δυασομενάων.
Αἴδηρινύκτάς τι καὶ ἡμα
τα τιτασαράκοντα
Κικρύφαται, ἄυτις ἢ τε
ειτῶλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τας πρῶτα χαρασσομένοισιδήρου.
Οὗτος γοιπεδίων τέλεται νόμος οἵτε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ' οἵτ' ἀγκιμαιεβιαπέντε,
Πόντου κυμαίνοντος ἀπ' προθι πίονα χῶρον
Ναίουσι· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν·
Γυμνὸν δ' ἄμᾶδαι· εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
Ἔργα κομίζεσθαι δημήτερος· ὥς γοι ἕκαστα
Ὥρι' ἄέξηται· μήπως τὰ μεταῦ χατίζων,
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ μοῦν ἐπ' ἐμὲ ἦλθες, ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω.
Οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ μήπιε ὠέργοσι.
Ἔργα κατ' ἀνθρώπους ἰθεοὶ δύε τιλμήρανο
Μήπω λιεσὺν ὠείδησι γυναικίλιθυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύης βίοτον λιπὰ τεγέρνας· οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τοῦξεσαι· ἢν δ' ἐπιλυπῇς
Χρῆμα μὲ δ' πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλ' ἀτοσεύσεις
Ἄχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομὸς ἀλλὰ σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμόν τ' ἀλεωρὴν

Οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦντ' ἀροτῆρα.
Κτητὴν οὐδαμετὴν, ἥτις καὶ βασὶν ἕποιτο,
Χρήματα δ' εἰρ οἴκῳ πάντα ἄρμενα ποιήσασθαι.
Μήσυ μὲν αἰτῆς ἄλλον· ὀδ' ἀρνῆται· σὺ δὲ τηλᾶ
Ἠδ' ὥρη παραμείβηται· μιμύθηδέ τοι ἔργον·
Μηδ' ἀναβαλλέσθαι ἔστ' αὔριον ἐς τρίτην ἠφιν·
Οὐ γὰρ ἐτωσιεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν·
Οὐδ' ἀναβαλόμενος· μελέτηδέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Ἀιεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀτασιπαλαίῃ
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμῳ μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐριωθινέος· μετὰ δ' ἔρχεται βροτὸς αἰὼς,
Γολὸν ἐλαφρότερος· δὴ γάρ τότε σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηλεῖ ξεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ
Ἦμος ἀδηλοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη· φύλλα δ' ἔραζε χέει πτόρθοί τε λήγῃ,
Τῆμος ἀεὶ λοτομεῖν μεμνημένος ὤριον ἔργον
Ὅλμον μὲν ξυλίνην τάμνειν, ὑπερον δὲ ξύσασθαι
Ἄξονα θ' ἑπτάπηχυ· πολλαχῇ γὰρ τοι ἄρμενος ἔστω.
Εἰ δέκεν ὀκταπόδην ἀπὸ νηὸς σφύραν κεταμοιο.
Τριπόδην αὖ δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ
Ῥόμβῃ ἐπὶ καμπύλα χάλαφέρμενα· ἢ γὰρ ἀμείνω
Ἔισ οἶκον κατ' ὄρος δεδμήμενος ἢ κατ' ἄρουραν
Πρίνινον· οἱ γὰρ βουσὶν ἀρῆν ὀχυρώτατός ἐστιν
Ἐν δ' ἀθηναίης δμῶας ἐν ἐλύματι θῆκας
Γόμφοισιν στελεάσας προσαρήρεται ἰσοβοῆϊ.
Δοιὰ δ' ἔθεσθαι ἄροτρα πορησάμενος κατὰ οἶκον
Αὐτόγυον καὶ θῆκτον· ἐπεὶ θοὰ λώϊον ἔστω·
Εἰ δ' ἕτερον γ' ἄξαις ἕτερ γ' ἐπὶ μυρί' ἀρόσει βάλοιο.

Δαφνησδ' ἡ πελίης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες
Δρυὸς ἐλυμαχρίνουγύην· μοίσδ' ἐυναετήρω
Ἄροσιν ἐκτῆσθαι· τῷ δ' ἀθίνος ἐκ ἀλαπαδνὸν
Ἤβης μέζον ἔχοντι, τὼ ἐργάζιαθαι ἀείζω
Οὐκ ἀτὼγ' ἐείσαντες ἐν αὔλακι καμμίνω ἄροζον
Ἄξειαν, χόδ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα ἐτῆσι αἰζηὸς ἔπιτο
Ἄρτον δειπνήσας τετραύφου ὀκτάβλωμον
Ὅς χ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι
Μηλέπι σαπαίνων μεθ' ὁμήλικας· ἀλλ' ἐὼ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων· τοῦδ' ὄπνεώτερος ἄλμος ἀμείρως
Σωίρματα δαίσασθαι· καὶ ἐπαυρέμεν ἀλέα θαλπωρήν.
Καρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπποίηται.
Φράζεσθαι δ' ὧτ' ἀῢ φωνὴν τερένου ἐπακουσμός
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐυαύσιος ἱκλήγων
Ἠὲ παρ' οἰότε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
Δηλεῖ ὁμβρηνὴ κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω
Δὴ τότε χορταζόμενοι ἕλικας βόας ἐνδυκέοντας
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι πάρα δ' ἔργα βόεσσιν
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς ὠΐξασθαι ἄμαξαν.
Νήπιος· οὐδὲ τό γ' οἶδ' ἑκατὸν δ' ἐλεδούρατα μοίρης
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.
Εὐτ' ἄνδη πρῶτις ἄροτος θνητοῖσι φανείη
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶάς τε καὶ αὐτὸς
Ἄὔην ἠδ' ὀψὲ ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην
Γρωϊ μάλα πυκνὸν ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἶαρ ἐπόλλειν· θέρεος δ' ἐπιεσσομένου οὔ σε ἀπατήσει
Νειὸν δὲ σπείρειν ἐπὶ λοιφίζοσαν ἄρουραν
Νειὸς ἀλεξιάρη, παύει δ' ὠδῖνα λιμοῖο

Ἓν χαθας δὲ δὶ χθονίῳ δημήτιει θᾶγυῆ.
Ἐκτιλέα βείθφι δημήτιρος ἰερὸν ἀκτὼ.
Ἀρχόμφος πα πρώτᾶρόξα ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χφεὶ λαβὼν ὄρωνκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἐλκόντων μεσάβω, ὀδὲ τυτθὸς ὄπιθεν
Δμῶος ἔχων μαλέλην, πρὸν ὀρνίθεσσι πιθεῖν.
Σπέρματα λακκρύπτων ἀθυμοσύνη γὰρ ἀρίζη
Θνητοῖσ ἀνθρώποις· κακοθυμοσύνη δὲ κακίζη.
Ὧδέκεν ἀδροσύνη σάχυδνεόεν ἐράζε.
Εἰ τίλ αὐτὸς ὄπιθεν ὀλύμπιος ἐθλὸν ὀπάζοι.
Ἐν δᾶγέων ἐλάσεις ἀράχνια· καὶ σεόλπα
Γηθήσειν βιότοιο ἐρεύμφον φῶτα ἑόντος.
Ἔυοχέων δ' ἴξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸσ ἄλλους
Ἀντάσεαι, σεοδᾶμος ἀνὴρ κεχημφύος ἔσαι.
Εἰδέκεν ἠελίοιο ξοτῶσ ἀρόσ χθόνα δῖαν
Ἤμφος ἀμήσεις· ὀλίγον σεεὶ χφσὸσ ἐέργων
Ἀντία δεσμεόων κεκονιμφύος, οὐ μάλα χαίρων
Οἴσεισ δὲν φορμῷ· παῦροι δέσε θηήσονται.
Ἄλοτε δᾶ Μοῖσ ζηνὸσ νόος αἰγιόχοιο.
Ἀργαλέος δᾶνδρεασι κῆθηκρῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέκεν ὀφαρόσης· τόδε μεφτοι φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζη δρυὸς ἐν πετάλοισι,
Τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτὸς ἐπᾶ πείρονα γαῖαν.
Τῆμος ζαὸ ὑφ ξίλῳ ἤματι μηδᾶπολήγοι.
Μήτ' ἄρ' ὑσερβαίνων βοὸς ὠλενὸ μήτᾶπολείπῃ
Οὕτω κὸψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαείζη.
Ἐν θυμῷ δὲῦ πάντα φυλάσσεσθαι δέσε λήθει
Μήτ' ἔαρ σινόμφον πολιὸν μήδ' ὄμβρον.
Γαρδ' ἴδη χάλκεον θῶκον καὶ ἐπᾶ λέα λίσσῃ
Ὧρη χφμορίη, ὁπότε κεύος ἀνδρας εἴργῃσι

Ἰχάνω· ὣθα κἄοικος ἀνὴρ μίσεαν οἶκον ὀφέλλῃ.
Μήστε κακοῦ χάμαθος ἀμηχανίη καταμάρψῃ.
Σὺν δ' ἐνιπῇ, λεπτὴ δὲ πάχυ πόδα χθεὶ στέζοις·
Πολλὰ δ' ὀρχηστὰς ἀνὴς μενεαίνω ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσπολέξαι θυμῷ·
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀτελὴς μεχανήμονα ἄνδρα, κομείζῃ.
Ἤλυθον ἐν λέχεσσι μὴ βίος ἄρμιος εἴη·
Δείκνυε δὲ δμῶῃσι θέρος ἔτι μίασον ἐόντος
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐστεῖται, ποιεῖσθε μαλιάς·
Μῆνα δὲ λιναίωρα κακήματα βόδορα πάντα,
Τοὔνεκα λιάσθαι καὶ σπεύδειν αἴ τι σοὶ ταῖς.
Γνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέος τε λέθωσι·
Ὅστις δὲ θρήκης ἱππιοχόφου εὐρέι πόντῳ
Ἐμπνεύσας φέλλῃ· μέμνησι δὲ χεῖμα καὶ ὕλη.
Πολλὰς δὲ δρυὸς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεσσιν ἐν βήσσῃσι πεσὼν χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων· καὶ πᾶσα βοᾷ πόντοιο νέμεσσα·
Τῶν μὲν λάχνη δέρμα λιπόσκιον ἀλλάνυσι τ'
Θῆρες δὲ φεύγουσιν οὔρεας δύ' ἐπὶ μέζε' ἔθεντο·
Ψυχὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων θῆρας ἐόντων·
Καί τε διὰ ξείνου βοὸς ἔρχεται· οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε διὰ αἰγὸς ἄησι πανύστιχα, θώια δοῦπον·
Οὕνεκ' ἔθηκε πανάισχεας αὐτῶν, οὐδιάησιν
Ἴς ἀνέμου βορέαο· ξοχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
Καὶ διὰ δὴ θηνὶλῆς ἀπαλόχροος ἀΐσσοντος.
Ἤ τε δόμων ἐντόσθε φίλῃ δὴ ἀμητέι μίμνῃ,
Οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἕστε λοετροχόῃ τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ,
Χεισαμένῃ νύχι κατελίξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε νώτοισιν ὀδόντα τίνῃσι.

ἐντ

Ἐν τᾷ πύρῳ οἴκῳ ἢ ἐν ἤθεσι λύκοι λέοντες.
Οὐ γὰρ οἱ ἠέλιος δείκνυ, νομὸν ὁρμηθῆναι
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται, βραδύων δὲ παν' ἐμμένεαι φαεινᾷ.
Καὶ γάρ τε δὴ κῆραες καὶ νύκτες ὑλακοῖ ταὶ
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βαστάεντες.
Φύζουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν.
Οἷσι γέ τε μαιόμενοι πολιὸν κάθ' ὁδὸν ἔχασι
Καὶ γλάφυ πεξῆεν· γάρ τε δὴ ξίφος ὀξὺ βροτῷ ἶσοι.
Οὔτε πὶ νῶτα ἔαγε κἀρηδεῖς οὐδὲς ὁρᾶτι.
Τῷ, ἵκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ γάρ τε ἐσάασθαι ἔρυμα χθονὸς ὥσοι κελεύω,
Χλαίνάντε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
Στήμονι δὲν παύρῳ πολὺν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὼ πεπιέσασθαι ἵνα τοι πρίχες ἀξεμέωσι.
Μηδ' ὄρθαι φείσωσιν ἀφ' ὁμάδαι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
Ἄρμενα δήσασθαι πίλοις ἐντοσθεν πυκάσσας.
Πρωτογόνων δ' εἴφων ὁπόταν κρύος ὦλον ἔλθοι,
Δέρματα συῤῥάπτην νώροπι βοὸς ὀφρύϊ τῷ νῶτῳ
Ὑγρὸν ἀμφιβάλη ἀλεξέμεν, κεφαλῇφι δ' ὕπερθεν,
Πῖλον ἔχην ἀσκηκὸν· ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.
Ψυχὴ γὰρ τῷ ὦς τε πέλεται βορέαο πεσόντος.
Ἠῶος δὲ πὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστεροέντος.
Ἀνὴρ πυροφόρος τέτατται μακάρεσσι θεοῖς ἔργοις,
Ὅστε ἀρυσάμενος πρατέων ἀπ' αἰὲν ἀόντων,
Ὑφοῦ ὑπὲρ πείσῃς ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ.
Ἄλλοτε μὲν θ' ὑφ' ὅ τι ἔσπερον· ἄλλοτε δ' ἠῶι
Πυκνὰ θρῃκίῃ βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν, φθάμενος ἔργα τελέσαι, οἶκον δὲ νέεσθαι.

Μή τι σὸν οὐρανόθεν σκοπὸν εἰς νέφος ἀμφικαλύψῃ·
Χρῶτά τι μυδαλέον θεὶν κῆρ ἱδρώματα δεύσῃ·
Ἀλλ' ὕπαλυσθαι, μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
Χμιέλιος· χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις·
Τῆμος θ' ὡμισυ βουσὶν ἐπὶ δρυὶ φύλλον ἔλαφρὸν
Ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίξυλοι ὠφρόναι εἰσί·
Τοῦτε φυλασσόμενος τιτυλισμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἴσου ἀθρήσεις νύκτας τε καὶ ἤματα εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ κῆρ ὑπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ·
Ἔνθ' ἀν δ' ἑξήκοντα μετὰ ξοπὸς ἠελίοιο
Χμιέλιος ἐκτελέσῃ χλοὸν ἤματα, δὴ ἐγὼ τοῦτο κῆρ
Ἀρκτοῦρος προλιτὼν ἱερὸν ἔοον ὠκεανοῖο
Γρῶτον φαμφαίνων, ἐπὶ τιμῇ ἀκροκνέφαι·
Τόνδε μὲν ὀρθρογόη παννυχὶς ὧρτο χελιδών,
Ἐς φάος ἀνθρώποισιν ἔαρος νέον ἱσαμένοιο·
Τὼ, φθάμενος οἰνὰς ὠρεσταμένῳ· ὡς δ' ἀμφὶ
Ἀμπέλου ὁππόταν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀὶ φυτὰ βαίνῃ
Πλησιάσας φύζῃν, τότε δὴ σκαφὶς ἀνέτι οἰνῇ
Ἀμπάρπας τε χαρασσέμεναι ἠδ' ἀμῶσαι ἐγείρει·
Φύζῃ δὲ σκιερὸς θώκους ἠὲ πῆχυν ἀροῖτο,
Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χόα κάρφῃ·
Τῆμοῦτος ὠὐδῇ ἠοῖ καδὲ κῆρ ἀγείρῃ·
Ὄρθρου ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρμιος εἴη
Ἠὼς γὰρ τέργοισι τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν
Ἠῶθι προφέρῃ μηδόθυ· προφέρῃ δὲ καὶ ἔργῳ·
Ἠὼς, ἥτε φανεῖσα τολύπας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους· πολλοῖσι δὲ πὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν·
Ἦμος δὲ σκόλυμός τε ἄνθει καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρίῳ ἐφιζόμενος, λιγυρὴν κατὰ χῶτα τανύσσῃ
Γυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ·

Τῆμος

Τῆμος ἀπὸ ταπείτας ἐγὼ καὶ οἶνος ἄειτος.
Μαχλὸς ταῦ δὲ γυναῖκος· ἀφαυρότερος δὲ λιαῦθρος
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶ καὶ γόνατα σείεται ἄχθ.
Ἀναλέος δέ τι χρὼς ὑπὸ καύματος· αὐτὰρ ὁ τῆδη
Εἴη τεθαίη τις σκιὴ ἢ βίβλινος οἶνθ.
Μάζα τε μολγείη τέ λατ' εἰῶν σβεννυμθμάθως.
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας, μήτω τι τοκήας.
Γρωτογόν τ' εἰφων· ὣς δαῖθοτα πιέμθμ οἶνος
Ἐν σκιῇ ἑζόμθμος λευκοτεμθμόν ἦτορ ἐδωδῆς
Ἀντίον βορέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπος.
Κρήνης τ' εὐαόος ἀπερεύτου, ἥτ' ἀθόλωτος
Τεῖς ὕδατος προχέθω· τὸ δὲ τέταρτον ἐέμθμ οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐπιζεύχθω δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶ
Δινέμθμ· αὐτὰρ ὑπὲρ πρῶτα φανῇ θέρος ὠρείωνθ.
Χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ὑπερκάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' ἐνκομίσασθαι ἐν ἄπασιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Γάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμθμον ἔνδοθεν οἴκ.
Θῆτ' οἶκον ποιεῖσθαι, μὴ ἄτεκνον ἐέλθῃς
Δίζεσθαι κέλομαι· καλέειν δ' ὕπόπρωτις ἐέλθοι.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεο σίτ.
Μὴ ποτέσῃ μυρόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χέματ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐς κομίσαι καὶ συφορὸν ὄφρα τοι εἴη.
Βουσὶ μὴ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν· αὐτὰρ ἔπειτα,
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα βοός λῦσαι.
Ἐὺτ' ἂν δὴ εἰῶν καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, ἀρκτοῦρον δ' ἔσιδῃ ἐοδοδάκτυλος ἠὼς
Ὦ τέρσῃ, τότε πάντας ἀπ' ἄρεσθαι οἰκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα ἤματα ἠδὲ δέκα νύκτας.
Γλυκτὸ δὲ συσκιάσαι· ἕκτῳ δ' εἰς ἄπια φῦσαι.
Δῶρα διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

Γλαῦκε θεῶν ἄδες τι τό, τι θέλγος ὠείων Θ
Δύνασθον, τό τε πείρατα ῥόξου μεμνημένος εἶναι,
Ὡραίου· πλείων δὲ κ[illegible]χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰδέτε ναυτιλίης δύς τε μέφελε ἴμερος αἱρῆ,
Ἐυτ' ἂν πλανιάδες θέλγος ὀμβρεμον ὠείων Θ,
Φεύγουσαι, πίπτουσιν ἐς ἠροφόεα πόντος,
Δὴ τότε παμποίων ἀνέμων θύσσιν ἀέπται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥσπερ κελεύω·
Νῆα δ' ἐπὶ πείρατ' ἐρύσαι· πυκάσαι τε λίθοισι,
Πάντοθεν ὄφρ' ἴσχωσι ἀνέμων μύκος ὑγρὸν ἀείντων,
Χείμερον ἐξαθύσας ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
Ὅπλα δ' ἐπ' ἔρματα πάντα τιθῶ ἐνὶ κάτθεο οἴκῳ·
Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πέρι πάντοθεν εἶναι.
Γηθάλιον δ' ἐνέργεσ' ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον εἰσορόωντα·
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδε ἕλκειμεν· ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵνα οἶκαδε κέρδος ἄρηαι.
Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς μέγας νήπιε πέρσην,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ βίου κεχρημένος ἐθλοῦ·
Ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας
Κύμην αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τιν' ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην· τὴν ζηλοτὸν ἄνδρεσι δίδωσι
Ναίοντ' ἐν δεδέγχελικώνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ χεῖμα κακῇ· θέρεϊ δ' ἐρσαλέῃ ὀλέκοντι θαλλῇ·
Τύνη δ' ὦ πέρση ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων· περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν· μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι
Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος.

ἔσεται

Ἔστεται, εἰ κἄνεμοί με κακὰς ἀπὸ χώσιν ἀήτας.
Ἐν τῷ γὰρ ἐπὶ μοῖραν ἐλάσσω ξείνας ἀεσίφρονα θυμόν.
Βάλλομαι δὲ χρέα τι προφυγεῖν ἢ λιμὸν ἀτιρωῆ.
Δείξω δέ μιν μέτρα τῶν λυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Οὔτε τι ναυπλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
Οὐ γὰρ πώ ποτε νηί γε πέπλων εὐρέα πόντον
Εἰ μὴ εἰς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος· ἦ πρὶν Ἀχαιοὶ
Μείναντες χιμῶνα πολὺν συν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξιόωσι, τροίλω ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθα δὲ γὼν ἐπάεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος.
Χαλκίδα τ' εἰσανέβησα, τὰ δ' ἤροπε φῶτα μυρία
Ἆθλα τιθέντα πολλά· ἔνθά με φημὶ
Ὑμνῳ νικήσαντα φέρειν ἐρίποδα τρίποδα τε.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσι Λικωνίσι δῶκα ἀνέθηκα.
Ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσον γοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἡμάτιον πεντήκοντα μετὰ ξοπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος λιαματώδεος ὥρης.
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, οὔτέ κε νῆα,
Καυάξαις ὀπάσειε θάλασσα.
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἢ Ζηλὸ ἀθανάτων βασιλῆϊ ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν ῥηῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶντι κακῶντι.
Τῆμος δ' ἔνεστι νέεσθαι ἢ πόντος ἀστήμων
Ἔνεστι. πότε μιν θολὼ ἀνέμοισι πιθήσας,
Ἐλκίμῳ ἐς πόντον. Φόρτον δ' ὧν πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἶκον δὲ νέεσθαι
Μηδὲ μένειν οἰνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον

Καὶ χθονὸς ἐσχατιὴν πολυκαρπέος ἀμφὶς ἔχοντες
Ὅστε θέλωσι θάλασσαν ὁμαρτήσας δι' ὄμβρῳ,
Πολλῷ ὀπωρινῷ· χαλεπὴν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου τέλεται βλοὸς ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβήσεται ὥρη,
Ἴχνος ἐποίησεν τόσσον τέτραλλα φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
Ἐαρινὸς δ' ὄρνις τέλεται βλοός· οὔμιν ἔπειτα
Αἴνημόνυσι ἐμῷ θυμῷ μελεδαινόμενος ὅτι μοι
Ἀρτιάκτος· χαλεπὸν κεφυλλοκάκον· αἰγάνυται δὲ
Ἄνθρωποι ἐρίζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο·
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δηλοῖσι βροτοῖσι·
Δηρὸν δ' ἔστ' ἀνέμῳ μετὰ κύμασιν, ἀλλὰ σάωσε.
Φράζεσθαι τά δὲ πάντα μετὰ φρεσὶν ὡσαύτως ἐρέω·
Μὴ δένδρεσιν ἅπαντα βίον μοίρῃσι τίθεσθαι,
Ἀλλὰ πλέω λείπειν· τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·
Δηρὸν δ' ὀπίσσω μετὰ κύμασι πήματι λυγρῷ.
Δηρὸν δ' εἰκῆι πάμπαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
Ἄξονα μὴ ἀέξῃς· τὰ δὲ φορτία μαυρωθείη·
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος·
Ὥραιος δὲ γυναῖκα τὸν ἐπὶ οἶκον ἄγεσθαι·
Μήτε ξεινόντων ἑτέων μάλα πολλὰ πολείτων,
Μήτε ἐπιθεὶς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὧδε ἄριστος·
Ἡλικίην τετορηβώς, περὶ πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο·
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν· ὡς κέν τι καὶ ἄλλα διδάξῃς·
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ,
Πάντα μάλα μύθοις ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα μέλπῃ·
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λαίζεται ἄμφρον
Τῆς ἀγαθῆς· φιλέοντι δὲ κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο
Δῶτον ὀλοχώς· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἰφθίμου περ ἐόντα

Ἔνθ' ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ χηραϊ δῶκεν.
Ἐν δ' ὅπλων ἀθανάτων μακάρ' ὠφυλαγμένον εἶναι.
Μὴ δὲ κασιγνήτῳ ἶσον ὠιέσθω ἕταιρον.
Εἰ δέ κε ποιήσῃς μήμιν πρότερος καλὸν ἔρξῃς.
Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰδέναι ἀρχὴ
Ἤ τι ἔπος εἰρῶν ἀπρόφρονα θῆκε νόον ἔρξας
Δίς τόσα τίννυσθαι μεμνημένος, εἰ δίκαιον αὖθις
Ἡ γῆτις φιλότητος ἐθέλησι παραχεῖν
Δέξασθαι· δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλμοτε ἄλμῃ
Ποιεῖται· σὺ δὲ μή τινόον κατὰ λεξέτω εἶδος.
Μὴ δὲ πολύξεινον μὴ δάπτεινον καλέεσθαι.
Μὴ δὲ κακῶν ἕταιρον, μὴ δ' ἄφθονον ἐσθλῶν ἐκέσθαι.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὅτε νείκεσσιν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλῶσσα γοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φάσθαι λῆσ· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μοῖραν ἰάσθαι.
Εἰ δὲ κακόν εἴποις τάχα κουφότερόν σε μεῖζον ἀκοῦσαι.
Μὴ δὲ πολυξείνου δειλὸς δυσπέμφελος εἶναι.
Ἐκ ξυνοῦ πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλίγίστη.
Μη δέ ποτ' ἔξ ἠοῦς οὐδὲ λιβὸς αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοις, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοὶ κλύουσιν, ἀπορρίπτουσι δὲ πῦρός.
Μὴ δαῦτ' ἠελίοιο τεταμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεὶκε δύῃ μεμνημένος ἔστ' ἀνιόντα,
Μήτ' ἴον ὁδῷ μήτ' ἐκ νηὸς ὁδοῦ προβάδην ὀρθοῦσθαι.
Μὴ δ' ἄπογυμνωθείς, μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Ἑζόμενος δ' οὕτε θεῖος ἀνὴρ ὥτε νήνεμος εἰδώς
Ἠ ὅστις πρὸς τοῖχον ἐπηλάσας ἱερκείου αὐλῆς.
Μὴ δ' εἰ δαῖτα γονῇ τε παραλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἐσσήλυθε δόμον, παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

Μὴ δ᾽ ἀπὸ δυσφήμοιο πάφου ἀπονοσήσαντας
Σπερμαίνῃ γενεήν, ἀλλ᾽ ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
Μηδ᾽ ποτ᾽ ἐναφορμᾶσθαι ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Γουνὶ παρεζομένῳ, πρὶν ἔπος ἰδὼν ἐσ καλὰ εἰπεῖν.
Χεῖρας νιψάμενος πλυνραίῃ ὕδατι λευκῷ.
Ὅς ποταμὸν διαβῇ κακότητι δὲ χεῖρας ἀφίπτος.
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μὴ δ᾽ ἀπὸ πεντόζοι οθεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Ἄϋον ἀπὸ λωροῦ τάμνῃ αἰθωνι σιδήρῳ.
Μηδ᾽ ποτ᾽ οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεν
Πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπαὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μὴ δὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεσον καταλείπειν.
Μήτε ἐφεζομένη κρώζῃ λαλέρυθρα κορώνη.
Μὴ δ᾽ ἀπὸ χυτροτόδων ἀμεταῤῥεκτων ἀνελόντας
Ἔδμεν, μὴ δὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ ῥῖγος ἐνιπρινή.
Μή δὲ παλιμήνοισι καθίζειν, οὐ θέμενον,
Παῖδα δυωδεκαταῖον· ὁ παῖς ἐς ἀμήνορα ποιεῖ
Μὴ δὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα· λωγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή· μή δ᾽ ἱεροῖσιν ἐπαθθομένοισι κυρήσας
Μωμύῃ ἀϊδηλα· θεός τοι τὰ νεμεσσᾶι.
Μηδὲ ποτ᾽ ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
Μή δ᾽ ἐπὶ κρημνάων ὄρεῖν, μάλα δ᾽ ἐξαλέασθαι,
Μὴ δ᾽ ἔνα ποιμαίνειν· τὸ γὰρ οὐ τροιλώϊόν ἐστιν,
Ὧδ᾽ ἔρδειν· δύνην δ᾽ ἐβροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται· κούφη μὲν ἄειραι
Ῥεῖα μάλ᾽· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ φέρθῃ, χαλεπὴ δ᾽ ἀποθέσθαι.
Φήμη δ᾽ ὅτις πάμπαν ἀπόλυται, ἥντιν᾽ ἂν ὄλοι
Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή·

ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

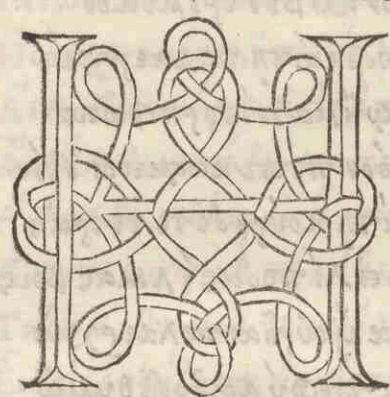

Μαια δ' ἐκ δύσθεν πιφυ
λαγμένος οὖ κ(αὶ) μοῖρ(α)
Πιφραδέμεν δμώεσσι, ζη
ηκάδα μηνὸς ἀείσην
Ἔργατ' ἐποπτύειν, ἠδ' ἀρ
μαλιὴν δατέασθαι.
Ἐν τάδε νῦν ἀληθείην λαοὶ κεί
νοντες, ἀγωσιν.

Ἀιδὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ δυὸς παρὰ μητιόεντος.
Πρῶτον ἔνη τε τρίστε(αι) ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ δ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο λητώ.
Ὀγδοάτην' ἐναάτην τε δύω τεμὼ ἤματα μηνός
Ἐξοχάζομένοιο, βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
Ἐνδεκάτην δὲ δυωδεκάτη τ' ἄμφω τεμὼ ἐσθλαὶ
Ἦμαρ, ὅις πείκειν· ἦδ' ἄφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡδὲ δυωδεκάτης τῆς ἐνδεκάτης μέτ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νέα νήματ' ἐροῖ πότνια Παλλὰς Ἀθήνη
Ἦμαρ ἐκ πλειάδος· ὅτε τ' ἴδρις ὡραῖον ἀμᾶται.
Τῇ δ' ὀξὺν σήσαι ζυγὸν, προβάλοιό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἑξαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρμαος ἀρξάσθαι· φυτὰ δ' ἔνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡμέατι μάλα σύμφορός ἐστι φυτοῖσι.
Ἄνδρογόνος τ' ἔγχθη· μοῦνη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν
Οὔτε γενέσθαι πρῶτον τ' ἄρσεν' ἀμᾶν τε βολῆσαι.
Οὐδέ μιν ἡ πρώτη ἕλετ' ἀκάρητι περάσαι
Ἄρμενος· ἀλλ' ἐλίφρος τάμνειν (καὶ) ἐρώεσσιν

Σηκόντ᾽ ἀμφιβαλεῖν πριμνήϊον ἤπιον ἦμαρ
Ἐθλὴ δ᾽ἄνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν
Ὑβδιαθαῖ μυλίας τε λόγους κρυφίους τ᾽ἀριθμούς
Μηνὸς δ᾽ὀγδοάτηι μάλιστα καὶ βῦν ἐρίμυλον
Ταμνέμεν· ἐν δ᾽ἦρι δὲ δυωδεκάτηι τε λαοεργούς.
Εἰκάδι δ᾽ἔν μεγάληι πλείω ἤματι ἴσορα φῶτα
Γεινάσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ὄξύν.
Ἐθλὴ δ᾽ἄνδρογόνος δεκάτηι· κούρηι δέ τε τετρὰς
Μέσση· τῆι δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Ῥηϊδίως, ἐπὶ χεῖρα τιθείς· τὸν φύλαξο δὲ θυμῶι
Τετράδι δ᾽ἐκ μέσσου φθίνοντος ἱσαμένου τε
Ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τε τελεσμένον ἦμαρ
Ἐν δὲ τετάρτηι μηνὸς ἀγεσθαι δ᾽ἐς οἶκον ἄκοιτιν
Ὀιωνὸς κρίνας οἵ τ᾽ἐπ᾽ἔργματι πρύτανι ἄριστοι
Πέμπτας δ᾽ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτηι γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τιννυμένας τὸν, ἐρεῖς τέκε Νὺξ μετὰ πόρκοις.
Μέσσηι δ᾽ἑβδομάτηι δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ᾽ ὀπωπεύοντα εὐοχάλωι ἐν ἀλωῆι
Βάλμφ᾽ ὑλογόμοντε τὰ μὲν θαλαμήϊα δοῦρα
Νήϊα τ᾽ξύλα πλατά, τά τ᾽ἄρμενα νηυσὶ τέλονται
Τετράδι δ᾽ἄρχεσθαι νῆας τε γυναῖκάς τε ἀραιάς.
Εἰνὰς δ᾽ἤμέσση ἐπιδείελα λαλύϊον ἦμαρ.
Γρωτίσηι δ᾽εἰνὰς πανατήμονι ἄνθρωποισιν,
Ἐθλὴ μὲν γάρ τ᾽ἦδὲ φυτεύειν ἠδὲ γενέσθαι
Ἀνέρι τ᾽ἦδὲ γυναικί· καὶ οὔπω τε πάγκακον ἦμαρ
Πάντοι δ᾽ἐὼν τύχοις τρισεινάδος μηνὸς ἀρίστην
Ἄρξασθαί τε πίθον καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἠδ᾽ἵπποισιν ὠκυπόδεσσι

Νῆα πολυκληῖδα θοὴν εἰς οἶνο πάσσον
Εἰρύμεναι· πανύροι δέ τε λῆθε κικλήσκουσιν
Τετράδι δοῖσι τε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσση· πανύροι δαῦτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίζην
Ἠοῦς γινομένης, ἐπιδείελα δ' ὀψὲ χρεῶν.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μεγάῤῥοις.
Αἵδε δ' ἅλαι μετάδουπροι· ἀκήριοι οὔτι φέρεσθαι.
Ἄλλος δ' ἄλλοίην αἶνει, πανύροι δέ τ' ἴσασιν·
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη· ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς, ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν
Ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ.

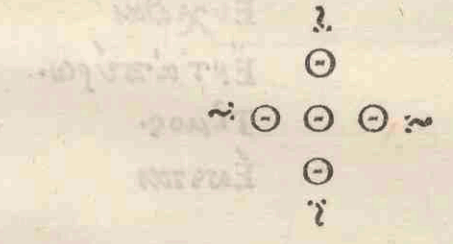

α a

ΗΣΙΟΔΟΥ

Ὑμνοῦσαι

Οἱ τ' ἴκτῶν

Ἔργον

β b

Μῆτιν

Πλεῖον

Τής, γὰρ

Μνησάμενοι

γ c

Παῖδα

Γείνατ'

Ἐκτελέσαι

Κτείνας

Ἀρχὴ

δ d

ΗΣΙΟΔΟΥ

Ἐυκοίλῳ

Ὥστι θεοὶ

Μηκέτ'.

ε e

Ἔυχεσθαι

Ἐντ' αὐτοῦρω.

Τῖμος.

Ἔστεται

Impreſſum Venetiis characteribus ac ſtudio Aldi Manucii Ro
mani cum gratia &c. .M.CCCC.XCV. Menſe februario

In hoc uolumine continentur hæc

Heſiodi Aſcræi poetæ Theogonia, hoc é de generatione deorũ opuſculum.

Eiuſdé Aſpis, hoc eſt de ſcuto Herculis opuſculum.

Eiuſdé Georgicorum libri duo dicti Erga & Himeræ, ideſt opera & dies.

97-7702

626g

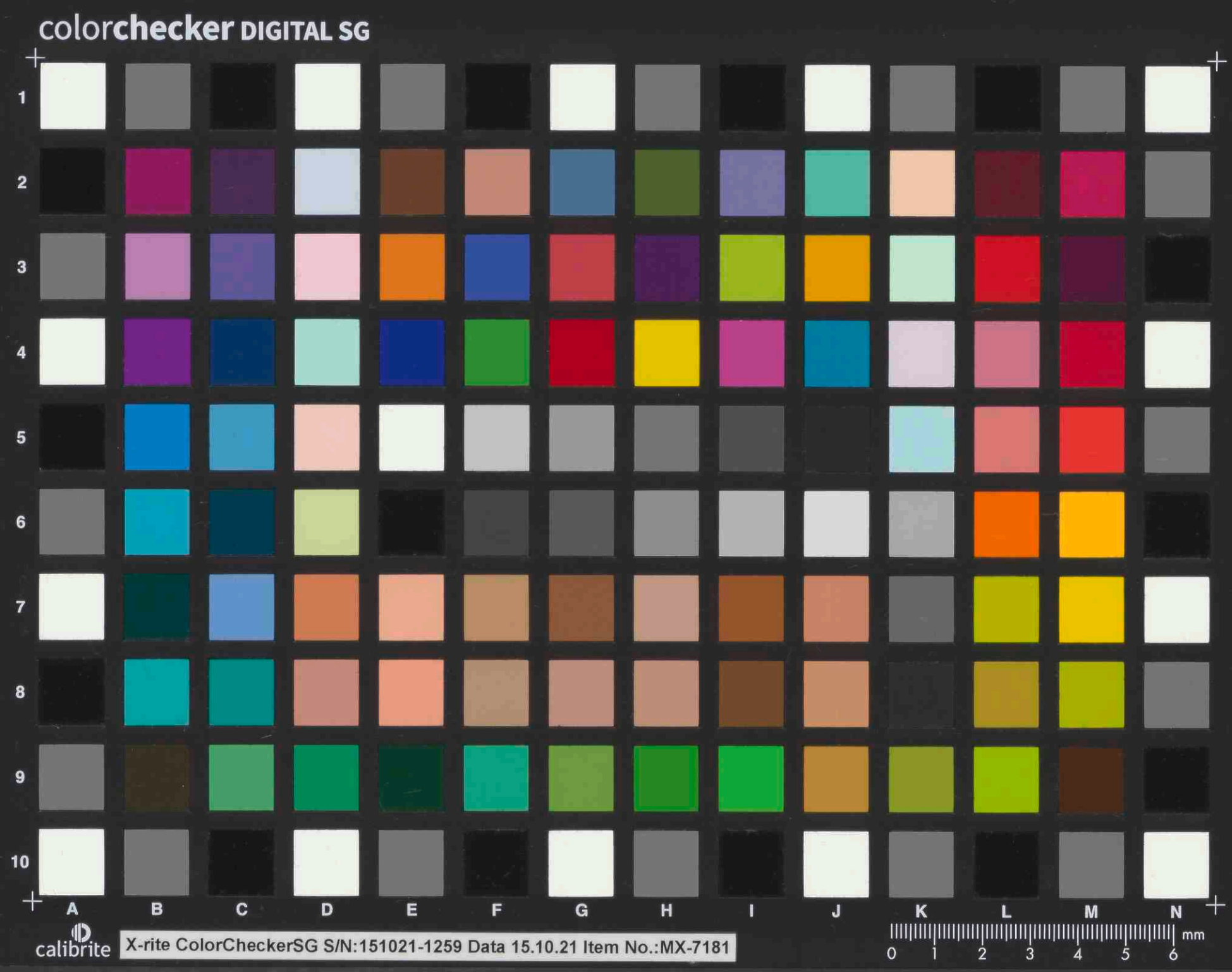
colorchecker DIGITAL SG
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
calibrite
X-rite ColorCheckerSG S/N:151021-1259 Data 15.10.21 Item No.:MX-7181
mm
0
1
2
3
4
5
6